

த.178

நளவெண்பா

N. 178

88

உ

கடவுள்துணை.

புகழேந்திப்புலவரால்

N. 178

செய்யப்பட்ட

ந ள வ ண் ப ர மூ ல மூ ழ்

சென்னை இராஜதானி வித்தியாசாலேத்

தமிழ்ப்பிரதமபண்டிதராயிருந்த

தி. ஈ. ஸ்ரீநிவாசராகவாசாரியார்செய்த

மணிவிளக்குப்புகழுவரையும்

ஆங்கிலேய மொழிபெயர்ப்புடனும்.

சு - ம் ப தி ப் ப டி

ஊ. புஷ்பரதசேட்டி அண்டு கம்பெனியாரால்

கலாரத்நாகரம் என்னும்

தமதுஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1899.

Registered Copy right.

புகழேந்திப்புலவர் சரித்திரம்

புகழேந்திப்புலவர் சரித்திரத்தைப் பலவாறு கர்ணபரம்
 சொல்லி வருகிறார்கள். அவருடைய காலம் நான்கு
 பிற்போக குறித்து விவரம் நன்றாய்த் தெரியாதா
 டவரிருந்ததாய்த் தெரியவருகிறதினால் உத
 (ககரு) வருஷங்களுக்கு முன் அவரிருந்தாரென்று
 அறியலாம். அவர் வேளாள ரென்றும், பிறந்த இடம் இத்
 டம் செங்கற்பட்டுக்குச் சமீபத்திலுள்ள பொல்
 களாதுரென்றும், படிக்காசப்புலவர் பாடிய தொ
 டபல சதகத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒள
 வருஷ வருஷம் கடைச்சங்க மிருந்தகாலத் திருந்த
 ருகின்றது. ஆதலால் ஒளவைக்கும் இப்புலவர்
 பரவதனை நடந்ததாகக் கொல்வது உசிதமல்லென்று
 றுவர். ஆனால் பந்தன் என்னும் ஓர் வைசியசிக
 ல் அந்தாதிபாடி. அவன் நாகலோகத்தினின்று
 ருநெல்லிக்கனியில் பாதிக்கனி ஒளவைபெற்று
 செமிங்காலஞ் சிவித்திருந்ததாக பலர் கூறுகின்
 இவ்விரண்டி காலங்களிலு மிருந்த ஒளவை
 ணியவேண்டியதாக விருக்கினது. இவாசெய்த
 ல்கள் நளவெண்பாவும், இரத்தினச்சுருக்கமுமே
 தர்ணபரம்பரையிற் கேட்ட இவற் சரித்திரத்தை
 துகின்றோம். நான்கு புவககாலப்பகுதி
 த்திப் புலவர் மதுரை நகரில் அரசாட்சி செய்
 பாண்டியராஜன் சம்ஸ்தான வித்துவானு
 ளத்திற் உத்தரபூரில் அரசு செய்துகொண்
 துங்க சோழராஜனுக்குப் பெண் தும்படி
 ன வித்துவானாகவும் உடாத் ரகவும்

மாய்ச் “சோழராஜன் எங்கள் குலத்துப்பெண்ணைக் கொடுத்த
தக்கவனோ? எங்களிலும் ஏற்றமானவனோ? சொல்லும்” என
ஒட்டக் கூத்தப்புவர் சோழராஜன் பெருமைதோன்ற
னுடைய குதிரை நதி மாலை முதலியவைகளுக்குப் பாண்டிய
னுடைய குதிரை நதி மாலை முதலியவைகள் சமானமாக
மாட்டா எனவும் பொருளுள்ள—

“கோரத்துக்கொப்போ கனவட்டமம்மானே
சுறுவதங்காவிரிக்கு வையையோவம்மானே
ஆருக்குவேம்புநிக ராகுமோவம்மானே
ஆதித்தனுக்குந் தரம்புலியோவம்மானே
வீரர்க்குள்வீரனொரு மீனவனோவம்மானே
வெற்றிப்புலிக்கொழிக்கு மீன்கொடியோவம்மானே
ஊருக்குநந்தைநிகர் கொற்கையோவம்மானே
ஒக்குமோசோனுட்டிக்குப் பாண்டியாடம்மானே.”

என்று இப்பாடலைச் சொன்னார். அதுகேட்டி அப்பாண்டிய
ராஜன் சமஸ்தான வித்துவானாகிய மேற்கூறித்த புகழேந்திப்
புலவர் ஒட்டக்கூத்தப் புலவரை நோக்கி அதற்கு மாறாக,—

“ஒருமுனிவனேயியிலோ வரைதெளித்ததம்மானே
ஒப்பரியதிருவினையாட் நெந்தையிலோவம்மானே
திருநெடுமாலவதாரஞ் சிறுபுலியோவம்மானே
சுவன்முடியிலேறுவதுஞ் செங்கதிரோவம்மானே
கரையெதிரலகர்விரியோ வையையோவம்மானே
கற்பகைக்குத்தாதையன் கண்ணியோவம்மானே
பரவைப்பணிந்ததுஞ் சோழன்மையதந்தனையோவம்மானே
பாண்டியனாப்பராக்கிரமம் பகர்வரிதேயம்மானே.”

என்று இக்கவியைச் சொன்னார். அப்போதே ஒட்டக்க
புலவருக்குப் புகழேந்திப் புலவர்மேற் பெருமான்மைய
யிற்று. அன்புப் பாண்டியராஜன் தன் பெண்ணைச் சோ
னுக்குக் கட்டிய செய்துகொடுத்ததுதான் அனுப்பிய
வரின்கையுடன் புலவரைபுந் தன்பெண்ணுக்கு
ன்மாயனுப்ப, ஒட்டக்க புலவன் உமக்குப் பெண்ணை
வொட்டாமற் தடைசெய்து, பாண்டிய குலமுதலியவ

ன், இவ்வன்பின்பு வந்தாகுந்முனைத், “கீயாந்” இன்ன
வ, அதற்கவன், . நாப்பாபவ வ்யாபாபவ்யாந்

ல்வன் புதல்வன் திருவேல் தடவன் செகத்துருவான்
ரல்லன் கவிபைத் குறைசொன்ன பேரைக் குறிக்கொண்டி
லிலைப் பிடுங்கிப் பருந்தாட்ட மாட்டிப் பகைவர் முன்னே
அல்லும் புதலா மடிப்பேன் கலியிருப் பாணி கொண்டே” ப்
என்று சொன்னான். ப்பின்பு வேளாள்வர அவதீகி கொக்கிப்
“பிரபல வித்துவான்களுக்கு முன்னே புன்கவிஞர்கள் வந்தி
சிந்தது தகுதியோ?” என்றார். அதற்கு வேளாள்—

“கொக்கன் டி முன்னர் ஞானாதற் புக்கிலர் கொகனகப்
பூக்கன் டி கொட்டியும் புலா தொழிந்தில புதல்மேழ்
காக்கின்ற மன்ன கவிபொட்டிக் கத்தநின் கட்டுரையாம்
பாக்கண் டொளிப்பர்க ளோதமிழ் பாடிய பாவலரே.”

என்றான். இவர்கள் சிறத்தைக்கண்டி புகழேந்தியால் நேர்ந்த
திதவென் வறிந்து ஒட்டக்கத்தருவ் காவபங்கப்பட்டார்.
சிதைசெய்யப்பட்ட, வித்தவான்களும் வேகுமதி பெற்றத
தத்தமிட்டு, சோந்தார்கள்.

இச்செய்திகளை யெல்லாம் டிரிசுபாகிப் பிண்களால் சோழ
னெவர் அறிந்து மெனவருத்தமர்பத் துசயன்க்கிரகத்
சோழாஜன் வரும்போது இப்பிசு வாசிக்கதன்வது
மக்கொண்டாள். அதன்மீன்கோழராஜன் பிழ்ந்த
தம்பேசியும் கதவு திறவாதவழியாந் அவருடைய
தணிப்பிக்கும்படி ஒட்டக்கத்தப்புலவரை யனுப்பி
ரா போய்—

“கோழி பறவாபல்களை ஓர்ரிசுபத் ஓர்வுரை
பின்புன்ன வேண்டிவதினிலை கரினமலர்த்
புளவாதத் திறத்திர வாய்திற வாலிமே
புறமோ றனைய விரவிசு லாதிபன் வாசல்வந்தால்
திறக்குரின் கைத்தல மாகிய தாமரைபே.”

புறமோ கரிமையாடுந் தபமவால் “ஒட்டக்கத்தர்
புளவாதத் திறத்திர வாய்திற வாலிமே
புறமோ றனைய விரவிசு லாதிபன் வாசல்வந்தால்
திறக்குரின் கைத்தல மாகிய தாமரைபே.”

என்னும் இப்பாடலைச் சொல்லும்போது ஒப்பீடு செய்திப்புலவர் “மல்லிகை யரும்பைச் சங்காகவும், வண்ணைச் சங்ககாதஞ் செய்கிறவனாகவும் கற்பித்தது உசிதமே. சங்கவத்தியஞ் செய்வோர் அதன் அடியை யல்லவோ வாயில்வைத்து உளதுவார்கள்; அப்படிக்கு வண்டுகள் அடிப்புறத்து அகிறதில்லையே, ஆதலால் அந்த வர்ணனை நுற்றம்” — என்றார்.

அதற்குப் புகழேந்திப்புலவர் “கடகுடியனு குச் சூத்தென்றும் வாயென்றுத் தெரியுமா?” என்றார். வவ்று அவர் செய்த துராக்ஷேபங்களுக்கெல்லாம் சாதுரியமான உத்தரஞ் சொல்லி அவர் நாவை யடக்கினார். கம்பர் அவர்க்குச் சார்பாய் நின்று புகழ்ந்தார்.

ஒட்டக்கூத்தர் புகழேந்திப்புலவரை வெள்கு அவுமதித்து வந்தும் உள்ளத்தில் அவர் கவித்திறத்தைப்பற்றி வியப்படைந்தே யிருந்தார். ஒருகால் அவர் தன்மனைவியாடு நளவேண்பாவை வியந்து பேசிக்கொண் டிருக்கையி லு அவர் வீட்டுப் புறத்தி லொளித்திருந்து கேட்ட புகழேந்தி அவரிடத்திருந்த பகைமையை விட்டு அவர் வீட்டுக்குட் சொறு அவரோடே சிறேகம்பாராட்ட அவரும் மனமுற்றுச் சிறேம் பாராட்டினார். அரசனும் இச்செய்தி கேட்டுச் சந்தோஷித்த அவ்விருவரையு மோக்கி அந்நாட்டிலுள்ள நெய்த்தான மென்னுந் தலத்துச் சுவாமியின்மேல் “நெய்த்தா னத்தானேச் செவித்தே” — என்பது மகுடமார்க் சந்தவிருத்தம் பாடுமபடி சொல்ல, ஒட்டக்கூத்தர்,

“விக்கா வுக்கா வித்தா விப்போயி

விட்டார் நடட்டார் சுட்டார் பூக்கார் பலக வந்துமுறாடு
இக்கா மத்தா சைப்பாடுறதே

யிற்தே டுப்போய் வைப்பீர் நிறீர்

அக்கா டப்பேய்தொக்கா டக்கு

ழிப்பா டத்தீ வெப்பா டப்பூ

ணைக்கா டக்கா னத்தா டப்பே

நெய்த்தா னத்தா னேச்சே வித்தே.” —

என்கிற பாட்டையும், —

புகழேந்திப்புலவர், — தூயவியுஞ்சுவை பல்புரப்பி
ஞ்ஞாவித்தோ விப்பூ சற்பா சுத்தேத்பபவ்ருய கணை
ம்கவி ஞ்ஞாவிப்பா மற்சா கைக்கே நிற்சீர் புக வ்ருவருவரு
நாமநு முற்சா விக்கோ விப்பூ சித்தே பகைநு க்கை
புகழேந்திப்புலவர் மற்சே வித்தே நிற்சீர் குஞ்ஞாவிப்பா

வற்றொட்டோ டைப்பா ரைச்சேன்

மைபூ கத்தே நித்தா விப்போய்

நெற்றொற்றா லைப்பா கிற்சோ

நெய்தா னத்தா னைச்சே வித்தே

என்கிற பாடையும் பாடினார்கள்.

மற்றொருவர் திருக்குறுங்குடி யென்னுந் தலத் து
மாள்மேல் வல்லோசையுள்ள கவித்தரைகளைப் பாடினபடியினால்
சன்னொல்ல ஒட்டக்கூத்தர்,

திக்குளெட் திகழந் துககமுந் துத்திகிக் கிட்டல்

மைக்கடற் றுசாந் தைக்கவிட் டோற்கிட் மாம்

விககுமுந் திகனுச சற்றுவிட் டுத்தெறித் திட்ட

கொக்குமொ: கிக்கக்கி விக்குமச் சோலைக் குறுங்

என்றொரு பாட்டும்,

புகழேந்திப்புலவர், —

எட்டெழுத் தைக்கருத் திற்சூறித் திட்டுறித் தம்ப

கிட்டாக்கட் குத்திருப் பொற்புதத் தைச்சிறக் கத்த

வட்டெழுத் தைப்பணி மெத்தையத் தற்கிடும் வர

குட்டினத் துத்தலந் தத்திமுத் தினுந் குறுங்குடி

என்றொரு பாட்டும் பாடினார்கள். அரசனும் முன்
இருவருக்கும் சமமாகவே நடப்பித்து வந்தான். இவ்
புகழேந்திப்புலவர் சேழநாட்டிலிருந்து காலங்கழித்தார்

வெண்பாவிற் புகழேந்தி பாணிக்கோ செயங்கொ

விருத்தமென்னு, பெண்பாவி லுயாகும்பன் கோவை

தாதிக் கொட்டக்கடத்தன், கணபாய் கலம்பகத்திற

யர்கள் வசைபாடக் காளமேகம், பண்பாகப் பகாசந்

காச லாதொருவர் புகொ ஞுதே.

நவ வெண்பா.

நாற்சிறப்புப்பாயிரம்.

தெய்வ வணக்கம்.

நேசர் - மித்திரர் - இதம் கூர் - நன்மை

மிகுமபி, நிலவலயம் - பூமண்டலத்தை, தாங்கு நளன்

இரக்தித்த நளமகராஜனுடைய, மர்சரிதம் - பெருமையுள்ள

சரித்திரத்தை, கூற - சொல்வதற்கு, துணையா விரும் - சகாய

மாகவரும், (எதுவெனில்), நசன் - சிவனும், கரியான் - விட்

டுணுவும், அனத்தான் - பிரமனும், கருதி - சிந்திக்கின்ற, புகழ்

பூண்ட - கீர்த்தியணிந்த, கரி ஆனனத்தான் - ஆனைமுகமுள்ள

விநாயகமூர்த்தியினது, கழல் - திருவடி, எ-று.

அனத்தான் - அன்னத்தன் வாகனமாக வுடையவன்; அவர்க

ளால் கருதப்படும் புகழ் மாரதம் எழுதியது முதலில் செய்

கைகளால் வினைத்தது.

மற்றொரு பாடம்.

சடகோபமனவீரர்.

நேசரிதன் கூற நிலவலயந்தாங்குநளன்

மர்சரிதம் கூறவருந்துணையாப் பேசரிய

மாமகிழ்மா ழுன்புகழாம் வண்ட நிழ்வே தம்விரித்த

கிழமர றவ்ருண் மலர்

In order to relate the great history of Nala, who protects his kingdom, so that his subjects may obtain happiness, I invoke as a help the feet of the great Sadagopa Mooniver, who is adorned with wreaths of makizham flowers, and who expounded to the world the Tamil Vedas which contemplate the praise of Vishnu, the lot of Luckshmi.

(இ - ள்.) நேசர் - மித்திரர், இதம் கூர - நன்மை படி, நில வலயம் - பூம் மண் டலத்தை, தாங்கு நளன் - இரக்தி நளமகாராசனுடைய, மாச்சரிதம் - பெருமையுள்ள சரித் தை, கூற - சொல்வதற்கு, துணையாவரும் - சகரயு (எதுவேனில்), யேசரிய - சொல்லுள்ளதாகாத, மகன், மகிழ் - களிக்கின்ற, மரல்தன் - திருமாலினுடைய, புகழாம் - புகழே பொருளாகக்கொண்ட, வண்டமிழ் - வேதம் - அழகிய தமிழ்வேதத்தை, விரித்த - வெளிப்படுத்த, மா மகிழ் - மேன்மையான மகிழ்வுமரலை, யணிந்த, மாறன் - சடகோப முனிவருடைய, தான் மணி - திருவடியாகிய தாமரைமணி, எ - ள்.

தமிழ்வேதம் - திருவாய்மொழிமுதலிய பிரபந்தங்கள். விஷ்ணுமூர்த்தி. ஆகித் தனிக்கோல மாணு ளமயாவற்காச் சோதித் திருத்தாணிற னேன்றினான் - வேதத்தின் முன்னின்றான் வேழ முதலே யெனவழைப்ப. என்னென்று வினங்கு திறை.

He is our god, who has incarnated as the matchless Varaca, who has for the sake of his devoted follower Pracalatha, issued forth from the great and holy pillar, who is contemplated as the head of the Vedas, and who, when the elephant cried out for help saying "O thou original cause" appeared and enquired into the reason of the cry.

(இ - ள்.) ஆதி - முதலான, தனி - ஒப்பற்ற, கோலம் ஆனவராக அவதாரமானவனும், அடியவற்கு ஆ - அடியவனுக்கி பிரகலாத ஆதவரானுக்காக, சோதி - ஒளிபொருந்திய, திரு தூணில் - மேன்மையான தூணில், தோன்றினான் - அவதரித்து வனும், வேதத்தின் - வேதங்களுக்கு, முன் - முதலாகிய பி

கத்தில், நின்றான் - (பொருளாக) நின்றவனும்) வேழம்பலானே, முதலே என அழைப்ப - மூலகாரணமே என்று அழைக்கப்பட்டான், என் என்றான் - (ஓடிவந்து) என்ன என்று வினாவின்வழி மாகிய திருமால், எங்கட்கு - எங்களுக்கு; இவ்வ - தென் வம், எ - று.

சிவபெருமான்.

கலாபமயிலிருந்த பாகத்தார் கங்கை - கங்கை உலாவு சடைமே லுறையு - நிலாவை - வழிபவார்த்தாலன்ன - மாநீற்றார் நாகம் - கற்பவார்த்தார் நமக்கோர் காப்பு.

He who has on his left side Parvati, who resembles a beautifully-feathered peacock, whose holy body is smeared with sacred ashes, as if the moon on his lock of hair, over which the Ganges flows, poured forth its beams, and who decorates himself with snakes, the same is our matchless protector.

(இ - ள்.) கலாபமயில் - தோகையுள்ள மயில்போன்ற பார்வதிதேவி, இருந்த - அமர்ந்த, பாகத்தார் - இடப்புக்க முடியவரும், கங்கை உலாவு - கங்காநதி டிலாவுப்பெற்ற, சடைமேல் - சடை முடியின்மேல், உறையும் - இருக்கின்ற, நிலாவை - சந்திரகாந்தியை, வழிய - (உடலின்மேல்) வழியும், வார்த்தால் அன்ன - உழற்றினால் அதையொத்த, மாநீற்றார் - பெருமை பொருந்திய விஞ்சியை யளித்தவரும், நாகம் - எட்பங்களை, கழிய - மிகவும், ஆர்த்தார் - (அணிகளாகக்) கழிகொண்டவருமான சிவபெருமான், நமக்கு ஓர் காப்பு - நமக்கு ஒரு இரகசகம், எ - று.

இப்பாட்டிலும் முற்பாட்டிலும், "ஒருபொருண்மேற் பெயர்" என்கிற [பொதுவியல் சக-ம்] சூத்திரத்தின்படி, எடுவாய்ப் பெயர்கள் ஒருபொருளைக் குறித்தனவாய் ஒருவிடிகொண்டு முடிந்தன.

அவையாடக்கம்

பெரும்பாலான வேழத்தை வேடுக்கபலத்தின் பூர்த்தித்துவினாற்றும்பட்சகமைவெதாக்கும் - யைந்தொடங்கே - பாடுந் தாநான்நன் தெய்வத்திருக்கையையே யாண்டாட லுற்ற விது.

As is the tying of the furious and angry elephant with the sweet-smelling fibre of the lotus plant, so is this attempt of mine to sing the divine and excellent history of Nala, who ornaments himself with wreaths made of fresh flowers upon which the bees sing.

(இ - ள்.) பைந் தொடையில் - பசுமையான் மலர்களில், தேன் பாடும் - வண்டிகள் பாடப்பெற்ற, தார் - மாலைணிந்த, நளன்தன் - நளனுடைய, தெய்வத் திருக்கதையை - தெய்வத் தன்மையுள்ள சிறப்பான கதையை, யான் பாடலுற்ற இது - நான் பாடத்தொடங்கிய இச்செய்கை, வெம் தறுகண் - உகியுந் தான் கோபம் உள்ள, வேழத்தை - யானையை, வேரி கமலத் தின் - வாசனையுள்ள தாமரையினது, தந்துவினல் - நூலினால், கட்டி - கட்டித்தற்கு, சமைவது - முயன்றதை, ஒக்கும் - ஒத்திருக்கும், எ - று.

ஆசிரியன்பெயர். பாரார் நிடத பதிநளன்சீர் வெண்பாவாற் பேரார் புகழேந்தி பேசினான் - தாரார் செழிப்பனையுஞ் சென்னியையுஞ் சேரத் திறைகொண் டொழியின் சுவையே முதிர்ந்து.

The famous Pukazhanthi, whose poetical excellence obliged Pandia and Chola kings adorned with victorions garlands to protect him, related the renowned history of Nala, the king of the great country of Nidhatha, in Venba metre, clothed in words pregnant with meaning.

(இ - ள்.) தார் ஆர் - (வெற்றி) மாலைகள் பொருந்திய, செழி பனையும் - பாண்டியனையும், சென்னியையும் - சோழனையும், சேர - ஒருமிக்க, திறை கொள் - அடிமையாக்கிய, மொழியின் சுவை - சொற்குவையானது, முதிர்ந்து - முதிர், வெண்பா வால் - வெண்பாக்களால், பார் ஆர் நிடதம் - பூமியில் (பெருமை) பெற்றிருந்த திடத்தேசத்தின், பதி - அரசனாகிய, நளன் சீர் - நளன்காரானுடைய சிறப்புள்ள சரித்திரத்தை, பேர் ஆர் - (நல்ல) பேர் பெற்ற, புகழேந்தி - புகழேந்திப்புவன், பேசினான் - பாடினான், எ - று.

புகழேந்திப்புவனுடைய கவித்திறத்தை நன்கறிந்து வர குணபாண்டியனும் குலோத்தங்கசோழனும் ஆதரித்துவந்ததைக் குறிக்க "தாரார் செழிப்பனையும் சென்னியையுஞ் சேரத் திறைகொள்" என்றார்.

the lost dominions at the request of Krishna who went to him as a mediator, lived downcast in a forest.

(இ-ள்.) பார் முழுதும் - பூமிமுழுதையும், தோற்று - தோற்றுவிட்டு, ஒரு நாள் - ஒருகாலத்தில், ஆண் தகையே - ஆண்மைக்குண நிறைந்த கண்ணனே, தூதுவனாய் - தூதனாகி, சென்று - போய், அவனி - பூமியை, வேண்ட - தரும்படி கேட்கவும், மறுத்தான் - (அங்கீகரியாமல்) தடுத்தவனாகிய நாரியோதனன், இரு தானை - பெரிய சேனையோடும், மண்டிமெய்யோடும் - பூமியோடும், போய்—, மாள் - நாசமாகும்படி, பொறுத்தான் - (மனங்கோணமல்) பொறுத்துக்கொண்டிருந்த, பாண்டவரின் முன் தோன்றல் - பாண்டி குமாரருக்குள் முதல்வனாகிய அரசன் [யுகிப்திரன்], புலர்ந்து - (துக்கத்தினால்) புலர்ந்து, இருந்தான் - (வனத்தில் வாசஞ்செய்துகொண்) டிருந்தான், எ-று.

கண்ணன் தூதுசென்று பூமிவேண்டியது வனவாசத்தின் பின்னதாயினும், இந்தால் செய்வதற்கு முற்பட்டதாகலின் அவர் பொறுமையைச் சிறப்பிக்கும்பொருட்டு ஈண்டு எடுத்துக் காட்டுகிறான் அறிக.

பாண்டவர்—பாண்டி என்கிற அரசனுடைய புத்திரர், தத்திசூர்த்த வடமொழி. தோன்றல்—தோன்றுதல், அதாவது விளங்கல், அல்லது உதித்தல், தொழிற்பெயர்; தோன்று - புகுதி, அல் - விசுதி, உகரக்கேமி - சந்தி, ஆகுபெயராய் அரசனைக்காட்டியது; இந்த அல் விசுதியையே அநுபவத்தினால் காத்தாப் பொருளாக் காட்டுவதெனக்கொள்வது நேர். முன்தோன்றல்—முன்னாய தோன்றலெனப் பண்புத்தொகையாகக் கொள்ளலாம். முன் தோன்றல் - முன் பிறந்தவன், தமையன் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். தோற்று—விளைபெச்சம், இருந்தான் என்பதைக்கொண்டு முடிந்தது. தோல் - புகுதி, ல் - ஆனது சந்தி, ம் - இறந்தகால இடைநிலை, உ - விசுதி. ஒருநாள்—பண்புத்தொகை. தகை—தகுதி, அதாவது சூட்சுணம், இது தொழிலையாகப்பிறந்த சானுலம் பொருளாற் பண்புப்பெயர்; தகு - புகுதி, ல் - விசுதி; முற்றிபலுக்காயினும் “முற்று மஹொ

ரோவழி” என்பதனால் உகரம் கெட்டது; உடையவனுக்கு ஆகுபெயர். பறவை என்பதில்போல ஐகர்த்தாவைக் காட்டுவதெனவுந் கொள்ளலாம். ஆனந்தகை—இது பண்புப் பெயர். ராவன், ஆரம்—வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர்; வந்த தாப்பெயராயின், பண்புத்தொகை; ஆனுகிய தகை என விரியும்; உருத்தில் ஆண்மைக்குண முள்ளவ னென்பதாம். இங்கு உகரம் பிறப்பில் வந்ததெனக் கொள்ளவேண்டும். தவன்—தவது (=தவத்தன்மை) பகுதி, ஆன்—ஆண்பால் விசுதி, முற்றுஉகரம் கெடாது வகர வுடம்பிமெய் தோன்றியது சந்தி. வேண்ட என்பது காரணப்பொருட்டால் வந்த செயவெனெச்சம். இதன்மேல் சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. மறுத்தான்—வினையாலணயும் பெயர், மறு—பகுதி, ஆன்—விசுதி, த—இடைநிலை, த்—சந்தி. மறுத்தான் இருந்தான்—தரமாதேன் என்று மறுத்துத் தான் ஸ்திரமாயிருந்த துரியோதனனே என்றும் பொருளுரைக்கலாம். அப்போது மறுத்தானென்பது முற்றெச்சம், இருந்தான் என்பது வினையாலணயும்பெயர். மாள்—காரியப்பொருட்டாய் வந்த செயவெனெச்சம். இகழப்பட்டவர் பொறுத்தல் இகழ்ந்தோர்க்குக் கெடாததலின், “இருந்தானே மண்ணெடும்போய் மாள்” என்றார். இருந்தானேமண்—உம்மைத் தொகையுமாம். முதலமை முற்றப்பொருளது; இரண்டாவது எச்சவும்மை. (௨)

2. நாட்டின்கண் வாழ்வைத் துறந்துபோய் நான்மறை ஈட்டங்கள் சூழ விருந்தானேக்—நாட்டில் [யோசனை] பெருந்தகையைக் கண்டார்கள் பேரெழிற்றோள் வருந்தகைய ரெல்லாரும் வந்து. [வேந்தர்]

2. Dharmā, having left his wealth behind him in his country, lived in a forest surrounded by a crowd of Brahmins, where kings with beautiful shoulders, who were fit visitors, came to see him.

(இ-ள்.) நாட்டின்கண் வாழ்வை நாட்டில் உண்டாகிய போகத்தை, துறந்து போய்—விட்டுப்போய், நான் மறையோசனை—பிராமணருடைய, ஈட்டங்கள்—கூட்டங்கள், சூழ—சூழ்ந்துகொண்டிருந்து, நாட்டில்—வனத்தில் இருந்தான்.

சூரசத்தியைத் தகைத்து நன்றாவதுமே, பொருதகையைப் பாரிசு
குணமுள்ள யுதிட்டியரமகத்தானே, வரும் தகையார் பாவணம்
குணமுள்ளவரான, டோர் எழிற் தோள் - மிகுந்த அழகுள்ள
புறக்கொய்யுடைய, வேந்தி எல்லாருங் - அரசர் யாவரும், வந்து -
(அக்காபடிற்கு) வந்து, கண்டார்கள் - என்று.

நாட்டின்கண் என்னுமிடத்தில் சாரியை நகரநாட்டின்
“இடையார்” என்கிற [மெய் - புணரியல் நகர - ஆம்] குத்திரப்
படி நகரமாகத் திரியவில்லை. “ஒரு பொருளமே” என்கிற
குத்திரவிதியை “இருந்தானேப் பெருந்தகையை” என்னு
மிடத்துக் கொள்க. நான்மறையோர் - நான்குவேதநாளை வந்த
பயர் எனக் காரணக்குறி. மறை - யாவார்கும் சாதாரண மர
பாயல் மறைக்கப்படுதலால் மறை; செயப்படுபொருள் விசுதி
குன்றியது. ஈட்டம் - ஈண்டு - பகுதி, அம் - தொழிற்பயர்
விசுதி, ணகரம் - டகரமாக வலிந்தது விகாரம்; சேர்ந்தவர்
கணக்கு ஆகுபயர். பெருந்தகை - பண்புத்தொகை, இன்ன
மேற் பார்த்த அன்மொழித்தொகையு மாகலாம். துண்டகை
என்பதனையும் இவ்வாறு கொள்ளலாம். வருந்தகையர் - வரு
வதற்குத் தகுதி யுள்ளவர்கள் எனவும் உரைக்கலாம். தோர்
நகர்க்கு எல்லாவது திரண்டு ஒங்கி வீரத்தனத்தைக் குறிப்பிடு
தொழிற்பயர் நினை, கண்டார்கள் - வினா முற்று, (கண்டார்கள்
கண் - பகுதி, ட - இடைநிலை, ஆர், கள் - விசுதிகள். (2)

3. கொற்றவேழ் ஞானக் குருநாடனப் பாலனைந்தான்
என்ற கீர்நாலத் திருணீங்க - முற்றம்
அழிமுறையே வந்த மறையெல்லாந் தந்தான்
யெழிமுறையே கோத்த முனி.

4. The sage Vyasa, who, to remove the dark igno-
rance of the world which is surrounded by the moving
waters, taught his disciples the Vedas which were tradi-
tionally handed over to him, and who embodied the
puranas in a compact form, came and visited Dharma, the
king of the Kuru country, who possessed armies with vic-
torious weapons.

(இ - கீர்.) என்றும் - எறிகிற, கீர் - கடல்குற்றத், நாடனத் -
பூமியிலுள்ள, இருள் - (அஞ்ஞான) இருள், நீங்க - நீங்குவதென

குடில், மூன்றாம் - முழுவதும் வந்திருக்கையே - ஆனாரிய உயர்ந்த
புலவரால், வந்த - (தனக்கு) தந்தகினைத்த, தனையினின்றும்
காண்டு வேதங்களுக்கும், தந்தான் - சீவா துறையாகப் பரவச்
செய்தவனைய, மொழி - (புராண) மொழிகளை, முறையே -
வரன் முறையாக, கோத்த - (சூருகி) துலகையத, முன்
விபாசமுனி, கொற்ற வேல் தானே - ஐயமுள்ள வேலேத்திப
செய்யையுடைய, குரு நாடன்பால் - குருநாட்டின் அருகில்
செய்திழுநாட்டித்து, அணைந்தான் - வந்து சேர்ந்தான், வந்த
மொழிமுறையே வந்த மறையெல்லாம் தந்த மொழிமுறையே
எனவும் பாடம். தந்தமொழி முறையே - அவ்வவற்றின்
வாய்வாய் கிராமங்களின்படி எனப் பொருளுக்கொள்க; அங்
வாய் இருக்கு முதலியவைகளைத் தனித்தனியே ஒன்றாகத்
தேர்த்தவர் என்பது கருத்து. ஆதியில் வேதங்களுமே புராணங்
களும் என்று யுண்டாயினவென்று காஸ்திர நிருபத்தால்
மொழி என்பதற்கு வேதமல்லாத மொழி புராணம் என்று
பொருள் கொள்ளப்பட்டது. வரன்முறையாவது வந்தேதத்
தனித்திரும் எதெதி விருக்கவேண்டுமோ அவ்வவவையாய்
மகன இரண்டு என்கிற வரிசை யெனினும் ஒக்கும்.

தேவநம் - கொல் - பகுதி, அம் - தொழிற் பெயர் விஞ்ஞ
பு - காரியை, பகுதி வகையும் காரியைத் தகரமும் நகரமும்
என்ற வந்தி, உகரக்கேடும் அதுவே; ஐயர் என்பது பொருள்.

நகர என்பது தந்தான் கோத்த என்பவைகளோடு கூடும்
புராணங்கள் அவரவராய் செய்யப்பட்டவையினும் நெடுந்தொ
யினது பற்றிச் சிந்தித்துநோயின வாய்லால் அவற்றை முறையே
கோத்தார் வியாசமுனிவர். தந்தான் என்பதை முனியேய்
குடிலே. (12)

புணா முத்தலவ நீயநுநிக வந்தருளப் பெற்றேன்
தந்தரிப் பெருந்துயர் மெல்லாம் - அறவே
பெறாததேனையா கொள்ளுனப் பேராழியானே
வந்தித்தேவல் கொண்ட வரசு.

4. The king (Dharma), who sent for Krishna and
employed him as his messenger, addressing Vyasa said -

More than either of the Vedas! I have had the pleasure of seeing you come hither, and have in consequence escaped the great troubles arising from transmigration.

(இ - ன்.) ஆகவே ஆதியான - தந்தப் பெரிய சக்கராயுத முடைய கண்ணின், அழைத்து - (தம்மிடம்) வருவித்து, உயல் கொண்ட - (உறுதெல்லும்படி) ஏவலாளாகக்கொண்ட, அருள்முதிர்ந்த மனதாஜன், (அம்முனிவரைநோக்கி) மறை முதலிய வேதத்திக்கு ஆதாரமானவின், பிறவி பெரு துயரம் என்னம் - பரிசுயப்பற்றிவரும் புவகைத் தன்பங்களும், அந்நினைவுக்கு - யக்து அருளப் பெற்றேன் - கருபைசெய்து உயரப் பார்த்திராமனேன், (ஆதலால்) யான் - நான், பிழைத்தேன் - தப்பினேன் [கடைத்தேறினேன்.], என்றான் - என்று சொன்னான், எ-று.

நீ யிங்கே வந்தருளப்பெற்றேன் அதனால் பிறவிப் பெரு துயரமெல்லாம் அடவே அற்றதனால், பழைத்தேன் என்றான் எனம் - டியு முரைக்கலாம். வந்து அருள் - வந்து கருபை செய்ய, பெற்றேன் எனன்வமாம். பெறுதல் செய்பபி பொருள் குன்றியவையாதலால் செயயெ வெச்சத்தற்குத் தொழிற்பெயராகக்கொண்டு செய்யப்படுபொரு ளாக்குப் பிறவி பற்றிய துன்பங்களாவன:—ஆத்தியாத்துமிகம், ஆதிபவதிகம், ஆதிதெய்விகம் என்பன. ஆதியாத்துமிகம் என்பது சரத் தைப் பற்றிவரும் தலைமைய முதலியவையும் மனதைப்பற்றிய தாம் குரோத முதலியவையுமாம். ஆதிபவதிகம் என்பது மனித பிறவும் பிசுசு முதலியவையினால் லேறிவதாம். ஆதிதெய்விகம் என்பது காற்று மழை வெயில் முதலியவையினால் துன்பப்படுதல்.

என்றான்—என் - பகுதி, இடைச்சொல்; விதம் என்பது அதன்விபரம்; த - இறந்தகால இடைக்கலை, என் - ஆவப்பகுதி பகுதி; என்று சொன்னான் - இவ்விதமாகப் பெரிசுநெய் பதம் பாராது. என் - என், என், என் முதலிய எச்சங்களும் துவ்வா ந புரைத்துக்கொள்க. (ச)

5. மெய்த் திருவர் துற்றாலும் வெந்தயர்வந் துற்றானு லுத்திறு கு முள்ளத் தானோனே - சித்தம். பூம்

வருந்தியவா வென்னென்றான் மனமறையா லுள்ளம்
திருந்தியவா கிடந்தவத்தோன் கேட்குந்.

5. The great sage Vyasa whose mind is purified by the Vedas, seeing Dharma uneasy, addressed him thus: "O thou who art equable in temper, whether true prosperity or heavy affliction befalls thee! What is the cause of thy sorrow?"

(இ - ள்.) மா மறையால் - பெருமையான வேதத்தினால் உள்ளம் திருந்தி - மனம் சுத்தமாகி, அவராம் - இம்சிக்கத்தக்க மெய் தவத்தோன் - மெய்யான தவஞ்செய்பவனாகிய வியாச முனிவர், தேர்த்து - (கூரியத்தை) அறிந்து, (அரசனோட்கி) மெய் திரு - மெய்யாகிய செல்வம், வந்து உற்றாலும் - வந்து சேர்ந்தாலும், வெய் துயர் - கொடிந்தான துன்பம், வந்து உற்றாலும் - ஒத்திருக்கும் - (மாறுபடாமல்) ஒரு தன்மையதாய் இருக்கின்ற, உள்ளத்து - மனத்ததடிடைய, உரவோனே - மனமுள்ள அரசனே, சித்தம் - (உமது) மனம், வருந்திய ஆறு வருத்தப்பட்ட விதம், என் னன்றான் - என்னவென்று வினாவினான், ஏ - று.

மெய்த்திருவாவது நன்மைக்குக் காரணமாயும் கிளைபெற்றிருக்கத்தக்கதுமான செல்வம்.

உற்றால் - உறு - பகுதி, உற்று என விகாரப்பட்டு, ஆல் எனவும் எதிர்கால விரையெச்சவிசுதி பணர்ந்தது அவராம் - அவராம் என்னும் செய்யுமென் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம் "மெய்மெனெச்ச வீற்று" என்கிற [வினையியல் - 22 - ஆம்] சித்திரத்தினால் வு - ன்னும் உயிர்பெய் கெட்டு வந்தது திருந்தி என்னும் எச்சம், கிளைவினையாதலின் அவராம் என்பதைக்கொண்டது; காரணப்பொருட்டாய் வந்த செயவெனெய்த் திரிபெனவு கொள்ளலாம். உள்ளம் திருந்தியால் பெய்த்தவத்தின் சுவர்விவன்னன்பது கருத்து. உரவோன் - உரம் - பகுதி, ஆன் - ஆண்பால் விசுதி, மகரக்கேழும். வரவோன் என்பதும் சந்தி, பூஷ ஆயிற்று; உரவு - பகுதி பெணியும் ஒக்கும். என் - எவன் என்கிற ஐஃமினை வினாக்குறிப்பு இனகுறையுதது. துதி ஆகா ஓகாரச் சாரியைகளைப்பெற்று என்ன வன்கோ என்னும் வரும்.

7. On the day that he defeated the celestials, and made them flee, each in his own way, thus causing pain to both feet, were not his two shoulders a help to him who in order that the God of fire might consume the forest of Kanda, standing prevented, with an arrow he held in his hand, the wide-spread clouds from pouring down rain."

(இ - ள்.) காண்டா வனம் - காண்டவமென்கிற வனத்தை, கிடவன் உண் - அக்கினிதேவன் உண்ணும்படி, கைகளைப் பால் - கையில் தரித்த அம்பினால், நீண்ட முகில் - பெரிய மேகங்களை, தடுத்தது - (மழைபெய்ய வொட்டாமல்) நிறுத்தி, நின்ற அருச்சுனுக்கு, அமரர் - தேவர்கள், மீய்ந்து (அவ்வுயிர்) திரும்பி, தாள் இரண்டும் - இரண்டுபாதங்களும், நோவ - துன்பப்பட்ட, தனித்தனியே - ஒருவரை ஒருவரே சேராமல், ஒழிய நாள் - ஒழிப்போன காலத்தில், நோவ இரண்டும் அன்றோ - இரண்டு புஜங்களும் அல்லவோ, துன்பம் துன்பமாயிரந்தன, எ-று.

துஷ்டரான அசுரர் முதலானோர்கள் சேர்ந்து மிகக் கொடுங்கமும் கொடுமையுமா யிருந்த காண்டவவனம் என்கிற பெரும் காட்டை அக்கினிபகவான் எரிக்க நினைத்துத் தேவேந்திரன் தன் தோழனாகிய தக்ஷணுடைய குடும்பத்திற்காக அவைப் பாதுகாத்து வந்ததனால் அவனுக்கு அஞ்சி ஒரு பிராயஸன் போல் வந்து அர்ச்சனையை யார்க்க அவன் புகிருவதென்பவனுடைய அனுமதியினால் எரிக்கும்படி உத்தரவு கொடுக்கவே அக்கினி அதிர் பற்றிக்கொண்டு தகித்தது. அப்போது இந்திரன் மேகங்களைக்கொண்டு மழை பொழிகையில் அதை அருச்சுனன் தடுத்தமையால் தேவதைகள் தன்மேல் எதிர்த்து அவர்கள் முறியவடித்து ஒழிவான் என்பது பாரத மறை இப்படிப்பட்ட சுத்தவீரனுக்காக சீயேன் மனங்கவலியப் படுவாற்பெய்து முனிவர் அரசனுக்குச் சொன்னார்.

காண்டாவனம் - காண்டவவனம் என்பதின் திரிபு தகைவுள் - தீயினது கிடவன், தீயாகிய கிடவன், என்றும், வெற்றுமைச் சொகையும் பண்புத் தாகையுமாகும். முடிந்தது - "குறில் செறிபாலன்" என்கிற சூத்திரத்தில் "உண் பால்" என

பதனாள் வேற்றுமையினம் லகரம் கெட்டதெனக் கொள்வது அசையும் பயன்.

8. பேராசை மெய்கள் பெருந்திருவும் கைவிட்டிசை
சேர்வரிய வெங்கானஞ் சேர்தற்குக் காரணந்தாக்
யாசைநாவப் பாவென்ற நென்றுந்தன் வெண்குடை
தீதோவப் பார்காத்த சேய்.

8. The king (Dharma) who always, under his white umbrella, i. e. upright rule, protected his kingdom from evil, said;—"O Father, I know not the cause which led me to lose my extensive dominions, and my great wealth, and to come to this inaccessible and sultry desert.

(இ - ன்.) இட்படிச்சொல்ல முனிவரை நோக்கி - என்
தும் - எப்போதும், தன் வெண் குடைக்கீழ் - தன்வாய்ப்பு
வெண்ணையான குடைநிழலில், தீது - துன்பம், ஓவ - ஒழிந்த
லோகம், பார் - பூமிநீய், காத்த சேய் -- பரிபாலனஞ்செய்த
அரசன் [தருமராஜன்], அப்பா - அப்பனே, எங்கள் - எங்களு
டைய, பேர் அரசும் - பெருமையான அரசாட்சியும், பெரு
தருவும் - பெரிய செல்வமும், கைவிட்டு - இழந்து, சேர்
வரிய - சேர்தற்குக்கூடாத, வெம் கானம் - கடிவமான கான
த்தை, சேர்தற்கு - அடைதற்கு, காரணம் யது - என்ன
காரணம், என்றான்-- , என்று.

தான் - ஓ - அசை. அப்பா என்பது இரக்கச் சொல்லுமாம்.

பேர்--பெருமையில் மை கெட்டு உயிர் முதன்மொழி உற
த்தனால் ஈறுகெட்டு முதல் நீண்டது, "முற்றுமற்றோராவது"
என்பதனால் உகரம்கெட்ட தென்னவுமாம். பெருந்திரா--இங்கு
இனமிகல். சேர்வு--தொழிற்பெயர், நான்காம் வேற்றுமையத்
தொகை. வெண்குடைக்கீழ் பார்காத்தலாவது நல்லரசாட்சி
யால் ஜனங்களைக் காத்தல்.

9. கேடில் விழுச்செல்வம் கேடெய்து குதலால்
எடவிழ்தார் மன்னர்க் கியல்பேக்காண் வாழ்க்
கலங்கலே நீ யென்றுரைத்த ன் காமருவ நடையு
கிலங்கலே நான் மாடப் பெயித்து.

9. The sage (Vyasa) whose breast was adorned with the shining and moving thread said to him (Dharma) who possessed the kingdom which was surrounded by extensive woods,—“Faint not thou in despair, for dost thou not see that it is the nature of kings, who wear garlands of stal-opened flowers, to play at dice, which is fatal to their inexhaustible great wealth.”

(இ-ள்) சேகரி இவ் - செருதியில்லாத, விழு செல்வம் - பெருமையான செல்வம், கேடு எய்து - நாசம் அடையத்தக்க, குதம் - குதம் - குதம் - குதம், எடு அவிழ் - பூவிதழ்கள் விரியப்பெற்ற, மார் - மார்பை அணிந்த, மன்னர்க்கு - அரசருக்கு, இப்பை - இப்பை - இப்பை - இப்பை, (ஆனதால்) நீ வாடி கலங்கலை - நீ உடம்பு மதலித்து மனங் கலங்க வேண்டாம், என்று - கா - மருஅ - சேரன் தெருங்கு, நாடற்கு - நாட்டையுடைய அரசனுக்கு, யுதிட்டிரங்கு, இவங்கு - விளங்காவின்ற, அலை - அசைவடை, மால் மார்பன் - பூணலை மார்பில் அணிந்த முனிவன், எடுத்து உரைத்தான் - எடுத்துச் சொன்னான், என்று.

இவங்கலை நான்மார்பன். என்பதற்கு விளங்காவின்ற அலை பொருள் சொற்பெருக்குடைய சாஸ்திரங்களை இருதயத்திலுரித்தவன் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

ஏகாரம் தேற்றத்தில் வந்தது. காண் - அசை; நயர் - நயம் பொருள் கொள்ளலாம். கலங்கலை என்பதில் பூசாரியை, கலங்கல் - எதிர்மறை வியங்கோள் வீணமுற்று. கலங்கு என்பதாமி எதிர்மறையைக் காட்டும் அல் சேர்ந்த கலங்கல் என்றும் பகுதிமேல் ஐ முன்னிலை பொருமை விருதி வந்த தெனன் கொள்ளலாம். ஆயினும் மறுத்தலே பொருளான இவ்விதிர்மறைவினைக்கு வருமல்லது (பாயுதாஸம்) மறநொன்மறமூவும் பொருளதாந அல் என்பது வருவது நேரன்மறமூவிக், இவங்கு அலை என்னும் இரண்டு வினைத்தொடையு மடுக்காரல் என்னும் பெயரைக்கொண்டன. விழுச்செல்வம் - விழுச்செல்வம் என்ப பண்புத்தொகை. எய்து குது - வினைத்தொடையினைத்தொடையு. எடுத்து உரைத்தலாகது காண்க. காட்டு விவரித்தச்சொன்னதல்.

தொலியாழி வைய மெருங்கிழப்பப் பண்டு
கதையான் வினேந்த கதை.

11. (Vyasa) related to king Dharma, who was possessor of dreadful weapons, the story of the hero Nala, who had a straight unequalled sceptre, and who at midnight was made by Kali to lose the whole of his kingdom, which was surrounded by the roaring ocean.

(இ-ள்.) செம் தனி கோல் - செம்மையாகிய ஒப்பற்ற செங்
கோலையும், நாமம் வேல் - பயத்தை யுண்டாக்கும்படியான
ஆயுதத்தையும் உடைய, காளை - வீரனான, நளன் என்பான் -
நளன் என்று சொல்லப்பட்டவன், யாமத்து - நடு இராத்திரி
யில், ஏலி - (விசேஷமாக) ஒலிக்கின்ற, ஆழி - சமுத்திரம்
குன்றித் தவையம் - பூமியை, கலியாள் - கலிபுருஷனால், ஒருங்கு-
ஒருங்குச் [சேர்ந்ததாய்], இழப்ப - இழந்துபோகும்படி, பணி-
பாவத்தில், வினேந்த கதை - நேர்ந்த கதையை, சேமம் - காவல்
செய்த கதை, வேல் - ஆயுதத்தைத் தரித்த, மன்னனுக்கு
அழைப்புத்தர மஹாராஜனுக்கு, செப்புவான் - சொல்லத்தொடங்க
பினான் (அந்த விபாசமுனி), என்று.

இவ்வினேத்தொகை. ஒருங்கு—விரிப்புணையந்து வளங்கு
கோல் மருகனிலேயே வினையெச்சமாக வந்தது. செப்புவான்
என்பது இயல்பினால் இறந்தகாலம் எதிர்காலமானது. [பொது
விபாசம்—கதை—ஆவது—கு.] ஆழி—ஆழ்—பங்குதி, இ—இயல்
பொருள்—காட்டும் விசுதி, எதுவும் அழிந்துபோகும்படிம் என்
பது பொருள்; அல்லது ஆழ்தல்—தாழ்தல், அதனையுடையது
என்பமாம். அப்போது விசுதி காத்தாவையிகாட்டும். இ
என்பான் என்னு மெழுவாய் இழப்ப என்பதிலும், இழப்ப
என்பதும் வினையெச்சம் வினேந்த என்னும் பெயரெச் சத்திலும்
புறந்தது. விபாசமுனி—தோன்ற எழுவாய்; செப்புவான்—
பயனிலை; கதை - செயப்படுபொருள்.

12. காமர கயல்புரள்க் காவி மூகைநெகிழத்
பயகாமரகையின் செந்தேன் நளையவிழப்பூமடந்த
அழைந்நூட்டம் நீடா லுந்தகைமைத்தே சாகரந்நூழ்
ம—நளனுடைய முன்னுட்டு.

12. The country (of Nala), where the tank fish glide along gracefully, where the buds of the dark-lily blossom, and where the good honey-comb of the lotus bursts open, and which is worthy of pre-eminence in this good earth surrounded by water, is like the sporting of the eyes of the goddess of the earth.

(இ - எ.) சாகரம் சூழ் - சமுத்திரம் சூழ்ந்த, நல்ல நாட்டில் - நல்ல தேசங்களில், முன் நாட்டும் - முதலிலே வைக்கத்தக்க நாடு - (நளனுடைய) தேசமானது, காமர் - அழகாகிய, கமல் மீன்கள், புரள் - புரண்டுவருதலாலும், காவி முகை - நலையுமா முகைகள், நெகிழ் - மலர்தலாலும், தாமரைமீன் - தாமரைப் பூவிலே, செம் தேன் தனை - நல்ல தேனோடு கூடிய கட்டினது, அவிழ் - விரிதலாலும், பூமடர்வைதான் - திருமகனுடைய, நாட்டும் போலும் - கண்ணையொத்த, தகைமைக்கு குணமுள்ளது, எ - று. ஏ - அகை.

கண்ணனுது புரளுங் கயல்போலவும் மலர்கின்ற சூழலும் தாமரையும் போலவும் இருக்கும், ஆதலால் நாவளப்பதற்காகிய பொலிவுபற்றி அந்நாடு திருமகளின் கண்ணோடு ஒத்த மிக்கப்பட்டது. அன்றியுந் தன்னுட்டம் என்பதின் ஆட்டம் என்பதும் பிரித்துத் திருமகளின் நர்த்தனம்போல விருந்திடுவதும் பொருள்குறினு மமையும்; அத்தப்புகழ்த்தில் அமல் என்பதற்குக் கம்புகையும், காவி - சிவந்த, முகை - (அல்லி) மொகுள், எனக்கொண்டு, இதழாகவும், தாமரை என்பதற்கு முகைகளையும், செந்தேனைப்பாடும் பாட்டாகவும், உருவக வாய்வி கலிநயமளிப்பதாகக் கொள்ளவேண்டும்; ஆடுக்கால் கண் புரண் வதும், உதவி விரிந்து தேன்றுவதும், முகம் மலர்க்கு நிறம் யாவும் உண்டாவதும் முறையாதலால் லென்க.

பூமடர்வை - தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும்பெண், பூதேவியென்று பொருள் கொள்ளலாம். தன் - தான் என்பதின் கீனரம். அந்நாட்டின்பெயர் றிடதம். புரள் முதலிய செய வெனெச்சர், மழைபெய்ய நெல்லினைந்த தென்பதிற்போயல் காரணப்பொருட்டாய் வந்தன. காமர் - கங்கையென்க. நாட்டும் - நாடு - பகுதி, அம் - கருவிப்பொருள் விருதி, “வெயிலேயிவந்தொடர்” என்னுமிருத்தித்தத்தில் மிக் என்றதனும்

ங்கேயும் உகரம் இடப்பட்டது; உகரம் இடப்பட்டது சந்தி-
ட்டம்—குறி—பகுதி, ஆம்—கொழிந்தே—விடதி, மற்றவை
மன்போல். தகையைத்து—ஒன்றன்பால் குறிப்பு வினைமுற்று,
நகமை—பண்புப்பெயர் பகுதி, ஆ—விசுதி, த்—சந்தி. (௧௨)

கோதை மடவார்தங் கோதின் மெயிற்றிமிர்ந்த-
சீத கவபச செழுஞ்சேற்றால்—விதிவாய்
மானக் கரிவழுக்கு மாவிறந்த மென்பதோர்
நானக் கலைவாழ் நகர்.

13. There is a town called Mavindam, which abounded
in living literature and science, and in whose streets the
elephants slid on the rich and cool mixture of sandal
which the garland-bedecked females daub on their bodies.

(இ—ள்.) கோதை மடவார்தம்—மாவிலகுடிய பண்ணு
டைய, கோது இல்—குற்றமில்லாத, மெய்யில்—உடம்பில்,
மிமிர்ந்த—பூசிய, சீத கவபம்—குளிர்ச்சியான கலவைச் சாந்
தாய், செழுஞ் செற்றால்—வளமான, செற்றிலால், விதிவாய்—
தானாகவால், மானம் கரி—பெருமையான பாணிகள், வழுக்
கும்—சுருக்கிவிழப்பெற்ற, மாவிறந்தமென்பது—மாவிறந்த
மென்று சொல்லப்பட்ட, நூனம் கலை—நூனசாஸ்திரங்கள்,
நாம்—வாழும் இடமான, ஓர் நகர்—ஒருபட்டணம் (உய்யு),
—யி.

பண்புகள் நீராடுவதினும் சந்தனச்சேறு உண்டாயிற்று
பெயர் குந்து. இதனால் அந்நகரத்தின் செல்வமிசுதி குறிப்
பிடப்பட்டது. கோதைபோன்ற மடவாரர் எனவும் கொள்
லாம்.

வாழ்—வினைத்தொகை, இது பெயரெச்சத்தின் வினாமாத
தின் பெயரெச்சத்தின் முடிபுகளைக்கொள்ளும். “செவ்வதாதி
யவெரு—பெயரு மெஞ்சிற்பது பெயரெச்சம்மே” என்ற
வினையியல் உகம்—குத்திரப்படி வாழ் என்பது நகர் என்றும்
இடத்தைக்கொண்டது. சீதகவபம் என்பது வடநான் முடி
பாதலின், இயற்பாயிற்று. சீதக்கவபம் என்று தமிழ்முடிபாக
யும் கொள்ளலாம். ‘கொங்கையிசைத்திமிர்ந்த’ எனப் பாடமும்
உள்ளது. (௧௩)

14. நின்றபுயல் லானம் பொழிந்த நெய்தலரை
என்று மதிவுகமழ மென்பரால் - தென்றல்
ஆலர்த்தம் கொடிமரடச் தாயிழையா ரைம்பரால்
புலர்த்தம்-புகைவான் புகுந்து.

14. They say that long streaks of water which the standing clouds pour from the sky always smell of sandal since on the terraces of lofty houses upon which the flag flutter in the south wind, the maidens who are adorned with the choicest jewels, (after bathing) dry their hair in the smoke (of the sandal incense) which goes up into the skies.

(இ - ள்.) தென்றல் - தென்காற்று, அலர்த்தம் - அலர்ச்செய்தின்று, கொடி - கொடிச்சீலைகளைபுடைய, மரடத் - உயரிகைகளில், ஆய் - இழையார் - ஆய்ந்த ஆடாரைக்கொத்தரித்த பெண்கள், ஐம்பரால் - கூந்தல்களை, புலர்த்தம் - உலர்த்துகிற, புகை - அகற்புகை, வான் புகுந்து - வானத்திற் பிரவேசித்த (இருப்பதினாலே), லானம் - ஆகாசத்தில், நின்ற - இருந்தார் புயல் - மேகம், பொழிந்த - பெய்த, நெய்தலரை - பெரிய மழைத் தீர்ரையானது, என்றும் - எப்போதும், அகிலகமழும் - அகில வரசனை வீசும், என்பர் - என்ற சொல்வார் - ள். ஆல் - அகல்.

இதுவும் அந்நகரத்தின் வளத்தைக் குறித்தது. புகுந்து என்றும் செய்தென் எச்சம் கமழும் என்னும் பிறகருந்தாய்க் கொடி முடியாதாதலின் 'இருப்பதினால்' என்பது வருவிக்கப்பட்டது. "சொற்றிரியினும்" என்கிற [வினையியல் உள் - ம்] சூத்திர விதியினால் புகுந்து என்பது புக என்பதின் திரினைக்கொண்டு காரணப்பொருட்டாய்க் கொள்ளினும் பொருளும், ஐம்பரால் - ஐந்து பகுப்பினை யுடையது; அனையாவதை உச்சியில் முடித்தலாகிய முடியும், பக்கத்தில் முடித்தலாகிய கொண்டையும், பின்னே செருகலாகிய குறுகும், அருகில் முடித்தலாகிய குறுகும், பின்னிவிடுதலாகிய பனிச்சையுமாம்.

அலர்த்தம் கொடி - லையெச்சம், செயப்படு பொருளைக் கொண்டது. புலர்த்தம்புகை - இங்கே கருவியைக் கொண்டது.

6. வெஞ்சிலையே கோடுவன மென்குழலே சோருவன
அஞ்சிலம்பே வாய்விட டரற்றுவன - கஞ்சம்
கலங்குவன மாளிகைமேற் காரிகையார் கண்ணே
விலங்குவன மெய்நெறியை விட்டு.

15. The only curved things in this city are the curved
roofs; the only thing which gets loose is the soft hair of
males; the only things which open their mouths and
ment are the ankle ornaments; the only thing which
embles is water; and the only things which go astray
on the right path are the eyes of the maidens who sit on
the terraces of houses.

(இ - ள்.) வெம் சிலையே - கடுமையான வில்லே, கோடுவன -
காணலாகுவன (மற்றெவையும் அல்ல); மெல் குழலே -
மல்லிய கூந்தலே, சோருவன - தளர்ச்சியடைவன; அஞ்
சிலம்பே - அடிகிய சிலம்பு என்னும் (ஆபரணமே), வாய் விட்டு -
வாய்கிறந்து, அரற்றுவன - கதறுவன; கஞ்சம் - தண்ணீரோ
லங்குவன - கலங்கிப்போவன; (அல்லது) [கஞ்சம் - கைதறு
தற்கள், கலங்குவன - பல ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து ஒலிப்பது]
மாளிகை மேல் - வீடுகளின்மேலுள்ள, காரிகையார் - பெண்க
ருடைய, ண்ணே - கண்களே, மெய் நெறியை விட்டு -
விரைவாய்விட்டு, விலங்குவன - ஒதுங்கிப்போவன, என்
கஞ்சம் என்பது சங்குமரம்; தூதர்தை யுணர்த்தியது
மம் இவ் காமஸயம் என்றும் ஆரியத்தின் திரிபேயாதலால்
வணக்கத்தினால் செய்த பலதாளங்களுக்குமா - மென வந்தி
ம் - நீரில், சங்கு - சங்குகளே, அலங்குவன - அலைந்துவரு
ருப்பன எனவும் கொள்ளலாம்.

மற்றெவையும் அல்ல என்பதை ஒவ்வொரு வாக்கியத்தின்
முடிவிலும், ஏகாசத்தைக் கஞ்சம் என்பதோடு விலங்கு
வன என்பதோடு உள்ளாரில் யார்க்கும் கோடுதல் முதலான
தாக்கையாக விலங்குவன்பது கறத்து. இதுவும் அங்கரின்
பொருளையை யுணர்த்தியது.

காரிகை - அழகு, அதனையுடையார் காரிகையார். காரிகை -
பெண் காதல் கொள்ளின், ஆர் - டலர்பால் விடுதி.

பெண்கள் தன்பினுலும், காணற்சினுலும், கொடுத்தினுலும், நேராகப் பாராமல் சீழ்வனத்துப் பார்த்தல் இயல்பு. தனன் மெய்த் தெறியைவிட்டு வினாஞ்ஞந்தன்மை அக்கண்களுக்கெயர் நி மம்மவைகளுக்கு இல்லை என்பது. [உயிர் புணரியல் அருத்திரம்] “குறில்வழி யத்தனி யைந்நொது முன்மெனி யிவ ளாய” என்பதனும் மெய்ந்நெறியென நகர மிகுந்தது. வகரம் உன். திரிதிரியில் வந்தன. (சுரு)

16. தெரிவனம் லென்றுந் தெரியா தனவும்
தெரிவினையார் தங்கண் மருங்கே - ஒருபொழுதும்
இல்லா தனவு மிரவே யிகழ்ந்தெவரும்
கல்லா தனவுங் கரவு.

16. That which is ever studied is literature and science
that which is never seen is the waist of females who
never striped bangles; that which is never found is the
garden and that which is ever despised by all and never
studied is deceit.

(இ-ள்) என்றும் தெரிவன - எக்காலமும் யாவராலும் அறி
புட்படுவன, தல் - காஸ்திரங்களை (அன்றி மந்திரமேனென
நூதனியவைபல்ல); தெரியாதனவும் - காணப்படாதனவும், வர்
தெரியார் தங்கள் - சித்திரரோகைகளுள்ள வனையையறிந்
பெண்களுடைய, மருங்கே - இடையே (அன்றி நூயமுதன்
யினையல்ல); ஒருபொழுதும் - எப்போதும், இல்லாதனவும்
இயைந்த பொருள்களும், இரவே - இரக்குந்தொழிலே (அ
ந்சிசுகத்தத்து மேன்மையவைபல்ல); எவரும் - எப்படியு
வரும், இகழ்ந்து - துணித்து, கல்லாதனவும் - கல்லா
விடடவையும், கரவு - வஞ்சனையே (அன்றி மம்ம மெஞ்ஞா
வையங்கள் அல்ல); எனும்.

இவ்விரண்டிரட்டியே ஒழித்தும் காட்டல் அண்.
கல்லாதன என்பது “செயப்படுபொருளை” என்கிற [பொது
வியல் சகம்] சூத்திரவிதியைக் கொண்டது. (சுரு)

17. மயமுனதுல் வாழ வந்தந் திரன்கவர்க்கு
நாமரையான் வைகுந் தடந்தோளான - மயமுனதுல்

தாரான் முரணைநகர் தானென்று சாற்றலாம் -
பாராளும் வேந்தன் பதி.

17. We may say that the capital of king Nala, who rules the earth is like the city of Muranai, the capital of king Swarki, who is as beautiful as the moon, who was born to uphold the great institutes of Mann, upon whose broad shoulders Lakshmi dwells, and who is decked with garlands of beautiful flowers.

(இ - ள்.) மா மனு தூல் - பெருமைபொருந்திய மனுதரும தூலானது, வாழ - வாழ்வதற்கு, வரு - உற்பவித்த, சந்திரன் - சந்திரன்போன்றவனும், தாமரையாள் - திருமகள், வையும் - வாழ்கின்ற, தடம் - விசாலமாகிய, தோளான் - தோளையுடையவனும், காமர் - அழகிய, பூ தாரான் - பூமாலை தரித்தவனும் ஆகிய, சுவர்க்கி - சுவர்க்கி யென்பவனுடைய, முரணை - முரணையன்னும், நகர்தான் என்று - நகர் இது என்று, சாற்றலாம் - சொல்லக்கூடும், பார் ஆளும் - பூமியை யாளுகின்ற, வேந்தன் - னாமகாராஜனுடைய, பதி - ஸ்தானமாகிய மாவிற்கு நகரத்தை, எ - று.

சந்திரன்சுவர்க்கி யென்று ஒருபெயராகவுங் கொள்ளலாம். இவ்வரசன் இந்நூலாசிரியர்க்கு உதவிசெய்தவன், ஆனதபற்றி இவன் ஏற்குமிடமறிந்து புத்தூதுபேசுவர். வேந்தன்பதியை முரணைநகர் என்று சாற்றலாம் எனக் கூட்டிக்கொள்க. சாற்றல் - எழுவாய், ஆம் - பயனிலை. வேந்தன்பதி - எழுவாய், சாற்றல் ஆம் - பயனிலை என்னவுமாம்; சாற்றற்கு ஆம் என்பது பொருள். இவன் திருமாவின் அவதாரம் எனக் குறிப்பித்தற்கு 'தாமரையாள்வாழந் தடந்தோளான்' என்றார். (௩௭)

18. ஓடாத தானை நானென்றுவானொருவன்
பிடாருஞ் செல்வப் பெடைவண்டோ - நீடா
முருகுடைபு மாந்தர் முகநனைக்குந் நண்டார்
அருகுடையான் வெண்குடைபா னுங்கு.

18. There was one Nala, who commanded armies that never retreated in battle, who ruled his country under a white umbrella, and who decorated his chest with garlands.

abounding in honey which wets the faces of men and feeds friendly bees.

(இ - ள்.) ஆங்கு - அப்பட்டணத்தின்கண், பீழி - பெருமை, ஆரும் - நிறைந்த, செல்வம் - செல்வமுள்ள, பெடை - பெண் வண்டு, வண்டோடு - ஆண்வண்டோடு, ஊடர் - பிணங்கினதனால், முருகு உடைய - உள்ளிருந்த தேன் பெயர்ந்துவர, அருகு - சமீபத்திலுள்ள, மாந்தர் முகம் - மனிதருடைய முகத்தை, நனைக்கும் - நனைக்கும்படியான, தண் தார் - குளிர்ச்சியான மாலைபை, உடையான் - உடையவனும், வெண் குடையான் - வெண்மையான குடையுடைவனும் ஆகிய, ஓடாத தாரை - தோற்காத சேனையுள்ள, நளன் என்று - நளனென்று சொல்லப்பட்ட, ஒருவன் - ஓராசன், உளன் - இருந்தான், என்று.

வண்டு ஊடுகையில் விசையாய் மலர்களின்மேல் உழுத கொண்டு செல்வத்தனால் உள்ளிருந்த தேன் வெளிப்பட்டகொண்டிசு. வண்டுக்குச் செல்வமாவது பொன்சிறகுடைமை.

ஊடர் என்பதைக் காரணப்பொருட்டாய் வந்த செயவெண்னைச்சத்தின் திரிபெனக் கொள்க. “மாதர்முலைநனைக்கும்” என்றும்கூடம் உண்டு. (கஅ)

19. சீத மதிக்குடைக்கீழ்ச் செம்மையறங்கிடப்பத
நாதவிழ்பூந் தாரான் நணிக்காததான் - மாதர்
அருகூட்டும் பைங்கிளியு மாடற் பருந்தும்
ஒருகூட்டில் வாழ வல்கு.

19. The garland bedecked Nala governed the world, alone, under a cool moon-like umbrella that justice might prosper un-interrupted, and that the green parrots, which feed by the side of women, might live together in the same cage with the kite, which is naturally warlike.

(இ - ள்.) - தாது அகிழ் - வாசனைப்பொடி உதிருகின்ற, தாரான் - பூமாலைபுடைய நளம்காராஜன், சீத மதி - குளிர்ச்சியான சந்திரனைப்போன்ற, குடைக்கீழ் - குடையின் கீழ், அறம் - தருமம், செம்மை - நன்றாக, கிடப்ப - இருக்கும்படியும், மாதர் - பெண்கள், அருகு - சமீபத்தில், ஊட்டும் - (பாம்புநிலையவைகளை) உண்பிக்கப்பெற்ற, பைங்கிளியும்

புனையாள் இனியும், ஆடம் பருந்தும் - போள் செய்கின்ற
பருந்தும், ஒரு கட்டில் - ஒரே கண்மீழ், வாழ - வாழும்படி
கழம், உலகு - உலகத்தை, தனி - ஒப்பில்லாமல், காத்தான் -
சாப்பாற்றினான், எ-று.

குடையென்து ஆகுபெயராய் அதிகாரத்தை யுளர்த்திற்று.
கிடப்ப, வாழ, என்பவை வினைச்செய்வெண் ஆதலின் என்
னும்மை வருவிக்கப்பட்டது. (உக)

20. லாங்குவளைக் கையார் வதன மகிழ்த்த
பூங்குவளைக் கட்டிடையே போயினான் - தேங்கு
தேனடி லாண்டு சிறகுவர்த்து நீர்நாடன் - பூனைக்
பூநாடிச் சொலை புக.

20. Nala, who possessed a well watered country in
which the bees, having bathed in the sweet honey of the
Kavalai Bower, dried their wings on his way to the flower
garden, went through the forest of the glancing eyes of
females, whose faces resembled the moon, and whose
hands were adorned with bangles.

(இ - ஞ்.) தேம் குவளை - வாசனை பொருத்திய குவளைப்பூத்
தது, தேன் - தேனிலே, ஆடி - நாடி, வண்டு - வண்டிகள்,
சிறகு உலர்த்தும் - சிறகுகளை உலர்த்தும்படியான, நீர் நாடன் -
நீர்வளமுள்ள நாடுடைய நளன், பூ நாடி - மலர்களை இச்சித்த,
மோலை புக - தோட்டத்திற் போவதற்கு, வாங்கு - கொண்டு,
வளை கையார் - வளைகளுள்ள கைகளையுடைய பெண்கள்,
வதன பதி - முகமாகிய சந்திரனிடத்து, பூத்த - பூ குவளை
கட்டிடையே - (பார்வையாகிய) அழகிய நிலைநிலைக் கட்டிட
மையிலே, போயினான் - போனான், எ-று.

சுயம் பெண்கள் தன் கட்டிடத்தை வியத்து பார்த்துக்கொண்
டுறாக்கச் சென்றான் என்பது கருத்து.

பூநாடி எடுத்ததற்குப் பூக்கும்படியான நாமமுள்ள ஏனைய
பொருள்களெனத் தோலைக்கு விசேடணயாக்கிய மனையும
வாங்கு என்பதற்கு வாங்கிப்போன [கழன்றுபோன], மனை
களையார் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்; துபிஷாது அகனைப்
பூத்தது தன் கண்டமைமால் வட்டிபெற்றவையாகிய

மது என்பது கருத்தாம். வாங்குதல் அழைத்தலு மாதலா
தம்மொலியால் அரசனை அழையாதின்ற என்னவுமா. (௨௦)

21. வென்றி மதவேடன் வில்லெடுப்ப வீதிசெயலாம்
தென்றன் மதுநீர் தெளித்துவர - நின்ற
தளவேனன் மீதலருந் தாழ்வரைசூழ நாடற்
கிளவேனில் வந்த தெநிர்.

21. The morning sun shed its rays against Nala, who
possessed the vale-girt country, where the jessamine bran-
ches out over the millet and flower; where cupid uses his
bow (with flowered arrows,) and where the south wind
sprinkles honeyed water all through the streets.

(இ - ள்.) வீதி எலாம் - தெருக்களில் எல்லாம், வென்றி -
வெற்றிபொருந்திய, மதன் வேடன் - மன்மதனாகிய வேடன்
வில் எடுப்ப - வில்லையெடுத்து நிற்கும்படியாகவும், தென்றல்
தென்காற்று, மது நீர் - தேனாகிய நீரை, தெளித்து வர - தெ-
ளித்துக்கொண்டு வரவும், நின்ற - நில்பெற்ற, தளவு - முக-
லைக்கொடி, ஏனல் மீது - திணையினமேல், அலரும் - மலருப-
படியான, தாழ் வரை - மலைகளின் தாழ்வரைகள், சூழ -
சூழ்ந்த, நாடற்கு - நாடுடைய நளனுக்கு, இள வேனில் - இள-
வேனிற் காலமானது, எநிர் வந்தது - எதிர்ப்பட்டது, எ - ன்
[இளவேனில் - வசந்தகாலம்.]

ஒரு பிரபு வருகையில் மெய்காப்பாளன் விற்பிடித்து உட-
வரலும் வாசனைநீரை வழியில் தெளித்திருத்தலும் இயல்பா-
லின், வசந்தன் பிரபுவாக அங்கனம் அமைந்தா னென்பதும்
அந்தப்பிரபு சோலைக்குரியவனாதலின் அரசனை எதிர்கொண்-
டான் என்பதும் குறிப்புபொருள். மன்மதன் வில்லெடுக்க
என்பது பெண்கள் ஆசைகூர என்கிறபடி.

வென்றி—வெல் - பரிதி, நி - தொழிற்பெயர்விகுதி, லகரம்
நகரம் ஆனது சந்தி, நகரம் னகரம் ஆனது மெலித்தல் விகா-
ரம். மதன்வேடன் என்பது “சிலவிகாரமா முயாதினை” என்-
பதனால் மதவேடன் என்றாயிற்று; அன்றி, வேள் தன் என்ப
பிரிக்கினும் அடையும். இளவேனில் எதிர்வந்தது என்றால்
தென்றல் முதலிய குறிப்பாற்றோன்றிய தென்கிறபடி. (௨௧)

தேரிற் றுகளைத் திருந்திழையார் பூங்குழலின்
வேரிப் புனனனைப்ப வேயடைந்தான் கார்வண்டு
தொக்கிருந்தாலித்துழலும் தூங்கிருள்வெய்யோர்
கொதுங்கிப், புக்கிருந்தா லன்ன பொழில்.

22. Nala, the dust of whose ear (flying about) gets
aked in the scented water on the flower-bedecked hair
jewelled maidens, retired into a grove; where the black
es swarmed together, flying about joyfully, and where
ounded perpetual darkness, which retreated there be-
re the rays of the sun.

(இ - ள்.) தேரின் - தேரினின்றும் உண்டாகிய, துகளை-
பாழியை, திருந்து இழையார் - திருத்தமான ஆபரணப்
ண்ட பெண்களினுடைய, பூ குழலின் - பூக்குழிய சுந்தவி
ண்டாகிய, வேரி புனல் - வாசனை நீர், நனைப்ப - நனைக்கும்
டி, கார் வண்டு - கறுத்தவண்டுகள், தொக்கு இருந்து - சேர்ந்
ருந்தி, ஆலித்து - களித்து, உழலும் - சுழல்பபெற்ற, தூங்கு
ருள் - அசையாத இருட்டு, வெய்யோற்கு - சூரியனுக்கு,
துங்கு - புக்கு - புகுந்து, இருந்தால் அன்ன - இருந்தா
தை யொத்திருக்கின்ற, பொழில் - சோலை, அடைந்தான் -
என்ன) சேர்ந்தான், ஏ - னு. ஏ - அசை.

இவன் போக்கைப் பெண்கள் சுந்தல்கோர விழந்து பார்த்
க்கொண் டிருக்கையில் துகள் சுந்தலில் புழந்து வாசனை
ரால் நனைக்கப்படுகின்ற தென்பதாம்.

இங்கு உழலும், அன்ன, இவ்விரண்டு பெயரெச்சங்களும்
பித்திப் பொழில் என்பதைக்கொண்டன. சூரியனுக்கு உதுங்கி
ன்றால் சூரியனுக்கு அஞ்சி ஏன்பது காந்தது. தேரின் - இன்
ந்தனாகு, ஏதுப்பொருளில் வந்தது; ஆறாறுபேரே வந்த
ரியையுமாம். வேரிப்புனல் - பூந்தேன்; காலையில் நீராடித்
ம் பெண்களின் சுந்தலின். ஏன்னவுமாம். தொக்கு - செய்
தன்வாய்பாட்டு வினையெச்சம், தொகு - பகுதி, உ - விசுதி,
கரம் இரட்டித்துக் காலங்காட்டிற்று, உ - கெட்டது சுந்த
ன்ன - சூரிப்புப்பெயரெச்சம், இ - விசுதி; இ - விசுதி,
- விசுதி, ன் - சாரியை, சாரியையாய்வந்தனது மிதமித -

சந்தி. அன் - பகுதி என்னவுமாம். சுட்டின்மேல் வித்தவைக
காட்டும் ன் என்கிற விசுவதிசேர உண்டாகியதோர இடைப் பகு
பதமென்பது வியயத்திற்கு எத்திருக்கின்றது. இன்ன என்
பது மிப்படியே. அங்கு அன்று முதலியவைகளுக்கும் இ
வாறே உறுப்பமைத்தல் தக்கது. (உஅ)

23. நீணிறத்தாற் சோலை நிறம்பெயர நீடிய தன் தான்
ணிறத்தாற் பொய்கைத் தலஞ்சிவப்ப - மாணிறத்
தான், முன்னப்புட் டோன்று முளரித் தலைவ
கும், அன்னப்புட் டோன்றிற்றே யாங்கு.

23. Before the upright Nala, appeared in the garden
a swan that lived on a lotus in the tank, changing the
dark hue of the garden with the bright colour of its body
and imparting to the waters the red-colour of its long
feet.

(இ - ள்.) ஆங்கு + அச்சோலையில், மாண் நிறத்தான் - பெ
மையான் குணமுள்ள நளனுக்கு, முன் - எதிரில், நீன் நீய
தால் - பிரகாசமான தனது தேக நிறத்தினால், சோலை - துத்த
தோட்டம், நிறம்பெயர - நிறம் மாறிநிற்க, நீடிய - மிகுந்
தன் தான் நிறத்தால் - தன்னுடைய பாதத்தின் நிறத்தினால்
பொய்கை தலம் - தடாகத்தின் இடம், சிவப்ப - சிவந்
தான், அப்புள் - தண்ணீரில், தோன்றும் - உண்டாகிய, மு
ளரித்தலை - தாமரையின்மேல், வைகும் - வாசஞ்செய்கின்
அன்னப்புள் - அன்னப்பசுளி, தோன்றிற்று - காணப்பட்ட
து. ஏ - அசை.

மாணிறத்தான் - மாட்சியுள்ள மார்புடையவன் என்னும்
உடம்பல்லாம் வெளுத்து மூக்கும் காலுந் சிவந்திரு கு
ராஜயாய்சம் என்பர்.

நீடிய என்பது நிறத்தின் விசேடணம். பெயர், சிவப்ப -
இவ் விரண்டெச்சங்கனும் தோன்றிற்று எட்டதில் முடிந்த
அப்பு - வடசொல். (உஅ)

24. பேரவநாடவன்னந் தன்னைப் பிழையாமல்
மேதிக் குலமேறி மென்கரும்பைக் - கோதிக்

கடித்துத்தான் முத்துமீழும் கங்கைநீர் நாடன்
பிடித்துத்தா வென்றான் பெயர்ந்து.

24. Nala, who possessed the country through which the Ganges flowed, and in which the herd of buffaloes, reeking the tender sugar cane, chewed it so that its curls dropped out (of their mouths), said—“O maid! approach that beautiful swan gently, and without missing catch it and bring it here.”

(இ - ள்.) மேதி குலம் - கருமைக்கூட்டம், ஏறி - (சோலை
புறம்) பிரவேசித்து, மெல் கரும்பை - மென்மையான கரும்
பங்கழிகளை, கடித்து கோதி - கடித்துக்கொழித்து, முத்து -
அக்கரும்பினின்றும் வாயில் விடுகின்ற) முத்துக்களை, பவி
ரம் - உமிழ்ந்து விடப்பெற்ற, கங்கை நீர் - கங்காசலம் சூழ்ந்
த, நாடன் - நாட்டையுடைய நளன், பெயர்ந்து - (அங்கே)
போய், பேதை - பெண்ணே, மட அன்னந்தன்னை - அறியா
மையுள்ள அன்னப் பறவையை, பிழையாமல் - தட்டாமல்,
பிடித்து தா என்றான் - என்று. தான் - அசை.

கரும்புக்கு மென்மையாவது செறிப்பு. உமிழும் என்னும்
பெயரெச்சம். நாடென்னு மிடப்பெயர் கொண்டது. கங்கை
ன்றது சிறந்த ஆற்றுக்கும் ஆம்.

பதை என்பது “அண்மையினியல்பும்” என்னும் [பெய
ருகூ - ஆம்] சூத்திரத்தால் விளியில் இயல்பாயிற்று.

மடமை இளமையாக்கொண்டு தேமையாகிய இளவன்
ரத்தை எனவு முரைக்கலாம். அங்கிருந்த ஒரு பெண்ணை
செயப்படுபொருள் வருவித்துக் கொள்க. (உச)

25. Like a number of fair peacocks, the tender ma
dens with their long fine silk-like hair, went and sur
rounded the young swan, and having caught it, brought
it and presented it humbly to their king.

(இ-ள்.) நாம - (அரசன் பேச்சை) மனதிற்கொண்டு, நல்ல மயில் குழாம் - நல்ல மயில்களின் கூட்டம், துடி - துடிக்கின் தன் - துடி உலுத்துக் கொள்வதை, ஒப்ப - ஒத்திருக்க, மடிய - நீண்ட, கல் - ஈபன் கூத்தல் - நல்ல பசுமையான கூத்தல்கள் யுடைய, வல்லியர்கள் - லோடிபோன்ற மாதர்கள், மட அன்னத்தை - மடப்பமுள்ள அன்னத்தை, பற்றி கொடி - பிடித்து கொண்டு, போந்து - வந்து, தம் கோவின் முன் - தம்முள் அரசனுக் - கெதிரில், தாழ்ந்து - வணங்கி, வைந்தார் - ஏற்று ஏ - அசை.

- கொண்டு என்பது கொடி என இடைகுறைந்தது, மடப்பமு - பிழகு எனவுமாம்.

அரசன் நுருத்தியை நோக்கிச் சொன்னதும் பலரும் - என முன் நான்முன் என் றோடுவது சேவகரின் இயற்கை உத்தரவின அங்கனஞ் செய்தாரெனக் கொள்க.

கூத்தலுக்குப் பசுமையாவது வளப்பம், பசுமையையும் பசுமையையும் ஒருவகையில் அபேதமாச் சொல்வது முண்டு.

26. புன்னன் தனைப்பிடித்தங் காயிழையார் கொண்டு போய், மன்னன் திருமுன்னர் வைத்தலுயே அன்னம், மலங்கிற்றே தன்னுடைய வானகிழையத் தேடிக், கலங்கிற்றே மன்னவனைக் கண்டு

26. As soon as the swan was brought before presence of the king by the maidens adorned with choicest jewels, it was much terrified and tremblingly looked round in despair for its numerous relations.

(இ-ள்.) அங்கு - அங்கிடத்தில், அன்னத்தனை - புன்னன் அந் பசுவியப்பிடித்து, ஆய் இழையார் - ஆய்ந்த - சந்தமுள்ள பெண்கள், கொண்டு போய் - மன்னன் திரு முன்னர் வைத்தலுயே மேன்மையான சந்திதானத்தில், வைத்தலுயே வைத்தலுடனே, அன்னம் - அந்த அம்சபகி, தன்னுடைய - வான் கிழையை - பெரிய சுற்றத்தை, தேடி - மலங்கிற்றே அபேதமாகி, மன்னவனை கண்டு - அரசனைப்பார்த்து, கலங்கிற்று - மனக்கலங்கமுற்றது, ஏ-று.

ஏ - அசை. அங்கு - அசையுமாம்.

வைத்தலும் — இமேயர் வதை வினயெச்சம். உம் - பிற்
பொருட்டு விசுவதி, தொழிற் பெயர்மேல் வரும். (உச)

[அரசன் அன்னத்தைப்பார்த்துச் சொன்னது.]

7. அஞ்சல் கடலாண்டமே யுன்ற னணிநடை யும்
வஞ்சி யனையார் மணிநடை யும் - விஞ்சியது
காணப் பிடித்தது காணென்றான் கனிவன்நி
யாணப் பிடித்ததார் மன்.

27. The king, who was adorned with garlands of
flowers, of which the joyous bees might be proud, said :
Fear not, O young swan ! I caught you merely to see
which was better, your graceful walk or the elegant gait
of the ladies, who are as tender as creepers.

(இ - ள்.) மட அனமே - மடமைபொருந்தி அன்னமே,
அஞ்சல் - பயப்படாதே ; உன்றன் - உன்னுடைய, அணிநடை
யும் - அலங்காரமான நடையும், வஞ்சி அனையார் - வஞ்சிக்
கொடியொத்த பெண்களுடைய, மணி நடையும் - அழகுள்ள
டையும் (ஆகிய இவற்றுள்,) விஞ்சியது காணப் பிடிக்கப்பட்ட
தைக் காணும்பொருட்டு, பிடித்தது - உன்னப்பிடித்தது,
- என்று சொன்னான், கனிவன்நி - மதர்த்திருக்கும்

ள், மாண - பெருமை பெறும்படி, பிடித்த - கடடிய,
மாலையணிந்து, மன் - அரசன், உ - று. காண - அசை.
ன் என்றானெனக் கூட்டுக. பிடித்தது என்னும் எழு
கும் ஆம் என்னும் பயலிலை எஞ்சினின்றது. பிடித்தது -
ழிற் பெயர் ; பிடி - பகுதி, து - விசுவதி, த் - திறத்தாலு
ரிலை, த் - சுந்தி, அ - சாரியை, இந்தத் துவ்விசுவதி காலந
மிடைநிலைகளைப் பெற்றுவரும் : பிடிக்கின்றது, பிடிப்
எனவுங் காண்க. மை விசுவதியும் சிறுபான்மை இவ்வீறு
ரும் : பிடித்தமை, பிடிக்கின்றமை முகலியவற்றைக் காண்க
ஞ்சல் - எதிர்மறை வியக்கோள் வினாமூற்ற. மாண -
ரண் என்றும் பண்படியாகப்பிறந்த செயவென்னென்க.
அரசன் முதலில் இங்ஙனம் கூறியது கருணையாலன்றி அப
மவை உணர்ந்துகொள்ளுமெனக் கருதியது. (உச)

8. செய்ய கமலத் திருவாய் நிகரான
தையல் பிடித்த தளரியன்னம் - வெய்ய

அரிமாற்ற மில்லா வரசன் கொற் கேட்டுத்
தமிழாற்றம் தீர்த்ததே நான்.

28. The matchless swan, which was caught by a maiden, who resembled Lakshmi of the real lotus, hearing the words of the king, who entertained no cruel intention did at once recover from its fear and trembling.

(இ - ன்) செய்ய கமலம் திருவய - சிவந்த நாமநாயகி வரசனுசெய்தின்ற இலக்குவியை, சிவநா - னுத்த, னைதல் பெண், பிடித்த—, தனி - ஒப்பில்லாத, அன்னம்—, வெய்ய னுக்கிதான், அரி மாற்றம் - கொல்லும்படியான பகை, இ - ன் - இல்லாத, அரசன் கொல் - நான் பேச்சை, கேட்டு - தமிழாற்றம் - துன்பம், தீர்த்தது - சீர்க்கப் பெற்றது, எ - ற - ன் - நான் - அசைகள்.

செய்ய—செய்மையென்னும் பண்படியிற் பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம். வெய்ய—இதுவும் அப்படியே, வெய்மை பெண்பதுபண்படி. அன்னத் தமிழாற்றத் தீர்த்தது என்பது பெயர்நிலை உதயம். குத்திசுவரையால் அமைத்தது உடம்புபெயர்நிலை. 'நீதம்பெயர்' என்பது பிழ்வாதே.

அரிமாற்றம் — அரிதலுக்கு ஏதுவாகிய மாற்றம்; விரைத்தொண்டி பெயரெச்சத்திள் மிகாரமாதலால் பெயர் கொண்டது.

மாற்றம் — மாறு என்பதில் பிறத்தது; தமிழாற்றம் — மாறு என்னும் பகுதியிற் பிறத்தது; இரண்டுந் தொழிற் பெயரனால் பண்பு.

29. திசைமுகந்த வெண்தங்கைத் தோவோந்தே யடி
இசைமுகந்த தோளுத் திசையாள் - வனையிற்
தமையந்தி யென்றோ துந் தையலாண் மென்றோ
அமையந்தி யென்றோ ரணங்கு.

29. (The swan addressing Nala,) said — "O charioteer whose white umbrella spreads through all the regions there is a maiden named Damayanti, a goddess-like damsel, who is of good report whose rounded shoulders like soft bamboo, will match well with your rowned shoulders."

(இ - ள்.) திசை முகந்த - திக்குதனைத் தன்னை வாட்கிற, வண் கவிகை - வெண்குடையுள்ள, தேர் வேந்தே - இத்தாதி சியான அரசனே, உன்மன் - இசை முகந்த - கிர்த்திபெற்று, தான்கு - புயங்களுக்கு, மெய் தோள் - மென்மையான தோள், அமை - மூங்கிலை, அந்தி - சேர்ந்தது, என்ற - என்மு ஈல்லப்பட்ட, ஓர் அணங்கு - ஒரு தெய்வப்பெண் போன்ற, சை இல் - சூழ்மம் இல்லாத, தமையந்தி என்று - ஒளம் - சால்லப்பட, தையலாள் - ஒருமாத், இசைவாள் - பொருந்தி ருப்பாள் (என்று அன்னஞ் சொல்லிற்று,) என்று.

அந்தி என்னு முதனிலை, நேர் என்பதுபோல இங்கே வினை மூன்றுயிற்று; வினையியல் ந-உ - ம் சூத்திரத்தின் லரைமைக் ண்க. இவண்கவிகை—இதில் ளகரம் இடையுரியுடனொன்றி ன்பதினால் டகரமாத்திரியாது ணகரமாத் திரிந்ததென்க. தயல் - அழகு, அதை யுடையாள் தையலாள். (உஉ)

என்ன மொழிந்த மொழிபகா முன்புக்குக் [மயில் ன்னி மனக்கோயில் கைக்கொள்ளச் - சொன்ன ஆர்மடந்தை யென்ற ணங்களைச் சிலைவளைப்பப் பார்மடந்தை கோமான் பதைத்து.

30. No sooner had the words of the swan reached the ear than the maiden took possession of his heart, and the king who may be styled too husband of the earth, rebuked the maid who aimed his bow at him, enquiring of those daughter is she of whom you spoke?"

மடந்தை கோமான் - பூமியாகிய பெண்ணுத் தாய், அன்னம் மொழிந்த - அன்னம் கா முன் - சொல் (காதிற்) பிரவேசித்ததற்கு - தமயத்தியாவைப் புக்கு - பிரவேசித்து, என் மனமாகிய கோயில், கைக்கொள்ளச் - காண் தருல், அங்கன் - மனமங் தலை வளைக்கவே, பதைத்து - அழித்து, சொல்லிய மயிலுக்கொப்பராவன், ஆர் மதன், உள்ளன் - என்று சொன்னான் என்று.

மனதில் தமயந்தியின் சிந்தை உண்டானதனால் கார்த்திகேயர் அங்குநடைய செய்தியைப் கேட்கத் தலைப்பட்டான் என்பது நுழைந்தது.

புனாமுன் என்றது துரிதத்தைக் குறிப்பித்தது. அதிசயமானி. கைக்கொள்ள என்னும் செயலெனெச்சம், கிணையன்பு என்பதில் காரணவகையால் முடிந்தது. விசைப்ப என்பது பனைத்து என்பதில் அவ்வகையே முடிந்தது.

சொன்னமையில் என்பதற்குப் பொன்மயிலென்ப பொருள் கூறியும் தக்கும். சொன்ன—சொல்லின என்பதில் இன் இகழ்ச்சியின் முதல் குறைய மெய் - புணரியல் உச-தும் சூத்திரத்திதனால் மகுதி அகரம் அகரமாகத்திரிய உண்டாயிற்று பொன் என்ப பொருளுளா்கும்போது ஸ்வர்ணம்-என்கிற துரியமொழி கிடைத்து.

(ம-0)

31. எழுவடுதோன் மன்னு விலங்கிழையோர் தூண் கொழுதுதியிற் சாய்ந்த குவளை - உழுநர் மடைநிதிப்புத் தேன்பரயு மாடொலிநீர் காட கொடைவிதர்ப்பன் பெற்றதோர் கொம்பு.

31. "O king whose shoulders resemble pillars (the) maiden is the daughter of the benevolent king of Vidarbha where the kuvalai flowers, which are dug up and thrown aside by the ploughs as they are guided by the peasant pour forth honey in such abundance as to water the plough and where the waters make a noise (as they flow).

(இ - ள்.) எழு அடுதோள் - கம்பத்தை யுடைய, மன்னு - அரசனே, இலங்கு இழை களையுடைய அந்தப்பெண், உழுநர் - உழவர், மகுதிநாற் உண்டியொழுது, கொழுதுதி குவளை, சாய்ந்த - பெயர்ந்து வீழ்ந்த, குவளைகளின்றும், மடை - நீர்மடைகளை, மிதி சென் மையும் - தேன் பாம்பெடுத்த, மாட - குந்தக்கின்ற கிணையுடைய, காடன் குதியு மெனடை - நவகக்குணமுள்ள எரிமான், பெற்றது - பெற்ற, ஓர் கொம்பு போன்றவன், ஏ-து.

தந்தையன் பெயர் விதர்ப்பம் ; அதனால் விதர்ப்பத்தை
தந்தையன் விதர்ப்பன் என அரசனாகும் பெயர் வந்தது.
சிலங்கிழை—எழுவாய், கொம்பு—பயலிலை. கொம்பு என்
தும் அஃதினை நோக்கிப் பெற்றது எனப் பிரயோகிக்கப்பட்
து. பெற்றது—வினையாலணையும் பெயராக்கொண்டு இருபெ
யராக்கொண்டு இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை யாக்குது.

உழுநர்மிதிப்ப—மிதிக்கையில் தேன்பாயு மெனவு முரைக்க
றாம். முன்னரையில் மடையை மிதித் தடக்கும்படியாகத்
தன்பாங்கிற தென்பதாம். பின்னதில் மிதிக்கமிதிக்கப் பாய்
ந்தென்பதாம்.

தாண்ட, மிதிப்ப,—இரண்டிற்கும் உழுநரே காத்தா. உழு
—இதில் நர் - பலர்பால் விசுதி. (௩௧)

[இதுமுதலிய நான்கு பாட்டால் அவளை வருணித்தல்.]

காற்குணமு நாற்படையா வைம்புலனு நல்லமைச
சா, . க்குஞ் சிலம்பே யணிமுரசா—வேல்படை
யும், பாளுமே கண்ண வதன மதிக்குடைகதழ்
ஆளு தீம பெண்மை யரசு.

32. That maiden rules her female kingdom, under the
umbrella of her moon-like face having her four disposi
tions as her four armies, her five senses as her good prime
ministers, her sounding anklets as beautiful drums,
her eyes as her lance and sword.

நால் குணமும் - (அச்சம் நாணம் மடமை பயிர்ப்பு
நான்கு குணங்களும், நால் படை ஆ - (தேர் யானை
வான் என்கிற) நால்வகைச் சேனை யாகவும், இம்
மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி என்கிற) பஞ்சேந
ம், நல் அமைச்ச ஆ - நல்ல மந்திரிகளாகவும், ஐக்கி
க்கின்ற, சிலம்பே - பாதசாமே, அணி முரசு ஆ -
நான பேரிகையாகவும், கண் - கண்கள், வேல் படை
யாயுதமும், பாளும் - கத்தியும், ஆ - ஆக்கம், வதன
- கத்திராணியு, குடைக்கிழ் - குடைபின் - கிழை,
ஆசு - மிடன் தன்மைவான் ராச்சியத்தை, ஆளுநர் -
அ - நு. ஏகாநாதிகள் - அகை, பிரிவினை என்னவுமாம்.

ஆச்சம் - பயம், நாணம் - வெட்கம்; மடமை - கற்பமென்
மை, பயிர்ப்பு - அருவருத்தல்; இந்நான்கும் பெண்களுந்
உரிமையான குணம். ஆ—ஆக என்னும் செயவெனச்சம். சந
குணந்தது.

ஆராசனுக்குப் படை தன்னைக் காக்கவும் பிறரைவெல்லவும்
துணையாவதுபோல நாற்குணமும் பெண்மையைக் காக்கும்
ஆடவர்க்கு ஆசை கொளுத்தி வயப்படுத்தவுந் துணைபென்
றும், அமைச்சர் அரசன் செய்கைக்கு ஒன்றிநிற்பதுபோல் ஐய்
புலன்களும் மீறிப்போகாமல் நல்லொழுக்கத்துக்கு இசைந்தன
வென்றும், முரசினால் பெருமை வெளிப்படுவதுபோல், மடமை
தேற்பச் சிலம்பொலித்தலினால் நடையழகு காணுதவந்தும்
தோன்றுமென்றும், கண்பார்வையால் ஆயுதங்களாற் பட்டவ
போல் ஆடவர் சோர்ந்து விழுவரென்றும், சந்திரன் போன்ற
குடை செங்கோன் மேன்மைக்குக் குறியாயிருப்பதுபோலச்
சந்திரன் போன்ற முகமும் யாவரும் பணியும்படியான மே
கங் காரணமாய்ப் பெண்மையைச் சிறப்பிக்கின்ற தன்றும்
இவ்வாறு உருவகப்படுத்தினு ரென்க. ஆகவே 32 வந்தியாள்
லாப்பெண்களுக்கு மேலான அழகும் நற்குணங்களுந் தன்மை
வை வொன்பது திரண்ட கருத்து.

கண் முந்தி இந்திரியமாகிய தன்மையால் அமைச்சாகச் சே
தது; மீந்தி உருவமிருக்கும் தன்மையால் ஆயுதத்திற் சேர்
தென அதிக. கண்—பால்பகா வஃறிணப்பெயர். (1)

33. மோட்டிளங் கொங்கை முடியச் சுமந்தே
மாட்டா திடையென்று வாய்விட்டு—நா
அலம்புவார் கோதை யடியிணையில் வீழ்ந்
புலம்புமா நூபுரங்கள் பூண்டு.

33. The anklets seeing that her waist was n
support her soft mound-like breasts, having fall
at the feet of Damayanti adorned with a fres
fall of honey, caressed them and wept.

(இ - ன்.) இடை - இடுப்பு, மோடு இள கொங்கை
வாகிய இளமைபொருந்திய முலைகளை, முடிய - நெ
மைந்து ஏறமாட்டாது - சுமந்து நிற்கமாட்டாது,

ink of the maiden (*the swan*) of whom you spoke to me,
your soul melts within me. What acquaintance does there
exist between you and her?"

(இ - ன்.) இப்படி அன்னது சொல்லக்கூடாது அந்நா
ந்த அன்னத்தை - அந்த அம்சபகுவியை, முன்னே - முன்னே
னே, இளம்பருவத்திலுண்டிய, நடை வென்றாள் தன்மால்
நடைபயின்று ஜயித்தவளாகிய தமயந்தியினிடத்தில், மயங்கு
வைப்பட்டு, அன்னமே—, நீ உரைத்த - நீ சொன்ன, அந்நா
ந்தை - அன்னம்போன்றவளை, உன்ன - கித்திரை, என் அவி
ள் உயிர், சோரும் - தளர்கின்றது; உனக்கு—, அவனோடு—,
நான் அடைவு - என்ன சம்பந்தம், என்றான்—, எ - ன். ய -
ன்று - அந்நா

உரைத்த எப்பது செயப்படுபொருளைச் செய்ததுமா
ரைக்கப்பட்டது. "செய்யு-நிகழ்பெதிர்வும்?" என்றனையில்
சாரும் என்பது இங்கு விழ்க்காலத்ததாயிற்று. என்வ - எவ்வ
ன்றுவ் குறிப்புமுற்று இடை குறைந்து அம்புச் சூரியை
பற்றது. (சூரியை)

பூமனேவாய வாழ்கின்ற பூ குலங்கள் யாமவட
மாமனேவாய வாமு மயிற் குலங்கள் - காமன்
படைகற்பான் வந்தடைந்தான் அபயிற் குலம்
நடைகற்பான் வந்தடைந்தீத காம

37. We, the race of birds that live on flowers, try to study the gait of her who is adorned with gold, celestials are (continually near her); like the race of cocks that live in her palace, where Cupid resorts to run his drill.

[illegible]

து. அழகத்தி, இவை நீச்சயம்பத்தி எதிர்வாய் இழந்தவராயின.

மீயன் திருமகனா மெல்லியகை புன்னன்னைய - செம்ம - மெல்லிய நெடுநாடித்தே வைகுவிப்பேன் - செம்ம - மெல்லிய நெடுநாடித்தே வைகுவிப்பேன் - செம்ம - மெல்லிய நெடுநாடித்தே வைகுவிப்பேன் - செம்ம - மெல்லிய நெடுநாடித்தே வைகுவிப்பேன். [எதிர்]

39. "O good king of the long umbrellas that afford protection, I shall leave Bhima's beautiful daughter on your broad shoulders." So saying, the swan flew away to her who had a slender waist.

(இ - ன்.) செம்ம - மேலமுற் சென்றிடும, மிகு குண்டாய - பரிமகுண்டைய யுடையவனே, மீயன் திருமகன் - ஆம் - மீயன் - வரைய, மெல்லியகை - மென்மையான தன்மைபுள்ள தம - கைய, உன்னுடைய - வரமம் - ஆமகன், மெலி புய்த்த - பரிய தோள்களினிடத்திலே, வைகுவிப்பேன் - சேர்ப்பெய்வன், என்னு - செவ்வ, அன்னம் - உயர்க்கு - மெல்லிய நெடுநாடித்தே இடையாள் தன்மால் - சிறுத்த நுடைய யுடைய தமையத்தினிடத்து, நீங்கியது - போயிற்று, எழுந் - நாட்கள் - அசை.

என்று - இங்கு இடைச்சொல், [இடையால் இ - வதுதான்] இடைச்சொல், வல்லியகை - மெல்லியகை - மிகுண்டது - ஆம் என்பது அதன்பொருள். "மீயன் திருமகன் மெல்லியகை" எனவும் பாடமுண்டு.

இவ்வளவில் செல்லுகொள் சிவ்வளவில் காணுகொள், இவ்வளவில் காணுகொள் சிவ்வளவில் காணுகொள், இவ்வளவில் காணுகொள் சிவ்வளவில் காணுகொள், இவ்வளவில் காணுகொள் சிவ்வளவில் காணுகொள், இவ்வளவில் காணுகொள் சிவ்வளவில் காணுகொள்.

40. The king who possessed killing elephants that had been three-fold lusts, sorrowing said:—"Will it be, the swan have reached by this time? by this time will it have seen her? by this time will it have told her that? or will it by this time have started back on its way?"

[இதுமுதல் ஐந்துபாட்டால் என்னது கைக்கிளை மறப்பதும்.]
(இ - ள்.) மும்மதம் நின்று - மூன்று மதவொழுக்கு நிற்கப்
பெற்று, ஆளும் - ஆளுகை செய்யும்படியான, கொல் உரண் -
கொல்லுகின்ற யானையுடைய, அரசு - நளமகாராதன், இவ்
வள்ளில் செல்லுங்கொல் - இத்தக்காலத்திற் சென்றிருக்குமோ,
இவ்வளவில் காணுங்கொல் - இந்நேரத்திற் பார்த்திருக்கிறோமா,
இவ்வளவில்—, காதல் இயம்புங்கொல் - (நமது) ஆரையை
சொல்லியிருக்குமோ, இவ்வளவில்—, மீளுங்கொல் - திரும்பி
மோ (அன்னம்), என்று உரையா - என்று சொல்லி, விம்மினான்
(துக்கத்தினால்) தேம்பிக்கொண் டிருந்தான், என்று.

கைக்கிளையாவது ஒருதலைக்காமம்; விரகவேதனை - யென
அறிக. விரகம் - பிரிந்திருத்தல், வேதனை - துன்பம்.

உரையா—செய்பா என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால விசே
பெச்சம். மும்மதங்களாவன, இரண்டு கன்னங்களிலும் வாய்
புறத்திலும் ஒழுகுவன. கொல்—ஐயப்பொருளில் வந்த இடைக்
சொல். [இடையியல் ௧௬ - ம் கு.] “கொல்யானை யென்ன
மிடத்து விசேர்த்தொகை. ‘மும்மதநின்றனும்’ என்றது மதங்
களுக்குப் பரவசமா யிருக்கிற தென்பதாம். (சு0)

41. சேவல் குயிற்பெடைக்குப் பேசுஞ் சிறு குரல்கோ
டாவி புருகி யழிந்திட்டான் - பூவின்
இடையன்னஞ் செங்கா லிளவன்னஞ் சொன்ன
நடையன்னந் தன்பா னயந்து.

41. Hearing the sweet note of the male pheasant
conversed with its mate, Nala swooned away actuated
towards Damayanti, whose gait resembled that
the swan, who resembled Lakshmi that resides in the
lotus, and of whom the red web-footed young swan, ha
spoken to him.

(இ - ள்.) பூவின் இடை அன்னம் - பூவில் வாசஞ்செய்த
கிருமகனையொத்த, செம் கால் இள அன்னம் - சிவந்த கால்
புடைய இளமையான அன்னப்பகழி, சொன்ன—, நடை அ
ன்னம் தன்பால் - நடையில் அன்னத்தையொத்த தமயந்தி
னிடத்தில், நயந்து - காதல்கொண்டு, சேவல் - ஆண் குயி

யில் பெடைக்கு - பெண் குயிலுக்கு, பேசும் - சொல்லுகின்ற, று குரல் - மெல்லிய தொனியை, கேட்டு - ஆவி உருகி - விர் தளர்ந்து, அழிந்திட்டான் - மூர்ச்சித்தான் (மூன்), ஏறு - முதலும் மூன்றாவதும் அன்னம் உவமையாகுபெயர், பூவி றிடை யன்னமென்பதும் இளவன்னம் சொன்ன என்பதும் டையன்னத்துக்கு அடை. குயிற்பெடைக்கு - இருபெய ராட்டுப் பண்புத்தொகை, ன்னாறுபு கோடற்பொருளில் வந்தது. ஆவி உருகி அழிந்திட்டான் என்பதன் உபமையி லுஞ் செய்தெனெச்சம் சினைவினையாதலால் முதல் வினையில் மடிந்தது. (சுரு)

2. அன்ன முரைத்த குயிலுக் கலசுவான் மயில் - மென்மயிற் ற றேகை விரித்தாட - முன்னதனைக் கண்டாற்றா துள்ளங் கலங்கினான் காமநோய் கொண்டார்க் கிதன்றே குணம்.

42. He, who anxiously longed for the pheasant-like Damayanti of whom the swan spoke, seeing the gentle peacock spread out its tail and dance before him was unable to bear it, and his heart was troubled. Is not this nature of all those who are attacked with a lustful case?

உ - ள்.) அன்னம் - உரைத்த - சொல்லிய, குயிலுக்கு - ல்போன்றவனுக்காக, அலசுவான் - மனமேங்கி நிற்குப ஈன், மெல் மயில் - மென்மையாகிய மயிற்பறவை, தன் றாகை விரித்தாட - தன்வாலை விரித்தாடாநிற்க, முன் - எதி , அதனை கண்டு - ஆற்றது - பொருமல், உள்ளம் கலங் றன் - மனங்கலங்கினான் ; காமநோய் கொண்டார்க்கு - மலியாதி யுள்ளவர்களுக்கு, இது அன்றே குணம் - இங் க் தளர்வதல்லவோ இயல்பு, ஏறு.

அன்னம் உள்ளங்கலங்கினான் என்பதை "உயர்திணை தென் றது" என்கிற விதியாலமைத்துக்கொள்க. குயிலுக்கு - கு குவ்வுருபு பொருட்டுப்பொருளில் வந்தது. (சுரு)

வரரணியும் கொங்கை மடவா னுடங்கிடைக்குப் பேருவமை யாகப் பிறந்துடையர் வாகிர்

கொடியார் - நெஞ்சம் செம்மை கூப்பினு நெஞ்சம்
துடியார் நெடிதுயிராச் சேர்ந்தது.

43. Nala, troubled in mind and downcast, heaving
sigh, said uplifting his rosy hands:—"Come, O ye
creepers! for ye are born as emblems of the flexible waist
of the maiden, whose breasts are enveloped in a bodice."

(இ-ள்.) [நளன்] நெஞ்சம் துடியார் - மனநதுடித்து, நெடி
துடியார் - நெடுமையாக மூச்செறிந்து, சேர்ந்து - தனார்.
கொடியார் - கொடிகளே, வாரணியுங் கொங்கை - கச்சு இட
பெற்ற முலைகளையுடைய, மடவாள் - தமயந்திபிதழை
துடிக்கும் இடைக்கு - துவளுகின்ற இடைக்கு, போ - உவ
ளாக - பெரிய உபமானப்பொருளாக, பிறந்துடையார் - பிற
நெஞ்சத்தினர், (-ஆதலால்) வாரிர் - வாருங்கள், என - என்
செய்கை - சிவந்தகைகளை, கூப்பினுன்—, ஏ - து.

அஃகியாகிய கொடிகளை கொடியார் என்று உயர்தி
யாகக் கூறியது, "உவப்பினு முயர்வினும்" என்றும் [பொ
ய்யல் உய - ம] சூத்திரத்தின்படி சிறப்பு பற்றி; சிறப்பு
பெண்குடைக்கு உவமையா நின்றல். கொடியார் என்பதற்கு
இலேவையினால் கொடுமையானவர்களே எனவும் பொரு
கொள்ளலாம். கூப்பினுன்—கூப்பு - பிறவினைப்பகுதி, கூப்பு
தன்வினைப்பகுதி; மெல்லொற்று வல்லொற்றானது பிறவி
சுறி.

44. கொங்கை யிளநீசரற் குளிர்ந்தவிளஞ் சொற்க
பார், பொங்கு சுழியென்னும் பூந்தடத்தின் -
கைநறுங், கொய்தாம வாசக் குழனிழற்கீழா
யினு, வெய்தாமக் காம விடாய்.

44. "May I not quench the thirsty longings of a
burning lust beneath the shade of the sweet-smelling
flower-bedecked hair of Damayanti, whose breasts
like the tender cocoanuts which are pregnant with water
whose soft and pleasant speech is as sweet as the sug
cane, and whose beautiful navel is like the lotus beari
mark."

(இ-ள்.) கொங்கை இள நீரால் - தன்மகளாகிய இளநீ
கள்களினாலும், குளிர்ந்த இள சொல் கரும்பால் - குளிர்

நான் பொன்வென்ற ரீபக் காவியம் கருப்பஞ் சாத்தினதும், பொய்க்
 கழிவென்று பூதாத்தினம் - கிபாதிவான் கெத்திசுதியாவிய
 உயர்வாத் தபாகத்தி விடத்தில், மங்கை - நெயர் கிமிளது, நெ-
 றாதிசுபுள்ள, கொம்பு - கொய்து கட்டிய, தாமம் - மரையாள்
 ராயம் - தகந்தமபொருந்திய, குழல் - கூந்தலின், விழாச்சித் -
 மலியை, மிவ்யத் தும் - வெய்ப்பமான, அகாம விபாய் - தத்
 தி எய்வருந்தந்தை, ஆறேனே - ஆறப்பெறேனே (என்று
 மட்டுங் கங்கினான்), என்று.

வழிவந்தால் உன் சுட்டிகள்
கிளக்கு. இவ்வு ஓசாரம் (ஆசாஸம்). மூலம் எந்த
பாடுகளில் வந்தது. இதுவும் புதியன புகுதல்.

இவ்வாறு இளமையாகிய நீரையுடைய காய், அனாமரத்த
தான்.

மன்னன் விடுத்த வாழ்வு நிகழ்கின்ற, அன்ம
பேரங்க கன்னி யருகணைய - நன்னுதலும், நன்
னுடல் விட்டுத் தனியிடஞ்சேர்த் தாக்கதனை
மென்னுடல் சொல்லெளநா வீடுகு-

45. On the beautiful swan, despatched by Nala, approaching the damsel, she who had a beautiful forehead, having her game went to a retired spot and said: — "Tell what is the news you bring?"

1. இவ்வுள்ளம் மன்னன் விடுத்த ஆசை அனுப்பிய, வறவின
 2. கிடை - ருபத்தினால் விளங்குகின்ற, அன்னம் (பொருள்)
 3. ன் அறகு - துயரத்தினால் பக்கத்தை, அனைய - தோரண
 4. 5. தன் அறகுப் பால் நெற்றியையுடைய துயரத்தினால்
 6. 7. அடல்விட்டு - தன்வினோயருகத்தாய்ந்து, தன் இடம்
 8. 9. தன் - தனித்த இடத்திலே வந்து, அது - அவ்வாறு
 10. 11. அங்கத்தி - அங்கம் - இவ்விடத்தில், என் - என் - என்னவாகிய
 12. 13. பது, செல்ல - என்றால், எ-று. அங்கு - அங்கம்.

விந்தை, துன்பம், இரண்டும் முன்னுத்தின் அகே
மாம், உயரில் — இத்தனமுடி, உதப்பெருநிலிர் மந்தை,
புரி — உதவெய.

46. செம்மனத்தான் - நண்ணியான் செங்கோலான் - மங்கையர்கள், தம்மனத்தை வரங்குத் தடவ்தே - னான் - மெய்ம்மை, நளனென்பான் - மேலிலத்த - நானிலத்து மிக்கான், உளனென்பான் - வே - னுனக்கு.

46. The swan in reply said :—"There lives a king named Nala, who is possessed of a virtuous heart, benevolent disposition, a right sceptre, and broad shoulders that attract the mind of maidens. He is great in heaven and earth. In truth he is your king (i. e. husband.)"

(இ - ள்.) [அன்னஞ் சொல்லத் தொடங்கிற்று. செம்மனத்தான் - செம்மையான மனமுள்ளவன்; தண் அளவான் - குளிர்ச்சியான கிருபையுள்ளவன்; செங்கோலான் - செவ்வையான ஆளுகையுள்ளவன்; மங்கையர்கள் தம் - பெண்களுடைய மனத்தை - மனங்களை, வாங்கும் தடம் - தோளின் - இடமும்படியான பெரிய புசுங்கையுடையவன்; மேல் இலத்தும் - மேலிலத்திலும், நால் நிலத்தும் - நால் வகைப்பட்ட புவியிலும், மிக்கான் - மேம்பட்டவனாகி, உளனென்பான் - இரு கிழவனென்று சொல்லப்பட்ட, நளனென்பான் - நளனென்பவன், உனக்கு - வேந்தன் - அரசன் [கணவன் என்கிறபடி] மெய்ம்மை - இது சத்தியம், எ-று.

‘உளனென்பான்’ எனப் பாடமோதல் நன்று; அப்போது நான் - மேம்பட்டவனாகிய, - நளனென்பான் - நளனென்று சொல்லப்பட்டவன், உனக்கு வேந்தன் - உனக்குத்தலைவனானபால் - உளன் - என்வசத்தி லிருக்கின்றான், எனப்போது அமைபும் - என்பான் - அசையென்னவமாம். இப்படிப்பட்டவன் உனக்குக் கணவனுக்குத்தேன் என்பது கருத்து.

அன்றியும், நளன் என்பான் உனக்கு வேந்தனுளன் - கணவனாகத் தக்கவனு யிருக்கின்றனெனவு முரைக்கலாம்.

நான்குநிலங்களான, - குறிஞ்சி முல்லை பாலை மருதம் - நிலம் என்பவைகளில் பாலை நீங்க நன்மக்கள் குடியிருப்பது குரிய மந்தை நான்குமாம். நானிலம் - நான்குநிலம் - குறிஞ்சிமேன உரைப்பாரு முளர்.

77. அறங்கிடந்த நெஞ்சு மருவொழுகு கண்ணும் -
மறங்கிடந்த திண்டோள் வலியும் - திறங்கிடந்த
செங்கண்மா லல்லனேற் தேர்வேந்த்-ரொப்பரோ
அங்கண்மா ஞாலத் தவற்கு.

47. If the red-eyed, powerful Vishnu cannot, in this
extensive and beautiful world, be compared to Nala in the
possession of the most virtuous heart, benevolent eyes and
victorious shoulders, who then among the charioteers can
be compared to him?

(இ - ள்.) அம் கண் மா ஞாலத்து - அழகிய இ - ள்
பான பூமியில், அவற்கு - அந்த நளனுக்கு, அறம் கிடந்த - தரு
மம் தங்கிய, நெஞ்சும் - மனமும், அருள் ஒழுகு - தயாரசம்
பொழிகின்ற, கண்ணும் - , மறம் கிடந்த - வீரம் நிலைத்த, திண்
தோள் வலியும் - உறுதியான புது பலமும், (அகிய இவைகளி
றால்) திறம் கிடந்த - சகல சாஸ்த்தியமும் பொருத்திய, செம்
ண் மால் - ஈழந்த கண்களையுடைய விஷ்ணுவே, அல்லனேல்
ஒப்பல்லாமற்போனால், தேர் வேந்தர் - (மற்ற) ரதாதிபதிக
ராகிய அரசர், ஒப்பரோ - ஒப்பார்களோ [ஒவ்வார்கள்],
-று.

திருமாலே யன்றி அவனுக்கு யாரையும் ஒப்பிடக்கூடா
தென்பது கருத்து. பின் ஒப்பர் என்பதனால், அல்லனேல் என்
தனோடும் ஒப்பு என்பது கூட்டப்பட்டது. ஏல, நான்
றால், ஆனால், இவற்றோடுசேர்ந்த வினைமுற்று வினைப்ப
பொருளைத் தரும்.

புள்ளின் மொழியினொடு பூவாளி தன்னுடைய
உள்ளங் கவர வொளியிழந்த - வெள்ளை
மதியிருந்த தாமென்ன வாயந்திருந்தாள் வண்ட
பொதியிருந்த மெல்லோதிப் பொன்.

48. Damayanti upon whose soft tresses swarms of bees
lighted, on hearing the word of the swan, was pierced in
the heart by the flowered arrows (of Cupid), and soon
like the moon that had lost its splendour.

(இ - ள்.) வண்டின் பொதி - வண்டின் கட்டம், இவ்ந்த -
மெல் தி - மெல்லிய கந்தலையுடைய, பொன் - திருமால்

போன்ற அழகிப் புகழின் மொழியினெழி - அன்னப் புனை
 யின் பீழ்ச்சோழிகுடவே, பூ வாளி - மலர்மய, தன்னைய -
 உள்ளம் கவர - மன்னைநகரிகுக்க, துளி இழந்த - மாந்தி யறி
 வென்ன மதி - வெண்ணையாகிய கந்திரன், இருந்தது - து
 ளன்ன - திருத்தனப்போல, வாய்ந்த - (வெண்ணையந்த
 பொருந்தி, இருந்தான் - , எ - று

புன்னின் மொழியினெழி என்றது பிரையைக் கட்டிவிட்
 தது முன்னமே நளகோங்கேட்டு ஆசைகொண் டிருந்தவள்
 தன்ன அன்னம் உனக்குப் புருஷனுக்குவே னென்றவுடயி
 ளமயிக்கு அதுனல் உடம்பு வெளுத்திருந்தான் என்பது
 கருத்து. பூவாளி-மன்மதஜமாம்.

கவர - காரணப்பொருட்டாய் வந்த செயவெனெச்சம்.

49. மன்னன் மனத்தொழுந்த மையனே - மத்தனையம்
 - அன்ன முரைக்க வகமுருகி - முன்னம்
 முயங்கினுள் போற்றன் முலைமுகத்தைப் பாரா
 முயங்கினுள் னென்செய்வாண் மற்று.

19. On the swan relating to her the extent to which
 lust had arisen in the heart of Nala, Damayanti's heart
 melted within her, and imagining herself as having already
 embraced him, she gazed upon her breasts and became
 quite intoxicated (with lust). What else could she do?

(துள்) மன்னன் மனத்து - நளன் மனதில், எழுந்த - உ
 ள்கிப், மையல் கோய் அத்தனையும் - காமகோபை மயங்கு
 அன்னம் - , உரைக்க - சொல்ல, அகம் உருகி - மனம் நளன்
 முன்னம் - முன்னதாக், முயங்கினுள் போல் - அழைக்கொ
 டுப்பன்போல், தன் முலை முகத்தை - , பாரா - பார்த்து, மு
 ய்கினுள் - மயக்கம்பொருந்தி யிருந்தான் (மயங்கி) மற்று எ
 னெய்வான் - இன்னம் யாது செய்யமாட்டுவான், எ - று

அனுக்குத் தன்மேல் அதிக ஆசை இருப்பதைக் கெ
 டவே அகனைத் தழுவிக்கொண்ட நாகவே பாவித்தது. தி
 கலிற்ந்து ஒன்றுப் பிழைக்காமல் மயங்கியிருந்தான் என்பது
 கருத்து. இங்கு மற்று மீறிடுதன்னும் பொருளில் வந்த
 'மயங்கினுள்' எனவும் பாடமுண்டு, அப்போது அவன் தன்ன

முனிக்கொண்டதாக என்று உரைத்தன்கொள்க. யாரா — சய்யா வென்னும் வாய்பாட்டு மனமென்க, கிஞ்சிதமென்னுமிடம். (சுரு)

1. வாவி யுனையு மடவனமே பென்னுடைய, ஆய் யுவந்தனித்தா மரதிரால் - கிவிவரிடைத், தேர் வேந்தன் கென்னிலெனம் சென்றுரைத்தி பென் றுரைத்தார், பார்வேந்தன் பாணை பனைத்து.

2. The daughter of him who ruled the earth (the King Bhima) being troubled in mind, said - "O thou young swan that livest in tanks! thou hast become the cause of causing joy to my soul. Return to the garden, and all the King who rides in chariots, my state (of mind)." (இ - ள்.)

பார்வேந்தன் பாணை - கிமரணநிலையிலுள்ள பதமயந்தி, பதைத்தி - மனம்பெருமால், வாவி உரையம் - பாதத்திவ் வாயஞ்செய்தி, மட - ஐனமே படைமை, பனைத்தி - மனமே, என்னுடைய - முனி - கவிதை, உரைத்து உரைத் தம் - சுத்தேயத்திக்குக் கொடுத்தவனாக, ஆய் - ஆயினாய், கவி - கவிதை, கென்னிலெனம் - சென்று - போய், தேர் வேந்தன் - மகா ராகுலக்கு, என் கிலெனம் - என்னுடைய வாதி - கிஞ்சி தும் விவந்தி, உரைத்தி - சொல், என்று - உரைத் தன் - சொல்லினான் (தமயந்தி), எ - ம. ஆன் - உரை.

3. என்ன முனையி, முன்னிய இரங்குதி நகம் எழுந்தி - மயெற்று ஆறி ஆயிற்று. இ - விஞ்சி என்பதென்க. யருதி - மதலியனவாய் இத்தன்மையமே இவை கிஞ்சிதமென்க. இவ்வினிய யொருமை முற்றாய் எவ்வொருமை முற்றாய் ம. (சுரு)

4. மன்னன் முயின் மலிகனக்குக் கச்சுதுப் - என் ன முயினுயிப்பே வென்மன்னன் - மன்னன் பொருந்தவன்பா வேலிப் பல்ப் பூர்வென்க. மலிக இருந்தவன்பாத போன தெழுந்த.

5. "I shall cause the shoulders of the King to become overing to your soft hand," said the swan, and so say - a few adjoined words about Nala, it has ended the

away to him who was pierced by the flower's arrow of cupid.

(இ - ள்.) மன்னன் புயம் - ளைதடைய புயமாந்த, சிவ உய்வுடைய, மலர் கைக்கு - பூபோலம், கைத்தலத்திற் கச்ச ஆகும் - கஞ்சகம் ஆகும், என்ன - என்று சொல்லப்ப முயங்குமிப்பேன் - அகையச்செய்வேன், என்று - அ னாம் - பின்னும் - மேலும், பொருந்த - பொருந்தும்படி, அ பால் - இட்டத்தினால், ஓதி - சொல்லி, ஏறந்த - அங்கிட விட்டி எழும்பி, மலர் பூ கணைகள் - மலர்களாகிய அழகன் அம்புகள், பாய இருந்தவன்பால் - பாயும்படி இருந்தவனாகி ளைவிட்டது, போனது - போயிற்று, எ - று.

என்ன உண்கை உலியாணஞ் செய்யும்படி செய்வேனென் றுமயங்கிக்குச் சொல்லி அன்னம் காமமுற்றிருந்த, ளைவிட்ட சென்ற தென்பது கருத்து.

பாணிக்இரகணத்தில் பெண்களைப் புருஷன் தவி ளையா பிடிப்பதற்குடைய, மன்னன்புய நின்மனங்கைக்குக் கச்சாகு ளின்றது. "கனமுலைக்குக் கச்சாகும்" எனும்பாடம். - (இ)

52. கொற்றவன்றன் நேவிக்குக் கோமகடன் தோழி உற்ற தறியா ளுளகடுங்கிப் - பொற்றொடிக்கு வேறுபாடு ண்டென்றார் வேந்தனுக்கு மற்றநீ கூறினாள் பெற்ற கொடி.

52. The (attendant) maidens of the king's court not knowing what had happened, became afraid and the king's wife that some thing had taken possession of Damayanti; and the queen mother mentioned the affair to the king

(இ - ள்.) கோமகன் தன் - இராஜகுமாரியாகிய தமையா ளுடைய, தோழியர்கள் - தோழிமார், உற்றது - (அவளை) நேர்ந்ததை, அறிபா - அறியாமல், உளம் கடுங்கி - கொ வன்மம் தேவிக்கு - வீமராஜனுடைய மனைவியுடன், பெ தொடிக்கு - பொன்னுலாகிய வகையகையுடைய தமையாதி வேறுபாடு - வேற்றுரிமை (பாடுகோ) உண்டு என்றார் - உள் விருத்திமென்று சொல்லினாள்; பெற்ற கொடி - (அவளை

உலவ—உலவு—வருதி, இது “சூரியதங்கிழை” என்பதின்
உலவ என்பது உலக என்குதுதி, உலகச்சரிவை வந்ததன் உல
வெய்ய, எவ்வ—இவை விசேஷமெனவென்.

54. கோதை சமந்த கொடியோ லிடைபுட வரக் க
தனைது திருவடிமேல் ழூர்நிழந்தான் மிதவடி
காத்தராய்ப்புடிக் களிவண்டு நின்றதறந்நம்
பூந்தார தெல்லோதிப் பொன்.

54. Damayanti, who resembled Lakshmi and who
soft hair was decorated with garlands of flowers, on
which, the joyous bees flew humming beautiful like
cresper bearing a garland, bending her waist prostrating
herself at the sacred feet of her father.

(இ - என்.) பீதெல்லாம் - மேலெல்லாம், சின்ன—, சார்,
ரம் பாடி - இசையைப்பாடி, களிவண்டு - களிச்சின்ன வண்டி
கள், அரந்தும் - கூவப்பெற்ற, பூந்தார - பூமாலைமூடிய, த
தந்த, மெய் துதி - மென்மையான கந்தையுடைய, மென்
திருமகளோடொத்த தமயந்தி, கோதை சமந்த - மனோமம்
கொடி போல் - கொடியைப்போல், இடை—, அடக்க - அடை
ததை திருவடிமேல் - தந்தையின் அழகிய பாதங்களைநிமி
கிழந்தான்—, [தொழுதாளென்றபடி], ஏ-று. தான் - அங்க
- கொடிபோல் நிழந்தாளென்று கூட்டுக. பூந்தார என்
சூழிப்புப்பெயரெச்சமுமாம். - அரந்தும் என்கிற பெயரில்
பூந்தார என்கிற நுயல்விபயரைக் கொண்டது. கோதை - ம
வந்தலைச்சுமந்த எனவு முறைக்கலாம்.

55. போழ்ந்து கோவின்ன தென்னப் பிழறுதுதல்மே
கீரகும்பத் தன்பேனத் தின்றுனெய் - பரிசுக்
சூலவேந்தன் சிந்தித்தான் பிளவேந்தித் தம்ன்ம
- மெல்லோய்த்து கொள்ள மனம்.

55. The king of the solar race saw his daughter w
stood with her crescent-like forehead, shedding her
great beauty and drooping with perspiration, and thought
of that kind of marriage, by which a husband is selected
by weaving a garland round his neck.

(இ - என்.) போழ்ந்து - பெரிய அழகு, கோவின்ன - கன்ன
அழகிமது என்னப்படி, பிழறுதுதல் மேல் - கந்திரப்பின்

ன்ற நெற்றியின்மேல், நீர் அரும்பு - விபாவை நீர் துளித்த
பேதை நீன்றுளை - நின்றுவனாகிய தண்டகளை, பாரா
த்து, குல வேந்தர் - நம்புலத்ததுகிஞ் விநாடபராசன்,
வேந்தர் தம்மை - பூமிநய ஆளுகின்ற ராசாஜனாய் மவர்
யந்து - பூமாவை சூட்டி, கொள்ளும்-கொள்ளத்தக்க, மணம்-
பியானத்தை, சிந்தித்தான் - நினைத்தான், என்று.

நெற்றி வியர்த்தது தண்டமிட்டு எழுந்த வருத்தத்தினால்
ரன்மேல் காமசிந்தையினு லெனினுமொக்கும். வியர்வையை
மகு ஒழுகுவது என்று குறித்தார். (109)

மங்கை சுயம்வரநா னேழுன்று வார்முரசம்
மறைகென் றியம்பினுள் - பைங்கழுதிள்
கந்தன்மேற் கங்கைக் கொழுந்தோடு நன்னாடன்
வேந்தர்மேற் றாதோர் - விட்டு.

6. The king (Bhimu) who possessed the good country
which the water of the Ganges flows in wavelets upon
leaves of the green Arecanut palm, sent messengers to
her, and commanded the drummers to proclaim every-
where that seven days were fixed for Damayanti's Sva-
maram.

என்.) பைங்கழுதிள் - பசுமையான பாக்குமரத்தாற்,
தல்மேல் - மடல்களின்மேல், கங்கை கொழுந்து - கங்கை
யின் சிதிய நீர்த்தாரை, தும் - இந்ருகப்பெற்று நன்னாடன்
லாட்டையுடைய விதர்ப்பராஜன், வேந்தர்மேல் - ராஜாஜ்
ம், தாது ஓடவிட்டு - தாதரைப் போகவிட்டு, மங்கை - சுய
தியின் சுயம்வர நாள் - சுயம்வரத்திற்கு வாரம்நாள்
ன்று - வார்முரசம் - பெரிதான பேரையை, எங்கு
டத்திலும், அறைக என்று அடியுங்கள் என்று, தூய்மையை
கான்னான், என்று.

கொழுந்து - உவமையாகுடைய, தகவலையுடைய, கங்கையின்
ந் தெறிக்குந் நன்னாடன் விவமவரம் என்கிற தூய்மையின்
யம்வர நாள், சுயம்வரம், சுயம்வரம் எனச் சொன்னது வாரம்நாள்
து. அறைகென்றான் - அழைக்கின்றான் - தும்நாளுத்தல்.

57. மாமுத்த வெண்குடை யான் பால்சளிற் றான்
புனரங்குந், தாமத் தரிசைத் திரைசுவர்க்கி -
தார், பாவேய்க்க செந்தமிழா மெண்ணப் ப
தே, கோவேந்தன் செல்வச் சூழாம்.

57. Just as the name of Swark, who may be compared to Harichandray, whose white umbrell is adorned with precious pearls, who possesses great war elephants, who is decked with garlands of flowers upon which bees sing, is universally known, being made the subject of sweet Tamil verse, so spread far and wide in the illustrious assemblies of kings of this earth.

(து - ன்.) மா - பெரிய, முத்தம் - முத்துகளணிந்த, வெண்குடை யான் - வெண்குடை யுடையவனும், மாந் - பெருமையொருந்திய பசுவையுடையவனும், வன் - இரும்பு - கூறுபெற்ற, தாமத்து - பூமியென்க, தரிசைத் திரைசுவர்க்கி - தரிசைத் திரைப் போலச் சத்தியவானும் ஆவிய, சுவர்க்கி - சுவர்க்கி என்பவனுடைய, தாமம் - தாம - தாமதமாய், சென்ற - பாய்வுகளினு லணியப்பெற்ற, செம் தமிழ் - செவ்விய தமிழ் பிரபந்தம்போல், கோ வேந்தன் - பூமி - ஆளும் அரசருடைய, செல்வம் - செல்வம் பொருந்தி சூழாம் - சுட்டமானது, பார்த்தது - விராபித்தது, சூழாம் - கிண்கிண வரும்பொருந்தி சூழ்ந்ததாயும், பார்த்தது - தாம - தாமதம்.

மாந் - பெரிசொல்லாதவன் "இடையுரிவடிகொடு" என்கிறதினால்தான் திரிவது சிந்தது. (து - ன்.)

58. செந்தடையம் வண்டினைதாரச் செய்யான் வ
மாப்பன், செந்தடையம் வேழம் கடைத்தலைவான்
வந்தடைந்த, பூவேந்தர் தாக்காணை பொன்ன
நீண்டும்மே, கோவேந்தன் மானைக் குறித்தது.

58. The attendants of the earthly sovereigns, who of veling Damaruati arrived at the courtyard, where elephants are held, of king Bhindar, who wears beautiful ornaments, who is decked with garlands of flowers upon which the bees sing, and upon whose chest the goddess courage dwells, came crowding to his golden capital.

(இ - எ.) செம் தடையும் - சுவம்வரகாண்டம், காண்டி உயர்ந்தார் - வளங்களை வரகாண்டத்திலும், மானையும், செய்யாள் - உயர்ந்தவர்களுடைய, வளம் - வளங்களை, மார்பன் - மார்பை யுடையவருடைய வீமரானது, தந்த - கட்டித்தந்தியும், அடை யும் - அடைந்திருக்கிற, வேழம் - பாடலைய அடைந்தவருடைய, கடைத்தலையாய - தலையாயத்தின், கோ வேந்தன் - வீம ராஜனுடைய, மான்த குறித்து - மகனாகிய வளங்களைக் குறித்து, வந்து அடைந்த - வந்து சேர்ந்த, பூ வேந்தர் தங்கள் - பூவாசனுடைய, இன் - பரிவாரமானது, பொன் தளில் - அழகான கரத்தினிடத்தில், ஈண்டிற்று - நெருங்கிற்று, காண்ட - காண்டம்.

வீமராஜன் அரமணைவாசலில் வந்து அரசருடைய சேனை தளவானவைகள் அந்நகரத்தின் இடம் இன்றி நெருங்கி வந்து வருத்து, தார், செய்யாள், என் - இடங்களில் உயர்ந்த கரத்தால் தொக்கன.

செய்யாள் - செம்மை - பருதி, பன்பு, ஆள் - பெண்பாசு கி, மைக்கட்டி முன்னிறை மகாமெய் யகரமாகத் திருந்து க்குறின் முன்னெற் நுதலால் இரட்டி முடிந்தது. (இ - எ.)

புள்ளுறையெந்த சோலைகளும் பூங்கமல வளங்களும் உள்ளும் புறமு வினிதுறைந்தார் - தெள்ளரிந்தனர், பூமகளைப் பொன்னைப் பொருவேல் விதர்ப்பன் வன், கோமகளைத் தம்மனத்தே கொண்டு.

19. With their minds filled with thoughts of the infant king of Vidarpa's daughter, whose beauty shone as gold, and whose eyes were as clear as those of Isalmi, they, with heartfelt joy, took up their abode in the groves where the birds lived, and by the banks in which grew the flower of the lotus.

(இ - எ.) தென் அரி கண் - தெளிதான் கோமகளுடன் கண்டனைய, பூமகளை - இலக்குமிக்குச் சமமானவளும், பொன்னை - பொருவேல் விளக்குகிறவருடைய, பொரு வேல் - புத்தி செய்வதில் பூமகன் (தாத்த), விதர்ப்பன் -

விதாப்ப ராஜனாடைய, கோ மனை - மேல் மமையின் மனைதேய
தமயந்தியை, தம் மனைத்தே கொண்டு - நன்மன் மனைவரிற்
கிங்கித்துப் (பன் னாட்டினதும்), புன் னெழுந்த - பகலினிற்
கின்ற, கோலமனும் - தோட்டக்களிலும், நகரம வாலிகளும்
அழகிய நாமரைத் தடாங்குளிலும், உயரும் புறமும் - மன
தின் உள்ளும் வெளியிலும், இனிது - சிந்தைமுக, உறைந்
தவர் - வாசஞ்செய்தார்கள், ஏ-று.

வந்த அரசர் ஊரில் இடம்போதானபால் தோப்புக்களியும்
ஞாந்தகரகளிலும் வசித்தார்க ளென்பது கருத்து.

கோ என்பது இலக்கணபால் மேல்மமைய புணர்த்தித்த
அவ்விடங்களின் பொலிவினாலும் தமயந்தியைப் பாண்டி
மெய்கிற எண்ணத்தினாலும் உள்ளும் புறமும் இனிது என்
ருக. அச்சோன் முடியியவைகளின் உள்ளிடந்திலும் வெள
யிடத்திலும் வளிக் பொருந்தும். பூமகன்பொன்னைத்
மேலே என்னுமிடத்தில் "ஒருபொருள்மேல்" என்கிற ஆத்
மீதியை அமைத்துக்கொள்க. பூமகள் என்பதைப் பூ
கும், பொன் என்பதைச் சீதேவிய்கும் கொள்ளிது மனையு
60. வழிமேல் விழிவைத்து வாணநவர ன்றும், பெ
மேற் செவிலைத்து மோகச் - சுழிமேற்றன், பெ
சோட வைத்தயர்வான் உண்டா இனெவொ
மஞ்சோட வன்னம் வர.

60. With his eye fixed upon the path (of the sw
with his ear on the name of her who possessed a b
forehead, and with his heart roared about in the whirl
of his own insatiable desires, he who was cast down a
dejected, saw in the heaven the swan returning w
resplendent beauty.

(இ-ள்.) வழிமேல் - அன்னம்போனவழியில், விழி வைத்
தண்ணைவைத்து, வான் துதலாள் - பிரகாசமான வெற்றில்
புண்டிய தமயந்தியினது, நாம மொழிமேல் - பெயராகிய செ
வின்மேல், செவிலைத்து - காந்தனைத்து, மேல் சுழிமே
லோகமாகிய கிங்கிமேல், தன் வெஞ்சு - தன்மனைத்து,
வைத்த - நுகிப்படி வைத்து, அவ்வான் - வளர்த்துவிட்டான்

பெரி காணிக - பெரியவார்களில், மஞ்சோரி - மஞ்சளே,
அ அன்னம் - அன்றாடம் உணவாய்வி, வா சுவிடாந் - வாது

மஞ்ச - காரியம் - அதுவாய்விட்டு யானாவன் விசேஷ
வான் பொய்யு. மஞ்சோரி - மஞ்சளே, என்னத் தொன்
வென்னவாம், மெய்க்கட்டைகிள் சிப்பப்படுத்த ஒத்தது ஏன்
பது கருத்தென வர் எவ்வளவுத் தொழில்பொருத் தொன்
தண்டாஃ துன்பமருத் செயப்படுபொரு ளாக்ருது.

மஞ்ச - இது அழகின்பேராம், பொது கம்பிசுமம், மெய் -
கம்பிசுமம்.

61. புகழ்பாரக் கருவேர்த்தி முன்னிரந்து செல்லார்
அகம்பார்கரு மயோர்வையு போல மிருகதாந்
செனா விருத்திடார் என்னதொருக் கிதளாந்
வாளால் விருத்திட்ட மன்.

61. Like the mendicant who, perceiving the mind of
the rich man, stands before him, begging, looking at his
face and craving his compassion, so the king (Nala) who
with his sword slew his enemies, and made a feast of them
through an excessive lust, eagerly listening to the
words of the swan.

10 - 101 முயல் பார்க்கது - அருள் கோலம் - தயைபாபி
புக - எதிரிச் சென்று, இரத்த - பாசத்தையெல்லாம்
கழுவிவையெல்லாம், அகம் - மனம், பார்க்கும் - எதிர்
பக்கம், கருவேர்த்திப்பேய் - அறித்திராந், மிருக
தாந் - தித்தந்தநலினம், முன்னிருந்து - செனா இரத்திட
தன் - (சுயமயத்திற் கருதினான்) கெட்டிருந்தான், மயோர்வையு
தளாந் - மனவையு, வாளால் - கந்திவினாள், விருத்த
ட்ட - (ம ரி மருதர்ப்பாவகருத்து) கிருத்தாஃ கெட்டதன்
வையெல்லாம்.

அன்னம் பொய்யோடு வாசகம் - கட்டுவதற்குள்ளுள்ள
ம் தொன்னுதல் விழித்தோன் பாதுகாசென்மன், இரத்த
வையென், அன்னத்தை கென் - உறவினையு பெய்த
வாய்வி, விருத்திட்டான் - மனம் மருதர்ப்பாவகருத்தி கப்ப
ரித்தர் கொம்பதும் ஒரு வாய்.

பு—சுறுதொச்ச வண்ணெய்ச்சம். தேன் — இவ்வா ளன் னும் உயிர்ப்பாடு வண்ணெய்ச்சம்; தேனாமல் என்றபோது எதிர் மறை விளம்பெய்ச்சம். பார்த்து முதலிய விஷயபெச்சவதிற்குக் காரணவரிதல் பொருத்தத்தால் வந்தது. (சுச)

62. நுன்னக் குலத்தி னரசே யழிகின்ற, என்னாயி ரை மீள வென்க்களித்தாய் - முன்னுரைத்த, தே மொழிக்குத் தீநிலவே பென்றான் நிருந்தானை, — ஏமொழிக்கும் வேலா கொடுத்தது.

62. He whose duty was to damp the joys of his enemies, asked, "O king of the race of the swan! you have restored to life my soul which was well nigh perishing. Is the honey-mouthed maiden, of whom you spoke before, safe from evil?"

(இ-ள்.) திருந்தாரை - சத்துருக்களை, ஏம் ஒழிக்கும்-களிப்பு ஒழியச்செய்திற, வேலான் - வேலையுடையவனான நான், அன் னம் குலத்தின் - அன்னங்களின் கூட்டத்துக்கு, அரசே - அரச னுடைய பெரிய அன்னமே, அழிகின்ற - நாசமடையும்படி யிருந்த, என் உயிரை - என்பிரானை, மீள - திரும்பவுந் எனக்கு—, அளித்தாய் - கொடுத்தாய், முன் உரைத்த - (முன்னொன்ன, தேமொழிக்கு - தேன்போலப் பேசுசைய, தலயத்திக்கு, தீது இலவே - தன்பங்கள் இல்லைபே, எ ன்ருன் - இப்படியாய் எடுத்துச் சொன்னான், எது.

தான் தன் பாதவினால் அவளுக்குத் தீங்கு உண்டாம் இல் லிருந்திறநா என்று தமயந்தியின் கேட்கத்தை விசாரித்தா னுள்வது கருத்த. தேமொழி — உலகத்தொகைப்பறத்தி யிறத்த அச்சமொழித்தொகை, தேன் என்பதில் "தேனெனொழி குத்தோத்திலுந் தகரங்விடேது. எழுத்துநாயிரால்லதல் - யு தானமாகச் சொல்லுதல், மேன்மைப்படுத்தி-எனவுதாம். ஏம்- ஏமத்தினால் துன்பத்தது.

தேனென என்பதுவிடத்து தீது நமை என்பதுபோல் பன் யுப்பெயர்ந்து பன்முப்பெயர்விடுதி; ஒன்றன்பால் விசு யந்தர் ஒதணல் இது பன்முபா என்பிசைப்பெயர், இக் பன்மைக்கப் பன்மை விசைகேள்பது. (சுச)

103. கொற்றவன் தன்னைவினாற் பேராயம் குலக்கொழி
பால், உற்றதுவு மரங்கடா னுற்றதுவும் - முந்
தும், மொழிந்ததே பன்ன மொழிகேட் டரசன்
மொழிந்ததே யுள்ள வறிவு.

103. The king was bereft of his former reason on
hearing the words of the swan, which gave him a full
account of its going according to his sovereign command,
and its meeting with her who came of a noble race.

(இ-ள்.) அன்னம்—, கொற்றவன் தன் - அரசனடைய, வன்
வினா - கட்டினியினால், அ குலக்கொழிபால் - அந்த நற்குலத்
தெய்வந்த கொடிபோன்ற தமயந்தியினிடத்து, டோய்—, உ
றதுவும் - சேர்ந்ததும், அவள்—, ஆங்கு - அப்படி, உற்றது
வும் - பொருந்திய கருத்தும், முந்தும் - முழுதும், மொழி
ந்து - சொல்லிற்று; மொழி கேட்டு - அச்சொல்லைக்கேட்டு
கட்டதனால், அரசற்கு - நளனுக்கு, உள்ள அறிவு - முன்ன
த அறிவும், அழிந்தது - கெட்டது, எ - று. தான் - ஏ
சகன்.

என்ன மொழி - அப்படிப்பட்ட சொல்லு எனவும் மெய்ந்
த அப்போது அன்னம் என்பது வருவிக்கேண்டும். குலக்
கொழி என்பதற்குச் சூலாசலம் குலமணி என்பதுபோல மேன்
மையுள்ள கொடி எனவும் பொருளுரைக்கலாம். அங்ங் தன்
தில் மிகுந்த காதல்கொண்டி வருந்துகிறான் என்பதைத்
த அரசருக்கு ஒன்றுந் தோன்றாமல் மோடியாயிற்று என்
கருத்த.

கட்டி என்பது கேட்டு எனத்திரிந்தது, [வினாவியல் - எம்
போம்,] என்கி அவ்வெச்சம் காரணப்பெற்று டாய் வந்தது
[வரிமுக்குள் ஓயிம்] என்றதனால் கேட்ட மொழி என்ப
தும் என உயர்த்தலும் பெற்றது. (இ-ள்)

கேட்ட செவியுறையே கேள்வி துணைபோட
குட்டி மனத்தே யெய்தாங்கு மீட்டும்
குழிநிற படுகாபெயர்ந்த கோமான் கிடத்தான்
தழுவிய படுகாபெயர்ந்த கோமான்.

His mind not catching the words of the swan, but
missing through his organ of hearing, and appearing

his life with an empty heart, the king, like an entrapped elephant in a pit, dropped down on a side like a tender leaf in the fire.

(இ - ள்.) கேட்ட செவி வழியே - அச்செய்தி கேட்ட காதின் வழியாக, உணர்வு - அறிவு, கேளாது - கேளாமல், ஓட - ஓடிய போக, ஓட்டை மனத்தோடு - ஓட்டையாவது மனத்தினால், உணர்நாங்கி - பிரயோகம் செய்துக்கொண்டி, மீட்டும் - திரும்பவும், வேமான் - அரசன், தழுவில் பரந்தளிர் - நெருப்பில் பாட்ட சூனிரைப்போல், சாய்ந்து - வாடிவிழுந்து, குழி - பிள்ளி போல - பங்குழியிலேவிழ்ந்த யானையைப்போல், கிடந்தான் - (இயர்ந்து) கிடந்தான், எ - று.

கேளாது ஓட என்பதற்கு எவ்வளவு வருத்தம் உண்டாகியிருக்கிறது என்பது கருத்து.

வேமான்—இதில் மான் விருதி

(சுக)

65. கோதை சயம்வர நாள் கொற்றவனுக்கு நூற்றுடைப்ப, ஏதமிலாக் காட்சியர்வந் தெய்தினுர்-போதி பெண்டியோடுகாண்டுறங்கும் பேரொலிகீர் நாட அடையாத வாயி ககம்.

65. In order to proclaim distinctly to the king, day of Damayanti's Swayamvaram, accomplished messengers arrived at the ever open (i. e. hospitable) door of who possessed a country, where the male and female sleep together in the same flower, and where noisy din of the waters is heard.

(இ - ள்.) கோதை சயம்வர நாள் - தமயந்தியின் சயம்வர நகு இட்டநாள், கொற்றவனுக்கு - அரசனுக்கு, உற்று உப்ப - நன்றாய் கொல்வதென்பொருள், ஏதம் இடம் - சூழ் இடம், காட்சியர் - அறிவை உடையவராகிய தாள், போதி - பூவின், பெண்டியோடு - பெண்மனுடிகளுடனே, வண்தி உரும் - ஆண்மணிகள் ஊங்கப்பெற்ற, பேரொலிகீர் நாட - யிசுந்த வொலியுள்ள நீர்வனம் பொருந்தின ஓட்டையான நன்னத, அடையாத - (என்றும்) சூடாத, வாயி - அகல நாசலிலிடத்து, வந்த வந்தினுர் - வந்து சென்றார்கள், எ

வாசல் முடிபாதிருத்தல் அச்சம் இயன்மைபாலும் ஏற்போ
வம் கொடுப்பதற்கு யாசகரை தெரிப்பாப்பதினும் வந்து
அறிக. (கரு)

66. காவலன்றன் றூதர் கடைக்கர் வலர்க்கறினித்
தேவலிற் போ யீதென நியம்புதலும் - னாவின்
பொலிந்தோர் பூட்டென்றான் பூவாளி பாய
மெலிந்ததோள் வேந்தன் விரைந்து.

67. When the messengers of King Bhishma entered the
Court of Nala on his permission, and related the news
(of Damayanti's marriage), he whose withered shoulders
were pierced by the flowered arrows (of Cupid), ordered
his magnificent horse chariot to be made ready.

(இ - ள்.) காவலன் தன் னூதர் - விதர்ப்பராஜனுடைய அந்
கள், கடை காவலர்க்கு - வாசல் காப்போருக்கு, அறிவித்த
பொலி - (அரசனுடைய) உத்தரவினால், போய் - உன்னை
பொய், தென்று - காரியம் இன்னது என்று, இயம்புதலும் -
தான்னவுடனே, பூவாளி பாய - மலரம்பு பாயவதினும்,
விந்த தோள் - தளர்ந்த புயங்கனனுடைய, வேந்தன் - னன்
மரபன், விரைந்து - துரிதப்பட்டு, யாவின் - நுதிமரகன்,
விந்த தோள் - அழகியதேரி, பூட்டி - என்ருன் - (வாசலைய
க்கி) கட்டி என்று சொன்னான், என்று

யின் என்னும் ஐந்தாம்வேற்றமைபுருபு பெயர்பெயரான
யுகவந்தது "யாதனுநில" என்கிற பெயர் - (கரு)
கூற விரிப்பாய்; அவ்வுது இன் சாரிணப் பாட்டும், துருபு
புகதுகவுர் கொள்ளலாம். (கரு)

செய்ய - சிறுமருங்கும் கீழ்மருங்கும் கீள்வாழ்வில்
இட்ட பனங்குவளை யேரடித்த - கட்டி - (கரு)
தரையத்தே னாமங் கட்டினு - னூர்க்கு
விரையத்தே னுரென்றான் வேந்து.

68. The king (Nala) commanded (his servants) saying -
"Drive quickly to the country of Vidarpa which is
the sea-shore where the lumps of earth dug up by the
goats are dissolved in the honey which gushes out of
tender karyala flowers, which are seat on the branches

ments of the fields by the low cast females whose waists are so slender that they are apt to break

(இ - ள்.) கெட்ட - அழியத்தக்க, சிறு மருங்குல் - சிறிய இடையையுடைய, கீழ் மகளிர் - புள்ளச்சிகள், நீள் வரம்பில் - நீண்டவரப்புகளிலே, இட்ட - களைந்துபோட்ட, பசு குவளை - பசுமையான நீலோற்பல் மலர்கள், ஏர் அடித்த - உழுமாடுகள் பெயர்த்த, கடழ் - மண்கட்டிகள், கரைய - கரையும்படி, தேன் ஊறும் - தேன்சுரந்து ஒழுசுப்பெற்ற, கடல் நாடன் - கடற்கரையின் நாடுள்ள விதர்ப்பராஜனுடைய, ஊர்க்கு - ஊர்க்குத் திரு, விரைய - துரிதமாக, தேர் ஊர் - தேரைச் செலுத்து என்றான் - என்று சொன்னான், வேந்து - நளமகாராஜன் [சாட்சியநோக்கி,] எ-று.

களை பிடுங்குமபோது பிடுங்கிப் போட்ட குவளைகளின்மீதும் ஒழுக்குகின்ற தேனூல் ஏரடித்த மண்கட்டிகள் கரையத்தக்க வளப்புமுள்ள தங்க கடைசியருஞ் சந்தரமா யிருக்கப் பெற்றதும் அந் நாடு என்பதாம்.

விரைய என்னும் வினையெச்சம் இங்கு வினையுரி. (சு.) நீல சடைச் செந்நெல் பெரண்விளைக்குந் தன்னுடைய னூக், கடற்றூனை முன்னாகக் கண்டான் அகமைந்த, வில்லியரும் பொற்றாம வீமன் நிறுளா, நல்லுயிரும் வாழு நகர்.

68. Nala saw behind him, his country which yields clusters of good golden paddy, and before him sea-like army of brave and valiant archers, extending the city where lived his sweetheart, Bhima's beautiful daughter, who was decked with a garland of gold.

(இ - ள்.) சடை செந்நெல் - சடைபற்றிய செந்நெலுடையது, பொன்விளைக்கும் - பொன்னை விளைவிக்குன்ற, தன் தன் இராச்சியம், பின் ஆக - பின்புறத்ததாக, கடல் தாற் கடல் போன்ற சேனை, முன் ஆக - முன்புறத்ததாக, அடற் தாற் திற்கு, அமைந்த - பொருந்தி, வில்லியரும் - வில்லுடைவாரும், பொன் தரமம் - பொன்மாலை யணிந்த, வீமன் திரைமம் - வீமராஜனுடைய அழகுள்ள மகனான தமயன் திரைமம்

எல்லாம் உய்யும் - (தன்னுடைய) நல்ல உய்யும், வாழும் காலம் - வாழ்வின்றி குண்டாய்ப்புரிய, கண்டான் - (கனகம்) - ௭-து.

மாவிரத மகரிமுதல் குண்டின நகரமவரையில் நவன் செனை சென்றது என்பது கருத்து. செந்நெல் போன்றவினைக்கு மென்ருல் பெரன்போன்ற தானியங்களை வினைக்குமென்பது; தவிரலது அந்நெற்களால் மிகுந்த திரவியமுண்டாக்கு மென்பது தரப்பரியம்.

உடற்கு - குவவுருபு செய்யப்படுபொருளில் வந்ததென்கொள்ளலாம். (௧௮)

68- நெற்றித் தனிக்கண் ணெருப்பைச் குளிர்விக்குங் கொற்றத் தனியாழ்ச் குலமுனிவன் - உற்றனைதான், தேனாகித் தெய்வத் தருவும் திருமணியும் வாளுகித் காத்தான் மருங்கு.

69- The sage Narada, whose matchless guitar could cool even the fiery temper of Siva-whose forehead is adorned with a single eye, approached him (Indra) who shaded the celestial trees (around which the bees flew), precious gem of Swerga, and the regions of Heaven.

(௧௯) நெற்றித் தனிகண் - நெற்றியில் ஒப்பற்ற கண்ணின்மேல் சிவபெருமானது, நெருப்பை - கோபத்தினையெழும்விக்கும் - குளிரும்படி செய்யவல்ல, கொற்றம் - தயார, தனி யாழ் - உபமான மிலாத வீணையுடைய, தருவன் - மேன்மையான நாரதமுனிவன், தேன் - வண்ணநாரம் - குறித்துச்செல்லப்பெற்ற, தெய்வ தருவும் - தெய்வமெனப்படும் [சுற்பகமரங்கள்], திருமணியும் - மென்மை நகைய சீர்த மணி என்கிற ரத்தக்கல்லையும், வாண் நாரம் - மிக் கொத்ததையும், காத்தான் மருங்கு - காப்பவனாகிய வரவிடத்து, உற்று அடைந்தான் - குறித்துச்செல்லும்.

கந்திரம் - தேவகுகள் ஆடிக்கொண்டிருக்கும் பெற்றம் பொருள் உதனம். நெற்றித் தனிக்கண் - தன்னொழிந்த, சிவனை நெற்றித் திருமணியில் கொடுப்பை என்கிறதும் கிறப்பும்மை கொடுக்கிறது. இரண்டு வரிகள் வாங்குது நெப்புக உற்பட்டது.

இரும் எப்பது மேன்மைக்குமிட்பென்று நுண்ணிம சொல்
வைப்பட்டது. திருமணி—செல்வத்தைத் தரு மணி வுறையாம்.
தெய்வத்தரு—தெய்வத்தன்மை பொருந்திய தரு, அதாவது,
தெய்வங்களுடைய அபித்தனர்க்கு இகட்டத்தைச் செல்க்கு
மாம்.

70. வீரர் விழிவ்வேந்தர் வீண்ணாடு சேர்கின்றார்

ஆரு மிலராலென் றையுற்று - நாரதனார்

நல்முதகமே யேத்திலு னாகுந் சிறுநரிந்த

மின்முதலேந் கையான் விரைந்து.

70. Indra, who held in his hand a diamond weapon
which glittered like lightning, and who stripped the
warriors of their wings, said:—"None of the heroes and
powerful kings of the earth have ever attained Heaven,
and doubtingly gazed at the beautiful face of Narada.

(இ - ள்.) நாகம் - மலைகளிலுடைய, சிறகு அரிந்த - சிறகு
களை வெட்டின, மின் முது வேல் கையான் - மின்னலை முகத்தி
லுடைய வச்சிராயுதத்தைக் கையில் தரித்தவனாகிய இந்திரர்
வீரர் - வீரரான, விழிவ் வேந்தர் - பெருமையுள்ள அ
ஆறும் - எவரும், வண் நாய் - சொர்க்கத்தை, சேர்க்
கிலார் - சேராதிருக்கிறார்கள், என்று - , ஐயுற்று - சந்த
பட்டு, விரைந்து - துரிதபாய், நாரதனார் நல் முதமே -
நாமுனிவருடைய தெளிவான முகத்தையே, நோக்கி
னார்த்தான், எ-று. ஆல் - அசை.

எனாம் - பிரிவிலை. அவர் முகத்தெளிவினால் எதோ
வதன் சொல்லவந்தாரென நினைத்துத் தன் ஐயத்தைத் துற
பதாம் வினாவினாவினால் என்பது கருத்து. எதிர்மறைக்கு
முற்று உடன்பாட்டு முற்றோடுசேர்ந்து தொழிலை மறு
ணல் சேர்கின்றாரிலா என்பது உடன்பாட் பெதிர்மறை மு
வீரர் சொர்க்கத்துக்குச் செல்வது பெரும்பாலும் பேரார்
வாகியின் என் போரிக்கியென்று வினாவினான் என்றதாயி
முற்றினால் மிகவும் சிறுதன்னவனா விருந்த யதத்து அ
கண்ணிமைய் விழுந்த அழித்துக்கொண்டிருந்ததனால் இங்
அவற்றில் சிறுசரித்தான் என்றது புராணமதை.

பேயினன் மடங்கத மணந்தின் விரைந்திரிந்த

தாயன் பனைவான் சுயம்வரத்து மாமன்னன்

பேயினனென்றான் புரந்தரற்குப் பெயர்வாரது

வாயினன் மாதவத்தோர் மன் - மன் - மன்

71. The chief of the great devotees, whose mouth was never guilty of a lie, said to Indra:—"The great sovereigns have gone to the marriage of Bhima's daughter, in order that they may wear the sweet smelling (மணந்த) garland at her Swayamvaram."

(இ - ள்.) பொய்யாத வாயினன் - பொய்கொல்லாத வன் எனப் புலையவனாகிய, மா தவத்தோர் மன் - பெருந்தவமுடையவராக குச்சிரேஷ்டனாகிய நாரதமுனி, புரந்தரற்கு - இந்திரன் தமது சுயம்வரத்து - சுயம்வரத்தில், வீமன் மடங்கத மணத்தின் - வீமராயன் புத்திரியாகிய தமயந்தியின் கலியாணத்திற்காக, சொடுத்த - சுட்டிய, விரை - சுருத்தமுள்ள, தாமம் - மானஸை, பனைவான் - அணிந்தகொள்ளுதற்கு, மா மன்னன் - பெரிய அரசர்கள், போயினா என்றுன் - , எ - று.

புறம் விதுவாகக் கொள்ளப்படு மாதலின் அணி மணந்தின்னும் ஐந்தனுருபு பொருட்டில் வந்தது.

ரதர் தமயந்தியின் சுயம்வரத்தையே தெரிவித்த வந்தவர் வரன் குறிப்பையும் அறிந்து கூறியதனால் வினாபுன் வினா விபரமுந்தின் என்றுணர்க. (சுரு)

அழகு சுமந்தினேத்த வாகத்தாள் வண்டு

பழகு கருங்குந்தம் பாவை - மழகளிற்று

மன் துலத்தக்கோர் மெய்த்திபு மதற்குளே
காமன் நிகுவுக்கோர் காப்பு.

72. She, whose body was exhausted beneath her own beauty upon whose raven tresses the beetles became ensnared; and who was a true light in the family of Brahma who resembled a young elephant, is the safe guard the playmates of Cupid.

(இ - ள்.) அழகு சுமந்தினேத்த அழகு சுமந்து இத்தன்மை வரன் - அழகைக் சுமப்பதினால் இத்தன்மைபெயர்வான் - தேவமுன்னர் வரன் பழகு கரு சுத்தப் பாவை - வண்டிகள் பழகு

வரும்படியான கரிய சந்தையுடைய பிரதிமையோன்றவன்; மழை வளிற்று வீசல் குடித்தற்கு - இனமையுள்ள பரிவையோடும் வீமனாகச் சமிக்ஞைக்கு, ஓர் மெய் நீபம் - ஒரு வெவ்வேறான விளக்கு; மற்று - மேலும், அயனே - அத்தமயந்திரிய, காமன் திருவர்க்கு - மலர்ந்தவடைய செவ்வத்தக்கு, ஓர் என்பு - ஒரு மகிழ்ப்பா - திருக்கிறுள், எ - று.

கலிமலையுடைய வீமவென்று மாம். சுகத்தான், பாவை, நீபம் இம்முற்றும் அவளுக்கு விசேஷணமும் மாம். காமமுக்கு செவ்வமல்கு உலகத்தானையெல்லாம் தவ்வப்பதி - திருக்கச் செவ்வல் - பாவை, நீபம், - அகுபெயர், மற்று - மொழி மாற்றியுத்தது என்னவாமம். (எஉ.)

72. மால்வரைமைய வச்சிரத்தா லீந்தாவும் வானவருந், கோல்வனைதன் மானை குறிக்கெழுந்தார் - கால்புடைய, விண்ணாதி நீங்கி, விதர்ப்புள் திருவர்க்கு, மண்ணாதி கோக்கி மகிழ்ந்து.

72. He who left the huge mountains with his divine weapon, as well as the other gods, (viz. Agni, Yama and Varuna) gazing at the earth with joy, left the glorious regions of heaven, and started to the sacred city of Vidharapole for the (marriage) garland of her who adorned with beautiful bangles.

(இ - எ.) அன்று வரதர் கொல்லியனைதக்கெட்டு வரைமைய - பெரியமலைகளை, வச்சிரத்தால் - வச்சிரத்தால், லீந்தாவும் - பிளத்தவனாகிய லீந்தாவும், வானவரு (கந்திவி இயமன் வரணன் என்கிற) தேவர்களும், கோல்வதன் - அந்தான விரையங்களை புடையவளான தமயந்திரியையு குறித்து - மண்ணையெய்க்குறித்து, மண் காதி கோல்புனைத்திதைப்படுத்த, மகிழ்ந்து - கண்ணெய்ப்படுத்தி, கபுடைய - மேல்கையுள்ள, விண் காதி - கொள்கத்ததை, நீங்கிவிட்டி, விதர்ப்புள் திருவர்க்கு - விதர்ப்புளாகையுடைய பட்டவத்திழ்ந்து, எழுந்தார் - (எஉஉ) எழுந்தாரவன், எ - று.

கோல் - கோலம் என்பதின் விகாரம்; கோல் - வட்டையவை, ருரைக்கலாம். தேவர்க்குத் தமயந்திரி மணத்தினை

76. காவல் குடைவேந்தைக் கண்ணுற்று விண்ணவர் கோன், எவன் குழிவூர் சிவசமுன்னான் - எவற்கு, மன்னவனு நேர்க்தான் - மனத்தினான் - மந்ததனை, இன்னவன வேரார் திசைந்து.

75. (Indra) the sovereign of heaven, seeing king Nala who possessed the umbrella beneath which the world was protected, asked him to undertake the work which he was about to command him to do; and king (Nala) not considering in his mind what that (work) might be, consented to obey his commands.

(இ - ள்.) காவல் குடைவேந்தை - உலகத்துக்கும் காவலாகிய குடையையுடைய நளமகாநாசகன், கண்ணுற்று - பார்த்து, மனசையா கோன் - தேவராசனாகிய இந்திரன், எவன் தொழிவூக்கு - (நாம்) ஏனகிற தொழிவூக்கு, திசை என்றான் - (நீ) ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னான்; மன்னவனும் - நளமகாநாசகனும்; மனத்தினான் - அதுகூட - அந்தொழிவூக்கு, இன்னொரு நிராது - இப்படிப்பட்டதென்று நினைபாரம்பி, எவ் திசைக்கு - எவனுக்கு, ஒத்துக்கொண்டு, நேர்க்தான் - வணங்கித்தான், ஏ-து. மந்து - திசை.

என்ற எப்பத் தகுதியால் வருவிக்கப்பட்டது.
கண்ணுற்று - கண் உறு என்பது குறுவசுற்றின்னைய பொருள்வொருபகுதி.

76. செங்கண் மதயானைத் தேர்வேந்தே நெமாநி
சங்களிசே குடை வியல்வீரன் - மன்னவனாக
துநாக வென்றானைத் தோனகையத்தன் னுரைத்
தோனாக வென்றானைக் கோ.

76. O king, that ridest in chariots and redden fiery-eyed and lust-burning elephant! you must a our mes-senger to the daughter of the good king Bhishm out of us may wear the honored garland. king (Nala) therefore banished that man from his as something unpleasing.

(இ - ள்.) செங் கண் மதயானைத் தேர் வேந்தே - சிவந்த நெமாநி மதயானைபோன்ற ஏதாநிடதியாகிய நளமகாநா

இவ்வாறு நோக்கியதற்குள் அகலியன் கண்ணில் எவ்
கருத்துக் கிளர்வதற்கு, துன்பம் துன்பமாய், இவ்வாறு
மலங்கையால் - கருணாநிதி விரைந்ததற்குள் - அகலி
யன் - (சு) அகலியனென்க - அகலியன் - அகலியனென்க
திருத்திரன் - அகலியன் - அகலியன் - அகலியன் - அகலியன்
தமயந்தியை, தம் ஆகந்தால் - தம்மனத்தினால், மேலாக
தாரமாய் பெருங்காசம் (தமயந்தி), அகலியன் - அகலியன்
அகலியன் - அகலியன் - அகலியன் - அகலியன் - அகலியன்

அகலியன் தமயந்தியை அகலியன் அகலியன் அகலியன்
பகலியன் தமயந்தியை அகலியன் அகலியன் அகலியன்
அகலியன்

அகலியன் அகலியன் அகலியன் அகலியன் அகலியன்
அகலியன் அகலியன் அகலியன் அகலியன் அகலியன்
அகலியன் அகலியன் அகலியன் அகலியன் அகலியன்
அகலியன் அகலியன் அகலியன் அகலியன் அகலியன்

7. The heart of him (Nala), whose heart is the
shade covering the whole world, at one time
heard the commands of the king whom he had
loved at another time, shagging again, went into
outful maiden whom he courted by all just means
in a lover's way is continually tossed about.

7. The heart of him (Nala), whose heart is the
shade covering the whole world, at one time
heard the commands of the king whom he had
loved at another time, shagging again, went into
outful maiden whom he courted by all just means
in a lover's way is continually tossed about.

இயும், தமயிற் - தகைனில், பொது கோக்கு - பொதுவாயின
கோகத்தினில், எதிர் கோக்குத்தொழ - எதிர்த்தின்று பார்த்த
காலத்தில், தோமருவதான்கிலே - காலகாலின் கற்பனையில்
புலனில், செந்தாமரை - சிவந்த நாமகற்பனையை, மலர் -
மலர்த்திரை, காமவரங்கு - நாமகையிற், ஓ குயர் - குயர்
கருவெத்தியு, ஓத்தது - ஓத்ததுபொலியிற்று, ஏ - ய
ஏ - அக.

பொதுகோக்கு - ஆகை கொள்ளாத்தொழிந்து பாரையை
யாம். தகிலே, "பாடுகொன்று காலை கிலகோக்கு கோகமாக
காலு, தானேய்கி மெல்ல மலும்" என்பதுபொலியு பார்த்து
கள் எனவும் கருத்துக்கொள்ளலாம். தமயந்தியின் கண்ணில்
நயர் தவனிப்புவரையும் நனவடைபு கண்ணெனியது தரி
கைப்புவரையும் ருபத்தார்; தகிலே, அவள் பாரையைப் புவன்
பாரையும, இவன் பாரையைப் புவன் பாரையைப் புவன்
புவன்பும; தகிலே மயானவர் பார்த்தாரென்பது திரை
கருத்து.

மலர்க்கு னெபதில் குவலருபு குடப்பொருளில் கலத்தது
நீண்ட கயலுக்கிட கலக் கனட சென்று
நீண்ட மலர்ந்த நயந்தகிலே - பூண்டதோர்
அழகினுழை கலத்தாரன் மலர், கல பகத்தடக்கி
கலத்தினுழை விழ்த்த கலவு.

82) Damsyanti, whose tresses bung down from her
head, looking her lustful desires, hotted with chastity
from her modesty which opened up sooner her
woman-like eyes touched the lion-like face of Nala.

புண்டது - மலர்ந்த தர் அழகின் - தர் அழகின்
தாழ்குமலர்ந்த தோகருள் கலத்தயுடை - மலர்ந்த
த, மலர்ந்த - கலத்தின் அழகின் தடக்கி - கலத்தின்
த, தாழ்கு - தாழ்குமலர்ந்த தாழ்குமலர்ந்த தாழ்குமலர்ந்த
(கலத்தின்) கலத்தின், தண்ட - கலத்தின் கலத்தின்
கலத்தின், தண்ட - கலத்தின் கலத்தின் தாழ்கு
த, தண்ட - கலத்தின் - பார்த்துமலர்ந்த தாழ்கு -
தாழ்குமலர்ந்த த, த - த - த - த.

அத்பின் என்பதின் இன் என்பொருளில் வந்தது. சிறைத்
கடவு இயற்றத்தற்கு அன்பு காணலாம். அன்பு - சாநிரண்டியை
அளவு - காத்தல் - அமரமுயற்சி உலகை. அத்பின்னாழ்வார்தரலா
என்பதற்கு, அல் - இரண்டி, பின் - பின்னியிருந்திவது, தாழ்
தத்தலாள் என்ப பொருளுடையதாகவு மாம், இவ்விசை கண்டவம்
வம் வந்தது என்ற முத்ததை. நிலம்மடை பென்றது தமயந்தி
பின் கண்ணினியை. ஆகம் கருத்து என்பொருளில், நுண்ணியது
நோக்கார் நோக்கினிற் தமயந்திப் பிசார் அன்புண்டாய் அத
னால் அந்தப்பிபுத்தம் கண்ணியர் இச்சையோடு யாரையுடைய
கடை உடாதிதன்மை ஒருகிடை அவனிடத்த இருந்தும் கடைத்
அண்டலம் அவன்முத்ததைப் பாரக்குமளவு ஒருத அன்பாய்ந்து
வெட்டாம.

அப்பின் எந்ததில் இன் - சாரியை. அப்பின் அன்யுதில் இன்
அப்பின் அது வதனாககோக்கி இயல்பாகவே கிற்றது. (அஉ)

83. பஞ்சு கார்பேற வெறுத்தென வெண்ணிலா
நெஞ்சு; டவுகெடுங்கண்கள் - விஞ்சவே முயற்சி

நீண்டதோ வங்ஙனே யிங்ஙனே நீணமலராவ
ஆண்டதோண் மன்ன னாழகு.

83. The beauty of Nala, upon whose shoulders Lakshmi of the long-lotus dwells, increased on every part. Damayanti looked at him; while so, will the long-
 that captivate every one's mind, of her who is adorned with golden bracelets permit her to escape and survive.

(இ - ள்.) நான் தொழையான் - பிரகாசமான வண்ணம்
 எந்த தமயத்திலிருந்தாய், நெஞ்சு தடையும் - (நொக்குமெருது
 மனங்கொடுப் பாகிழித்த - நெடு கண்டன் - நீட்டியான்
 நான், யிஞ்சுவே - லளையே, நீள் மலரான் - நீண்ட தாமர
 மயலிலிருந்துத் திருமகன், ஐண்ட - கைப்பற்றிய, நோன் - நே
 மகையாடல், மன்னன் - ளையுடைய, அழகு - சமூகாவதி, க
 ள்கே நுங்காவை - கப்பமுயர் இப்பமுயர், நீண்ட நேன் - நீ
 ளானதோ, (ஆனாய்), உய்ஞன் - உய்த்த (தாய்) நரை
 குட்டுத்தெய் - கதையிலே வெட்டியோ, (வட்டாது) எ
 - கான் அழகைப் பார்த்தவராக் கத் தமயத்திலு் கைகட்
 டியவன்விய, அனாத் குறித்துக் கவிதொழுகிறார், அமர் க

வளர்ந்து வேக்க நெக்க இவள் அழகு நீண்டுமென்பை வந்த
தேசா என்ன அபயம் அழகு வளர்ந்தால் பாரணங்கு முடிவ
இன்ன பென்பதாம்.

கொளம் சதிரமலையில் வந்தது. கொல்—சூரிய பொருளில்
வந்த இடைச்சொல். உயர்ந்த என்பது போலி. (அம்)

சீ. மன்னாருகம் துன்பாழும்சி வாரணந்த மெல்லுமலை
மம, - பொன்னாணம் - புக்கொளிய்ப்பம் - புல்லும
மென் - மன்னா, எடுத்தபே தன்னை யினடைய
புருந்த, தடுத்ததே நானும் தறி.

சீ. "I will throw myself" thought Damayanti "on
the chest of king Nala, and embrace him so that my breasts
which are enveloped in a bodice, and the gold thread (I
wear) may become hid." But a sense of shame having
arisen in the midst of her great lustful desires, it drove
them away completely.

(இ.ந்.) மல் - மரசதுடைய, துத்தன் - மாநிலிசு, அழகு
வரர் அணிந்த - கஞ்சமம் அணிந்த, மெல் முல்லும் -
பிபுத்தனங்களும், பொன் நானும் - பொன் நானும், புரு
ப - புருத்தி ஒள்குமபம், புல்லுமன் என்று - தடுத்த
மென் என்று, உன்னு - தீர்த்து, எடுத்த - கொளம்,
மம - பெரிய துணையை, மான் தும் - மெடகையிய,
தடுத்தி (அல்லது) கமபம், இனடைய புருத்த - மெல்லு
கித்த, தடுத்தது - தடைசெய்தது, எ-று - ஏ-அடை

மத்தி அழகுப் பெருந்தத்தினால் தான் அலகன் கமபம்
மென்னென்று சீசெந்து, இனடைய தோன்றிய மெடகை
துணிகையைய கொடுத்தினால் என்பது கருத்து. மருவன்
யிப் துன்னுதலியனை தடுத்த ஓட்டம் சீசென்று மலத்
தாம அபிஷ. தறி - முல்லுமாம். (அம்)

மான் உடம்பிதற்கள் கன்னியர் பம்புருந்தா
வாரினு அிந்துசன் மெல்லுமலை - மெல்லு
வாரவா கொல்லென்னு மான் துணுதறிது
வள்ளவா மெல்லுமலை மெல்லு.

85. Damayanti, standing gazing down as pleasure as the water in the sea, on her swinging ear-rings, said—
“Who art thou that hast passed the guards and entered our maiden apartment? Art thou the chief of the magicians, or art thou an inhabitant of heaven? Tell me the truth.”

(இ-ள்.) ஊசல் குழைத்து - ஊசலாகும் காதுணிதல்க்கித்து, பெண்ண வான். நீர் சென்றபிட்டு - கடல்போன்ற அனந்தநிதிகளையப் பிரகாசமான நீரை ஒழுக்கிட்டு, காவல் கடந்து - அகலாத தூண்டி, எங்கள் கன்னி மாடம் - எங்களுடைய பண்ணிகளும் அப்பரத்தில், புகுந்தாய் - புகுந்தவனே (நீ,) யாவனோ - எவனோ, திருக்கைக்கு இறைவனோ - மாயவந்தனாகத் துதிப்பதாய் அபவித்தியாதானோ, தேவனோ - தேவநிலாகத்தானோ, உன்னது - உண்பபடி, சொல் - என்றான் - என்று சொன்னான் (தயயாத்தி, எ-து.

உண்ணாக்குக் காரணம் தனக் கிப்படிப்பட்ட புகுவதின் காரணம்.

புகுந்தாய்—விளிப்பெயர்; முன்னிலை வினை முற்றுபின் கெட்டபெயர். குதிலணைந்த யகரமன்றி ஏனையகரம் யகரமு மொழிவரின் கெடுமென அதிக. ஆறு என்பது நறுகுை, நீலம்து.

86. Nala having extinguished the unquenchable fire of his lust with the water of his good disposition, he (to Damayanti) all the circumstances under which he came at the command of the Gods, whom this earth is worthy to receive, and then informed her of his country.

86. Nala having extinguished the unquenchable fire of his lust with the water of his good disposition, he (to Damayanti) all the circumstances under which he came at the command of the Gods, whom this earth is worthy to receive, and then informed her of his country.

(இ-ள்.) நீராத காம தழலை - குழியாத காமாத்தினி தன் செம்மையெனம் - தன் சத்துணமுடைய, நீரால் - தலைநீரால், அவித்தவகரம் - தனியச் செய்தவகாரம், கிண்ட வாராத - (கூலாகத்திக்கு) உருத்தவாத, பொருள் - பொருள்

மொரங்குகோகத்தாருடைய - வலுடன் - நடனாநின்று
பொத்தது - வந்தவிதத்தை, சொல்லி - தளம் - தன் - தன்
இவ்வய, மல் நாரிம் - மல்ல நா - னையும், சொல்லுன் - ம - ம.
உடன் என்னுள் சொல்லுந் - பொதுப்பாருளில் வந்தது.
இவ்வயன் பொத்தவா - வலைக்கொண்டு வந்தவிதம் எனது
முரைக்கலாம். (௭௭)

87. என்னுரையை யாதென் நிகழா திடையவரவாழ்
பொன்னுலகம் காக்கும் புரவலனை - மென்மலை
சூட்டுவா யென்றான் ரெடையிற்தேன் துங்கி
உண்டியா கொல்லா முரைத்து. - [கே

87. Nala who fed the bees with the honey on his
hands, having related all, said, "Disregard not my
words, but bestow the soft garland on the brave Yudha,
the protector of the golden country which is inhabited by
the gods."

(இ - ள்.) தொடையில் - மாலையில், தேன் - சேனை, தம்மின்
- வண்டிகளுக்கே, ஊட்டுவான் - உண்பிப்பவனுடைய உணவு
யும் உரைத்து - எல்லாவற்றையுள் சொல்லி, என் உரை
- என்பேச்சை, யாது என்று - யாதோவென்று, இவழாது -
சுதியுள் செய்யாமல், இமையவர் வாழ் - தேவா வாசனுடைய
பொன் உலகம் - சொக்கலோகத்தை, காக்கும் - காத்த
புரவலனை - வீரனாகிய இத்திராளுக்கு, மென் மலை - வெண்
மலையை, சூட்டுவாய் என்றான் - (நீ) சூட்டு என்று உரைத்
து. ஏ - று.

முரை நீ மதிபாவிடனும் இத்திரான் மிக்க மென்மையுடை
புரவலன் ஆவனாயாகிலும் கலியாணன் செய்துகொள் என
து என்பது கருத்து.

புரவலன் என்பதின் ஐயுறுபு போடப் பொருளின் பயத்தி
யு யாதுசூட்டு என ஒருசொல்பொவ படுத்தி அதற்கு என்
ஊழ் செய்துகொள் என்பதைப் பொருளாகக்கொண்டு, புர
வலன் செய்யப்படுபொருளாகக் கொள்ளலாம். இவழாதிச
யுபுரவலன் இவளும் வருவித்த யாது என்பதோடு கூட்டப்
புரவலன். (௭௭)

88. இயமரின் ஈர்ப்ப வினவனின் தேங்க வயமருதோண் மன்னு வகுத்த - சுயம்வரந்தான் நின்றொருட்டா லென்று நினைகென்ற னீள்கு தன்டொருட்டா னைவா டளர்ந்து. [டையான்

88. Damayanti, who was quite pensive on account of the king of the long umbrella, being troubled in mind said, "O king blessed with powerful shoulders, consider that the day fixed for the Swayamvaram, on which the guitars will be played and the conchs blown, is all done for your sake.

(இ - ள்.) [இப்பேச்சைக் கேட்டபோது] நீள் குடையான் தன்பொருட்டால் - பெரிய குடையையுடைய நளன் திமித்தம், நைவாள் - வாடுகின்றவளாகிய தமயந்தி, தளர்ந்து - மனஞ் சோர்ந்து, வயம் மரு - பலம் பொருந்தின, தோள் மன்னு - தோளையுடைய அரசனே, இயமரம் - வாத்தியங்கள், நின்று - நிறுத்து, ஈர்ப்ப - ஒலிக்கவும், இன வனை - இனமாகிய சுருக்கம், நின்று - ஏங்க - ஒலிக்கவும், வகுத்த சுயம்வரம் - உபசரித்த சுயம்வரமானது, நின் பொருட்டால் தான் என்று உன் நிமித்தமே என்று, நினைக என்றான் - நினைவென்று சொல்லினான், ஈ - து.

பொருட்டால் என்பதில் ஆல் - அசை. நீயாகிய உத்தேசினால் என்றும் பொருள் கூறலாம். இயமரம் - வாத்தியங்கள் ஒருபேராக் கொள்ளவேண்டும். அங்கனம் ஒருமொழியென்றால், இயம் மரம் என வைத்து வாத்தியமாமரம், அதாவது மரத்தினுற்செய்த வாத்தியம் எனப் பொருள் கொள்ளலாம்; அல்லது அரம் எனப் பிரித்து அலம் என்ப, பேரவியாகிய அரம் என்கிற வடசொல்லாகக்கொண்டு மிகு என்று பொருள் கொள்ளலாம். நினைக என்னும் வியங்கோசுற்றுமகரந் தொக்கது; வியங்கோள் செய்யுளில் பெரும்பாது இவ்வாறு வருமென்று அதிக. நின்று - அசையுமாகும். (அ.)

89. பொதரிக் கண் மாதரான் பொன்மலை குட்ட தான், ஆதரித்தார் தம்மோ டவையகத்தே சோதிச், செழுந்தரள வெண்குடையாய் தேவ களு நீயும், எழுந்தருள்க வென்றா னெடுத்த.

89. The maiden (Damayanti) who had eyes as brilliant as the lotus flower, said, "O thou whose white

ambrosia is adorned with brilliant pearls; may the gods and souls be pleased to appear in the assembly with the ambrosia kings who come to wear the beautiful garland."

(இ-ள்) போது - தாமரைமண்போன்ற, அரி கண - இரேவக பொருத்திர கண்ணுள்ள, மாதரான் - தமயந்தி, சேதி - செழு தாளம் - காத்தியுள்ள செழுமையான முத்துக்கள் படுத்த, வன் குடையாய் - வெண்குடை யுடையவனே, பொன் மீலை சூட்ட - அழகான மலையையச் சூட்டுதற்கு, தூத நித்தர - மீமோடு - ஆசைப்பட்டவர்களாகிய அரசர்களோடு, அவையகத்தே - சபையில், தேவர்களும் மீயம் - எழும்புநாள் - எழுந்தருள் வேண்டும், என்றான் எடுத்து - என்று எடுத்துச் சொன்னான், என்று. தான் - அகச்.

முற்பாடிற் சொல்லியபடி சுயம்வரம் உண்டாகக் கெட்டதனால் தேவர்களை மாத்திரம் வரவிட்டிருந்ததென்ற வேண்டா மென்று வேண்டினபடி.

மாதர் - அழகு; மாதரான் - அழகுடையவன். (அக)

வானவர்கோ னேவன் வழிச்சென்று - வாழ்வாழைத் துணைனுதி மீண்டபடி சாற்றவே - தேவமுதலும், வண்டார் நான் போர்த்து வச்சிரன் யுதற்கொழு முதரார், கண்டா ருவப்பக் கலந்து.

90. To the delight of the celestials that were present, who wore garlands upon which the gods had strung him (i. e. Indra) who wore the diamond crown, in order to release all that had taken place on his part the husband of the king of Heaven and on his side with her who had a bright forehead.

(இ-ள்) வானவர் கோன் - தேவேந்திரகுடையவனாகிய - இவனிடம், சென்று - போய், வான் நதலை - தமயந்தி, சாத்தாதி - தான்சேர்த்து, மீண்டபடி - திரும்பி மீ - மெல்லுதற்கு, தேன் முரலும் வன் - வானமீகன் ஒலிப்பபெற்ற அழகான மரபும், போந்து - போய், கண்டார் - பப - அந்தோடயிக்கும்படி, காண் - சேர்ந்தான், தொழுகான் - மணங்கினான், எ

இரண்டாம் வேத்யமைத் தொலையாததின் வந்திராபுதன் என்னும் உயர்க்கிண்பெயர் நனுகிரித்தது, (உருப்புறியில் உகம் சூத்திரப்படி.) ஞானதல்—அன்மொழித்தொகை. வன் தார்—பணபுத்தொகை; ஆதலின் ளகரம் ணகரமாயிற்று. (1)

11. விண்ணவர்த மேவலுடன் வீமன் திருமகன்பால், நண்ணு புகழ்நளனு நன்குரைத்த - பெண்ண ணங்கின், வன்மொழியுந் தேவர் மனமகிழத் தான்மொழிந்த, மென்மொழியுஞ் சென்மரைத் தான் மீண்டு.

11. The famous Nala who went on an embassy to the daughter of king Bhima at the command of the celestials, related on his return, the well-spoken words of the goddess of woman (Damayanti), and also the soft words which he (in return) had addressed her, which gladdened the hearts of the Gods.

(இ - ள்.) விண்ணவர்தம் ஏவலுடன் - தேவர் கட்டளை யி ன், வீமன் திருமகன்பால் - தமயந்தியினிடத்து, புகழ் ந ள னு ம் ண ன் - ஐந்திபெற்ற நளன், நன்கு உரைத்த - நன்ற சொன்னவைகளைக் குறித்து, பெண் அணங்கின் - தமய ன் தின், வன் மொழியும் - கடினமான வார்த்தையையும், த மொழிந்த - (அநயி) தான்சொன்ன, மென் மொழியும் - மென்மையான வார்த்தையையும், தேவர் மனமகிழ - தேவகைதகனு ம் திருமயம் உந்தோகவக்கும்படி, மீண்டு சென்று உரைத்து திருமயிவந்து சொன்னான், ஏ-று.

விண்ணவர் தம் மேவலுடன் எனப்பிரித்துத் தேவர் டைய ஆசையினால் என்றும் உரைக்கலாம். பெண் அணங் பெண்களின் தெய்வம். இவன் உடன்படுத்த வேண்டினத மென்மொழியென்றும் அவள் இகழ்ந்ததனால் வன்மொழி தெவர். உரைத்த—வினையா லகையுமபெயர். இ ன்மத்தொகை.

தந் ரம்பு வணியாடை - [பெண்டினைமற் றவ்விடத்தே - சன்னை னவருண னுகண் டலன்மருமன் க்தார் வரம்.

92. Varuna, Indra, Yama and Agni, blessed Nalabala, "In whatever place you desire, in that very place you will unfeigningly obtain fire, food, water and beautiful girls."

(இ-ள்.) அங்கி - கொடுப்பையும், அமுதம் நீர் - அன்னத்தையும் தண்ணீரையும், அம் பூ அணி ஆடை - அழகிய பூப்போன்ற உடுக்கத்தக்க வஸ்திரத்தையும், எங்கு நீ வேண்டின - எங்கே நீ விரும்புவாயோ, அவ்விடத்தே - சங்கை அம் - சந்திரகபிர் வாயில், பெற்றாய் - பெறுவாய், என - என்று, வருணன் - வருணனைத்தாம், ஆகண்டலன் - இந்திரனும், தருமன் - வரதரும், மரீசனும், மற்றோனும் - மற்றொருவனாகிய அக்கினி தேவனும், வரம் - வரத்தினை, சந்திரர் - கொடுத்தார்கள், எ - று, மடுத்து அவன்.

வேண்டின, பெற்றாய், என்பவற்றுள் நிச்சயத்தினால் எதிர்க்கணம் இறுத்தாலமாயிற்று; [பொதுவியல் - ஞ - வக.] இவ்வொரு - யாகத்தில் தான் பிரத்தியக்ஷமாய்வந்து அவிர்ப்பாடும் மந்திரமும் கடைசியில் உத்தமமான மந்திரமாய்வுடையதாயும், அக்கினி - நீனைத்தவிடத்தில் கொடுப்பாய் பெறுவாயாகவும் - சோதிலோகம் பெறும்படியாகவும், யமன் - தருமன் மனநிலை யிருக்கும்படியாகவும் வேண்டுமிடத்தான் அங்கம் பெறும்படியாகவும், வருணன் - தண்ணீரும் உத்தம ஆமாய்வு முதலானவைகளும் வேண்டும்பொழுது பெறும்படியும், வரங்கொடுத்தார் என்று ஸ்ரீமனபாரதத்திற் பின் யிருக்கின்றது. தமிழ் கடைத்தச்சியும் சந்திரமகாமய இவ்வரங்கள் யளித்தாரென்றே சொல்லி யிருப்பின் அக்கினி இப்பாட்டுக்கும் அக்கருத்தைக் கிஞ்சித்தும் பொருள்பட, உரை செய்யப்பட்டது. பூ அணி ஆடை - பூவாய்வு மந்திர ஆடையம் என்றும் உரைக்கலாம்.

மற்றோனும் - உம்மை எச்சப்பொருளது, இடை - ஞ - தேவ்வெண்ணி னின்றிலே வந்தது. (ந -) வரதவர - வேண்டும் வரங்கொடுக்கப் பெற்று வரங்கள், சொரூர் நாரீவந்தன் காரணவர - மயநக, வயமருவு கின்ற மனக்கள் வலம்நீர்ச் சுயம்ஸந்நான் கண்டுகொள் சார்பு.

93. Having thus received the requisite gifts bestowed by the Gods, the garland-decked king, accompanied by them, proceeded to the marriage pandal erected for the reception of the kings whose loving hearts were set upon the maiden. (Damaśvati).

(இ - ள்.) தார் வேந்தன் - மலைதரித்த நளமகாராஜன், அங்கு - அவ்வுடத்தில், அவர்கள் - தேவர்கள், வேண்டும் வரம் கொடுக்கப்பெற்று - வேண்டிய வரங்களைத் - தரப் பெற்றுக் கொண்டு, மேல் - பின்பு, மங்கை வயம் - தமயந்தி வசத்தில், மருவுகின்ற - (ஆசையோடு) பொருந்துகின்ற, மனம் - மனமுள்ள, காவலர்க்கு - அரசார்க்கு (ஏற்படுத்திய), சுயமரம் தண்டது - சுயம்வர ஸ்தானமாகக்கண்ட, ஓர் சார்பு - ஓரியத்தாகத், அவர்கள் தங்கனோடு - அதேதேவர்களோடு, சார்ந்தான் - சேர்ந்தான், ஏ-று. தான் - அசை.

காவலர்க்குச் சார்பாகக்கண்ட ஓர்சுயமரம் எனவுங் கூட்டினாம். மேன் மங்கை எனக்கட்டி மேலான மங்கையெனவுங் பொருள் கொள்ளலாம். (ச)

94. தூதுவந்த காதலனைச் சொல்லிச் செலவிடுத்த மாதுவந்து பின்போன வன்னெஞ்சால் - யாது அயிர்த்தா னுயிர்த்தா ளணிவதன மெல்லாம் வியர்த்தா னுரைமறந்தாள் வீழ்ந்து.

94. The maiden who opened her mind to the king had been sent as a messenger, having pleasingly allured her heart to follow him, doubted whatever she saw, shed a sigh, perspired all over her beautiful face, and swelling away forgot speech.

(இ - ள்.) தூது வந்த காதலனை - தூதாகவந்த அரசர் சொல்லி - (சொல்லவேண்டியவைகளைச்) சொல்லி, செலவிடுத்த - போப்படி உணப்பின, மாது தமயந்தி, உவந்த நெஞ்சத்து, பின்போன - (அவன்) பின்னேசென்று, வன் னெஞ்சால் - கடினமான மனதினால் [மனஞ்சென்றதினால்], யாது அயிர்த்தாள் - எதையுஞ் சந்தேகித்தாள், உயிர்த்தாள் - மெய்ச்செறிந்தாள், அணி வதனமெல்லாம் - முகான முக நெங்கும், வியர்த்தாள் - வியர்வையடைந்தாள், வீழ்ந்து - (தயில்) சாய்ந்து, உரை மறந்தாள் - பேச்சையு மறந்தாள், ஏ -

ய் கருந்த முத்தும் உளம்பெல் தன்மதன் மலையாண்டம்
கலை அடைந்தாள் என்றாள். (54)

53. உள்ளம்போய் காண்போ யுரைபோய் வாய்கேலிந்
தன், வெள்ளம்போய் வேகின்ற மென்மலர்
போல் - விள்ளிமீன், புள்ளரிக்கு நாடன் திருந்
டத்தை பூவாளி, உள்ளரிக்கச் சோர்ந்தா னாயிர்.

93- On Cupid overpowering her mind, the daughter
of the sovereign of Vidarpa, where the birds watch upon the
little fish (from the water,) lost her reason, her shame, her
power of speech and the power of her long and bee-like
eyes: and like the tender green leaf consumed in the fire,
her spirit became downcast and dejected.

(இ - ள்.) பிள்ளி மீன் - மீன்குட்டிகள், புள் - பூவாளி,
அரிக்கு - கொண்டுபோகின்ற [அல்லது மீன்குட்டிகள் -
வைகள் அரிக்கின்ற] நாடன் திரு மடத்தை - திறப்பதற்
குடயுடையவன் மகள், பூவாளி - மன்மதன், உள் - அரிக்கு
தற்காணத்தைக் கவர, உள்ளம் போய் - மனம்போய்,
ன் போய் - வெட்கம்போய், உரை போய் - பேச்சுப்போய்,
கேடு கண் வெள்ளம் - இரேகைகள் பொருந்திய மென்மை
கண்ணுதிய கடல் [கடல்போன்ற கண்], போய் -
ன்ற மென் தளிர் போல் - வெந்துகொண் டிருக்கிற மென்
தளிரைப்போல், உயிர் சோர்ந்தாள் - பிரணவ நளரப
மன், ௭-று.

போய் என்பது காரணப்பொருட் பாய்வந்த செயல்களைச்
சிறிப, உயிர்சோர்ந்தாள் என்பது "உயிர் தன்மெய்
தன் விதியாலமைத்தது. (55)

புள்ளி வளாய் வாளி புருந்த வாயியெயன்
ஆயிர்பார் போனது மயங்கியே - மாவிபோன்
துரைபோய் காதென் தழிந்தா ளணியாழின்
நாடு போய் சொல்லா னாயிர்ந்து.

94. She whose speech was like the sound of the harp
(பாழ) heaving a sigh, exclaimed, "Although my
may depart from my body through the path caused by
flower-tipped arrow (of Cupid), yet the love of this
one (herself) will not depart.

(தி. ச்.) அலியாழின் துசை போய் - அழகான இளந்தமிழ்
 சென்றது, சொல்லான் - சொற்களையுடைய நம்பாற்றி, பூவின்
 வாய்வான் - பூவை முடியிற் கொண்ட மனமுத பானங்கண்
 டுதந்த வழியே - பிரவேசித்த வழியானே, என் தூவியார் (பொ
 னாலும் - என் உயிர் போனாலும், அ வழியே - அத்தவழியி
 னாலே, யாவியென் துசை - பாலியாகிய என்முதலைய துசையா
 வது, போகாது - செல்வாது, [அழியாது], என்று - என்று
 சொல்லி, உயர்த்த - பெருமூர் செறிந்து, அழித்தான் - விச
 டையிட்டான், ஏறு.

மனமுதலைய அம்பு தைத்த துவாரத்தினுள் என்னுயிர்
 வெளிப்புறப்படடும் போனாலும், என்னுசை நிலைநிற்குமே யன்
 னை போய்க்கிடமாட்டாது; மறுபிறப்பினும் செட்டரும் என்
 திதயது, தூவியார் என்றது மயிவார் குயிலார் என்பான்பொரு
 உயிலில் உத்த திணைவருவமைதி, [பொதுவியல் - உஅ - ம - னு.]
 பூவின்வாய்வான் - பூக்களால் பொருந்திய அம்புகள் என்வரும்
 பெருகுப்பெயர், என்று - விசையெச்சம். (சு)

97. கவையம் பக்கிழப்ப வான் மொளியிழப்பப்
 பொய்கையு நீள்கழியும் புள்ளிழப்பப் - பையமே
 செவ்வாய வன்றி நுணையிழப்பச் சென்றடை
 வெவ்வாய் விரிகதிரோன் வெற்பு.

97. The burning-mouthed sun, who sheds his rays
 over the earth) gradually arrived towards the western
 (அகந்தமயம்) so that the earth lost its daylight and
 heaven its brightness, the birds deserted the tanks,
 the long channels, and the red-mouthed Andril los
 his mate

[இதுமுதல் பாண்டுபாட்டால் அந்திப்பொழுதையும்
 பாண்டுபாட்டால் சுந்திரோதயத்தையும் வர்ணித்தென்று.]

(தி. ச்.) கவையம் - பூமி, பக்கி இழப்ப - பக்கி இ
 லும், வான் - தூவி இழப்ப - பிரகாசத்தை இழக்கவும், வெ
 வையம் - நடாசங்களும், நீள் - நீண்ட, சுழியும் - சுழிக்கு
 புள் இழப்ப - நீர்ப்புறமாவகை இழக்கவும், செவ்வாய் - செ
 வ்வாய்ந்த, அன்றில் - அன்றிற்புறமாவகை, திணை இழப்
 பவும் நுவும்புறமாகிய சகாயங்களை இழக்கவும், செவ்வாய்

உன்னையன் வாயையுடைம, விரி மதிரோன் - விரித்திரோன்
கனையுடைய நூரிடன், உபய - மெல்ல; வெற்பு - தன்நிலை
மயிமை, கொண்டு அடைத்தாய் - போய்ச்சென்றான், எ - து.
எ - து.

தமிழ் என்பதை ஆணுக்குப் பெண்ணும் பெண்ணுக்கு ஆண்
மெனக் கொள்க.

இழப்ப முதலியவை என்னும்மைகள் தொக்குடைய
வினைச்செய்வெண். "வினையொடுவரினும்" என்றும் நூற்றிரத
இன் அற்புத என்றமைமின் [இடையியல் கூம்] சூத்திரவிதிப
படி தொகைபெற்றில்.

பைய - குறிப்புவினையெச்சம் ; பை - பகுதி = (கூம்),
பைப்பு, அ - விசுதி, ப் - உடம்படுமெய். வெவ்வாய் என்பது
சிறுத்து விசேஷணம். (கூம்)

யாயிரு நூலத் துயர்காண வானரங்கிற்
யாயிரு னென்னும் படாம்வரங்கிச் - செயின்
தறந்தா மணம்பாட வாழப்போய் வெவ்யோன்
எய்துதான் குடபால் வரை.

8. - In the theatre of the heavens, removing the cover
of darkness, the sun, like an actor having for his
audience the people of the extensive world, performed his
role the sacred lyrics were sung at a distance, and
at last behind the western mountains.

- எ.) இன் இறு நூலத்து - பெரிய பூம்பிவருகின்ற,
காண் - பிரானிகள் பார்க்கும்படி, வான் தூங்கில் -
முகிய காட்டிய சாகையில், யாய் இருள் என்னும்
மலங்கி - பாங்கின்ற இருட்டு என்னும் இவதச்செய்வெண்
, செயின் - த - தூரத்தில் நின்று, அறந்த - உறந்த
நி, ஆணம் பாட - வேதம் பாட, வாழ்போய் - எட
செய்துபோய், வெவ்யோன் - சூரியன், குடபால் வரை -
கூமையில், மறைந்தான் - காணாமற்போனான், எ - து.

யான் வானத்தில் உலாவிச்சென்றதை நூலுத்தாய்
வாழ்ப் - போனதுபோன் நூறித்தாய், யாய் இருள் - நூ

பொருட் பன்மொழியாகிய இவ்விரண்டும் பொதவியத்-
தன் - ம் சூத்திரத்தினால் பொருந்தின.

மா - டரிச்சொல்லாதலின் - "இடையுரிவடசொலின்" என்-
பதனால் வகரம்பெறுது யகரம்பெற்றது. பூமியில் உண்டானும்
வேதகோஷத்தைப் பாட்டாக ருபிக்கிறார், முதலாவே செய்-
கின்ற என்றார். பாட என்பதற்கு ஆரணம் எழுவாய். (கஅ)

99. மல்லிகையே வெண்சங்கா வண்டுதே வான்காருப்பு
வில்லி கண்தெரிந்து மெய்காப்ப - முல்லையின்
மென்மலை தோளசைய மெல்ல நடத்ததே [னும்
புன்மலை யந்திப் பொழுது.

99. While the bees were blowing the jessamine flowers
as the white conchs, and the long sugar-cane bowed round
with chosen arrows protected her body, the evening
slowly approached like a king upon whose shoulders
rested the soft garlands of the wild jessamine.

(இ - ள்.) மல்லிகையே - மல்லிகை யரும்பையே, வெ-
ண்சங்கா - வெண்மையான சங்கமாகக் கொண்டு, வண்-
ணத - வான்காருப்பு வில்லி - பெரிய கரும்பு வில்லியாக
ஆமல், கண்தெரிந்து - அம்புகளை ஆராய்க்கெடுத்த,
காப்ப - உம்பைக் காத்துக்கொண் டிருக்க, முல்லையின்
மென் மலை - முல்லையின் என்கிற மெல்லிய மலையின்
தோள் அசைய - தோளில் ஆடாவிடக்க, புன் மலை
பொழுது - இழிவான தன்மையுள்ள (அல்லது அழி-
கபிலிதமுள்ள) அந்திப்பொழுதானது, மெல்ல நடந்த
எ - து. ஏ - அசை.

மெல்ல - சூறிப்புவியையெச்சம், மெல் - யகுதி, (பண்-
அ - விசுதி, லகர மிரட்டியது சந்தி.

அந்திப்பொழுதை தான் அரசன் நடப்பதுபோல் ருபி-
திலும் விலையெச்சவளுக்கு கள - ம் பாட்டிற் கொ-
டுக்கணக்கை அமைத்துக் கொள்க. (க)

100. புற்கென்றா ரந்தி புனைமலர்க்க னீரரும்ப
நிற்கின்ற தந்தோர் நில்ல்காப்பான் - முற்கெ

டடைகின்ற வெந்தூர்க்கு மாண்டஞ்சி நோர்க்குள்
இடைநின்ற காலம்போலின்று.

100. The evening twilight spread forth its gloom
causing tears in the eyes of those that are stricken by loss,
and resembled the intervening moments of anxiety passed
by those that hurried forward for the acquisition of the
object of their aim, and by those that apprehensive of
disappointment remained at home.

(நி-ள்.) அஞ்சி - அஞ்சிக்காலமானது, பற்கென்ற - வி
கத்தினால் கலிலிதமானவர்க ளுடைய, புனை மலர் கண் - அந்
கால மலம்போன்ற கண்களில், நீர் அரும்ப - நீர் துளிக்கும்
புழ, தீவம் காப்பான் - இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றிக் காக்கும்
பாருடே, முற்கொண்டு - முன்பு, ஆண்டு அடைபெற்ற
கைத்தாக்கும் - அந்த ராச்சியத்திற் செரும் அரசுநக்கும்,
துண்டுனாக்கும் - அங்கு செல்வப் பயப்பட்டு, ராணாச்சினுக்
துடைகின்ற காலம் போல் - கடுவேரித்திர காலம்போலே
ந்றது - அந்தோ - ஐயோ, எ-று. இன்று-அகை.

வின்ற லன்பதிட் இன் தாரியை எனக்கொண்டு போன்ற
ரைக்கலாம்.

ராச்சியத்தைக் கைப்பற்றத் துணிந்து முன் சென்றவர்க
க்கு அஞ்சி நின்றவர்க்கும் விவற்றி நோக்கிகளால்
ந் துயரமு மேற்படாமல் கலக்கமாவிருக்கும் கடுக்
கனப் பகலுக்கும் இரவுக்கும் கடுவாய் அஞ்சி நின்ற
கருத்து.

பொறுது குரியனல் விடப்பட்டும் அத்திரனில் கைப்
பெறும் நிறுத்தலில் இங்ஙனம் கருப்பது. சிவன்
நாப்பனனக்கொண்டு அவனை நுண்ணிட்டு அவனே
நாளுக்கு அஞ்சி சின்னவர்க்கும் கடுக்கனம் தரப்பதி
யில் விவசயம் தெராமலிறப்பது போலவாய். ப. பி.
ஆர் அஞ்சி எனப்பிரித்த நிமைந் அந்திம்பொறு
பெறுவப்பெற்று மலர்களாகிய கண்களில் தெருவிய
புற்பு நிமித்தித்தொனம் பொருள்பெய்து அகதி
ந் தாயியையப்பால் வருவப்பெற்றிருக்கிறது.

10577C

779.00

779.00

0.10

மொழிக்கும் உயிரிழந்தால்த நஞ்ஞாக்கலத்த பொன்னியம்
 னாய்க்கலத்துக்குச் சூரியிரை சந்திரன் விதிவழி நூறுநின்
 சம்பந்தஞ் சிறிதுமா யிருத்தானல் கயிற்றிழைந்து அந்நி
 யுமது - உயிரிழந்தும், இதழினி என்னா என்பது சேர அந்த
 முடையவர்கள் எனப் பொருள்படுகின்றது. அந்தி அந்தியம்
 என்கிற வடமொழித்திரிபு, கடைசி என்பது பொருள், 'கடை
 சின் தொடர்ந்த' என்கிற விதியினால், 'புழைக்கென்று வலம் நீர்
 ஆரும்பு' எனவும் கூட்டலாம். அந்தோ—இரங்கல்குறிப்போரை
 இடைச்சொல். (உரு)

101. பைந்தொடியா ளாயிப்பருகுவா னிறங்கிற
 அந்தி முறுவலித்த தாமென்ன - வந்ததான
 மையார்வேற் கண்ணா வன்முலைமே வாரமுலைப்
 பெய்வா னமைந்த பிறை.

101. The crescent moon which was destined to pour
 thick fire on the beautiful breasts of the piercing-eyed
 maiden, began to rise, displaying a splendour which
 resembled the laugh of the evening twilight which
 intending to take away the soul of her who was adorned
 with green bracelets.

(இ - ள்.) பைந்தொடியாள் ஆவி - பசிய வையாணி
 உத்தியின் உயிரை, பருகுவான் - குடிப்பதற்கு, நிந்த
 னந்தி - அந்திப்பொழுது, முறுவலித்தது ஆமென்ன
 என்ற சொல்லும்படி, மை ஆர் வேல் கண்ணன் -
 பெற்ற வேல்பென்ற கண்ணாடைய தமடந்தி
 முலைமேல் - அழகுள்ள தனங்களின்மேலே, அந்
 நிறைந்த செருப்பை, பெய்வான் - பெய்வதற்கு, அ
 ஏற்பட்ட, பிறை - சந்திரப் பிறையானது வந்தது -
 இ - று. ஆல் - அரை.

102. கூட்டிமை போற்சிறந்த கூறிருளைக் கூட
 னுடைய கோட்டுமண் கொண்ட குளிர்த்
 தட்டுமணிப், பூணிலா மென்முலைமேற்
 தச் சொரிந்தவித, கீணிலா மென்னு

103. The cool green moon which with its
 shining rays, as if it were mud, the exceeding thick

ness which was even blacker than prepared ink, - abundant fire from its long beams upon the soft breasts of Damayanti, which sparkled with the diamond ornaments with which they were profusely studded.

(இ-ள்.) கூட்டு மை போல் சிறந்த - சுட்டப்பட்ட மை போல் சிறந்த, கூர் இருளை - மிகுதியான இருளை, கோட்டால் - வளைவாகிய கொம்பினால், கோட்டி - பெய்த மண் கொண்டு - மண்ணைக் கொண்டிருக்கின்ற, குளிர் தினை - குளிர்ந்திருக்கிற சந்திரன், சுட்டும் - சேர்க்கப்பட்ட, மண் டுளை நிலாம் - ரத்திரையரணங்கள் விளிங்குகின்ற, கமல் முலைமேல் - மெல்லிய முலைகளின்மேல், கீள் நிலா என்கிற நெருப்பு - அதிகமான நிலா என்கிற நெருப்பை, சொரிந்தது - நித்தயப் பெய்தது, எ - று. ஏ - கதை.

சந்திரன் மதம்பிடித்த - விருவடித்தைப்போல - குத்தின, அது நிலத்தைப் பெயர்த்துக் கொம்பின் மண்டலம் நெருப்பதுபோல் சந்திரன் இருளைக்க - அவ்விருளிற் பந்து கோட்டில் ஒட்டி யிருப்பதாகக் களங்கத்தைக் குடுத்தான், சூட்டிவது அவருக்கு நெருப்புப்படுவதுபோல விருந்த தென்பதாகருத்தது. நிலாவும் என்கிற பெயரெச்சம் - மற்றுமிவையுமே நின்று நின்றது, [விளை - 22 - ம்] சூத்திரத்தைக்காண்க.

103. அன்னங்கா னீங்களுமல் வரகித்தா னுந் து போய், மன்னும் படியகலா வல்லிரவில் - மின்னும், மழைத்தாரை வல்லிருட்கு வாடைக்கு நாங்கள், பிழைத்தால்வந் தேனென்னும் பேசு.

103. "O Swans! said Damayanti, you as well as our sun are now retiring; but if we escape from the darkness of night, lightning and rain, and from the north wind during this perpetually dark night, then you may return and enquire after our health."

[இ-ள் முதல் இருபத்திரண்டு பாடல்களால் தமயந்தி குண்டாகிய காதற்றுன்பம், அதாவது - அழகவேதனை பாவகையிற் கருணை.]

(இ-ள்.) அன்னங்கா - அன்னங்கள், வரகித்தா - வரகித்தான், அந் து - அந்தந்தம், போய் - போய், மன்னும் - மன்னும்.

திருவெழும்புமடத்துணர்நீங்காத் தன் இசைநீர் கழைநீர்
சுரத்தினிமிர், மின்னும் மின்னலைச் செங்குறி, மனைநீர்
மேகங்களறுடைய நீரொழுக்காகிய, வல் இழுப்பும்
மையுள்ள இருளுக்கும், வாடைக்கும் - வடகாற்றுக்கும்
கவி - பாடும் என்போன்றவர்களும், பிழைத்தால் - ப்பின
வந்து - (நீங்கள்) வந்து, பேர் - பெயரைக் (சூழி) எ
என்பும் - ஏன் சேகமமா என்று வினவிகள், எ - மு.

பேர் என்பது பேர்ந்து என வினையெச்சமாகக் கொண்
பேர்ந்து வந்து - திரும்பிவந்து என்று முடைக்காரம். “வின
முற்றே” என்கிற [வினே - நட - ம்] சூத்திரத்தின் உரையை
காண்க.

என்னும் - முன்னிலை அவுற்பன்மைமுற்று. - [வினையியல்
உ - ஆம் - சூ:] “பல்லோர்படர்க்கை முன்னிலைமுற்று
செய்யாதாகுஞ் செய்யுமென் முற்றே”. என்னுராதலால் இது
முன்னிலையிலே வருகின்ற வேறு முற்றெனக் கொண்க. வா
சென்று முதலிலையில் வரும் என்பது செய்யுமென்முற்று, வ
முற்று என்பது முன்னிலையேவற்பன்மை நட என்பதில் நடக்கும்
என்பது செய்யுமென்முற்று, நடவும் என்பது முன்னிலை முற்று
இவ்வாறு பாரக்கும் - பாரும், களிக்கும் - களிபும், முதலிய
வேறுபாடு காண்க. சிலமுற்றும் எச்சம் பால் வேறுபா
என்றி பளவாயினும் பொருள் வேற்றுமை யொழிபாது.

திருவெழும்புமடத்துணர்நீங்காத் தன் இசைநீர் கழைநீர்
சுரத்தினிமிர், மின்னும் மின்னலைச் செங்குறி, மனைநீர்
மேகங்களறுடைய நீரொழுக்காகிய, வல் இழுப்பும்
மையுள்ள இருளுக்கும், வாடைக்கும் - வடகாற்றுக்கும்
கவி - பாடும் என்போன்றவர்களும், பிழைத்தால் - ப்பின
வந்து - (நீங்கள்) வந்து, பேர் - பெயரைக் (சூழி) எ
என்பும் - ஏன் சேகமமா என்று வினவிகள், எ - மு.

104. செப்பினங் கொங்கைநீர் திங்கடா சடாபட்டை
கொப்புளங் கொண்ட குளிர்வானை - இப்பொழுது
தும்ன்பொதிந்து நின்ற விசம்பென்பி நதன்
கொலோ, தேன்பொதிந்த வாயாற் றெரிசு.

104. “O ye maidens! how now do you assert with your
honeyed mollis, that the cool heavens upon which
rest the heat of the moon causes blisters, as nothing hot

காணும் காவையும் ஸ்ரீவைபுபற்றி மன்மதனஞ்சப் படை
வீதி என்றும், வாளை நிலாத்தோற்ற நிறைவுபற்றித் தேர்
வீதிபென்றும், மின் நிறைந்து நீண்டு அசைந்துகொண்டிருந்த
வால் கடலைக் கொடிச்சிலை யென்றும், இப்படியாகப் ஸ்ரீமதி
செவ்வந்தி காமன் தோன்றுதலால் அதைக் கோதண்டசாலை
யென்றும் உருவகப்படுத்தினார். எல்லாம் காமவெழுச்சிக்கு
காரணமாவதனாலென அதிக. (105)

106. கொள்ளைபோகின்ற துயிரென்னுங் கோள்
வின், முள்ளெயிரே முரி நிலாவென்னும்—
என்னம், கொடிதிரா வென்னுங் குழையும் தழல்
போல், நெடிதிரா வாய்புலரா நின்னு.

106. "My life is being plundered. Is the brutal ex-
cess of the moon-the thorny tooth of the deadly serpent? The heart of night is hardened and unfeeling"—and so
saying, she fainted away as if by the igneous influence of
fire, and during the long night she lost her power of speech.
(106) கொள்ளைபோகின்றது என்றும் - பிராணம்
கொள்ளைபோகிற தென்று - சொல்லுவாள், முரி - நிலா - பல்
முள்ளாசம் திரணந்து, கோள் - அரயன் - கொலைசெய்யும் பாம்பு
யினது, முள் எயிரே - முள்ளைம்போன்ற பல்லோ, என்னும் -
இரா - இராத்திரி உள்ளம் கொடிது - யுனம் கொடுமைமா
யிருக்கப்பெற்றது, என்னும் -; நெடிது இரா - பெரிய இர
கல், தழல்போல் - நெருப்பிற் பட்டாற்றோல், வாய்புலரா
நின்று - வாய் உலர்த்து, குழையும் - வாடுவார் (தமயந்தி)
எ - று.

நெடிது இரா என்பதற்கு நெடுக்காலம் நிலைபெற்றிராமல்
சுதாவது சஞ்ஞலப்பட்டுக்கொண்டு என்று முமைக்கலாம்,
அல்லது நெடிது குழையும் என்றற் கூட்டலாம். (106)

107. வெங்குகிரோன் நன்னை கிழங்கிப் புழுந்தியோ
யொக கொங்கை யனலிற் கொளுந்தியோ - திங்கள்
- வோவிரிகின்ற வெண்ணிலவால் வேகின்ற தேயோ
யொக எரிகின்ற தென்னோயிரா.

107. "Wherefore is the night so hot?" says "Vam-
yanti, "is it because it has swallowed up the burning sun

பொறையாகச் சோர்வான் பொறுக்குமோ மோ
துறைவா யடங்காத துயர்

109. When the striped bees, after lashing in honey were flying by the maiden, she languished and her beautiful breasts swollen out, and became heavy, so that she fainted away under their weight. Can she bear the untrollable affliction arising from lust?

(இ - ள்.) வரி வண்டு - இரேகைகளைப்புடைய வண்டு, ஆழ - (மகரந்தத்தில்) - மூழ்கி, அருகே பறக்க - சமீபத்திலே பறக்க முடியோது, வாடி மெலிவான் - வாட்டங்கொண்டு இளைத்துப் போவான், எனம் துலை - அழகைப் பொருந்திய முகத்தை, மோடி - பூரித்து, பொறையாக - பாரமாயிருப்பதினால், தோர்வான் - தளர்ந்துபேர்வான், மோகம் துடைவாய் - அமலம் விம், அடங்காத துயர் - அடங்காத துன்பத்தை, பொறுக்குமோ - பொறுப்பாளோ (பொறுக்கமுட்டான் தமமத்தி) ள் - அசை.

மெலிவான் முதலியவை இயல்பினால் இறந்தகாலம் எதிர்தான் மாயின. முலைகள் பருத்திருப்பது விரகத்தினால் பாரமாயிற்று.

110. ஈர மதியே யிளவிலனே யிங்னனே
சோர்குழலின் மீதே சொரிவதெவன் - மாரவன்
பொரவளித்தான் கண்ணி யுனக்குப் புலர்
இரவளித்தா னல்லனே ளின்து.

110. "O cool moon! why do you thus shed your soft beams upon my disordered tresses? Has not Cupid, to whom we are indebted for this never ending night, given you garlands of victory to war against?"

(இ - ள்.) ஈர மதியே - குளிர்ச்சியுள்ள சந்திரனே, இளவில - இளமையான நிலவை, இங்னனே - துப்பாடிவன் பம் - மிருக்குமாறு, சோர் குழலின் மீது - தளர்ந்துவிழுந்த அந்தலை யுடைய பெண்மேல், சொரிவது - பொழிவது, எவன் - என்னு இளவ - இன்றைக்கு, புலர் - இரவு அளித்தான், மாரவன் - மாரவன், இரவைக் கொடுத்தவனாகிய காமன், பொர - பேர் செய்வது, உனக்கு - கண்ணி தளித்தான் - வெறுப்பினால் மாண்பைத் தத்தவல், அல்லனே - அல்லாதவனே, ளின்து.

(இ - ள்.) தேவமந்தியாக - தேவபோலத் தொன்மையுடைய தமயந்தி, மை இ - டுதன் - மை தீட்டிய சன்னிவிதம் கருவி வார - தீவெள்ளம் பெருக, வரை சேர - உலர்ந்த நார்த்துவிழ, கையில் - கபோலத்தலம் - கன்னதை, வையத் து - மெய் வருந்தி - உடம்பு வருத்தப்பட்டு, தேய் இரு - ன்களையே - வண்டுகளிருக்கின்ற பூவாகிய அம்பையே தயா - அக்கிரியாகக்கொண்டு, இருந்த - தமயசெய்வாள் - வரு செய்பவனைப்போலிருந்தாள், எ -று. தான் - அசை. ()

113. அள்ளிக் கொள்ளும் யடையத் திரண்டிருன்ற பிழ், கொள்ளிக்கும் விள்ளாத கூரிருளாய் - தன் மனம், புதையவே. வைத்த பொதுமகன்றித் தங்கன் இதயமே போன்ற திரா.

113 - The night, whose darkness was so solid, that it could almost be grasped by the hand, and so thick that even fire at the end of a brand could not penetrate it, dense obscurity, was as dark as the hearts of harlots, whose attractions impressed every soul.

(இ - ள்.) இரா - இராத் திரியானது, அள்ளிக்கொள்ளும் அள்ளிக் கொள்ளும்படியாகி, அடைய திரண் - முற்றத் தோந்து, ஒன்றாய் - கொள்ளிக்கும் விள்ளாத - கொள்ளிக் கடையினாலும் பிரிக்கக்கூடாத, கூர் இருளாய் - தீயைத் துருளுள்ளதாய், எள்ளம் - (அணைவோருடைய) மனம், புதையவைத்த - நன்றாய் பதியும்படி மாட்டிவைத்த, பொதுமகன் தங்கன் - வேசிகளுடைய, இதயம் போன்றது - மனத்தைத்திருந்தது, எ -று. ஏ - அசை.

இப்படி யிருக்கையில் சந்திரன் அஸ்தமித்து இருக்கின்றது. அவ்வண்ணமாகிய இரவு நீக்கக்கூடாததாய் மிதக்காததுவாய்த் துன்பத்திற்கு ஏதுவாய் விருப்பதாய்த் இதயம் மெய்வன வேசிகளை உய்மித்தா.

114. ஊகிய சொல்ல ரொலிக்கும் துழுகுரல் - ஊகிய நீதிபதி கச்சையர் வேல்வாளர் - ஊக்க - இடையாயும் காவலர்கள் போந்தாரிருளின் - படைவாய் இருப்பது ததாற் போன்றது.

114 The watchmen who were bold of speech, whose voices were as the sounding of the kettle drum who were girt with belts and armed with lances and swords, entered the city at midnight to see that all was safe, and as they walked their rounds the darkness of their sable-clad forms seemed to be in conflict with the darkness which opposed them.

(இ - ள்.) ஊக்கிய சொல்லர் - மேலோங்கிய சொல்படையவர்களும், ஒலிக்கும் தடி குரலர் - ஒலிக்கின்ற தடியென்றும் வாத்தியம்போன்ற குரலை யுடையவர்களும், வீச்சிய கச்சைபர் - சல்லத்தைக் கட்டியவர்களும், [கவசமுள்ளவர்களு மென்றுமாம்,] வேல் வாளர் வேல் வள் முதலிய ஆயுதமுள்ளவர்களுமான, காவலர்கள் - காவற்காரர், இருளின் படைவாய் - இருட்டில், இருள்புடைத்தரில் போன்று - இருடைக்குத்தித் தள்ளினதுபோலே, இடை யாழம் கரக்க - மத்திரியிற் புகாக்கும்பொருட்டி, இராந்தரில் - ஊந்தார்கள்.

தடியென்பது மலைப்புக்கங்களிலும் பாலை நிலங்களிலும் உண்டாகின்ற தடிவாய் - படை, வாய், - இரண்டும் ஏழையருடைய இருள் உள்ள இடத்தில் என்பதும் ஒக்கும். தடியின் குரல்படையவர்கள் என்றுமாம். (ககசு)

115. கேமந் களிதுபுகத் தீம்பாலின் செவ்வழியாழ் தரமுள் னுறைபுகுதர் தார்வண்டு - காமன்றன் புவாவி னையங்கிற் புகத்தடியில் புக்கதே ஓவாது முநீர் நுலகு.

115. When the elephants had retired into their stables, when the guitar (செவ்வழியாழ்) whose notes were as sweet (to the ear) as milk (to the taste) had been put into its case, when the flower-frequenting bees had settled themselves in the flowered arrows of Samsa the sea girl earth was wrapt in undisturbed slumber.

(இ - ள்.) களிது - யானை, கேமம் புக - காவலிடஞ்சேர, தீம்பாலின் - தரமான பால்போன்ற, செவ்வழியாழ் - செவ்வழியுன்றும் இராகம் பாடுகிற வீணைகள், ஓவாது - ஹையின் உள்ளே, புகுத - பிரவேசிக்க, தார்வண்டு - புவியின்

மொழிக்கும் வன்சிகள், காமந்தன் - மனம்ததுடைய, பூதநி
 னில் - புக - ஐவகைப்பட்ட பூதங்களாகிய அம்புளி
 பிரவேசிக்க, புத்தர் உலகு - சமுத்திரஞ் சூழ் உலகமானது
 உலகு - விடாமல், தயில் புத்த - தூக்கம், பொருந்திற்று,
 எ - று, தாம் - ஏ - அசை

யாழ் வாசித்தல் முதலானவை பொழிந்து யாவரும் தூங்கி
 உறவந்து கருத்து. (116)

116. ஊன்றின் றுவகையா லுள்ள வுயிர் புறம்பே
 தோன்றுங் கழுதந் துயின்றதே - தான்மன்
 னைசோரச் சோர வுடல்சோர வாயி
 னிரைசோரக் கைசோர நினறு.

116. The evil spirits which having fed upon human
 flesh, through joy gave outward went to their inward feel-
 ings, went to sleep standing, each one's voice gradually
 dying away, the body gradually vanishing, the food gra-
 dually slipping out from the mouth, and the hands gra-
 dually dropping down by the sides.

(இ - ள்.) ஊன் தின்று - மாமிசம் புசித்து, உவகையால் -
 சந்தோஷத்தினால், உள்ள உயிர் - உள்ளே அடங்கிப் புற-
 ம்பேய்ச்செல்லாம், புறம்பே தோன்றும் - வெளியில் காணப்படும்
 படிபாண், கழுதம் - பேயும், தன் உரை சோரச் சோர - தன்
 உடல் மிடிபுந்தார, உடல்சோர - வாயின் இரைசோர -
 னிரைசோர - உணர்வு, கைசோர தின்று - கையுள் தனரும்
 படிபாண், துயின்றது - தூங்கிற்று, எ - று. ஏ - தான் அசை.

நடு இரத்திரியில் ஒரு முகூர்த்தகாலம் பேயர் தூங்கும் என்
 மறு வந்தது: கழுதம் என்கிற உம்மை இழிவுசிறப்பு. (116)

117. அனற் றொருந் தையின் றொருநகண் ணைவ
 னைநாள், இன்றுணைமேல் வைத்துறங்கு மென்ன
 னுஞ்சொல் - இன்று, தவிர்ந்ததே போலரற்றிச்
 சாய்புகின்ற போதே, அவிழ்ந்ததே கண்ண
 னுவடகு. - எ - று.

117. The old saying, that the Aural bird sleeps with
 eyes closed, through love watching his sweet consort
 with other, has this night been proved to be false. So

Damayanti, (missing the watchful eye of Nala) lamented, as she pined (for him), the tear-drops falling from her eyes.

(இ - ள்.) அன்றில் - அன்றிற் பறவை, ஒரு கண் துயின்ற ஒருகண்ணினால் தூங்கி, ஒரு கண் - மய்றொருகண்ணை ஆராய் தாள் - அன்பினால், இன் துணைமேல் வைத்து - பிரியமானதன் இன்னயின்பேல் வைத்து, உறங்கும் - தூங்கும், என்னுஞ் சொல்—, இன்று தவிர்த்ததே யோல் - இன்னற்க்கு விட்டது போல், அரற்றி - கூவி, சாம்புகின்றபோது - கூட்டில் அடையும்போது, அவட்கு - தமயந்திக்கு, கண்ணிர்—, அவிதீர்ந்த ஒழுகிற்று, எ - று. ஏ - அசை.

தனை என் டது ஆணுக்கும் பெண்ணுக்குமாய் தீதலின் பொதுப்பட இங் - யென்றே ம். (கசு)

118. ஏழுலகுந் சூழிருளர் யென்யொருபுடாள். வேகின்ற, ஆழ்துயர் மேதென் றறிகிலேன் - பரழி, வரையோ வெனுநெடுந்தோன் மன்னுவோ சின்னும், இரையோ விசவுக் கியான்.

118. I know not why the seven worlds have been clothed with darkness, or what is the cause of this heavy sorrow, which thus burns on my account. O king, whose broad shoulders are like great mountains, am I to be the prey to this night?"

(இ - ள்.) ஏழ் உலகும் - ஏழு லோகங்களும், ஆழ் இருளாய் - சூழ்ந்த இருளுள்ளனவாய், என் பொருட்டி—, வேகின்ற - வேகினால் உண்டாகிய, ஆழ் துயர் - ஆழ்ந்த துன்பமானது, ஏது என்று - எக்காரணத்தால் வந்தது என்று, அறிகிலேன் - அறிமறட்டேன்; பரழி வரையோ - பல்லுள்ள மகியோ, எனும் - என்று சொல்லப்பட்ட, நெடு தோன் - பென்மைமையுடைய தோளையுடைய கனககரணை, இரையோ, யான் - என், இரவுக்கு - இராத்திரிக்கு, திர்னும் இரையோ - புசிக்கும் புசிப்போர் (எனத் தமயந்தி புலம்பினாள்) எ - று. ஆ - அசை.

மன்னுவோ என்பதில் வைப்பிரியமம் விளியுபு எனவும் கூறியுள்ளது. இங் - ம் அத்திரதின் புலம்பினோ

முகம்” என்றதைக்காண்டி. மேகின் உயர்வானதுப் பெயர்வர்த்தம்
தம்புப்பட்டபின், சந்திரன் சன்னிதம்பு எவ்வமைகனித்தோர்
தயரம் என்னுங் காரியப்பெயரைச் சொன்னத. இவ்வதக்ரு
வியில் அடக்குவாரு முண்டு. அறிகிலேன்—அறி - பகுதி, ஏன்
தன்மை யொருமை விசுதி, கு - சாரியை, இ - எதிரொரு
பண்படி இடைநிலையாயிற்று, உகரம் கெட்டது சந்த. (உ - 2)

119. கருவிக்கு நீங்காத காரிருள்வாய்க் கங்குவ
உருவிப்-புகுந்ததா லுதை—பருகிக்கர
வண்டுபோர் கட்ட மலர்போன் மருண்மலை
உண்டிபோ கட்ட வுயிர்க்கு.

119 “Like the flower, which alone is left after the
black bees have sucked out the honey, is my life which
alone remains after the drispy evening has imbibed my
spirits, and to take away this remaining life has this chill
blast of wind come this night, piercing through the black
darkness which no instrument can dispel.

(இ - ள்.) கருவிக்கு நீங்காத கார் இருள்வாய் - கரு
கொண்டு நீக்கக்கூடாத கரிய இருட்டிலே, பருகி - (தேய்ந்த)
குடித்து, கார் வண்டு + கரியவண்டு, போரட்ட - மலர்போன் -
போய்கிட்ட பூவைப்போன், மருள் மலை - மயக்கத்தைச் செய்
வன்ற மலைப் போழுது, உண்டி போகட்ட - உண்டியோடு
கட்ட, உயிர்க்கு - (என்) உயர்க்காக, உதை - உதைத்து, கங்குவ
கருவி புகுந்தது - இரவை நடுவே பிளந்துகொண்டு கந்தது
உ - 2. ஆல் - அசை.

மலைய் பொருதினலே வாடி, வண்டு குடித்துப்போன
பூவைப்போன் காரமாயிருக்கும் என்பாரைக் குடிக்க இன்
கற்று வந்ததென்று நள்ளிரவில் உண்டாகிய காற்றைத் தம
வந்தி வெறுத்தாள் என்பது கருத்து. இக்காலத்தப் போகட்ட
என் வழங்கியதுபோலும்.

120 எழுந்திருக்கு மேமார் து மாமா தவழின்
விழுந்திருக்குந் தன்னுடம்பை மீளச்—செழுந்
தரளர், தானே செர்க்குந் தாண்டி தவழின்
லாதே, தானே திளையிவா னைந்து.

120 With great anxiety, she rises from her beautiful bed of tender leaves, and then her body again resumes its recumbent posture, and not having any help-mate, she embraces the pillar of shining pearls by her side, till she is overpowered with shame, and becomes quite exhausted.

(இ - ள்.) (அந்தக்கன்வி) ஸ்ரீ மா தவிசின் - அழகிய மாந் தளிர்யரப்பிப் ஆசனத்தினின்றும், எமர்ந்து - (நினைப்பின்மெய் யில்) என் வந்ததாய் நினைத்து - சந்தோஷித்து, செழுந்திரும்பும் - செழுந்திருப்பாள்; விழுந்திருக்கும் - அத்தோற்றம் பொய் பான்தால்) விழுந்துகிடப்பாள்; மீள - மறுமறுபும், தன் உடம் உடம், செழு - தள துணை சேர்க்கும் - செழுமைபாண முத்துப்பதித்த கம்பத்தோடு சேர்ப்பாள்; துணை வதர் இல்லாத - ஒருதுணையும் இல்லாமல், ஐந்து நின்று - தன் திருந்து, நாணுதி - (தன் செய்கையில் தனக்கே புண்டாகிய) வெட்கத்தினால், அழிவாள - வருந்துவாள, எ - று. 5 = அறம்.

மீ - கருவிப்பொருளில் மயங்கிப் பது.

(120)

21. கிரிகின்ற மெல்லமளி வெள்ளணிலவின் கிதே, சொரிகின்ற காரிருள்போல், சோரும் - அவிஞ்சு லைத், தாங்குந் தளருந் தழலே நெடிதுயிரக்குந் ஏங்குந் துயரோ டிருந்து.

21. She, who supports her wavy tresses that loosened themselves on the soft mattress by her side, like the black darkness which sheds itself on the bright moon-light, faints away from weariness, heaves a deep sigh with fiery breath, and is overcome with grief.

(இ - ள்.) (அள் இன்னும்) விரிகின்ற - பரவியிருக்கின்ற, மெல் - தளர் - மெல்லிய படுக்கையில், வெள் - நிலவின்மேல் - மெல்லிய நிலவின்மேல், சொரிகின்ற - கார் இருள்போல - அவிஞ்சு கரிய இருள்போல, சோரும் - அவிஞ்சு வதர், அரி சுழலை - கருளாயிருக்கின்ற கந்தை தாங்கும் - சுமப்பாள்; தளரும் - தளர்வாள்; தழலே - நெடிப்பாகிய, நெடிது உயிரக்கும் - நீட்சியாக நுச்சு எறிவாள்; துயரோடு இருந்து - துன்பத்தோடு இருந்து, ஏங்கும் - துன்பமுள்ளது, எ - று. 6 = அறம்.

மதுயரோடு—இவ் ஒடு உருபு உடனிகழ்ச்சியு பொருளைத் திராமல் விசேஷணப்பொருளைத் தரும், துயருள்ளவளா யிருந் தாளென்பது கருத்து.

நெடிது உயிர்க்கும்—நெடிது - நெடுமையென்தும் பங்குபடி வ்ற் பிறந்தபெயர், இங்கு வினையை விசேடித்தமைபாய் வினை யுரிச்சொல், இதைக் குறிப்பும்ற்று எச்சமாயிற்று எனினு மொச்சும்; அப்போதும் வினையுரியேயாம். இவ்வாறே சில செயவென்னெச்ச முதலியனவுயும் வினையை விசேடித்த வரின் வினையுரியேயாம், சொல்வன்கயிலே அவ்வங் விதக் கைக்கொள்க - (கஉஉ)

122. உடைய மிகுக்கெல்லா மனமேலே யோச்சி, விடிய மிகுக்கின்மையாலோ—கொடியனமேல், மாகாதல் வைத்ததோ மன்னவர்த மின்னரு ளோ, வேகர்த தென்னோ விரா.

122. "Is it because the night has exhausted all its strength that it has not any strength remaining to destroy me? Or has it fixed its affections on the cruel king (Nala)? Or is it the king's pleasure (that it should be so)? Why does not the night pass away?"

(இ - ள்.) உடைய மிகுக்கு எல்லாம் - தான் கொண்டருத் தல் மல்லாம், என்மேலே—, ஒச்சி-செயுத்தி, விடிய - விடிவ துயரு. மிகுக்கு இன்மையாலோ - புலம் இல்லாமையாலேயோ, கொடியன்மேல் - கொடியவனாகிய நள்ளமேலே, மா காதல் வைத்ததோ - பெருங்காதலை வைத்ததானாலோ, மன்னவர்தம் - அந்தாளமகாமாருடைய, இன் அருளோ - இனிமையான கிரு பையினாலோ, என்னோ - எக்காரணத்தினாலோ, இரா— வேகா தத்து வெந்து போகாமலிருப்பது (விடியாமலிருப்பது) என்று.

என் உடம்பின் வெப்பத்தால் வேகாத தெனினுமமைபும், காதல் கொண்டவர் வேண்டியவனை யிழிவாகவும் உயர்வாகவும் சொல்வது இயலபு. (கஉஉ)

123. மயங்குத் தெளியு மனநடுங்கும் வெய்துந் துயங்கும் வறிதே யுலாவும்—வயங்கிழைபோய்ச்

சேரரும் தாயினும் தாயிலாக் கருதிடுதிடுககண்
நீருங் கடை - சேரர தினு.

123. Her mind becomes clouded, and then clears again; her heart trembles through fear till excitement brings relaxation; and she paces up and down abstractedly, with her glittering jewels all gone, she dozes through exhaustion, while tears pour through the sleepless corners of her long black eyes.

(இ - ன்) (அவன்) உயங்கும் - மயக்கமடைவான். செதி
பம் - இதுதான் பெறுவான்; மனம் ஈடுங்கும் - மனம் உந்து
க - மெய்நிற்கு - பள்ள; வெய்து உந்து தார்பம்பொருத்தி; உய
மும் - மருத்திவாய்; வறிதே - சுமமா; உலகம் திரிவான்
அவன் - விளக்குகின்ற; இதை போர் - அதுதான் உயர்ந்த
மய - மயக்கம் - தோவான்; துயின் - உயர்ந்த; கரு - கரு
கண் - கண் - கரிய வெண்மையின் கண்கள்துடைய - மனம்
நா - தோரநி - து - இருதம் - மூலநர் - உயர்ந்த
உயர்ந்தபார் - இருப்பான்; எ - உயர்ந்த - அசை - உயர்ந்த

போய் என்பது செய்வெனச்சுத்தின் திரிபு. வெய்து
 வெய்தம் : பகுதி, து-பகுதி பொருள் விஞ்சி, மை வெய்த
 முன்னின்று மகரமெய் யகரமா : திரிந்தது. வெய்தம்
 போய் என்று பொருள் கொட்டாது, து-உடைமை பொருள்
 விட விஞ்சியென அறிக. (325)

124. கழுது படத்திணிநா வீங்கிருள்வாழ்ப்பய
டுந், கழுதும் எழிதேடுந் கங்குல்—பொழுதி
டையே, நீருயிர்த்தும் கண்டினுதி தெய்வநுதி
யிற்வார்தம், ஆருயிர்த்து முண்டோ வாரண

124 During the night, whose increasing darkness too became (as it were) so solid and condensed that even Devils lose their way in it, is there any protection to the lost fallen beings, whose eyes stream with tears, and whose hearts melt within them?

(தி - ன்) விழுந்த மரத்திலிருந்து கவ்வாடும்போது திணித்து
கொண்டிருக்கும்போது அதன் உயர்ந்த இடங்களில் இருப்பதை
தெரிவிப்பது அழகுற - திகழும்; அந் நேரத்தில் இதற்கு

தேமம்படியான, கங்குல்பொழுதியடையே - இராக்கரத்திற்
 ல் உயிர்க்கும் கண்ணோடு, நீர்சொரியுந் கண்ணோற்றிவந்து,
 செஞ் உருகி வீழ்வார்தம் - மனைக்கரைந்து நிலைபெறாமல்
 டைய கங்குலருடைய, ஆர் உயிர்க்கும் - நீறும் உயர்க்கும்,
 தரன் உண்டோ - காப்பு இருக்கின்றதோ [இல்லை], எ - த,
 தம் - சாரியை.

ஆருயிர் - அருமையான உயிர் எனினுமாம். (மலர்சு)

125. பூசுரார்தங் கைம்மலரும் பூங்குமுத மும்முதிநய
 பக், காசினியுந் தாமரையுந் கண்விழிப்ப—
 சம், அலர்ந்ததேங் கோதையா ளவந்தயரத்
 தோடி, புலர்ந்ததே யற்றைப் பொழுது -

125. When the hands of the Brahmins were clasped together (in morning worship), and the water-lily had closed its petals, when the inhabitants of the earth awoke from their sleep, and the lotus flower opened its eyes, the day dawned; and with the night, departed the deep sorrow of the maiden who was adorned with fragrant bony-ol garlands.

(இ - ள்.) பூசுரார்தம் - பிராமணருடைய, கைம்மலரும் - கைகளாகிய மலரும், பூ குமுதமும் - அழகிய ஆம்பல்களும் முதிநய - குவிய, காசினியும் - பூமியிலுள்ளோரும், தாமரையம் - கமலமன்றும், கண் விழிப்பு - கண் திறக்க [மலர்] வாசம் - பரிமளம் அலர்ந்த - பரவின, தேம் கோதையாள் வண்மொய்த்த கூந்தலையுடைய தமயந்தியின், ஆழ் துயரத் தோடி - ஆழ்ந்த துன்பத்தோடி, அற்றைப்பொழுது - அன்றைக் காலம், [அவ்விரவு], புலர்ந்தது-நீங்கிற்று, எ-று. ஏ - அமை.

தயரோடி—ஒளி உருபு உடனிகழ்ச்சிப்பொருளைத் தாமஸ் விசுவகணப்பொருளைத் தரும்; தயருள்ளவளாயிற்றுத் தன்னென் றைக் கருத்த.

பொழுது விடிந்தது, தமயந்தி துயரமும் நீங்கிற்று என்பது கருத்து. பிராமணர் கைகூப்பிஞ்சூரியனைத் தோழித் துயரம் அழ்ந்தெவ்வராகலின் பூசுரர் கைம்மலரும் முதிநய என்றும் குமுதமும் முதிநய என்னுமிடத்து மகரம் விரித்தம் கைம் துப்புறமக்கம் உவனியும் பூசுரரினியானியுந் கலைய. (மலர்சு)

126. விவ்வி கணையிழப்ப வெண்மதியன் சீரிழப்பத்
தோன்னை யிருங்குழியத் தோன்றினான்—வவ்வி
மணிமலை-வேட்டித்தோள் வாள்ரசர் முன்னே
குணவாயிற் செங்கதிரோன் குன்று.

126. When the God of Love had laid aside his flower-
stipped shafts, when the beauty of the pale moon had dis-
appeared, when the veil of primeval darkness was rent
(by the sun's rays,) the golden-rayed sun rose in the
east, before the broad-shouldered and sword-girt sover-
eigns, who anxiously desired the marriage garland of the
weeper-like maiden.

(இ - ள்.) வவ்வி - கொடிபோன்ற சீவமலர்ச்சுந்தரி, மணி-
மலை - கனிபாணமாலையை, வேட்டி - விரும்பியிருக்கிற, தோள் -
தோள்களையுடைய, வாள் - அரசர் முன்னே - வாளா-
வதை தரித்து சாணக்களுக்கும் முன்னே, செங் - மதிதோன் - செம்-
மையான. கணையிழப்ப - குறியன், குணவாயிற் - இழத்-
தினாயிற், குன்று - மலரில், விவ்வி - வரும்பலித் தோன்றி-
யமலர், கணையிழப்ப - அம்புகள் இழக்கவும், வெண்மதியன் -
கொடியவன் சந்திரன், சீரிழப்ப - சிறப்பை இழக்கவும்,
தோன்றினான் - பழையபுகழை அழகாரம், சீரிழ - சீர்ப்பு-
பொருளும், தோன்றினான் - உதயமானான், என்ற.

மதியன் - அம் - சாரியை, சூரியன் உதையமானபின் னொரு
புறத்திற் துன்பஞ் சிறிது தவிராமாதலின் 'விவ்வி'கணையிழப்ப
வென்று. தோள் - தோன்றியதுபோல் என்பது இங்கு உத்திபு.
வவ்வி - வரும்பலித் தோன்றினான் (உதய)

127. முரசெறிந்த நாளை முத்தியபின் கொற்ற
வன்செறிந்த தோன்மன்னர் வந்தார் - விநை
மலை துவள் முத்தியந்த வால்வெள்ளம் செறிந்த
காலை முரசுள் கலந்து.

127. When the seven days were over which were ap-
pointed for the beating of the drums, victorious kings
whose shoulders were like mountains, whose silk-sweat-
soothing garlands flowing over their bodies and crowns
glittering on their heads, amid the mingled notes of the
musical conchs and the morning drums.

129. இதிலுத்திற் பெற்றோருநிநீலமணித் தோடாகி
இன்னமத்தடங்கண் செல்ல வயலேந்தி— சித்திர
மருங்கே வரவண்டின்பந்தர்க்கிழ வந்தாள்
அருங்கேழ் மணிபூணணிங்கு.

129. The dark shade of her jetty eyes chaffing into
the hue of a sapphire, the pearl set in her golden ear-ring
and the affections of the kings accompanying her as
beetles, the maiden who resembled a nymph adorned with
jewels set with rare-colored gems, came under the Pandal.

(இ-ள்) இதிலுத்திற் - முத்துக்களையுடைய, பெருங்கே
பெருங்கே - பொன்னுலராய காதணிகள், நீல மணித் தோடு
நீலக் கலுத்தித்த காதணி யாகும்படி, மை தடம் தண் செல்ல
மைத்தடியு விகாலமான கண்கள் செல்லுகையில், வயலேந்
தி சித்திரம் - புலம்பொருந்திய அரசாருடைய மனம், வண்டி
வண்டி - வண்டைப்போல், மருங்கே வர - பக்கத்தில் வர, அரு
ங்கேழ் மணிபூண் - அருமையான நிறமுள்ள ரத்தினபூணந்த
னத்தரித்த, அணங்கு - தெய்வப்பெண்ணோடொத்த தமயந்தி,
பந்தர் - பந்தலிலே, வந்தாள் - எ - று.

1. பந்தல் - பந்தர் என்ப பொலியாய் வந்தது, கண்காற் பெருங்கே
பெருங்கே - பொன்னுலராய காதணிகள் குவளைபோற் றோன்றிய
தெனவும், அதனைக்குறித்து மனமகிய வண்குள் றடி வந்த
வந்தவம், குறிப்பான கருத்து. யாவர் மனமும் அவள் பந்த
தின்மே லிருந்தான் என்றபடி. (உ-ம்)

130. பேதை மடமயிலைச் சூழும் பிணைமான் போல்
கோதை மடமானைக் கொண்டனோந்த— மாதா
மருங்கின் வெளிவழியே மன்னவாதண் புகழ்
செருங்கினவே மேன்மே னிறைந்து.

130. Like the doe-s which surround the simple and
innocent peacocks, were the damsels who surround the
glorious, bedecked -maiden (ignorant deer); while the eye
of the kings increasing in number, one after another
sought to catch a glimpse of her, by peeping through the
apertures left between the waists (of the maidens).

(இ-ள்) பேதை மடமயிலை - பேதைமான் போல்
பெருங்கேழ் மயிலை, சூழும் பிணைமான் போல் - குறிப்பிட்டு

கின்ற பெண்ணாங்குளைப்போல் - கோதை மட முனை - முயற்
பணித்த மடப்புமுள்ள முனைப்போத்த தமயந்திபை, கொண்டு
அணைந்த மாதர் - இட்டுக்கொண்டுவந் - பெண்களுடைய, மருங்
கின் வெளிவழியே - இடைவினிடத்தில் காணப்படும் வெளியின்
வழியாக; மன்னவர் கண் புக்கு - அரசர் கண்கள் புகுந் து, மேல்
மேல் கிறைந்து - மேலேமேலே நிரம்பி, நெருங்கின் - நெருங்க
மாயின், ஏ - நு, ஏ - அசை.

அவளைப் பெண்கள் பவன் குழந்து இருப்பதனால் பார்க்கப்
பெருமல் அப்பெண்களுடைய - சிறுத்த இடைக்கு இடையி
லுள்ள சந்துகளால் பார்த்தார்கள் என்பது கருத்து. (கூஉ)

131. மன்னர் விழித்தா மரைபுத்த மண்டபத்தே
பொன்னின் மடப்பாவை போய்ப்புக்காள்-மின்
னிறத்துச், செய்யதாள் வெள்ளைச் சிறையன்
னஞ் செங்கமலப், பொய்கைவாய்ப் போவதே
போன்று.

131. Like the bright-hued, red-footed, white-feathered
swan proceeding to the tank where the red lotus grows,
(Damayanti), who was as beautiful as a golden idol,
proceeded to the marriage pandal where the eyes of the
kings bloomed like the lotus flowers.

(இ - ள்.) மின் நிறத்து - மின்னலைப்போன்ற நிறத்தை
முடைய, செய்ய தாள் - சிவந்த கரங்களையும், வெள்ளைச் சிறை
அன்னம் - வெண்மையான சிறகுகளையு முடைய, அன்னப்
பை, செம்சமலம் பொய்கைவாய் - செந்தாமரைத் தடாகத்
தில், போவது போன்று - போவதையொத்து, பொன்னின்
மடப்பாவை - பொன்னுஞ்செய்த இளமைபொருந்திய பதுமை
போன்ற தமயந்தி, மன்னர் விழிதாமரை புத்த - அரசர்களு
டைய கண்களாகிய தாமரைமலர்கள் பூத்திருந்து, மண்
புத்து - மண்டபத்தில், போய்ப் புக்காள் - போய்ப் புகுந்தாள்,
ஏ - நு, ஏ - அசை.

மன்னர் விழித்தாமரை புத்த என்பதத்தோற்பு மண்டபத்
தில் என்பதை மண்டபமாகிய தடாகத்தில் எனத் தெளிவு
பெறுங்கிம், இது ஏகதேச பரவகம். (கூஉ)

132. வடங்கொள் வனமுலையாள் வார்குழைமே லேலா
நிம், நெடுங்கடிகடைபார்த்து நின்றான்—இடங்
கண்டு, பூவாளி வேந்தன் தன் பென்னாவம் பின்
னேயிட, தேவாளி நாணின்மே லிட.

132. The lord of the flowered arrows, hanging his
golden quiver at his back, and fastening a row of arrows
on his bow-string, chose a convenient spot, and stood there
watching the corners of the eyes which glanced at the
long tresses of the damsel, whose beautiful breast was
adorned with pearls.

(இ - ள்.) பூவாளி வேந்தன் - மலரம்புகளை யுடைய மலர்
தன், இடம் கண்டு - இடம்பார்த்து, தன் பொன் ஆவம் - தன்
தாடிய அழகிய அம்புக்கூட்டை, பின் இட்டு - பின்னே கட்டி
பூவாளி - அம்புகளின் வரிசையை, நாணின்மேல் இட்டு - தன்
நிள் கயிற்றின்மேல் சேர்த்து, வடம் கொள் வன முலையாள்
முத்து மாலைகையணிந்த அழகுள்ள தனங்களைப் பட்டயிற்
யற்றியினது, வார்குழைமேல் - நீண்ட காதுகளின்மேல்
ஒடு மூயிருக்கிற; நெடும் கண்கடை நெடுநிலையான கண்
களின் முனிகளை, பார்த்து நின்றான் - எதிர்பார்த்திருந்தான்
எ - று. இ - ளைக்கொண்டிருந்தான்.

குழல் என்கிற பாடம் பொருந்தாதென அறிக. அங்ஙனம் கடை
க்கண்ட இடத்தில் காமன் அதிகமாய்ப் பாதிக்கும்படி யிருந்
தான் என்பது கருத்து. (அகநா.)

133. மன்னர் குலமும் பெயரும் வளநாமும்
இன்ன புரிசென்றியலணங்கு—முன்னின
தார்வேந்தன் பெற்ற தனிக்கொடிக்குச் சாடயி
தேர்வேந்தர் தம்மைத் தெரிந்து. [ஸ்ரீ]

133. A goodness-like maiden of good disposition know-
ing all the chariot warrior kings, stood forward and
pointed out to the matohless daughter of the garland-
bedecked king (Bhima) each sovereign, describing at the
same time the several characteristics of their respective
families, titles, and fertile countries.

(இ - ள்.) இயல் அணங்கு - சற்குணமுள்ள தெய்வப்பெண்
போன்ற ஒருத்தி, தேர் வேந்தர் தம்மை - தேர் ஏற்றித் தன்னை

செய்யவகில, தரசாசனம், செரித்து - தறித்து, மயக்கம் முக
மும் அந்தந்த ராஜாக்களுடைய வயிர்க்களும், மயங்கும் -
கொடுத்தேயுமாம். வளங்கும் - வளப்பமுடையதாகும், இன்ன
பரிசு என்று - இப்படிப்பட்ட தன்னைகளான என்று, தன்
வேந்தன் பெற்ற - வெற்றிமாலையை யணிந்த கீழையாக
பெற்ற, தன் கொடிக்கு - ஒப்பற்ற கொடிபோன்ற தம்பக
திக்கு முடி நின்று - எதிரில்ன்று, காட்டினான், தான்
தான், என்று.

காட்டு என்பது காண் என்னும் தன்னைமேல் கொடுத்த
மேலிடுப்பகுதி.

இயலானக்கு என்பதற்குச் சாசுவதியெனவும் பெற்ற
வொள்ளனாம். அது "காவலரைத் தன்செடிகாட்டி" என்பது
தோழி ஒவ்வாமையின் பொருந்தாது. இயலானக்கு - இயல்
மையுடையது தெய்வப்பெண்.

134. இயலானி யமுதப் புதுக்கொழுந்து புன்குழை
ன், சென்னி தடவுந் திருநாடென - பெண்ணிடு
கணங்கவிழந்த பூண்முலையாய் ழூழ்மீறித் துள
னார், கணங்கவிழந்த வேலனிவள் காண்.

The king here introduced is the king of the Chola
country.

134. "O maiden, whose jewelled breast is resplendent
with golden-hued spots! In this armed king before you,
who destroys his enemies in the thick of the battle, you
see the possessor of the sacred country, where the waves
formed by the waters of the Cauvery, cast their spray to
the tops of the Arecanut palm trees."

(இ. எ.) பெண்ணின் - பெண்போல், கணங்கு - கைகள்,
அவிழ்த்து - விரித்திருக்கப்பெற்ற, பூண் முலையாய் - தூரண
தரித்த முலைகளையுடையளே! சூழ் அழிவு - சூழ்ந்த புது
திரு, துளனார் கணம் - சூழ்ந்த பகைவர் கூட்டம், நீர்வ
தலுது ஏதவான, வேலன் - இயான் - ஆயதமுடைய ஆயன்
பெண்ணி துறந்த - காலைரி யாழ்வினான் - தன்னரிம,
புது கொழுந்து - புதிது அலைத்தவகைகள், துளநுதி

[illegible]

135. போரவாய் வடிவேலா, போழிப் புடாதோரு
ள், சூர்வாய் மதாரிகப் டோகாய்கேள்—பா
வாய்ப், பருத்ததோ, மாலவரைப்பைப் பண்
டோருகாய் செண்டால், திரித்தகோ விங்கிருந்
தாய்.

The king has referred Pandyan

130. O thou peacock-resembling maiden, whose red-
lined eyes beaming with joy, captivate those who have
escaped from the well-made lance on the battle field!
Helen — this manar - you see is the king who once upon
a time removed from his position one of the highest mon-
archs in the world by striking it with a bull.

[illegible]

இவ்வாறு உண்பதால், நுகர்பவன் உயிர் மரு
அவ்வாறு அமர்த்தி இருப்பினால் என்னுடைய
உயிர் உயிர் உயிர்.

36. திருமடத்து பென்முலைமேல் வென்ற
நாடு குன்றநாடு பாயல் குடநாடு

நபுகழ், மாதே வன்கண்டாய் மானத் தனி
கொழியின், மீதே சிலையுயர்த்த வேந்து.

The king here referred to is Saren.

136 O maiden of immortal fame! this king whom you see before you, and whose matchless banner is adorned with the insignia of a bow the sovereign of the country of Gorg, where the river flows from the mountains like the white flowing robes on the soft breasts of the warlike goddess of earth.

(இ - ள்.) நின்ற நபுகழ் மாதே நிலைபெற்ற புகழையுடைய பெண்ணே! இவன் வென்றில மனைந்தை - வறறிப்பாருத்திய பூமிதேவியினுடைய, மெ முலைமேல் - மெல்லியமுலை என்று சொல்லத்தக்க கொல்லி லையி - மேல், வெண் முலை போல் - வெண்மையான உத்தியம்போல், குன்று தருவி போய் - மலையருவி டாயப்பெற்ற, குடநாடன் - குடநாட்டின் ஆதிபதிபுகழிய, மான தனி கொழியின், மீதே - பெருமை புள்ள தனித்த கொழிமரத்தின் மேல், சிலை உயர்த்த - வந்த ஏற்றிலைத்த, வேந்து - அரசன், எ - று. கண்டாய் - தான்.

இவன் சேரராஜ னென்பதாம்.

137. ஆழிவழி யம்பலம்ப நின்றாள் மன்றொருகால்
ஓழிசைநூற் சங்கத் திருந்தாள் மன்றிவிசும்பில்
நற்றேவர் தூது நடந்தாள் பார்வப்போர்
! சென்றாள் கண்டாயிச் சேய்.

137. The king you see here is he who stood and showed his well-formed arrows in the deep, who at another time presided at the assembly of musicians, who acted as an ambassador to the Gods who live in the blue mountains and who came off victorious at the great war of Mahabharatham.

(இ - ள்.) ஆழி வழி அம்பு - டலில் வந்த அம்பை அம்பு நின்றாள் - தருவி அம்பு நின்றுவதால் ஒருகால் - ஒருகாலத்தில், ஏழ் இசை நூல் சங்கத்து - வகைச் சாங்கன் விளைக்கும் சங்கத் தாஸ்திர சபையில், தருவி அம்பு இருந்ததாம், என் விசும்பில் - பெரிய இருக்கின்ற, கண்டேன் - கண்டேன்.

கி. பி. 12-ம் ஆண்டும் - சூதுவனாகச் சென்றவனும், பாரதப்போர்த்து
 ராவம் - பாரதபுத்ததை ஜபித்தவனும், இச்சிய - இச்சிய
 குமாரன், எ-று. கண்டாய் - அனைய - என நாமம் - அனைய
 பார்த்தாயா எனவும் பொருள் உண்டாம். இவ்வரசன்
 சூதுவனாகத் தை ஆண்டுவந்த முதலமிசத்தார்போலும்; இக்கு
 மூன்றாம் தீர்த்திமானான கார்த்தவீரபார்த்தனனென்போன் நறு
 மதானதி சங்கமத்தண்டையில் இராவணனை மீட்கும்படிவந்த
 இராசபுத்தரைக்கொன்று கடலில் ஆயுதம் கழுவினானென்றும்,
 உயர்ந்த முனிவருக்கும் விசுவாசம் என்னும் தந்தருவனுக்குத்
 தந்திவாதம் நடந்தபோது சங்கத்தின் தலைவனு யிருந்தா
 டொன்றும் பாரணத்திற் சொல்லிய கதைபொன்றுண்டு. - அந்
 குலத்த லுதியண்ணன், தேவதைகளின் அமிசமாய்ப்பிரத
 பாண்டவருக்குத் தாதுநடந்ததும் பாரதப்போரை வென்றதும்
 பாரதத்தில் விளங்கும். அப்படிப்பட்ட வருடைய குலத்தி
 லுயர்ந்தான் அப்படியாகவே உபசரித்துச் சொல்வது உண்
 மாய். கண்ணன் நன்னுக்குப் பிற்காலத்தாலுமினும் இங்
 கலிகு முற்பட்டவனாகலின் முரணை சூதுவனாகவும் உயர்
 யுள்ளியையுங் கூறியதுதோலக் கவிவழக்காய்க் கூறியதென
 பது ஒருவகை. அல்லது அக்குலத்தில் ரஜ் என்பவனொரு
 உயர்த் தேவதைகள் இரீதிரன் விடுத்த தூதராகவந்து இங்க
 கொண்டுபோய் அசுரரைக் கொல்வித்தார்கள். இக்கதையாபி
 பாரவந்துப் பாரணம். அப்போது பொருள் செய்யவேண்
 மும் வாயையெனில், கந்தமேவர், தூதராக வர எவ்வகையில்
 தென்றும் பார் அதம் போர் - பூமி நாச மாதக்கயத்
 தந்தைச் செய்தவனும் என்பதும். இவ்வாயும் பாரணம்
 வென்று முன்னாலும்; அப்போது, கந்தம் பாட்டோசு தந்தி
 யுயர்ந்ததும் அந்தனையும் பூதவரைச் சொல்ல வாய்
 பூதமாய்ப்படும். (சுப்பம்)

12-ம் ஆண்டும் - அனைய கண்டாய் - அனைய கண்டாய் - அனைய
 கண்டாய், அனைய பகத்தலைபென்றவர்க்கு - இவ்வகை
 கண்டாய், அனைய குருகிரங்கம் - இவ்வகை
 (சுப்பம்) பாரணம், வள்ளைக் குருகிரங்கம் - அனைய

138. If you enquire, you will recognize in the monarch you see before you, the king of the Chru country abounding with வள்ளி creepers, where the mother bird rocks to sleep its young ones, which, mistaking the bud of the water-lily for the green head of a serpent, becomes afraid and troubled during the whole night.

(இ-ள்.) தெரியல் - போசித்தால், இவன் - செம்மலர் மொட்டை - செங்கழுநீரின் முகிழை, அவின் பசு தலை என்று - பாம்பின் பசுமையான தலையென்றுகினைத்து, தவிர்ப்பயந்து, பிள்ளைகுருகு - பறவைக் குஞ்சு, இரங்க - துன்பப்பட்டு, பேதை புள் - பெண் பசையானது, இரவல்லா - தாலாட்டும் - (அதற்கு அவ்வச்சந்திரமட்டி) தாலாட்டிகின்ற, வள்ளி - வள்ளியென்னுங் கொடிகளுள்ள, குருகாட்டின் குருகாட்டருடைய அரசன், கண்டாய் - எ-று.

பிள்ளைக்குருகு - அன்றிற்குஞ்சு அல்லது நானாக்குஞ்சு என்பதுமாம். (க-ள்)

139. இதமருதார்க் காளை யிலுன்கண்டாய் செம்மலர் மேல், காமருசங் கின்ற கதிர்முத்தைத் - தாமரைக் கரதன், பத்திரத்தா னேற்கும் படுகர்ப் பழனஞ் சூழ், மத்திரத்தார் கொமான் மகன்.

139. This youth who is decked with sweet smelling garlands is the son of the king of the inhabitants of Muttu which is surrounded by meadows and fields, in which the lotus plant support on its leaf the glittering pearl which the beautiful couch drops on its flower.

(இ-ள்.) இதமருதார் காளை - வாசனப்பொருட்களினாலுத்த பவ்வன் புருடனான், இவன் - செம்மலர்மேல் - கிங்குளமேல், காமரு - விரும்பும் டியான். சயித - பறவை, திர் முத்தை - பரகாமுள்ள முத்தை, தாமரை - அமரைக் கொடியானது, னன் பத்திரத்தால் - தந்த இவன் தன், ஏற்கும் - தாங்கிக்கொள்கின்ற, படுகர்ப் பழனஞ் சூழ் - பழைய, பழனம் சூழ் - வயல்கூழ், மத்திரத்தார் - மத்திர தேசத்தாருடைய கொமான் - கரதனாக, மகன் குருகாட்டருடைய, எ-று. (க-ள்)

140. வெஞ்சாயன் - மரணே யிவன்கண்டி. யாலேவந்த
வெஞ்சாறு புரய் வினோந்தெழுந்த - மச்சஞ்சாவிஷ
பச்சைத்தாண். மேத்திகுகடைவாயிற் பருவொரு
கும், மச்சத்தாரன் கேடமுன் முதன். பருவொரு - 7-14

140. O maiden, resembling a beautifully colored deer! This prince is the son of the king of the inhabitants of this country where the milk flows out of the corners of the buffaloes' mouths as they chew the tender stalks of beautiful paddy - which spring up from being watered by the pleasant juice which flows out of the sugar-cane press.

மச்சத்தாண் Dinajpur and Raigpur. On of the
நினைபிவ்வென இவ்வென நோகும் மெய்க்குமென - 141
- (இருள்) இவ்வுருவியுள்ளவன் அழகியுடையவன் பெண்
மேதும் இவ்வென இவ்வென நோகும் மெய்க்குமென - 141
தில் உண்டாகிறது. இவ்வுருவியுள்ளவன் அழகியுடையவன்
இவ்வென இவ்வென நோகும் மெய்க்குமென - 141
செய்வதற்குச் சம்மதம் பரிசுகளினால் யுபசகந்தான். யச
கந்தான் தான் இவ்வென நோகும் மெய்க்குமென - 141
மெய்க்குமென நோகும் மெய்க்குமென - 141
மச்சத்தா கொமன் - மச்சத்தா யிருக்கு அசனுவல். மெய்க்கு
பத்தான், கண்டாய்ப்பு. பத்தான் - 141

சாயல்வரதர் இவ்வுருவியுள்ளவன் அழகியுடையவன்
இவ்வென இவ்வென நோகும் மெய்க்குமென - 141

141. வண்ணக் குவளை மலர்வவ்வி வண்ணெட்டுதல்
பண்ணி. பிச்சுவைவத்தப் பைங்குவளை - வண்ண
தருங்கடா - நிறகு மலர்க்குமென - 141
நிறகு மலர்க்குமென - 141

141. This young is the noble male elephant, who rules
the country of the buffaloes where the buffaloes calves are
under kaval flowers; their rapture, as they listen to the
sweet tunes of the bees sucking the honey out of those
flowers, preventing them from eating them.

மெய்க்குமென நோகும் மெய்க்குமென - 141
மெய்க்குமென நோகும் மெய்க்குமென - 141
மெய்க்குமென நோகும் மெய்க்குமென - 141

வண்ணம் வண்ணிகள், எடுத்த பண்ணின் - தொடக்கின் மயிர்
 மயிர் செவி வைத்து - காதைப் புருத்தி, அமைப்புகள் - கர்
 து, பசுமைபாண்ட குவளைகள், உண்ணுத - உண்ணும், அரு
 மடா - அருமைபாண் எருமைக் கிடக்கார், திரும்பும் - திரும்பினா, அ
 வந்தி சாதி - மாவ்வ கட்டை, ஆளும் - ஆளுகின்ற, திரு
 கட்டாயின் - பெருமைபாண் ஆண்பாண் போன்றவன், என்
 ன அமைப்புகள் - அமைப்புகள், அமைப்புகள் - அமைப்புகள்
 எருமைக்கடாக்களும் சுந்திராசம் அறிந்தவைபாணம் அ
 மையார் எவ்வளவு சந்திரசிக் என்மது கருத்து, இவ்வளவு
 பாக் கட்டை வளப்பதும் மேன்மைப் பலவகைக் குறிப்பாக்
 வண்ணிக்கப்பட்டு வருவதை முன்னும் பின்னும் உபத்திரவ

142. விடக்கதிர்வேற் காளை மிவன்கண்டாய் மிவனின்
 தொடக்கொழியிப் போப்நிமிர்ந்த தாண்டில்—
 மடற்குழகின், செந்தோடி பிறித்தேன் செந்தோடி
 பசுந்தோட்டில், வந்தோடி பாஞ்சாண் மன.

- 143. This youth who is armed with weapons and is
 and poisonous, is the king of the country of Panjab, who has
 the fish-hook which is cast into the air (so swiftly) as to
 leave the bait to drop out of it, leaving the tender bark of
 the Sarsaparilla Palm cannot the honey to gush out and then
 among the tender blades of beautiful-paddy.

பாஞ்சாண் = Panjab.

(வி) வி, ம், கதிர், வேல் - விவத்தையெடுத்த காளை
 புண்ண ஆபத்தார்த்த, காளை - கட்டினை, புண்ண ஆபத்தார்த்த
 இவன் - மிவனின் - மச்சங்களினது தொடக்கு - துடித்தி
 குழிய - இவரும்படி, போய் - நிமிர்ந்த - மேலேநின்ற, அன்
 டில் - அண்டிலுள்ளது, மடல் - கழகின் - மடலோடு - மட
 பாக்குமாதின், செம் தோடி - பிறி - கந்த பூதிதழின் விழ
 த்த, தேன் - (அவற்றின்) தேனுனது, செந்தேன் - மடத்தோட
 கம் செம்மையான நெற்பயிர்களின் பசுமைபாண் குருத்தி
 களிலே, வித்து விட்டு வந்து பாய்விடேற்ற, பாஞ்சாண் - பாஞ்
 சாண் கட்டாறுடை, மன - கட்டை, கட்டை - கட்டை

விடக்கதிர்வேல் - விடக்கு அதி வேல் என்பதிலிருந்து வந்த
 அவசந்தமென்றிருக்கிறது வேல் என்றும் பெருநன் கொள்
 ள்வன்.

watered country of Magdalen, where the beautiful Etna flowers blossom with the glow of fire, and the bees fly about over them in swarms like curling smoke.

(இ - ன்.) என் கிணியில் - எடுத்து நீர்க்களியாது, போர்

வேதம் - சமீபத்தில் வல்லவராகிய அரசர்கள், கண்டு, அது

மங்கலம் திருமதி பொன் இலம் பொன்னு செந்தமிழ்
மங்கலம் திருமதி பொன் இலம் பொன்னு செந்தமிழ்

பெரியவேளேசன் - இரதாசிப்திமின, இச்சேய் இத்தரகரு
ரன, பண்டரிசும - செந்தாமரைகள், தீ எரிவடேல -

தொலிப்பதுபோல, விரிய - மலர, பூம் புகைபோல் - புகைய

புகைப்பாலை, வண்டு—, இரையும்—(அவற்றின்மேல்) ஒழுகக்கூடாது

புறநாட்டின்து, இதள்-ஓர் இவ்வளவந்த நீர்நிறைந்த, மகதயர்கோன்

புத்த தெசத்தாருபாயிததிபதி, கண்டாய், என்று.

[illegible][illegible]

11.5. சூ. ஸ்குல்கள் பிள்ளை கொடுத்த பணம் கொடுத்த
பிள்ளை கொடுத்த பணம் கொடுத்த

பிறகு தேனாகட்டியில் விழுது திரைக்கரைத்தான்.

புக - மாண்புமிகு உறுதுறை அமைச்சர் அவர்களின் மூலமாக

புது டாளுண்டியாள், செந்தேன் மொழியாயிசு (கீத).

§ 145. O maiden, whose speech is as sweet as honey!

This prince is the ruler of $\alpha\beta, \sigma\tau$ where, the expression $\alpha\beta, \sigma\tau$ with its wave-like hands comes with a long, monotonous

... sound, and takes away the young one of the round conch.

...stumbles against the rock of creeping evil, and

falls into the money-flowing estuary.

(இ-ள்.) செம தேன் மொழியாய் - செவ்விய தெய்வோன்ற

சொல்லையுள்ள, இச் செய்யுள், கன்ன சம்பவம் பிள்ளை -

வாழ்வுள்ள சமீபநாடு - மெய்யான, கொடி புகழ்ம கோடு

வினா - கொடியாகிய பவளத்தின் கொம்பில் நக்கி, தேன

தமிழ் விழ - தேசாஸக்ய கழியிலே விடுகோது, தினை

செத்தூர் - அண்ணாபாளையம் கையிருப்பு, வாங்குதல் - பெரிய சட்டை

கிராமத்து வந்து—, தந்தோ என இப்போது வந்திருக்கிறேன்.

[illegible]

வினா எண் 3 ஆரவிரிதாசன், தி-நா. (11-12-1990) - து.சி. (11-12-1990)

நகரம் கொள்வானோர் காணா மீன் மேதிக் குலமெழுப்பித்
தள்ளாரந்த தாமரையின் காடுமுக்கிப் - புள்ளோடு
வண்டிரியிச் செல்லு மலிரிநீர் கலிங்கர்கோன்
தண்டெடுப்பற நேர்வேந்தன் றான்.

145. The chariot-driving king who is adorned with
cool ear-rings is the sovereign of the inhabitants of the
pearl-watered Kalinga where the white lined male war
fish arouse the buffalo herd (in the water,) and these
rushing into the jungle of honey-flowing lotus plants
feed upon them, and drive away the birds and bees.

(இ-ள்.) தண் தெரியல் - குளிர்ச்சியான மரீகையை-யணிந்த
தோர் வேந்தன், வெள் வாளை காணா மீன் - வெண்மையான
காண்களென்கிற மீனவன்முள்ள மீன்கள், மேதிக் குலம்
கருமைக் கூட்டத்தை, எழுப்ப - (வாலால் அறைந்து) எழு
திடுக்கச் செய்வதினாலே, (அவை) கள் வார்த்து-தே - முரு
கின்ற, தாமரையின் காடு - தாமரை வனத்தை, உழக்கி
யலக்கி புள்ளோடு - பறவைகளுடனே, வண்டிரு, இரிய
பெழ்ப்படி, செல்லம் - டோவுதற்கு இடமாகிய, முணி நீர்
முத்தைப்போன்ற நீரையுடைய, கலிங்கர் கோன் - கலிங்க
காட்டாருடைய அதிபதி, எ - று. தான் - அசை.

நகரத்திக்குலம் எழுப்ப வானோன் இப்பழியா எனவும் இங்
னாள் கொள்ளலாம். "செய்வகாதி அறுபொருட் பெயரும் என்
செய்து அபயராசசம்" ஏற்றமையின்று செல்லமென்பது
என்னும் இடப்பெயரைக் கொண்டது. (கமக)

147. அவகை வரிவளையா யாழித் திரைகொண்ட
செங்குதண் மகரத்தைத்தின்றுப் போய் தவறு
யிடைத், சேல்குளிக்குங் தேகபந்தோர் வெ
வாடற் கைவனாழிமல், சேல்குளிக் திரைவரி
வோது.

147. O thou whose beautiful hands are adorned with
a ring of bangles! This king who, having his lance in the
mountain-like shoulders of his powerful adversary is the
sign of the final destruction of the enemy.

(149) அங்கை செடுவேந்தன் ஞானிதவரம் வரலின்
கை லாபச் சங்கம் புடைபெயரத் தான் கலங்கிச்
செடுவேந்தன் புச்சிந்து நாட்டேதன் டியானை
கொஞ்சம் தன்பலோகுந், மச்சிந்து நாட்டானி
மனமான்

149. O thou adorned with well-made jewels and pos-
sessing eyes like long lances held in the hand! This ring
is the sovereign of the great country of Saunde, where the
kshatri in the tanks, moving about agitate the waters, and
cause the lotus flowers to spill their fresh honey which
water the golden paddy growing in the valley surround-
ing the watercourse.

(இ - ள்.) அங்கை - செடுவேந்தன் - அங்கை - கை
விடையுடைய செடுவேந்தன் கண்களையுடைய, தன் இடையால்
புரந்தி வெந்த சூபதாக்கம் புடைபெயர, இடையால் -
வரலின்வரம் - நாடாநிலையில், சங்கம் - சங்கம், புடை
பெயர் - இடம் பெயர், கலங்கி - கலக்கமுற்று, செம் கலன் -
செடுவேந்தன் புடைபெயர், சிந்தும் - செடுவேந்தன், நாட் தேநி
புதித்தன், புடைபெயர்தும் - புடை, புடைபெயர், புடை
பெயர்தும், தன் பெயர், தன் - குளிர்ச்சியான கழலின்
சூழ்ந்த, மச்சிந்து நாட்டான் - பெரிய சிந்தாட்டை புடை
வன், எ - டு. தான் - அங்கை.

அங்கைபோதும் செடுவேந்தோடும் என் து இரண்டு உ
மையிடு முனக்கலாம்.

150. காலலரைத் தன்சேடி கரட்டக்கன் மரிருவர்
தேவர் னெனுருவர் செவழிருந்தார் - புவனரன்
மாசிலாப் பூங்குழலான் மந்நவரைக்காணான்
மாசலா சென்று குளம்.

150. When her female slaves pointed out the things to
her, the four gods asked the form of Nala, and stood
among the kings? The flower bedecked pure and fair-
haired maiden, on whose face Gods became disturbed in
her woe.

(இ - ள்.) காலலரை - பாசலா, தன் செடுவேந்தன்கு
மலி செவழ் தோழியானார், கரட்ட - கரட்டா, தன்சேடி
நாடு, மாசலா - பாசலா, தேவனுதலின் காலம்

நன்ன - ரூபத்தைக்கொண்டு, சென்று இரும் தாரா (கணபதி)
போயிருந்தார்கள்; பூ, வசை - தாமலாகுபட்டபெற்றது. மாசு
இலா - சூற்றில்லாத, பூகுழன் - அழகமான சுந்தலையுடைய
தமயந்தி, அவரை காண்பதினாலும் அத்தேவர்களுடையோர்
உளம் - மனமானது, ஊசல் ஆம் - ஊசலாகவந்தபோல
சஞ்சலமுயிருக்குந் தன்னமைய, உற்றான் - மாந்தருந்திடுள்
எ -று, மற்று - அசை.

தேவர் - முட்கண்டிடுந்தான்; அக்கனி, இயமன், வருணன்
என்பவர்கள். (கரு.)

151. பூணுக் கழகளிக்கும் பொற்றொடியைக் கண்ட
கால், நாணுக்கு நெஞ்சுடைய நல்வேந்தர் -
ணில்த்து, மற்றேவர் வாராதார் வானையும்
திருந்தார், பெருந்தேர் நளனுருவாய்ப் போந்து.

151. when they saw the maiden who was adorned
with gold bracelets, and who lent additional beauty to her
jewels, the strong minded kings lost all sense of modesty.
Is it possible that any of the kings of the great earth
should have been absent when even the heavenly being
came in the form of Nala, the possessor of the golden
chariot?

(இ - ள்.) பூணுக்கு - ஆடரணத்திற்கு, அழகு அளிக்கும்
அழகைத்தருகின்ற, பொற்றொடியை - தமயந்தியை, கண்ட
கால் - பார்த்தால், நாண் உக்கு - ஷெட்கங் கெட்டு, நெஞ்
சுடைய நல் வேந்தர் - முடிவறுதியுள்ள நல்ல அரசர்,
ணில்த்து - பெரியபூமியில், வாராதார் - வராதவர்; மற்று
வா - மற்றும் யார்; வானவரும் - தேவர்களும், பொன் தேர் நளன்
ருவாய் - பொன்னுற்செய்த தேரையுடைய நளமகாராஜன்
ரூபமாக, போந்து - ஆகி, வந்திருந்தார் - , எ -று.

வராத அரசர் - பாடுகனக் கூட்டிக்கொண்ட. நெஞ்சுக்கு நாண்
உடைய - மனதில் வேட்கங்கொண்ட, ரைக்கலாம். "இரு
வழியும்" என்றமையின் ஏவா என. போந்து என்பது
இங்கு அசையுமாகலாம். (கரு.)

152. மின்னந்தார் விமன்றன் மெய்மரபிற் செம்மை
சேர், கன்னியானைத் கழங்கலை - அன்னந்தான்

சொன்னவனைச் சூட்ட வருளென்றாள் சூழ்விதி
நின், மன் னவனைத் தன்மனத்தே னைத்து.

152. With her mind occupied with thoughts of the God of Fate, (Damayanti) said. "If I am a virtuous maiden in the true family of Bhima who is adorned with shining garlands, grant that I may cast this fragrant garland on him, of whom the swan spoke.

(இ - ன்) அத்தமயந்தி சூழ் விதியின் - டேர்ந்த விதிவசத் தால், மன்னவனைத் தன் மனத்தே வைத்து - டனமகாராஜனை தன் இருதயத்தில் நிறுத்தி நினைத்துப் பின்னும் தார் வீமன் தன் - பிரகாசித்த மாலை யை யணிந்த வீமராஜனுடைய, மெய் கர்பில் - சத்தியமுள்ள சூலத்தில், யான் - சொன்ம சொன் மந்தைஞ்சோந்த, கன்னி ஆகில - (பிறந்த) கன்னியா யிருப்பே னாகில, அன்னம்தான் சொன்னவனை - அன்னப்பகதி சொன் னாசனக்கு, கடி மாலை சூட்ட ஆளுள் என்றாள் - மணமலை சூட்டும்படி அருளவேண்டும் என்று (தெய்வத்தைப்) பிராரத் தித்தாள். ஏ - று.

விதியான நன்மை தீமைகள். அவற்றின் மன்னவன் - கட புயகை யளிகின்ற கடவுளை எண்ப்பொருள் கொள்வதும் பொ ழுந்தும். ஐயுருபுகோடம்பொருளில் வந்தது. (கவி.)

153. சண்ணிமைத்த லாலமுகள் காசினியிற் றேருந்த
வால், வண்ண மலர்மாலை ஊடுதலால் - எண்ணி
நறுந்தா மரைவிரும்பு நன்னுறவே யன்னாள்
அறிந்தா ன்னன்றனைமாம்ரு.

(இ - ன்) The maiden who resembled Lakshmi with her beautiful fore-head, who resides in the fragrant lotus flower, discovered Nala by noticing his winking eyes, his earth-touching feet and his fading garland of beautiful flowers.

(இ - ன்) அறு தற்கரை வீரும்பும் - அனந்தமான். தாமரை மலரை வீரும்புகின்ற, கன்னத்தலை, அன்னாள் - இளங்குயிலிய முயர்ந்தது தாமரத்தியாளவள், ஆககு - அவஸ்தரத்தில் - மகிழ்வு மையதனை - கன்னம் இமைவதி - மலர்மலர், அமகள் தாள் - சூழ்விதி தாள் - மலர்மலர் - புயகை யளிகின்ற கடவுளின் புகழ்நிறுத்தவந்தாள்.

விவரம் இவர் இங்கு காடுதலால் - அழகிய ஆட்கள் வதன்குவதி
 னாலும்; இவ்வாறு - போகித்து, நான் தன்னை அழித்தான் - நான்
 இவ் தெரிந்துகொண்டான், எவ்வாறு - மனம் கலங்கிப் போய்
 தேவதைகளுக்குக் கண்ணிமைத்தல் முதலிய இலக்கணங்
 குள் இல்லாமையால் அவர்களில் இவனைப்பிரித்து அழித்தான்.)

154. விண்ணரசரெல்லாரும் வெள்கி மனஞ்சுளிக்கக்
 கண்ணகன் ஞாலந் க்ளிக்நீர் - மண்ணரசர்
 மன்மாலை தன்மனத்தே சூட் வயவேந்தைப்
 பொன்மாலை சூட்டினான் பொன்.

154. When the maiden who resembled Lakshmi, - took
 the golden garland on the powerful king (Nāḍa, + all the
 heavenly beings became ashamed and humbled in mind,
 while the wide-world rejoiced, and the minds of the earth-
 ly sovereigns became clouded with jealousy.

(இ - ள்.) விண் அரசர் எல்லாரும் - சொர்க்கலோகத்தின்கு
 அரசராகிய இந்திரன்முதலான தேவரயாவரும், வெள்கி -
 வெட்டப்பட்டி, மனம் சுளிக்க - மனஞ் சுருங்கிநிற்க; கண் - அக
 ஞாம் - இடம் விசாலமாகிய பூமியிலுள்ளோர், களிக்நீர் - சக
 சொஷ் மிகு திருக்க, மண் அரசர் - வன் மாலை - வலிய மய
 தந்தை, தம் மனத்தே சூட் - தம் இதயங்களிலே பொருத்த
 வய, வேந்தை - புலமுளன், நாமகாராஜருக்கு, பொன் - சென்
 டிக்குஞர் - பொன் யல்லாராகிய மாலை யை சாத்தினர்,
 பொன் - இவ்ஞாயிதஞ் சமமானான தமயந்தி, எ - ரு.

பிற அரசரும் ஓரவயவத்திலுள் மனங்கூட்டினார் யெல்லா
 க்ளிக்நீர் அழியமாக்க் குறிப்பித்தார். (இ - ள்.)

155. இன்னோள் வயவேந்தர் செந்த மரைமுதல்
 போய், வெண்டா முரையாய் பெருந்தவே -
 னுண்டாளைக், கோமாலை வேலான் சூசமரலை
 மெய்தணுந், பூமரலை பெற்றிருந்த பெயறு.

155. When the king who possessed a lance as sharp as
 a sword, and a diamond weapon, received the first arrow
 wound in the hands of the maiden whose arms were as
 firm as iron, - who was as the garland of the family of
 Bhishma, - and who was as the flower of the world, - and

kings, which were like the red lotus, the white lotus

(இ - ள்.) ஓள் தாரை - பிரகாசமான காமமையை புடைபு, கொ - வச்சிராயுதத்தினது, மாலை - இயல்புள்ள, வெண் - அழகுமுடைய நளன், குல மலை - குலத்திற்குப் புழங்குபோன்ற, வேல் கண்ணாள் - வேல்போலுங் கண்களையுடைய அழகியினது, பூ மலைபெற்று இருந்தபோது - பூக்களையையுடைய மலையை யடைந்திருந்த வளவல், திங் - தோங் வய. நெயர் - தடமான புஜலமுள்ள அரசர்களினுடைய, செம் - அழகான மலம்போய் - சிவந்த தாமரைமலரை யொத்திருந்த மலவகன மாறி, வெண் தாமரை ஆய் - வெண்மையான தாமரைபோலான, வெளுத்த - வெள்ளையாயின, ஏ - று. ஏ - அகை.

தமயத்தி நளன் வரிக்கவே மற்ற அரசர்முன் தாழ்ந்தது எனது கருத்து. மலையென்பது மாறிமலி வந்ததென்பதொழியின் வருநிலையாகி. (சுருதி)

256. மல்லன் மறுகின் மடநா குடனாகச், சென்று மழவிடைபோற் செம்மாந்து - மெல்லியவன் பொன்மாலை பெற்றதேர - னோடும் அழகுடையான், நளமாலை வேலா ளான்.

256. Nala who was armed with a well-made bow, appeared with his shoulders adorned with the white garland of the soft maiden and hailed with joy like the garlanded bull which parades the broad street in company with beautiful cows.

(இ - ள்.) மல் - மலை இயல்புடைய, நளன் - வெண்குத்திரிந்தவருகிய, நளன் - மல்லன் - பெருமைபுள்ள, மறுகின் - தியல், மடம் - நாகு - மடம் முள்ள - அழகானது, மடநா - கடுச செல்வராயிருக்க, செல்லுமடநகரத்தினது, மழவிடைபோல் - இளமையான பருவம்போல், செம்மாந்து - அழகுடைத்து, மெல் - இயலான் - மென்மையான கவழமுள்ள தமயத்தினது, பொன் மாலை - பொன் பொன் மாலை யணிந்த, தேன்னோடி - புகழ்தேயுந், மறுகின் - மறுகின், ஏ - று. ஏ - அகை.

மூலம் துயிலுக்கு வந்ததும், அதாவது துயிலிச்செய்ததும்
யான பொருளில் வந்தது, ஆகவே அப்படிப்பட்டதேயும் துயிலு
பெற்றதும் மகிழ்ச்சி எய்தியதும் காணுதலுக்குத் தகுதியால்
உண்டிக்குத் தொன்னப்பட்டது.

செய்து—செய்து—பகுதி. இதன் செய்வென்க்கும்
செய்து ப; செய்வென்க்கும் செய்துபின், செய்துநால்.
இப்படியே ஏமாந்து, இறுமாந்து முதலியவைகளுக்குத்
இப்பகுதிகள் பிறவினையாமோது தயங்குதிமேலும்
ஏமாந்து, இறுமாந்து, செய்து என்று, ஏமாந்து, இறு
மாந்து, செய்து என்று என்றிடி புடைபெயரும்
என்க்கும். (கரு)

மேலே பெருவழுதம் வீமன் திருமடத்தை
மேலே பெருவழுதம் வீமன் திருமடத்தை
மேலே பெருவழுதம் வீமன் திருமடத்தை
மேலே பெருவழுதம் வீமன் திருமடத்தை

The divinities, who were disappointed in
the garland from Bhima's pure daughter, who
like the ambrosia which could not be yielded by the
earth, they retired, saw before them the great Kaṇ, who
leads into wicked ways, the inhabitants of this earth which
is washed by the clear waters of the sea.

மேலே பெருவழுதம் வீமன் திருமடத்தை
மேலே பெருவழுதம் வீமன் திருமடத்தை
மேலே பெருவழுதம் வீமன் திருமடத்தை
மேலே பெருவழுதம் வீமன் திருமடத்தை

மேலே பெருவழுதம் வீமன் திருமடத்தை
மேலே பெருவழுதம் வீமன் திருமடத்தை
மேலே பெருவழுதம் வீமன் திருமடத்தை
மேலே பெருவழுதம் வீமன் திருமடத்தை

மேலே பெருவழுதம் வீமன் திருமடத்தை
மேலே பெருவழுதம் வீமன் திருமடத்தை
மேலே பெருவழுதம் வீமன் திருமடத்தை
மேலே பெருவழுதம் வீமன் திருமடத்தை

ராஜனே, மதி உறுதா - கல்வி - சந்திரன் போன்ற புகழுடைய
தமயந்தியினுடைய, மண மாலை—, கைக்கொண்டான் - பெரு
றுன் (ஆதலின்,) உன்னுடைய—, உள்ளக்கருத்தை - மனதின்
எண்ணத்தை, ஒழிந்து - மோக்கி, ஏகுதி - பே, என்றான்—
எ - ம.

ஏகுதி—இதில் தி - ஏவலொருமை விசுதி எனக்கொள்ளுதல்
பொருள். (திரு.)

160. விண்ணரசர் பிற்க வெறித்தேன் மணமாலை
மண்ணரசர்க்கு கந்த மடமாதின்—என்றான்
கொடுக்கின்றேன் மற்றவடின் கேள்வனுக்குங் கி
கொடுக்கின்றே நென்றான் கொதித்து. [இம]

160. (Hearing this, Kali) being displeased, said: "I
shall destroy the intentions of the simple maiden who
when there were celestial kings present, bestowed the
fragrant and honey-filled marriage garland upon an earth-
ly king—and moreover, I shall lower the pride of her
husband."

(இ - ள்.) [ஏகுதிப்பட்டிருக்கவி] கொதித்து - மனஸ்தாபம்
அடைந்து, விண் அரசர் பிற்க-தேவர்கள் இருக்க, வெறி செய்து
மணமாலை - வாசனையுள்ள தேன் சிறைத்த மணமாலை, மண்
அரசர்க்கு கந்த - சூழி தாணக்கருத்துக் கொடுத்த, மட்
மாதின் - மடமைப்படைந்த தமயந்தியினது, எண்ணம் வகை
பித்தேன் - இன்பத்தை வழங்கின்றேன், மற்ற - மேலான
அவளதன் கேள்வனுக்கும் - அவளுடைய கண்டனுக்கும், கி
மை கொடுக்கின்றேன் - தாழ்மைவறும்படி செப்கிடேன், என்
றுன்—, எ - ம.

இவ்வு மடமாதென்றது, தாழ்மையுடையவென இவ்வித
படி "வெறித்தே" என்பாடலாலின், விண்ணரசர் வெறித்தே
நிற - பிரபாகன மில்லாமலிருக்க என்று சொல்லு கொடுக்க.

பெண்கள் - மென்மை என்னும் பன்மைப்பெயர் கேள் -
பெருநி - அம் - விசுதி. க - கதி. "கலா விசுதா" - க
ருவாய்" என்பதற்கு - நிதித்தில் "பெய்யே" என்பதற்கு
அமைந்தது. பெண்ணை - பெண். (கலா)

161. வாய்மைபுரு செங்கோல் வளமு மனதென்கண்
 தூய்மைபு மற்றவன் னோள்வலியும் - பூமா
 - நெடுங்கற்பு மற்றவற்கு நின்றுரைத்துப் போனான்
 - அருங்கொற்ற வச்சிரத்தா னுக்கு.

161. Indra, the possessor of the deadly daimond war
 weapon, then related to Kali the veracity, the justice, the
 purity of mind, and the strength of the shoulders of Nela,
 as well as the great chastity of the maiden who resembled
 Lakshmi residing in the lotus, and then departed.

(கு - ன்.) அரும் கொற்ற வச்சிரத்தான் - கொடுத்த
 விவந்திபொருத்திய வச்சிராபுதருடைய இவ்விரன், அவன் -
 தந்தராளையுடைய, வாய்மையும் - சத்தியத்தையும், செங்கோல்
 வளமும் - துருத்தனத்தையும், மனத்தென்கண் - மனத்தென்கண்,
 தூய்மைபும் - பரிசுத்தத்தையும், நோள்வலியும் - புதுவதத்தையும்,
 நெடுங்கற்பும் - பதிவிரதநி சினைமலையும், அருகு - அருகு -
 தன், அவனுக்கு - அந்தக்கவி புருடனுக்கு, நின்றுரைத்து -
 நின்றுரைத்து கொலவி, போனான் - (தன்னிடம்) சென்றான்,
 கு - தி. மற்ற இரண்டும் - அது.

162. செருத்ததிர்வேர் தண்ணியுடன் தேர்வேந்தன்
 துருத்தந் தரியே விவகை - பரிசு
 - அருக வென்றா னுடனே பரிசு
 - அருக வென்றா னுடனே பரிசு.

162. செருத்ததிர்வேர் தண்ணியுடன் தேர்வேந்தன்
 துருத்தந் தரியே விவகை - பரிசு
 - அருக வென்றா னுடனே பரிசு
 - அருக வென்றா னுடனே பரிசு.

162. (Hearing this) Kali, who resembled Lakshmi
 from her birth, becoming enraged, said, "I
 cannot bear to see this chariot-driving king united to the
 maiden whose eye are like bright war horses, you must
 allow me to separate them two."

(கு - ன்.) துருத்ததிர்வேர் - துருத்ததிர்வேர் -
 துருத்ததிர்வேர், தண்ணியுடன் - தண்ணியுடன்,
 தேர்வேந்தன் - தேர்வேந்தன், துருத்தந் - துருத்தந்,
 தரியே - தரியே, விவகை - விவகை, பரிசு - பரிசு.

மென்மலரும், குட்டினார் குட்டித் துடிச்சேரிசைய
மென்மலரும், குட்டினார் குட்டித் துடிச்சேரிசைய

154. The maiden covered Damayanti with soft garlands
as if wishing to conceal the beauty of her whose soft smile
inspired her admirers with sweet life, and baring her
covered her, they adorned with shining jewels the slender
whose waist was as small as that of a drum.

(இ - ரு.) இள முறுவலே - இளமையான நகைப்பே, இவ
பிர்க்கு நேர - (ஆடவருடைய) இனிமையான உயிர்க்கு உத்
தது என்கின்ற - என்று சொல்லும்படியான, பெரு - திர
மகர் பேரன்ற தமயந்தியினது, அழகை - பாமே புதைப்பா
பெரு - தாங்களை மறைப் பார்டோல, மென் மலரும் குட்டி
வ - மென்மலர் மரலை நையும், ரிக்கச் செய்தார்கள், உயி
தரிப்பிததபின், துடிச்சேர் இடையாள் - உடுக்கைவாத்தியர்க்கோ
பெரித்த இடையையுடைய தமயந்தியை, மின் இமைத்தம் -
மின்மலர் பார் பிரகாசிக்கின்ற, பூண் - அணிகளை, குட்டினார் -
குட்டிச் செய்தார்கள், எ - று.

சுயம்வரன் இவ்வு முறுவலோடு சேர்க்கப்பட்டது துடிச்சேரி
பல் வந்தது. ஆகப் புன்கிரிப்பொன்றே உயிர்க்கு நகரென்றால்
ஏனைய அவயவங்களுக்கு நிரிலலை யென்பதாயிற்று. உயிரிற்
சிறந்தபொருள் உலகொடுக்க வறியல். “கடம்மணலெல்லாம்
யுடையாடுவன மிளிர்வங்கண்ணி” என்று ஆயிரம் அருவிச்
செய்தார். இளமுறுவல் என்பதை அன்பொழுது தொகைக்கக்
கொண்டு இன்னுயிர்க்குநேரே தமயந்தியென இசைப்பாரந்
குடித்து அழகைச் சேரேகண்டால் திருவடி நோக்கம் காங்கு
வென்று, இவர்களுடும் அணிகளாலு முறைத்தனர்” பாலை
சிறந்தது தந்தார்.

155. அணிமொழிந்த நன்னித் தமயனாழி, செய்தார்,
புனை அணிமொழிக்கு மண்ணை வந்ததும் - பணியின
வந்ததும், நன்னித் தமயனாழி, செய்தார், புனை அணிமொழிக்கு
மண்ணை வந்ததும் - பணியின வந்ததும், நன்னித் தமயனாழி,
செய்தார், புனை அணிமொழிக்கு மண்ணை வந்ததும் - பணியின

On the day predicted by the astrologers, (king
Bliss), celebrated the marriage between the sweet-
scented maiden and the renowned king, and the match-

less pair entered the apartment of burnished gold, while the obsequious domestics performed little acts of service for them (as they passed.)

(இ - சா.) கனி மொழிந்த நாளில் - சோதிடசான்றிச் சொல்லிய நன்னூலில், அணிமொழிக்கும் - அழகான சொல்லையுடைய தமயந்திக்கும், அண்ணலவற்கும் - பெருமையையுடைய நன்மகராஜனுக்கும், கடி மணமும் செய்தார் - புதிய கலியாண முஞ் செய்தார், (விதர்ப்பராஜன் முதலிலோர்,) மற்று எவருமே ஒவ்வார் - (தங்கனோடு தாங்களே யல்லது) பிறராரும் உபயாசை மாசமாட்டாத சிறப்புடைய அவ்விருவரும், பணி மொழியார் - வணக்கமான் சொல்லையுடைய சேடிமார், குறு ஏவல் செய்ய - சிறிய ஏவல் குறுநிலங்களைச் செய்தவர, மகிழ்ச்சி - களித்து, கொழும் பொன் அறை - நிறஞ்சிறந்த பொன் அறைசெய்த அறைபை, புக்கார் - அடைந்தார்கள், எ - று.

கலியாண மாணவனே தன்னிடஞ்சென்று சில சடங்கு செய்யுமடி சாஸ்திர மிருத்தலால் அறைபுக்கார் என்றார். கனி - கணிப்பவன், கனித்தல் - கிரகவோட்டத்தைக் கொண்டு காலத்தை யேற்படுத்தல். கடிமணம் - சிறப்பாகிய கலியாண மணிமந்தகும். [உரியியல் - ௧௧ - ஆம் - ௨.]

அண்ணலவற்கு - அண்ணல் (பெருமை) பகுதி, அன்வ - தி, அ - சாரியை, வ் - உடம்படுமெய்; அண்ணலவன் என்றாக் திக் குவ - ருபேற்றுர். அண்ணலாகிய அ - ற்கு எனப் புண்பத் தொகையாவேன் கொள்ளலாம். (௧௨௫)

166. செந்திருவின் கொங்கையினுந் தேர்வேந்த னாக் கும், வந்துருவ வார்சிலையைக் கால்வளைத்து - வெந்தயும், நஞ்சுந் தொடுத்தனைய நாம மலர் வாளி, அஞ்சுந் தொடுத்தா னவன்.

166. In order that they might pierce the heart of the maiden who resembled the accomplished Lakshmi, and the chest of the chariot-driving king, Cupid bending his bow, let fly his five flowered arrows which were as deadly as if they were charged with burning fire and poison.

இதுபுதுக்கோட்டை முடிசூதுவழியில் புணர்ச்சி

வழி கூறப்படுகிறது. இது மகாசூரியியத்தி

சுறவென்பது யதோர் பொருளாதலின், தன்
யலவாரம் அ - ம் சூத்திரம், மற்றவைகளையும்
ஆக்கங்கு வந்தித்திருப்பதை யுறித்துக்காங்க.

(இ - ள்.) செம் திருவின் கொக்கையும் - செம்மைபாக்கி
திருமகனையொத்த தாயுத்தியின் தணக்களையும், தொழுவதும்
சூத்திரம் - நளமகா ராஜனுடைய மாபிலும், வந்து உருவ
பிரவேசித்து உருவம்படி, வார்சிலைன் - நீண்ட விலை, வார்
வனைத்து - நுனி - னோடு வனைத்து, வெம் தியும் - வெப்பமான
நெருப்பையும், நஞ்சும் - விஷத்தையும், தொழித்தும்
தொரித்தாற்போலிருக்கிற, நாமம் - அச்ச - தாக்கிற, மனம்
அஞ்சும், ஐந்து புஷ்பபாணக் - னையும், அவன் - அவன்
யுடைய மனம்தான், தொழித்தான் - எய்தான், எ - று

மனமதன் அம்புகள் ஐந்தாவன—தாமனா, அசேரு, ம
சாசுமல்லிடை, கருநெய்சல் இவ்வைந்து டுமாம். வெம்மன்
அம்பாய்வும் இவை சிறந்தவை என்பபடி. (க 33)

167. ஐருவ ஈடுவி லொருவ ரொதுங்கி

இருவரெனுந் தோற்ற மின்பிறிப்—பொருவென
கனற்கேயும் வேலானுங் காரிகையுந் சேர்ந்தா
புனற்கே புனல்கலந்தாற் போன்று.

167. He (Nala) whose war lance may be compared to
burning fire and the maiden (Damayanti) each pressing
so close to the other's body as not to appear two bodies
became united like water mixed with water.

(இ - ள்.) பொரு புத்தஞ்செய்யத்தக்க, வெம் கனற்கு
வெவ்வித நெருப்புக்கு, ஏயும் - ஒத்திருக்கிற, வேலானும்
துபுதமுடைய நளனும், காரிகையும் - தாமரத்திடும், துருவ
உடனல் - துருவருடைய தேத்தில், துருவா ஓங்கி - துருவ
லப்பட்டு, இவ்வா எனும் தோற்றம் இ - ன்று இருவர
அறிவு இல்லாதிருக்கும்படி, புனற்கு - தண்ணீரில்
தால் போன்று - தண்ணீர் கலந்ததைப்போன்று.

எ - று

168. குழைமேலும் கோமா னுயிரே
மழைமேலும் லா னோடி மீ

அல்லோரமின் வேலா எனகலத் தொடுப் பொரு
தான், வல்லோரமின் கொங்கை மடுத்து.

168. As her lance-like eyes wandered from her ornaments to the life of her husband and thence to her tresses which were like dark clouds, she with her beauty which excelled the chessmen of conical shape, waged war against the breast of him, the bright rays of whose weapon could dispel even darkness, as her (lustful) desire increased.

(இ - ள்.) குழமேலும் - காதலுள்ள மேலும் அளவாக
பாதணிகளின் மேலும், கேமான உயிர்மேலும் - மனமொர
முடைய பிராணன்மேலும், சுந்தர் மழைமேலும் -
வாகிய மேகத்தின் மேலும், வான முடிமீள் - கண்ணின்
வானானதொரு திரும்பும்படியாக, விழைமேல் - ஆள
மெருத்தத்தினால், அல்லோரம் வேலான் - இவள் முயல்பொரு
தற்கு வந்தியுள்ள ஆயுத முடைய அரசனது அகலத்தோடு
மாறிட்டனே, வல் லோரம் கொங்கை - கொக்கட்டான் -
தோற்ற ஒரம்மடியான், தன்வந்தி, மருத்து - மருத்தி மெரு
தாய் புத்தஞ்செய்தாள் (தபயந்தி), என்ற பொருள்.

தருவின் வளங்கி பாசையமுட் செந்தி - டேச
செய்தாற்போ சென்பத் குப்ப. இது சென்புலக்க
முத்தியைப் பாங்கி மலையுமளத்ததை மழையென்றது. (ககஅ)

169. வீதனாந் லசு செருவின் மீதோடிக் குங்குமத்தின்
கர விளமண்ட லிட்டதே - லேய்பொருதலுண்ட
கராராரு மெல்லோடிக் கன்னியவுள் தாதுலெனும்
ஓராறு பாய வுடைந்து.

169. The river of lust which flowed from the river
with soft raven tresses who was engaged in this conflict,
filling its confines overflowed on the field-like breast of
(Nala) and there drying left a fragrant like
sandal-mixture.

என் பொருள் - செரே புணர்ச்சியென்பது, விராரு
யவிரைந்த மென்மையான் உத்தியுமண்ட
கிவின, அகல் எலும்புத் துதுவன்
தருவின் பாய வுடைந்து - பாசைய

குறும்புமட்டிடைத்து, வீரன் அகலம் செறுவிக்ந்து வீரகுறிய
மனதுவாய் மார்பாகிப் பருளியிள், ஒழி - மென்மைய் புரண்மி,
குங்குமத்தின் ஈர இள வண்டல் - குங்குமச்சூர்நின் குளித்த
திருவெண்டலை, இட்டது - உண்மங்கிற்று, - முடிந்த அணி.

குங்குமச்சூர்து அவன்மார்பில் வியர்வையால் நனைத்தது.

170. கொங்கை முகங்குழையக் கூந்தல் மழைகுழையச்
செங்கயுற்த னோடிச் செவிதடவ - அங்கை
வளைபூச லாட மடந்தையுடன் சேர்ந்தான்
விடைபூசத் கொல்யானை வேந்து.

170. The king who possessed the elephants which
suffered death in the raging battle; joined himself with
her, and while her breasts assumed a faded appearance,
her cloud-like tresses were dishevelled, her red fish-
like eyes sought her ears, and the blades on her
elephant's hands rattled against each other.

(இ - ள்.) பூசல் விள - சண்டையை விளக்கின்ற, கொல் -
கொல்லும்படியான, யானை - ஆனைச்சேனையைகூடையுடைய
புள்ளிமார்புடன், கொங்கை - முகம் - குழைய - அங்குசங்கள்
(அங்குகள்) அடங்குவய் கூந்தல் மழை குழைய - மிகத்திற
பொத்த அளகபூரம் அழிந்து விழவும், லாம் கயல் கண் -
கிவத்த மீன்போன்ற கண்கள், ஒழி - செவி தடவ - காதலை
மனவலம், அம் கை வளை - அங்குய கையின்கொள்ள வளையல்
கள், பூசல் ஆட - ஒன்றோடென்று இடங்கி வயாவிக்கவும்,
மடந்தையுடன் மயங்கிநீண்ட, சேர்ந்தான் - இ - ள்.

வி - ள் ஆன்புணர்ச்சி,

(மரபு)

171. தைய நளிகரங்க டன்மடந்தை யாற்பித்தி
வைய முழுது மகிழ்ந்தது - தாய்
மணந்தான் முடிந்ததற்பின் விதறுதற்கு தானை
புணர்ந்தா னெடுங்காலம் புக்கு.

171. After their marriage ceremony had been consum-
mated by his giving the maiden his hand, in his
broad palm, while joy reigned over the whole earth, the
maiden with the bright forehead and shining tresses
together for a long time.

(இ. ௨௪.) தையம் தனி கரங்கள் - தயம்புதியின் தனி
பிரிந்த ஹைகை, தன் தயம் வகபால் பற்றி - தன்னுடைய
விசாலமான கையிற் பிடித்து, வையம் முழுதும் - பூமியினுள்
நோமிசல்லாம், மகிழ் தாங்க - சந்தொஷம் விபத்திருக்க,
தயம் மணம் முடித்ததன்பின் - சுத்தமான கலியாணத்தை,
பிழைவேற்றியபின்பு, வாணதலம் நானும் - சமயங்கியல்
நாலும், புக்கு - தன்னிடஞ்சென்று, ஹே காலம் புணர்
தன் - செங்கைக்கு சோந்திருந்தான் (நான்), எ-று.

காண்டமுடிவாதலால் தொகுத்துக் கூறினார். இங்கு நான்,
தயம் தயம் தானும் புணர்த்தான் என்பது "தானும் தானும்
வந்தென்னலனுண்டான்" என்பது போல் "தினையால்
பெருநிபல" என்கிற குத்திரத்தினால் ஆண்பாலும் "பெரு
தயம் வந்தென்று முடிபேற்றதெனக் கொள்க. [பொருளியல்
= எ-று] குத்திரம், தன்னிடமாகத் தன்னத்திருக்கும் விபத்தி
யிடம்.

தயம் - தயமை என்னும் பண்படி, தய - யகுதி, அ - அபய
மென்ற விருதி - யகரயிரட்டியது சந்தி, குறிய்பு - பெயரெச்சம்;
தயம் வந்தென்று கிறித்தெனவுக் கொள்ளலாம். (கஎக)

தயம் வந்தென்று தயம் வந்தென்று முற்றிற்று.

இரண்டாவது.

கலிதொடர்காண்டம்.

கலிபுருடன் எமகராஜன் தொடர்ந்தது
பாகிம் சரித்திரம் கூட்டிக்கலன் திக்
காண்டத்திக்கு அப்பெயர் வந்தது.

காப்பது.

மூன்றாம் மனரின் முடியெனலாம் தன்னுருகார்
செந்தமிழ் வேக திரமெனலாம் - நூதும்
புணருதற்கு வேபப் பெருதுவர் மதனிக்
அழைக்கைக்கு முன்செல லடி.

- The feet of Vishnu, - which went to help before being invoked by the grieved elephant and the lovely shepherd matrons, may be called the crown of the Vedas, and the head of the Tamil Vedas (திருவாய்மொழி)

(இ - ள்) உத்தமம் - துன்பப்பட்டிக் கொண்டிருந்த, புழுவைக் கைக்கும் - யானைக்கும், நேயம் - நேசமுள்ள, பொதுவாய்களரிக்கும் - இடையருடைய பெண்களுக்கும், அழைக்கைக்கு முன் - அழைப்பதற்கு முன்னாகவே, செல் அடி - சென்ற தம் முந்தை - ஆதியிலுண்டான, மறை நூல் முடி எனலாம் - வேதத்தின் கிரீடமென்று சொல்லத்தகும்; தண் குருகூருளிர்த்தியான திருக்குருகூரில் உண்டாகிய, செம் தமிழ் - செவ்வையான தமிழ்ப்பாஷையின் வடிவான, வேதம் - வேதத்தினது, சிறம் - சிரம், எனலாம் - என்று சொல்லத்தகும், அ - அதி - அதி எய்க்குக் காப்பென்தது இசையெய்ச்சம், இவ்வேதம் என்களால் திருமாவின் திருவடி என்பது பெறப்படும். குருகூரி லுண்டாகிய வேதம், சடகோபமுனிவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட திருவாய்மொழி முகலிய பார்த்தன்கள். அடி - அடியவாய், எனலாம் இரண்டும் - பயனில். எனலுக்கும் ஆம் என்றாரைத்துக்கொள்க. அடி - அடியை என இரண்டாம் வேதம் உமையிற் கொண்டு, எனல் - என்று சொல்லுதல், ஆம் என்றாயி லுப கூட்டிக்கொள்க. அப்போது எனல் - எழுவாய், ஆம் - பயனில.

செக்கர் நெடுவானிற் றிங்க ணிலாத்தனும்பி
உக்கதெனச் சடை மே லும்பர்நீர் - மிக்கொழுநும்
வெள்ளத்தான் வெள்ளி நெடுங்கிரியான் மெய்யுனார்
உள்ளத்தா னெங்கட் குளன்.

He is to us a protection, upon whose treasures the waters of the Ganges overflow like the moon-beams which shed themselves all over the red heavens, who resides on the silvery mountains (Kailasam) and who dwells in the hearts of true lovers.

(இ - ள்.) செக்கர் - சிவப்பான, நெடுவானில் - பெரியதுள வுள்ளில், திங்கள் - சந்திரனுடைய, கிரி - காந்திவெள்ளமாவது, துரும்பி - துரும்பி, [தந்தலிந்து] உக்கது - மெய் பொருளியது

யோல், சடைமேல்—, உம்யர் நீர் - கங்கை, மிக்கு ஒழுகும் - மிகுந்து ஒழிவருகின்ற, வெள்ளத்தான் - பிரவாகத்தையுடைய வனும், வெள்ளி நெடு கிரியான் - வெள்ளியினு லமைக்கப்பட்ட பெரிய கைலாசமலையை யுடையவனும், மெய் அன்பர் உள்ளத் தான் - மெய்யான பக்தியுள்ளவர்களுடைய மனதில் எழுந் தருளி இருப்பவனும் (ஆகிய சிவபெருமான்,) எங்கட்கு—, உளர் - (இரகங்களுக்) இருக்கின்றான், எ - று.

- செந்திழ்ச்சடையின்மேல் வெண்ணிறக்கங்கை யொழுதுவது செவ்வானிடத்து நிலாவொழுதுது போலுமென்றாயினும், அந் தியில் நடனஞ்செய்யுங்காற் செவ்வானிற் றோன்றிய நிலவில் முடிதாக்க, ஒழுகிய அந்நிலவின் சாரமெனக் கங்கையொழுக்கு குறிக்கப்பட்ட தென்றாயினும், அக்காலத்துச் செவ்வானளவிய முடியின்கணுள்ள நிலாத்துடைத்து நீரே தனம்பியொழுகி யதுபோலும் அக் கங்கை வெள்ளமெனக் குறிக்கப்பட்ட தென் றாயினும் சுருத்தக்கொள்க. இது ஐயக்கலவையணி.

172. தவளத் தனிக்குடையின் வெண்ணிழலும் தையல், குவளைக் கருநிழலும் கொள்ளப்—பவளக் கொழுந்தேறிச் செந்நெற் குலைசாய்க்கு நாடன செழுந்தேறி லேறினான் சென்று.

172. The king of the country, where the tender coral creeping upon the ears of beautiful paddy bear them down (with their weight), ascended his splendid chariot, while the bright shade of his matchless white umbrella, and the dark shade of the Kavalai-like eyes of the maiden, cast themselves upon him.

(இ - ள்.) பவள கொழுந்து - பவளக்கொடியின் கொழுந்து கள், ஏறி—, செந்நெல் குலை - செவ்விய நெற்கதிர்களை, சாய்க்கும் - சாய்த்துபேரகச்செய்கிற, நாடன் - நிடத்தாட்டையுடைய நளர், தவள தனி குடையின் - வெண்மையான ஒப்பற்ற குடையினது, வெள் நிழலும் - வெளுப்பான நிழலும், தையல் - தமயர்தியினது, குவளை கரு நிழலும் - (கண்களாகிய) நீலோற்பலங்களுடைய கருமையான நிழலும், கொள்ள - தன் னைக்கொண்டிருக்க, சென்று—, செழு தேரில் - வேலைப்பாட்டு வளமுள்ள இரதத்தின்மீது, ஏறினான்—, எ - று.

தவளத் தனிக்ஞடையாவது முத்துக்குடை யென்பதாம். ஆகவே சந்திரஞெளிபாயக் குவளைவாய்திறந்து ஒளியெதிர்ப்பதுபோலே என்னும் உவமை குறிப்பிக்கப்பட்டது. குடைமலர்த்திப் புறப்படவே தம்யந்தி உடன்செல்லும் வேடகை பெருக்கத்தால் கண்மலர்ந்து காதலனை நோக்கினள் என்பது கருத்து. இதனால் பிறந்ததுத்துச் சிறிதும் பற்றிலெனென்ற குறிப்பித்தாள் போலும். பவளக் கொழுந்தேறிச் செந்நெற குலைசாய்க்குமென்பது நாட்டின் வளப்ப முணர்த்தியதனால் வீரத்தினுள் மேற்சென்று வணங்காமுடி மன்னரையும் வணங்கு மவ்வரசன்போலவே விளங்கியது அப்பவளக்கொடி யென்பதையும் குறிப்பிக்கின்றது. இக்குறிப்பெல்லாம் பொருளாற்ற லடியாக வுண்டான தொனிகள். இவற்றி னிலக்கண முகையினை வைகளை யாமியற்றிய தண்டியிலங்கார சாரத்திற் காலையிற் சாய்க்கும்—செய்யுமென் வாழ்புரட்சிப் பிறவினைப்பெயரெ டும்; சர்ய - பகுதி, இதுவே தன்வினைக்கும் பகுதி, புனை யாச்சியில் முக்காலத்திலு முறையே மெல்லொற்று மிகுவதாய் மிகாமையும், வகர இடைநிலை பெறுதலும், தன்வினைக்குறி.

(உ - ம.) சாயந்தான், சாய்கின்றான், சாய்வான்.

வல்லொற்று மிகுதலும் பகர இடைநிலை பெறுதலும் பிற வினைக்குறி.

(உ-ம.) சாய்த்தான், சாய்க்கின்றான், சாயப்பான்.

மாய், தோய், தேய், மேய், மீள், சேர், விரி, மடை, ஒழி, வழி, முடி, உடை, கரை, உறை, அவ் முதலியவைகளு மிவ்வாறே.

ஏறினான் — இது பிறவினையாங்காலத்து ஓரொற்றையினான் ஏற்று, ஏற்றினான், ஏற்றுவான் முதலாக வரும். உருகு, விலகு, ஆடு, பாடு முதலியவைகளு மிவ்வாறே யாம்.

173. மங்கையர்கள் வரசு மலர்கொய்வான் வந்தன் டயப், பொங்கி யெழுந்த பொறிவண்டு கொண் டோ, தெதிர்கொண்ட னைவனபோ லேங்கு வன முத்தின், கதிர்கொண்ட னுண்முடையான் காண்.

173. Look, O thou whose beautiful breasts glitter with the sheen of pearls! when those maidens approach the fragrant flowers to pluck them, the spotted bees which rise up buzzing, fly against them, laden with honey as if wishing to embrace them, singing the while.

[இப்பாட்டுமுதற் பதினான்கு பாட்டுகளால் தன்னுடன் வருபவர் வழியில் பூக்கொய்ததும் நீர்விளையாடியதும் நளமகாராஜன் தமயந்திக்குக் காட்டியதாகச் சொல்லுகிறார்.]

(இ-ள்.) முத்தின் கதிர் கொண்ட - முத்துமாலையின் காந்திகளை ஏற்றிருக்கிற, பூண் முலையாய் - அணிகளைத்தரித்த தனங்களை படையவளே! மங்கையர்கள் - பெண்கள், வாச மலர் கொய்வான் - சுகந்தமான புஷ்பங்களை பறிக்கும்பொருட்டு, வந்து அடைய - வந்துசேர, பொங்கி எழுந்த - உயர்ந்து எழுந்திருந்த, பொறி வண்டு - புள்ளிகளையுடைய வண்டிகள், கொங்கோடு - தேனோடு, எதிர்கொண்டு, அணைவன போல் - சேர்வின்றவைபோல், ஏங்குவன - ஒலிக்கின்றன, காண் - பார், என்று.

மேலானவர் வருங்கால் அங்குமற்றோர் காணிக்கை கொண்டு எதிர்வந்து டிரார்த்தித்தல் போலுமெனக் கருத்துக்கொள்க.

174. பாவையர்கை தீண்டப் பணியாதார் யாவரே, பூவையர்கை தீண்டலுமப் பூங்கொம்பு—மேவியவர், பொன்னடியிற் றுழந்தனவே பூங்குழலாய் காரணென்றான், மின்னெடுவேற் கையான் விரைந்து.

174 "See quick, O thou fair haired one!" exclaimed he who holds in his hand a long glittering lance—"Who is there who will not bow in submission at a female touch? Even the flowered stalk, at the touch of a woman, bends and falls down at her beautiful feet."

(இ-ள்.) மின் நெடு வேல் கையான்—ஒளிபொருந்திய பெரிய வேலேந்திய கையையுடைய நளன், பாவையர் கை தீண்ட - பெண்கள் கையினுற் பரிசிக்க, பணியாதார் யாவரே - வணங்காதவர்கள் யார், பூவையர் கை தீண்டலும் - நாகணையப் புட்களுக்குச் சமானமாகிய ஸ்திரீகள் கையினால் தீண்

தன லுமனே, அபூ கொம்பு - அத்தப் பூவுள்ள இனையர்,
மேவி - பொருத்தி [விரும்பி,] அவர் பென் - அழகில் - அப்
பெண்களினுடைய அழகான பந்தங்களில்; காத்தாளவே -
உணங்கி யிருக்கின்றனவே, விரைந்து - துரிதப்பட்டு, காண் -
பார், பூ குழலாய் - மலர் குடியு கந்தலை அடைபவளோ
என்றான் - என்று.

மலர்கொய்தவுடன் அக்கொம்பு நிமிர்ந்துபோ மந்தலால்
விரைந்து காண் என்றான். ஏகாரம் தேற்றப் பொருட்டாய்த்
காரியசிறைவேறி யிருக்கின்ற தென்னுங்கருத்தைக் காட்டுகின்
றது. முற்பாட்டிலும் இங்ஙனமே கொள்க. கையான் என்ப
தை மூன்றாம்வேற்றுமையாக் கொண்டு கையிலும் பட்டமும்
எனவுங் கொள்ளலாம்.

175. மங்கை பொருத்தி மலர்கொய்வாள் வான்முகத்
தைப், பங்கயமென் நெண்ணிப் படிவண்ணடை -
செய்கையால், காத்தாளாக் கைமமலரைக் காதல்
ளெனப் பாய்தலுமே, வேர்த்தானைக் காணென்
றான் வேந்து.

175. "Look at that terrified maiden" said the King.
"the bee mistaking the bright countenance of that
flower-gathering damsel for a lotus, comes to alight on it;
and when she raises her rosy hand as a protection, mis-
taking that flower-like hand for a Kantal blossom, it flies
against it."

(இ ள்.) மங்கை ஒருத்தி - ஒருபெண், மலர் கொய்வாள் -
பூ பறிப்பவளாகி, வான் முகத்தை - (சீரில்நோக்கும்) பர
காசமுள்ள தன்முகத்தை, பங்கயம் என்று என்ன - தாமரை
கைசென்று நினைத்து, படி வண்ணடை - (அம்முகத்தின் - ன்) படி
யும்வண்ணடை, செய் கையால் - சிவப்பான கையினால், காத்தாளா
படியவொட்டாமல் தடுத்தாள்; அகை மலரை - அந்த மல
ரைத்த யையை, காத்தாள் என - காத்தப் பூவென்று நினைத்து,
பாய்தலுமே - (அவ்வண்ணு) பாய்த்தலுமே, வேர்த்தானை -
(காத்தாள்) வியர்வை கொண்டுருங்கிற பெண்ணை
என்றான் - பார் என்றான், வேந்து - காமதாசரிதான், எ - னு.

கைம்மன் முகபங்கயம் முதலிய விடத்து மலமுதலிய
வவமான்பொருள்பின் நிற்பினும் பொருளைக்கத்தால் உவ
மைத் தென்கையாக்க கொள்க. இப்படிப்பட்ட தென்கையிற்
தெய்வரை “உபமா னோத்தரபத் கர்ம தார்ய சமாசம்” என்
புறவு னூலார். தமிழருக்கு இது இலக்கணப் போலிபாங்.
கையாகிய மலர் எனவேண்டுமிடத்துப் பண்புத்தொக்கரங்கக்
கொள்க.

எண்ணி—இத்தவினையெச்சம் படி என்னும் வினைத் தொகை
கூட்டுகொண்டது. பாய்தலும்—இவ்வினையெச்சம் வேர்தலாள்
என்கிற வினையாலணையும் பெயரைத் கொண்டது. (ச)

176. புல்லும் வரிவண்டைக் கண்டு புனம்பில்போல்
(அ) செல்லு மடந்தை சிலம்பவித்து மெல்லுப்
போய், அமமலரைக் தொய்யா தருந்தளிரைக்
தொய்வானைச், செம்மலரிற் றேனே தெளி.

176. “O thou that art as sweet as the honey in the
beautiful flower! Look at the maiden whose gait is like
that of the wild peacock, who seeing the copulating strip-
ed bees, silencing her ankle ornaments, approaches slowly
and without plucking that flower, breaks off the tender
stalk by its side.”

(இ-ள்.) செம் மலரில் தேனே - செவ்விய பூவினிடத்தாள்
தேனடோன்ற பெண்ணே, புல்லும் வரி வண்டைக் கண்டு -
என்கின்ற ரேகைகளுள்ளவண்டைப் பார்த்து, புனம்பில்
போல் - காட்டிலுள்ள மயில்போல், செல்லும் மடந்தை - நடக்
கின்ற தன்மையுள்ள டிபண், சிலம்பு அவித்து - சிலம்போசையை
பிறுத்தி, மெல்லு போய் - மிருதவாகப் போய், அமமலரை
தொய்யாது - அப்பூவைப் பறியாமல், அரு தளிரை தொய்
வானை - அருமையான துளிர்களைப் பறிக்கின்ற பெண்ணே,
தெளி - அறி, எ - து.

செம்மலரிற்றேன் - இலக்குமி என்னவுமாம். புல்லுங்கால்
இக்கூறு யோடின்கண்டாம் வந்தமறித்தவ ளானதுயற்
பிட்டுச் சிலம்பிற்று மெல்லச் சென்றான்.

தெளி—துவ பகுதி அறிவுசுத்தம் முதலிய பொருள் புணர்த்
துக்கால் தன்னிதயில் நரை முதலானவை போலவும், சிற்

தெளிவு முதுவான் பொருளை புணர்த்தகனம் பிதனியில்
தெய்வமோலகி வரும். (16-ம்.) தெளித்தான், தெளித்தான்,
புதுவையானபொது முன்னது தெளிவித்தானென கிவ்விசுதி
தோர்நகம், பின்னது. தெளிப்பித்தானென பிவ்விசுதி தோர்ந
கம் வரும். தொழிற் பெயர்வம் தெளிவு, தெளிநல், தெளிப்பு,
தெளித்தல் இவ்வாறுவரும். துணி முதலியவு மிப்படியே. (17)

177. கொய்த மலரைக் கொடுங்கையி னுலணைத்து
மொய்க்குமுழிற் சூட்டுவான் முன்வந்தம்—தைய
- மில்லாள், பாதாச வந்தத்தே சூட்டினான் பன்னாவி
- டைடக், காதாச மில்லா தறிந்து.

177. He who collects together in his folded arms the
plucked flowers, and comes before her with the intention
of entwining them in her thick tresses, knowing that the
waist of the maiden possesses no support in itself, casts
them at the lotus-like feet of that maiden.

(இ-ள்.) கொய்த மலரை - பறித்தபூவை, கொடு கையினு
உப்புறம் வளைந்த கையினில், அணைத்து - சேர்த்து, மொய
குமுழம் - செருங்கிய கூந்தன்முடியில், சூட்டுவான் - சூட்டுதற்கு,
முன் வந்து - எதிரில்வந்து, பாதை இடைக்கு - பெண்ணினு
டைய இடுப்புக்கு, ஆதாரம் இல்லாது. அறிந்து - (தாங்கும்)
ஆதாரம் இல்லாமையைத் தெரிந்துகொண்டு, தையலார் - அப்
பெண்ணினுடைய, பாத அர்விந்தத்தே - தாமரைபோன்ற
பாதங்களிலே, சூட்டினான் - வைந்தான், எ - து.

இங்கு மொய்க்குமுல் என்பதை முன்புறம் வளைத்து முயற்
திருக்கும் செருவகை மயிர்முடியெனக் கொள்சு. எதிரில்வந்து
கைபாரக் காண்கையால் இப்பூச் சமைப்புத் தேரிற் இடைக்கு
ஆபாயம் நேரிடுமெனக் கருதிப் பாதத்திற் சூட்டினான் என்பது
கருத்து. அம்மலர்கள் அவள் பாதாசபரித்தத்தி னுந்து இட
தற்பாலன வெனக் கருதின வென்பதுங் கொள்சு. (18)

178. எற்றம்முலையார்க் கிளைஞ ரிடுப்புலவித்
- கோற்ற வ்மளியெனத் தோற்றமால் - காற்ற
- மின்னப்ப, உங்க மலரோடு குற்றமனை முற்றமே
- மின்னப்ப மன்னமே விசைந்து

178. "The mound of sand upon which the flowers shaken, by the trees by the blowing of the wind fall, mixed with the pearls produced by the shells, is like the bed &c."

(இ-ள்.) காற்று அசைப்ப - காற்று அசையச் செய்வதினால், உக்க - உதிர்ந்த, மலரோடு—, வளை உகுத்த முத்தம் - சங்கு போன்ற முத்துக்கள், மேல் இசைந்த - மேலேசேர்ந்து (இருத்தனின்), எக்கர் - எக்கலாகிய, மணல் - மணற்பரப்பு, பற்ற முலையார்க்கு - பெண்களுக்கு, இளைஞர் - பருவமுள்ள ஆணைக்கள், இடம் - செய்த, புலவி - ஊடலின், தோற்றம் - உண்டாதலையுடைய, அம்மளி என - மடுக்கைபோல், தோற்றும் - காணப்படும், எ-று. ஜல் - அசை.

தடாகரங்களில் மணற்பரப்பின்மேல் ஓங்கும் முத்துகு சேர்த்திருப்பதைப் பார்க்கக் கூடியிருக்கையில் ஆண்மக்கள் செய்யாதொரு தவறுகண்டு பிணங்கின பெண்கள் பூக்களையும் முத்துக்களையும் கழற்றி யெறிந்துபோன படுக்கைபோலிருந்த தென்பது சுருத்து ஏற்றமுலையார் என்பதற்குத் தஞ்சியான தன்ங்களை யுடையார் எனவும், முலைகளைத் தாங்கினவர்கள் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். எக்கலாவது வெள்ளம் ஏறிய பொது படிந்தமணல்.

தோற்றும்—தோன்று - பகுதி, இதுதோன்றும் என இயல்பாய் வருவதுமன்றித் தோற்றும் என வலிந்தும் வரும். இப்படியே நினை, ஒளிமுதலிய சிலபகுதிகளும் யாதொரு பொருள் தோற்றமையுமின்றி, நினைந்தான் நினைத்தான், ஒளிந்தான் ஒளித்தான் என வல்லொற்றும் மெல்லொற்றுமாய் வரும். இனித்தான் என்பது பிறவினையுமாம். இப்படி வினைகள் பல படை யிருப்பதைக் காண்க. (எ)

179. அலர்ந்த மலர்சிந்தி யம்மலர்மேற் கொம்பு புலர்ந்தசைந்து பூவணைமேற் புல்லிக் — கலந்தொசிந்த, புல்லென்ற கோலத்துப் பூவையுரைப் போன்றதே, அல்லென்ற சோலை மழகு.

179. "The beauty of the dark grove in which the dried branches wave over the full-blown flowers, which

fall from the trees, is like the faded beauty of the exhausted maiden as she lies on her bed of flowers."

(இ - ள்.) அலர்ந்த மலர் சிந்தி - மலர்ந்த பூக்கள் சிந்தித்து கிடக்க, அம் மலர்மேல் - அந்த புட்பங்களின்மேல், கொம்பு - இளங்கிளை, புலர்ந்து - வாடி, அசைந்து - அசைந்து, கொம்பு - மிருப்பதினால், அல் என்ற சோலை அழகு - இருள் என்ற சொல்லத்தக்க தோப்பின் அழகானது, பூ அணைமேல் - புட்ப சயனத்தின்மேல், புல்லி கலந்து - தழுவிப்பண்ணாந்து, கொம்பு - வாடியசைந்த, புல் என்ற - ஒளிமழுக்கின, கோலத்த - அழகு, பூவைவரை போன்றது - பெண்களை ஒத்திரு, எ - று. ஏ - அசை.

சிந்தி, அசைந்து, என்பன சிந்த, அசைய, என்பன செய்வனெச்சத்தின் திரிபு; அல்லது சிந்தி என்பது சிந்தவனையின் அசைந்து என்பதைக் கொண்டது ஏனாயும், அசைந்து என்பது [இருத்தலால்] என்றும் வருவிக்கப்பட்ட தொழிபெயரைக் கொண்டதெனவும் அறி.

180. கொங்கை முகத்தணையக் கூட்டிக் கொடுநையால், அங்கணைக்க வாய்நெகிழ்ந்த வாமபற்சூ - கொங்கவிழ்தேன், வார்க்கின்ற கூந்தல் முகத்தை மதியென்று, பார்க்கின்ற தென்னலாம் பார்.

180. "Look" said the king "we may say that the full-blown water lilies, which that maiden gathers together in her folded arms, and presses against her breasts, mistake the face of the maiden, whose tresses drip with fragrant honey, for the moon (and therefore blossom.)"

(இ - ள்.) கொங்கை முகத்து - தனங்களின் முன்புறத்திலே, அணை - சேரும்படி, கூட்டி - சேர்த்து, கொடு - கையால் முன்வளைந்த எகயினால், அணைக்க - கட்டிக்கொள்ள, வாய்நெகிழ்ந்த - மலர்ந்த, ஆம்பல் பூ - , கொங்கை அவிழ் - வாசனை விசம்பெற்ற, தேன் - வார்க்கின்ற நெண்கெற்றுகின்ற, கூந்தல் - தலையிருள்ள பெண்ணின், முகத்தை - , மதி என்னு - சந்திரனென்று, பார்க்கின்றது - நிரொக்கின்றது, என்னவம் என்று சொல்லாம், பார் - , எ - று. அங்கு - அசை.

181. கொய்த குவளை கிழித்துக் குறுதுதன்மேல்
எய்தத் தனிவைத்த வேந்திழையாள்—வையத்
தார், உண்ணுக் கடுவிடத்தை யுண்ட வொரு
மூன்று, கண்ணனைப் போன்றனளே காண்.

181. "She, the maiden adorned with pendent jewels, who breaks off the plucked kuvalai, and places it all by itself in her small forehead, resembles the three-eyed Siva who swallowed the rank poison, which no earthly being could swallow."

(இ - ள்.) கொய்த குவளை - பறித்த கருநெய்தற்பூவை கிழித்து—, குறு துதல்மேல் - சிறிய நெற்றியின்மேல், எய்த - சேரும்படி, தனி வைத்த - தனியாகவைத்த, ஏந்திழையாள் - பெண், வையத்தார் - உலகத்திலுள்ளோர், உண்ணு - உண்ணாத, கடு விடத்தை - கடுமையான விஷத்தை, உண்ட - பருகித்த, ஒரு மூன்று கண்ணனை - மூன்றுகண்களையுடைய சிவனை, போன்றனள் - ஒத்திருக்கின்றனள், காண்—, எ-று. ஏ-அசை.

ஒரு என்பது மூன்றை விசேடித்து நின்றது, பாவையின் இயல்பு. வையம்—ஒழிந்தவுலகங்களையுங் கொண்டது [பொது வியல் - எ - லும் - சூத்திரம்.] இப்பாட்டிலும். முற்பாட்டிலும் நீர்ப்பூக்கொய்தல் சொல்லியதனால் நீர்விளையாட்டுச் சொல்லிய தாயிற்று. இது மேற்பாடல்களில் விளங்கும். (சு0)

182. கொழுநன் கொழுந்தாரை நீர்விசக் கூசிச்
செழுமுகத்தைத் தாமரைக்கே சேர்த்தாள்—
கெழுமியவக், கோமகற்குத் தானினைந்த குற்
றங்க ளத்தனையும், பூமகட்குச் சொல்லுவாள்
போல்.

182. She who places her blooming face close beside the lotus flower, being ticked by the water which her husband throws at her from the cool stream, appears as if she were confessing to the goddess who resides in that flower, all the evil intentions she meditated against that excellent husband.

(இ - ள்.) கொழுநன் - கணவன், கொழு தாரை நீர் - கொழுமையான வொழுக்குள்ள தண்ணீரை, விச - (மேலே)

184. Look at that man who, bathing with his wife, as to agitate the flowers filled with golden-bred filaments and fragrant seeds, on seeing the pure face of her, adorned with bright jewels, who rose first (out of the water) and mistaking it for a lotus flower, is quite perplexed.

(இ - ள்.) பொன் உடைய - பொன்போன்ற மகரந்தப் பொருகளைச் (சுந்திலும்) உடைய, வாசம் - வாசனாயுள்ள, பொருட்டி - கொட்டையையுடைய, மலர் - தாமரைமலர்கள், தனிய - அகையுடைய, தன்னுடைய முழுகி - தன்னுடைய கூட்டுவதில் அமிழ்ந்து, தனித்து - தனியாக, எழுந்த - (நீரினிலும்) எழுந்த, மின்னடைய - காந்தியுள்ள, முனாள் - துபரண மூலம் - பெண்ணின், திரு முகத்தை - அழகுள்ள முகத்தை, பண்டிதம் என்று - தாமரைப்பு வென்று, அலித்த - கந்தேவித்த, அனாத - அவதக்காலமல், அயர்வான - வருந்தித் தவண், காண் - பார், எ - று.

பொன் நுலக்குறி பெருமை கொள்ளலாம். (கஉ)

185. சிறுத்தின்று வாண்முகமுஞ் செங்காந்தட் கை யான், முறுக்குநெடு முரிச் குழலும் - குறிக்கின், கரும்பாம்பு வெண்மதியைக் கைக்கொண்ட காட்சி, அரும்பாம் பணைமுலையா யாம்.

185. O thou whose full-developed breasts are like buds. If we compare that small bright face, and those long bearded tresses, which are twisted with those hands which resemble red Kavaliflowers they are like the pale moon which is seized by the sable-hued serpent (Raghu)

(இ - ள்.) அரும்பு ஆம் - அரும்புகின்றனவாகிய, - பணை முலையாம் - பருத்த முலைவையுடையவளே, சிறுத்தின்று - சிறுத்திவருகின்ற, காண் முகமும் - ஒளிபொருந்திய முகத்தை யும், செம் வாட்டி வதவால் - சிவந்த காந்தப்புப்போன்ற கையினும், முறுக்கும் - முறுக்கப்பட்ட, நெடு - நீட்சியான, முதி - அழகுமை பொருத்தின, குழலாம் - கலித்தலையும், குறிக்கின் - குறித்தால், கரு பாம்பு - இராசுவென்றுக் கருமை யான பாம்பு, வெண் மதியை - வெள்ளையான சந்திரனை, கைக் கொண்ட காட்சி - செவித்தடுத்ததாய்த், ஆம் - று.

முரி - வளைவு என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். குறித்தன
இது ஒருபொருளை மற்ருருபொருளின் தன்மை மிதிப்பதறி
இது அப்பொருளா யிருக்கலாமென்று ஊகித்தல். (௧௪)

186. சோந் புனலின் மூழ்கி யெழுவாள் சுடர்ந்தன்
மேல், வாரகுழலை நீக்கி வருந்தோற்றம்-பாறாய்,
விரைகொண் டெழுந்தபிறை மேகத்திடையே,
புரைதின்ற தென்னலாம் பொற்பு.

186. "Look! we may say that the appearance of the
maiden, who having bathed in the running streamlet,
rises up, and brushes aside the long tresses which fall
over her bright forehead, is like the beauty of the crescent
moon, which, suddenly bursting forth, makes its appear-
ance from among the clouds.

(இ - ள்.) சோர் புனலில் மூழ்கி - ஓங்கின்ற தன்னலில்
மிதித்து, எழுவாள் - எழுகின்ற ஒருபெண், சுடர் மதல்மேல்
வளங்கொண்ட நெற்றியின்மேல், வார் குழலை - நீட்டியான அல
கங்களை, நீக்கி வரும் தோற்றம்-நீக்கி வருகிற சொருபம், விரை
கொண்டு எழுந்த - பிரகாசத்தோடு உதித்த, பிறை - சந்திரப
பிறையே, மேகத்த இடை-மேகத்தின் கடுவிலே, புரைதின்ற
தென்னலாம் - ஆம் - தோன்றுகின்றதென்று சொல்லப்படமுடியாத,
பொற்பு - அழகுடைமையை, பாறாய் - பார், எ - று. ஒ-அ-ந

187. செழுநீல நோக்கெறிப்பச் செங்குவளை செறு
வாள், முழுநீல மென்மயிர்த்து முன்னிர்ந்த - செழு
நீரைக், கொய்யாது போவானைக் கோலங்களைக்
குக் காட்டினான், வையாரும் வேற்றடச்சை மன்.

187. The king, who held in his hand a long sharp
knife, pointed out to her, who was adorned with beautiful
bangles, the maiden the shade of whose bright blue eyes
falling on the red Kuvai which she was about to pluck,
and who, thinking the flower before her was wholly blue
went away without touching it.

(இ - ள்.) வை ஆரும் வேல் - கூர்மைபொருத்தியவேலை,
செழுநீல மன் - மடரிய கையிற்கொண்ட அசை, செறு
வாள் - செறிப்பாள் - வேறிறந்தை, நோக்கு - பார்வைவாய்ந்து,

எறிப்ப - எறிகிறதினால், செங்குவளை கொய்வான் - செங்குழைப்பூவைப் பறிக்கவந்தவன், முழுநீலம் என்று - முழுதும் நீலமாகிய கருங்குவளைப்பூ என்று, அயிர்த்து - சந்தேகித்த, முன்னர் - எதிரில், சுழநீரை - செங்குழைப்பூவை, கொய்வான் - கொய்யாமற் போகின்றவனை, கோல்வனைக்கு - தமயந்திக்கு, காட்டினான் - காண்பித்தான், எ - று.

கொய்யுங்கால் தன் கண்ணின் காந்திபட்டுக் கறுததுத் தோன்றுகிற செங்குவளையைக் கருங்குவளையென்று மயங்கிக் கொய்யாமற் போனவென்பது கருத்து.

எறிப்ப - எறி - பகுதி, இது ஆபுதமுதலானவைகளை யென்ற தென்னும் பொருள்படவந்தால் எறிய என்றும். இதுவும் தெளிப்பதைப்போலவே எறித்தான், எறித்தான் முதலாக வரும்.

(கச)

188. சாவி பொருநெடுங்கட் காதலியங் காதலனும்
வாழியும் துறங் குடைந்தாடித் - தேவின்
சுழியாத சிந்தையுடன் கங்கைநதி யாடி
ஓழியா துறைந்தா ருவந்து

188. The wife, whose long eyes resembled water lilies and her husband, having bathed in all the banks and rivers, and having also in accordance with the unchangeable supplication to the Almighty bathed in the river Ganges lived a joyful and inseparable life.

(இ - ள்.) சாவி பொருநெடு கண் காதலியும் - நீளந்தலத்தையொத்த நெடுமையான கண்களையுடைய காதலியும், காதலனும் - நாயகனும், [தமயந்தியும் எனது மென்றாய்] வாழியும் துறும் - குணங்களைபுட்கதிகளையும், குடைந்து ஆடி - ஓடிவந்து ரோடி, தேவின் - கடவுளின், சுழியாத சிந்தையுடன் - நீங்காத, திடமானத்தோடு, கங்கை நதி ஆம் - கங்கையாற்றின் ஊரானதுசெய்த, உவந்து - சந்தோசித்து, ஓழியாது - பிரயாமல், உறைந்தார் - இருந்தார், எ - று.

வாழியும் துறும் என்பன வழியிலுள்ளன, கங்கைநதி சாவித்ததின் அருகில் உள்ளது. 'தேவின் சுழியாத சிந்தையுடன்' என்றமையின் மீறமுதி முதலியவற்றின் ரோடியுது விளைவாட்

டென்றும், சங்கைப் ளாயயது தெய்வத்தியினு வென்றும்
விளங்கும். இதனால் நளனுந் தமயந்தியும், கூக்காயதனும், நீர்
வினையாற்றிஞ் செய்தாரென்பது விளக்கப்பட்டது. (188)

189. நறையொழுக வண்டிறையு நன்னகர்வாய் காய்
கள், உறையு மிளமரக்கா கொக்கும்—இளை
வளைக்கைச், சிற்றிடை யாய் பேரல்கும் தேவெ
ழியாய் மென்முறுவற், பெற்றொழியாட் ம
றிப் பொழிந்.

189: O thou adorned with striped bangles, thou
slender waisted one, whose words are as honey! thou
solitely smiling being, adorned with golden bracelets! This
grove before us, resembles the groves of tender trees
which we frequently resort to in our good country which
is frequented by honey-making bees.

(இ - ள்.) இளை வளை கை - பெருமைவாய் காய்க்கையோடு
தனித்த வகைகளுள்ள, சிறு இடையாய்-சிறிய இடைமையுடைய
வளை! பெற அங்கும் - பரந்த அங்குடைய, பேத மெழியாய் -
மதரவாய் வசனமுள்ளவளை! மெல் முறுவல்-இளமையான
சிற்றுழர், பெறத் தொழியாய் - பொன் வளையல்களுடைய
வளை! இப்பொழிந் - இத்தத்தோட்டம், நறை ஒழுக - தேவ
ஒறுகுதலால், வண்டு உறையும் - வண்டிகளும் குடியிருக்கப்பெற்
றிருக்கிற, நல் நாவாய் - நல்லபட்டகைத்தல், நாக்க - உறையு
ம் - நாதம் என்னுடையவரும் வசிக்கிற, இள மரம் கா - இள
மரங்களை யுடைத்தாயிருக்கிற தோட்டத்தை, நக்கம் - நத்
திருக்கின்றது, என்று மற்று - அசை.

மினவளையென்ற எடுத்த வருத்திச் செய்யப்பட்ட வளை
கள் எனப்பொருள் கொள்வதும் ஒன்றும். 'நன்னகர்வாய்' என்
பது நன்னகரைப் பெருமத்திய என்று உரைக்காமல், வண்டி
றையுந் நாக்கன் உறையும் என்பவற்றை இளமரக்கா எனப்
தேரிக் குறுக்க வாய் என்பதை வினைத்தொகையாக் கொள்
வன் தகையுந் தப்பெயரோடு முறுவல் என்றவருடாக்
கொள்ளிய இடையுடைய உத்தமன் கொள்ள. பொதுவாய்
இ - வறுகுத்திசும்.

190. கன்னியர்தம் வேட்கையே போலும் களியழைத்
தன்மணிவா யுள்ளே தடுமாற—மன்னவனே
இக்கடிகா நீங்க னுறையு மிளமரக்கா
ஒக்குமதோ வென்று னுயிர்த்து.

190. Her gladdening words stammering in her beautiful mouth like the restrained desire of a virgin, Damayanti heaving a sigh, said "O king! is this fragrant grove really like the groves of tender trees in which you reside."

(இ - ள்.) கன்னியர்தம் - பெண்பிள்ளைகளிடத்துண்டாய்
வேட்கையே போலும் - ஆசையேபோல் காணப்படுகின்றது.
(இவ்வாறு கூறியதற்குக் காரணம் என்ன நினைத்து), களி மழை
கனக்கத்தக்க மழலைச்சொற்கள், தன் மணிவாயுள்ளே - தன்
மாணிக்கம்போன்ற வாயினுள்ளேயே, தடுமாற - தடுமாறிய
கொண்டிருக்க, உயிர்த்து - பெருமூச்செறிந்து, மன்னவனே -
அரசனே, இக் கடிகா - இந்த வாசனையுள்ள தோட்டம், நீங்க
உறையும்-நீயும் உனக்குப் பிரியமானவர்களும் வசிக்கி
இள மரக்கா ஒக்குமதோ - இளமரத்தோப்பை ஒத்ததோ
என்றான் - என்றுசொன்னான் (தமயந்தி), ஏ - று.

இப்பாடலில் இசையெச்சமே வேண்டாது 'கன்னியர்தம்
வேட்கையே போலும்' என்பதற்கு கன்னிமாருடைய ஆசை
வாய்ப்போல் வெளிப்படாமல் உள்ளே நிற்கத்தக்க என்று மழை
வைக்கு விசேடணமாக்கிப் பொருளுரைப்பது நேர். முற்பா
டில் அரசன் இப்பொழில் நாங்கள் உறையும் இளமரக்கா ஒ
கும் என்று சொன்னதினால் அரசனுக்குப் பிரியமாய்ப் பொழில்
விளையாட்டுக்கு உரியமாதர்பலர் உள்போலும் என்று நினை
த்த தமயந்தி மனம் வருந்தி இவ்வாறு குறிப்பாய் உரைத்த
வள் என்பது கருத்து. இது மேற்பாட்டில் வெளியாம். (கரு)

191. தொண்டைக் கனிவாய் துடிப்பச் சுடர்துதல்
மேல், வெண்டரள மென்ன வியர்வரும்பக்
கெண்டைக், கடைசிவப்ப நின்றான் கழன்மன்
வார் வெள்ளைக், குடைசிவப்ப நின்றான் கொடி.

191. With her lips, as red as the கொவை fruit, quivering with the perspiration dropping like white pearls

from her bright forehead, and with her fish-like eyes inflamed at the corners, stood the daughter of the king Bhikma, who reddened (i.e. dyed with their blood) the white umbrellas of the monarchs, adorned with anklet ornaments.

—(இ - ள்.) கழல் மன்னர் - வீரக்கழல் லணிந்த அரசர்களுடைய, வெள்ளை குடை—, சிவப்ப - (உதிர வெள்ளத்தினால்) சிவந்து போகும்படி, நின்றான் - நின்றவனாகிய கீமராசனுடைய, கொடி - முகளாகிய தமயந்தி, தொண்டை - னி வாப் துடிப்ப - கொவ்வைப்பழம்போன்ற உதடுகள் துடிக்கவும், சுடா துதல்மேல் - பிரகாசமான நெற்றியில், வெண் தாளம் என்ன - வெண்மையான முத்தைப்போல், வியர்வு அரும்ப - வேர்வை அளிக்கவும், கெண்டை கடை சிவப்ப - கெண்டை போன்ற கண்களின் கடைகள் சிவந்துபோகும்படியும், நின்றான்—, எ - று. சிவப்ப — சிவ - பகுதி, செம்மையின் விகாரமென்னலாம்; இது குச்சாரியைச் சேர்த்து சிவக்க எனவும், பகுதி விகாரப்படுத்திச் செய்ய எனவும் வரும். - (20)

192. தங்கள் புலவித் தலையிற் றனித்திருந்த மங்கை வதன மணியரங்கில்—அங்கண் வடிவாண்மேற் கால்வளைத்து வார்புருவ மென்னுங், கொடியாடக் கண்டானோர் கூத்து.

192. He (Nala) saw the brows on the face of the maiden who had stood apart on account of the recent quarrel, glance over her beautiful eyes, like the legs of the dancing girl crossing the curved lance in the brilliant assembly.

(இ - ள்.) தங்கள் புலவித்தலையில் - தங்களுக்கு முன்பு வடலில், தனித்து நின்ற-ஒன்றியாயிருந்த, மங்கை - தமயந்தியின், வதனம் - முகமாகிய, மணி அரங்கில் - இரத்தின சபையில், அம் கண் வடிவாள் மேல் - அழகிய - என்னுடைய வடிவத்தினை—மேல், கால் வளைத்து - றுளையைவளைத்து [கால் வளைத்து] வார்புருவம் என்னும் கொடி - நீண் - புருவமுடைய கொல்லப்பட்ட கொடி [பெண்,] ஓர் கூத்து - ஒருவதனம், அடக்கண்டான்—, [என்ன,] எ - று.

சமயத்திக்கு கோபத்தினால் புருவம் வளைந்த துடித்து
கொண்டிருந்த தென்பது கருத்த. தமயந்தியின் முகத்தை
நாட்டிய சாலைபாகவும், கண்களைக் கத்திசுளாகவும், புருவம்
வளைந்து துடிப்பதை அக்கத்திகளின்மேல் கால்கள் வளைந்து
வைத்துப் பேண்கள் நாட்டியஞ் செய்வதாகவும், சிவனடை
புதுப்பாக்கொண்டு உருவகப்படுத்தினார். கரல் - கொடி என்பது
கற்றுப் சிலையைக் காண்க. (உச)

193. சில்லரிக் கிண்கிணிமென் நெய்வமலர்ச் சீறடி
யைத், தொல்லை மணிமுடிமேற் சூட்டினான்—
வல்லை, முழுநீலக் கோதை முகத்தே மலர்ந்த
செழுநீல மாஞ்ச சிவப்பு.

193. He placed upon his old gem-studded crown the
small tender lotus-like feet (of Damayanti) which were
adorned with ankle rings of noisy rattles; and immediately
the inflamed eyes which blossomed upon her face, sur-
rounded by dark blue tresses, lost their red hue.

(இ - ள்.) சில் அரி கிண்கிணி - ஒலியையுடைய பருக்கைக
கூள்ள சதங்கைகளை யணிந்த, ரெல் நெய்வ மலர் - மெல்லிய
தாமரைப்பூப்போன்ற, சீறடியை - சிறிய (அவளுடைய) பாதங்
களை, தொல்லை மணி முடிமேல் - பழமையான தன் ரத்தின
குடித்தின்மேல், சூட்டினான் - அணித்தான் (ரளன்,) (கதலால்)
முழுநீல கோதை - முழுதுங் கறுப்பான தலைமயிரையுடைய
தமயந்தியின், முகத்தே - முகத்திலே, செழுநீலம் - செறிப்
பான நுணைகள் [கண்களென்றபடி], வல்லை - கிரத்தில்,
சிவப்பு - (கோபத்தினுண்பான்) சிவந்தநிறம், மாஞ் - மாறி,
மலர்ந்த - மலர்ந்தன, எ - று. (உஉ)

194. அங்கைவேன் மன்ன னகல்மெனுஞ் செறுவில்
கொங்கையேர் பூட்டிக் குறுகிய நீர் - அங்கடைத்
தக்க, காதல் வர பொழுக்கிக் கரம்ப பயிர்
மனைத்தாள், கோதையரின் மேலான கொம்பு.

194. Damayanti, who excelled all other women in
beauty, ploughing with her breasts the field-like chest of
the king who possessed beautiful weapons, and wat ring
in with drops of perspiration enclosed by ridges of lust
cultivated on it a harvest of concupiscence.

(இ - ள்.) கோதையரின் மேலான கொம்பு - பெண்ணுடைய மேலான சிறந்தவளான பூங்கிளைக்கு குப்பாகிப் தடியடி அம் கை வேல் முன்னன் - அங்கையிற் வேலெய்திய அங்கை ராஜனுடைய, அகலம் ஏனும் செறுவில் - மார்பு என்கிற தழுவியில், கொங்கை ஏர் ஸூட்டி - தனங்கள்கிய வரை உட்கொண்டு விபர் நீர் - சிறிய வியர்வை நீரை, அங்கு அடைத்து அவ்விடித்துப்பாய்ச்சி, காதல் வரம்பு - ஆசையாகிய வசம்மையுட்கி - நேர்ப்படுத்தி, காமம் பயிர் - காமமாகிய பசியை விளைத்தாள் - விளையச்செய்தாள், ஏ-று.

ஊடல் தீரவே தழுவினாள் என்பது வருத்தம். (உரு.)

195. வேரி மழைத்துளிக்கு மேகக் கருங்கூந்தல்
காரிகையுந் தானும்போய்க் கண்ணுற்றான் —
மூரித், திரையேற மென்கிடங்கிற் சேலே
வாளை, கரைபேறுங் கங்கைக் கரை.

195. The maiden whose tresses of cloud-like blackness rained honey-drops, together with himself (i.e. Nala) went and saw the banks of the Ganges where the rise of the powerful waves impels the shell-fish into the soft hollows, and forces the valai to ascend to the shore.

(இ - ள்.) மூரி திரை - பெருமையான மலைகள், மென்கிடங்கில் ஏற - மென்மையான அகழியில் ஏறும்போது, சேல் ஏற - கெண்டைமீன்கள் ஏர், வாளை - வாழைமீன்கள், கரை ஏறும் - கரையில் ஏறத்தக்க, கங்கை கரை - கங்கையற்றங் கரையை (நளன்,) வேரி மழை - தேன்மழையுடையதுளிக்கும் - சொட்டிம்படி செய்கின்ற, மேகம் கரு கூந்தல் - மேகம்போன்ற கரிய கூந்தலையுடைய, காரிகையும் - தாமரையும், தானும் - போய், கண்ணுற்றான் - கண்டான், ஏ - று - மூலம் கங்கை நீராடி என்றது கங்கையின் அக்கரையில் கங்கையின் இக்கரை நகரத்தி னருகிலுள்ளது. (உரு.)

196. சூதக் கனியுற லேற்ற சுருளவாழை
கோதி னறவேற்குங் குப்பியென - மாந்தரர்
ஐயற்று நோக்கு மகன்பொழில்சென் றெய்தின
வையுற்ற வேற்றனை மன்.

196. The king who possessed armies with bright lances, arrived at the extensive groves where the maidens gaze doubtfully at the tender roll of the plantain leaf into which the juice of the Mango drops, mistaking it for a decanter of honey -

(இ - ள்.) வை உற்ற - கூர்மை பொருந்திய, வேல் தூண் - ஆயத்தமுள்ள சேணையையுடைய, மன் - நளன், சூதக்கனி ஊறல் புற்ற - மாம்பழங்களின் ரசத்தை ஏந்திக்கொண்டிருக்கிற, - ருள் வாழை - சுருளாயிருக்கிற வாழைக்குருத்துகளை, கோது இல் நறவு ஏற்கும் - குந்தமற்ற மதுவை ஏந்திக்கொண்டிருக்கிற, குப்பி என - குப்பிகளென்று, மாதரார் - ஸ்திரீகள், ஆய்ந்து றோக்கும் - சந்தேகப்பட்டுப் பார்க்கின்ற, அகல் பொழில் - பெரியசோலையை, சென்று எய்தினான் - போய்ப் பொருந்தினான், எ - று.

குப்பியாவது ஓர்வகைக் கிண்ணம்.

(உரு)

197. வானோரைய நீண்டியர்ந்த மாடக் கொடிநுடங்கத் தானோன்று மற்றித் தடம்பதிதான்—வானோன்றி, வில்விளக்கே பூக்கும் விதர்ப்பனா டாளுடையான், நல்விளக்கே பெங்க ணகர்.

197. "O bright looking daughter of the king of Vidarpa, the glittering lights of which cast their rays up to the heavens! the extensive city before us in which you see the flags waving on the terrace which reach as high up as the sky, is our capital."

(இ - ள்.) வான் தோன்றி - வானத்தில் காணப்பட்டு, வில் விளக்கே பூக்கும் - இரத்தின காந்திகளாகிய விளக்குகளே பூத்திருக்கப்பெற்ற, விதர்ப்ப நாடு - விதர்ப்ப தேசத்தை, ஆளுடையான் - ஆளுகின்றவனாகிய பீமராஜாவிடத் துண்டாகிய, நல் விளக்கே - நல்ல விளக்குப்போன்ற பெண்ணே, வானதோய - வானத்திற் படியும்படி, நீண்டி - நீட்சியாகி, உயர்ந்த - மேலோங்கியிருக்கிற, மாடம் கொடி - மானிகைகளின் கொடிச் சீலைகள், நுடங்க - அசைந்தாநும்படி, தோன்றும் - காணப்படுகின்ற, இத்தடம்பதிதான் - இந்தப் பெரிய இடநுதான், எங்கள் ககர் - எங்களுடைய பட்டணம் (என்று தமங்கிக்கு தரன் உரைத்தான்,) எ - று. தான் - மற்று - அசைகள்.

வில் - இரத்திரவில்லெனக்கொண்டு அதுபோல் பலநிலம் விலகுகென்னவுமாம். விலக்கு கூட்டின் சாந்தியவேறும் வரிகளின் காந்திகளாவேளும் பலவண்ணமாம். வில் உமிழும் வளர்கெனல் சிறப்பில்லை. மாடங்கள் மிகையாந்திருப்பதென்பது வுன்றோன்றி யென்றது ; பூத்திருப்பவை நன்குத்திரம்சென்கமயங்கவேண்டாம், விலக்குகள்தாம் என வுன்றா கூறுகின்றது, (உச)

198. பொய்கையும் வாசப் பொழிலு மெழிநருவிச்
செய்குன்று மாறுந் திரிந்தாடித்—தையலுடன்,
ஆறிரண்டாண் டெல்லை கழித்தா னன்மயல்
ரைக், கூறிரண்டாக் கொல்யாணைச் சேச.

198. The king who possessed the killing elephant which ripped up into two parts the bodies of his enemies spent twelve years with his wife in rambling about among the large tanks, the fragrant groves, the beautiful water falls, and the artificial hills.

(இ - ள்.) அடையலரை - சத்துருக்கள், கூறு இரண்டு இரண்டு துண்டாக, கொல் - கொல்லுகின்ற, யாடி - யாடியையுடைய, கோ - நளமகாராஜன், தையலுடன் - தமயந்தியுடனே பொய்கையும் - தடாகங்களும், வாசம் பொழிலும் - யாமிமமூள்ள் தோட்டங்களும், எழில் அருவி - அழகுள்ள அருவிகள் பொருந்தின, செய்குன்றம் - கற்பித்த மலைகளும், ஆறும் - நதிகளும், திரிந்து - சஞ்சரித்து, ஆடி - வீராடி அன்பு வியாயாடி, ஆறு இரண்டு - பன்னிரண்டாகிய, ஆண்டு எட்டு வருஷகாலத்தை, கழித்தான் - டோக்கினான், எ - று.

கூறிரண்டாக் கொல் என்றது வீரத்தின் மேன்மையைச் குறிக்கின்றது. (உச)

199. கோல நிறம்விளர்ப்பக் கொங்கை முகங்கருக
நீல நிறமயிரக்கா னின்றெறிப்ப—கலென்னத்
தோன்றாத நண்மருங்கு றோன்றச் சாரிகுழ
லாள்; ஈன்றாள் குழவி யிரண்டு.

199. The beautiful color of her body turning pale, the surface of her breasts assuming a dark hue, the -

her hair shining with a bluish gloss upon her head, and her slender waists which before were as invisible as thread, now swelling on the sight, she who possessed curly ringlets was delivered of twins.

(இ - ள்.) [இவ்வளவு காலத்திற் குப்பின்] கோல நிறம் விளர்ப்பு - அழகிய நிறமானது வெளுத்துப்போகவும், கொங்கை முகம் கருக - முலைக்காம்புகள் சுறுத்துப்போகவும், மயிரினம் - மயிரின் ஒழுங்கு, நீல நிறம் எறிப்பு - நீலவர்ணத்தை விடவும், தூள் என்ன - பஞ்சுதூள்போல், தோன்றாத - காணப்படாத, தன் மருங்குல் - துட்பமான இடையானது, தோன்ற - வெளிப்படக் காணும்படியாகவும் (கருவாய்த்திருந்து), சுரி குழலாள் - வளர்ந்த அளகடாரத்தை யுடைய தமயந்தி, இரண்டி குழலி - இரண்டு குழந்தைகளை, ஈன்றாள் - பெற்றாள், ஏ -று. நன்று - அசை.

நேமசிவரப்புக கொங்கை முகங்கருக மயிரிக்கால் நீலநிறம் மெறிப்பு தூவென்னத் தோன்றாத துண்மருங்குல் தோன்றின்று - இறந்து, எனவுருகட்டுக. இதனால் கருவாய்த்திருந்து எப்பது அளமையும், இவையெல்லாம் மருக்குறியாதலின். (200)

200. ஆண்டிரண்டா நெல்லை, யளவுந் திரிந்தேயும், காண்டகைய வெங்கலியுங் காண்கிலான் - நீண்டபுகழ்ச், செந்நெறியிற் பார்க்காத் செங்கோனிவவேந்தன், தன்னெறியால் வேறோர் தவறு.

200. The cruel Kali, having closely pursued Nala in all his ways even for a space of twelve years, was unable to find a fault in the renowned and unstraying paths of the king, who ruled the earth with an upright sceptre.

(இ - ள்.) காண் தகைய - காணுந்திறனுள்ள, வெம் கலியும் - வக்கிரனை கலிபுருடனும், இரண்டு ஆறு ஆண்டு எல்லை அளவும் - பன்னிரண்டு வருஷமாகிய அளவையுடைய காலமெல்லாம், திரிந்தேயும் - (அவன் சென்றவிடத்தி லெல்லாம்) திரிந்து கொண்டிருந்தும், நீண்ட புகழ் செம் நெறியால் - வளர்த்த புகழ்பெற்ற செவ்வையான ஒழுக்கத்தினால், பார்க்காத - பூமி யைச் காப்பாற்றின, செங்கோல் - செங்கோலையுடைய, செந்நெய்தன் - நளமகாராயனுடைய, நெறியால் - கிரமத்தினால்.

வேறு ஓர் தவறு - நன்மைக்கு வேறாகிய ஓர் குற்றத்தையும், மாண்கிலான் - காணமாட்டாமற்போனான், என்று தன் அமைச்சர்

எல்லையளவும் என்னுமிடத்து உம்மை அக்காலத்தில் ஓர் வொருகணமும் விடாமல் என்னும் பொருளைத் தருதலால் முற்றுமமை. மற்றிரண்டும் சிறப்புமமை. செங்கோலின் தலை வேந்தன் - செங்கோலுக்கு நிலமாகிய வேந்தன் எனவும் பொருள்படும். திரிந்தே என்னுமிடத்து ஏகாரம் - அசை, தன்மை என்னவுமாம். வேறோர் தவறு—இனிக்காட்டப்படும் தவறு தவிர மற்றொன்று என்று பொருள் கொள்ளவந்ததால் தவறு—முதலிலேத் தொழிற்பெயர். (194)

201 சந்திசெயத் தான் விளக்கத் தாளினமறுதல் காலசுண்டு, புத்தி மகிழப் புகுந்துகலி - சிந்தையெல்லாம், தன்வயமே யாக்கித் தமையனுடனிருந்தான், பொன்னசை மார்பப் புகைந்து.

201. When Nala was performing his evening ablutions of washing his feet - Kali seeing a dry spot where the water had not touched the filth, became angry with Nala, whose breast resembled the golden mountain (Meru) and entering into him, with an exulting mind, became master of his dispositions, and then joined himself to his friend Putauran.

(இ-ள்.) [இப்படி இருக்கையில் தருகால்] சந்தி செய் - சந்தியாவர்த்தனை செய்யும்பொருட்டு, தான் விளக்க - தன்னைத் தைச் சந்திசெய்யும்போது, தாளில் - பாதிக்குக், மறு - மறுக்கை, சுண்டு - புத்தி மகிழ் - மனங்கலி, புகுந்து - (அரசனிடத்தில்) பிரவேசித்தல், கலி - கலியாணம், கந்தை - யெல்லாம் - (அரசனுடைய) புத்தியெல்லாம், தன்வயமே யாக்கி - தன் சுவர்த்தனத்தி னிருக்கச்செய்து, பொன் - அனல் மார்பப் - பொன்னையோடு ஒத்த மார்பையுடைய கலி, புகைந்து - கோபித்து, தமையனுடன் - எனதுஞ்சு நலம்பெறும்புறது மாண்டனாய் ஓர் சிற்றரசனாவது யிருக்க, புகைந்து - கலியாவதென, இரந்தான் - மலங்கிருந்தான், கலியுந்து - கலியுந்து இரந்தான், என்று தான் தலை.

“இயல்பின் விகாரமும்” என்கிற [உருப்புணரியல் ௧௬ - ம்] சூத்திரத்தினால் மார்பன் என்னும் ஐயர்திணைப்பெயர் ஈறு திரிந்தது. பொன்னசலம் - மேருமலை. செய—இது டயனைக் குறித்தமையால் எதிர்காலத்தது. விளக்க—இது பின்வினைக்குக் காலக்குறியானதினால் நிகழ்காலத்தது. (௩௦)

202. நாராயண நமவென்றவனடியிற், சேராரை வெந்துயரஞ் சேர்ந்தாற்போல் — பாராளுந், கொற்றவனைப் பார்மடந்தை கோமானை வாய் மைநெறி, கற்றவனைச் சேர்ந்தான் கலி.

202. Just as great evil will happen to those who do not approach Vishnu in adoration, so Kali entered into Nala who ruled the earth, who resembled Vishnu the husband of the goddess of the earth, and who was a follower of truth.

(இ - ள்.) நாராயண நம என்று - நாராயணனுக்கு நமஸ் காரம் என்கிற பொருளுள்ள மந்திரத்தைச்சொல்லி, அவன் அடியில் சேராரை - அந்தக்கடவுளின் பாதங்களிற் சேராதவர்களை, வெம் துயரம் சேர்ந்தால்போல் - உக்கிரமான சம்சார துக்கஞ் சேர்வதுபோல், பார் ஆளும் கொற்றவனை - பூமியை ஆளும்படியான வல்லமையுள்ளவனும், பார் மடந்தை கோமானை - பூதேவியின் கணவனாகிய திருமால்போன்றவனும், வாய் மைநெறி கற்றவனை - சத்தியமாகிய தருமவழிகளைக் கற்றவனாகிய நளனை, கலி - கலிபுருடன், சேர்ந்தான் —, என்று.

பார்மடந்தை - உரோகிணி நட்சத்திரமாகிய பெண் என்று பொருள். சூத்திரப்போன்றவன் என்றும் உரைக்கலாம். பார் மடந்தை கோமானை—உவமையாகுபெயர். நாராயண நம என்பதின் விசேடப்பொருள்சனை வைஷ்ணவதூல்களிற் பரக் கந்தாசலம். கொற்றவனை, கோமானை, கற்றவனை, என்பவை துருப்பொருளை நமடிவந்த பெயர்களாதலின் “ஒருபொருள்மேற் பலன்” என்ற [பொதுவியலின் ௪௧-ம்] சூத்திரத்தினால் ஒரு வினைகொண்டு முடிந்தன. (௩௧)

[பட்கரனென்கிறவனோடு கலி இவ்வாறு சொல்லினான்.]
203. நன்னொறியில் - சூதா னளனைக் களவியற்றத், தன்னரசுவாங்கித் தருகின்றேன் - மன்னவனே

பேரதுவா யென்னுடனே யென்றான் புலகேசுருக்
கேதுவாய் நின்றா னெடுத்து.

203. Kali, who was a fit person for the depths of Hell,
addressing Putcaran, said:—"O king, come with me and
gamble at dice with Nala, and by deceitful means I shall
cause you to win his kingdom.

(இ - ள்.) புலகேசுருக்கு - நீசமாகிய நரகத்துக்கு, ஏதென
நின்றான் - காரணமாக நின்ற கலி, கல் நெறி இல் - தயவழி
பென்னாத, சூதால் - சூதாட்டத்தினால், களைய - களையதூய்மை
வஞ்சனைசெய்து, தன் அரசு - அழகுடைய இராச்சியத்தை
தூய்மைப்படுத்தேன் - பறித்திக் கொடுக்கின்றேன், மன்னன்
யின் அரசன், என்னுடனே பேரதுவாய் - என்னுடைய
என்றான் எடுத்து - என்று எடுத்து கொள்ளுன், சூது.

இல் சூது - (மெய்யீறு - ௩௦) சூதிரதமினால் இயல்பா
நின்ற சூதுசெய்தேன் - தெளிவுபற்றி எதிராளரை சித்திர
மாற்றி (பொய்யுக்கு - ௩௩.) என மெய்யைப் பொய்யாக
மாற்றி மனமில்லாதவர்களை மயக்கிப் போட்டு
புன்னை நருமலரின் பூந்தாது இடை - இடைதுறந்து
கன்னி யிளமேதிக் கறங்குளம் - கறங்குள
ரைத்த கல்லேய்க்கு நாடன் கவருடம் பேரரசி
ன்ன கொல்லேற்றின் மேலேறிக் கொணர்.

204. Putcaran who ruled the kingdom where the herds
of the young buffaloes, as they tread on the pulao which
grew from the beautiful flowers of the Punni tree, be-
came the ground on which gold is mined, saw the
king's bull and went to play at dice (with Nala).

(இ - ள்.) புன்னைச் சூது மலரின் - புன்னைமரத்தின் மலர்ந்து
பொருந்தியுண்டிருக்கின்றபூ, பூந்தாது இடை - இடை
கரைநீர் பொழுகின்றதினாலே, குதளிக்கும் - நுகர்வதற்குரிய
புன்னை மலரின் இடை - இடை - இடைதுறந்து
புலகேசுரு - புலகேசுருவின் குளம் - புலகேசுருவின் குளத்தின்
கன்னி - கன்னிப் பெரும்பு, கல் - கலங்குறி - கலங்குறி
குதளித்தினை நாடன் - நாட்டின் அழகுடைய இராச்சிய
கொல் - கொல் - கொல்லுதற்குரிய - நாடுசெய்து

புட்கரன் தன் பட்டினம்விட்டுச் சென்றதுண்டு முன்
வெள்ளைதைய வேறுவகையிற் கொல்லிது. இவ்வாறு செய்து
வதும் ஒருவகைக் கலிசெறி. நன்னாடுபின்னேயு, என்முன்ன
பிற்காலத்தில் தன் மரக்கிப், தன்னையிற் நீங்குமபடி வந்தான்
பொருள் கொள்ளலாம்; கடையில் அவனுடைய கடைவை
மனம் வெல்வதென அறிக. -

206 அடற்குதிரவேன் மன்ன எவனேற்றிடு
போய், எடுத்தகொடி யென்னகொடி யென்ன
மி ற்குது, வெல்லுங் கொடியென்றான் வென்
கலியா லங்கவன்மேல், செல்லுங் கொடியோன்
மெரிந்து..

208. Nalki who possessed the victorious bull, after
fronting his bull, asked, "What flag is that which you
carry?" The wicked Putcaran, who went against him at
the instigation of the cruel Kafi, replied, "That is the
flag which conquers in the arena alone."

(இ - ள்.) அடல் குதிர வே - கொடிக்குள் திவ்வ
யுள்ள காந்திபொருந்திய வே - சளம் பாராது, வன்
அந்தப் புட்கரனுடைய, ஏற்றின் முன் போய் எடுத்து
வென்று, எடுத்த கொடி - நீ எடுத்த துவவானதையென
கொடி என்ன - என்ன துவசம் என்று வினாவுடையவன், வெல்ல
உக்கிரமான வலிபுரு - னால் அங்கு - அவன் திவ்வ
மேல் செல்லும் - அந்த ஈன்மேலேன் வெல்லுகின்ற கொடி
யோன் கொடுங்குண்முள்ள புட்கரன், தெரிந்து (சென்
சுருத்தை) அறிந்து, மிடல் சூது வெல்லும் கொடி
குதாட்டத்திற் பிறரைக் செழிகுந் குறியான துறவி, என்
முன்ன - ம.

சளம் குருத்தாவது, குதாட்டத்தில் பிரியமுடையது. (இ - ள்.)
207. என்னோ மிதுவு - யின், மெய்மனமயே மெய்மே
மி, வாய்மையே மடையிறுதின் வானமே
வாய்மேதிக், மீதாடி வானவயல் விழந்துதிக்
நன்னாடு, குதாட வென்றான் மெரிந்து..

பெயர்கள்: பெயர்வை சிவ்யானம - தந்தையர் பெயர், இவ்வாறு,
உயர் - அகலந்தவா - ஞானாய, பெயர் - அழகையாய், கண்
பாய - எ - று.

இங்கு செவ்வெண்ணிந்தெகை வகார்த்தகால் தொண்டி
சீனையாயை - ஆமைக்குட்டிகள் என்னலுமாம்.

249. அறத்தைவோர் கல்லு மருகாரிற் சேர்க்குங்
திறத்தையே சொண்டருளந் தேய்க்கும்—
மறத்தையே, பூண்டுவினோ தஞ்செய்யும் மெய்
ச்சூதை மிக்கோர்கள், தீண்டுவரோ வென்றார்
தெரிந்து.

309. As gambling (at dice) uproots virtue, sends
people to the worst of Hells, begets a hard heart,
prevents mercy, and causes anger to beget enmity,
will the great indulge themselves in deceitful dice?
Thus spake the prince's ministers after deliberation.

(இ - ள்.) - [குது] அறத்தை - தருமத்தை - மொ - வேரினே
 ல் - பெயர்க்கும், அரு ராகில் - அருமையான ராசர்து,
 சோக்கும் - சோச்செய்யும், திறத்தையே மொன்றி - வலியு
 நயயே பிரதானமாகவைத்துக்கொண்டு, அரு - இரட்டித்ததை,
 தேய்க்கும் - நாசப்படுத்தும், மறத்தையே - மோபத்தையே,
 புண் - அடைந்து, அரோதம் செய்யும் - பஞ்சனை புண்
 டாகும், பொய் குதை - (இப்படிப்பட்ட) கீழை குதை
 மெய்யோர்கள் - மேனாவவர், தெரிந்த - அறிந்து, தீண்டு - ரொ
 திதாமிவர்களை, வன்றர் - என்று கொன்னார்கள், எ - ந
 ய - ன்றும் - என்பது முடிவியற்றறைப் - பெயரெச்சுதது
 கொண்டு குதுக்கு விசேடணமாக்கி ஒரு முடிபா - பெயர்க்கு
 மொதியும் வருதிது - அப்பிரதானம் ஆகும் என்பது - தீயி இ
 னெய் உரைத்தனன அதிக.

ஆதி. உருவழிக்கு முன்னம யியிசுத்திக்குப் பண்ணாமல்
உருவழிக்கு மாணா சிதைக்கும். மருவம்
உருவழிக்கு மென்னதல்ல குறு
பொருவழிக்கு தக்கோர் புரிந்துகொள்வது
உருவழிக்கு மென்னதல்ல குறு
பொருவழிக்கு தக்கோர் புரிந்துகொள்வது
உருவழிக்கு மென்னதல்ல குறு
பொருவழிக்கு தக்கோர் புரிந்துகொள்வது

are given in charity, destroys every noble quality and prevents the love of friends. The evils arising from gambling are not a few. Will the great therefore, gamble at dice?

(தி - ள்.) [சூது] உரு அழிக்கும் - பொலையைக் கெட்க்கும்,
உன்மை உயர்வு அழிக்கும் - சத்தியத்தின் மேன்மையைப்
பாத்தல், வன்மை திரு - கைச்செல்வத்தை, அழிக்கும் -
காலம் சிதைக்கும் - புரவத்தை அழிக்கும், மருகம் நறுவ
தோலி - திசைக்கும் ஒருவருடனே, அன்பு - பிரியத்தை, அழிக
தும் - ஒன்று அல்ல - (குதால் வரும் கெட) தன்மையன்று
(இ - மறப்பிட்ட படைமாம் ஆதலால்,) தக்கோர் - யோத்தியர்
குன் - ததை, பார்த்து - விருப்பி, கொருவரோ - ஆடுவார்தோ
[அடமாட்டார்கள்,] ஏ - து.

பொருதல் - பத்தஞ்செய்தல். சூதாட்டமும் அப்படிப்பட்ட
தாத்தலால் பொருவரோ என்றார். திருவழிக்கும் என்பதில்
வழிக்கும் என்பிரிதம் வழித்துப்போதும் என்றும் உரை
கூறாம். (மக)

211. வாயம் பிழத்தாரு மல்லற் பொதுமகளிர்
கோம்பிழத்தாரு நெஞ்சிடைபே—மாயம்
பிழத்தாரின் வேறல்ல ரென்றுரைப்பு தன்மே
வாயத்தாரின் னாலே வழுக்கு.

2115 What do those say who are learned in the
Shstras written by studious and clear wis-? Do they
not say that gamblers at dice and those who place their
affections in ruinous harlots, are those only who have
deceitful in their minds?

[illegible]

At this Pateeran, addressing Nala, said.—“O Nala, who possesses the country in which the ploughmen drive, with broken pieces of sugarcane, the buffaloes on the river bank, on which lie scattered priceless brilliant pearls? If you have agreed to play at this wicked game of dice what is to be your wager?”

(இ - ள்.) இப்படி நான் துணிந்திருக்கையில் அவனை நோக்கிப் போகான், திறை இல் - பசுவில்லாத, அதிர் முத்தம் - துறியுள்ள முத்துக்களை, சிந்தும் - உதிர்க்கிற, துறையில் - நீர்த் துறைகளில், கரும்பு - ஓடியா - கரும்புக்கழியை யொழித்து, கட்டை - திண்ணியர், கட்டா - எருமைக்கட்டாக்களை, அடிக்கும் - தாடிக்கட்டிடுகிற, நாடா - நாநிடை யவனே, நிறையில் - சம நிறை அல்லாத, கவறு ஆடல் - ஓசாக்கட்டானுட்பத்தை, நீ - தனத்தையால் - மனக்கொண்டிருந்தால், இப்போது - பொருமட - உத ஆம் - படியான, (பட்டியம்) யாது என்றும் - கதா என்றும் வினாவினும், எ-று.

இந்த பயிற்சிக்கு விதத்துக்கு வராமல் அந்நாட்டைப்
பாது பற்றின க்கொள்க. (சுஉ)

214. விட்டெட விரிவில் வீசி விளங்குமணிப் புணை
உம்; ஒட்டினே னுன்பனையு மோதென்ன மட்
பவிந்தார், மல்லேற்ற தேரளானும் வரன்ப
னைய மாகத்தார், சொல்லேற்றை வைத்தான்
குறித்து;

214. Nala replied. "I have staked my necklace of jeweled robes which emit bright and twinkling rays; what is your wager? To which Putcaran whose shoulders strong in wrestling, were adorned with fragrant garlands, staked as his great wager, his murderous bull.

(இ-ள்.) [புட்கரண ஹேக்கி ரளான் குறியத்,] அப்தி-
யிவதி, துளிர் கல் மனி-பிரகாசிக்குங் காத்திவை விபாபித்
ந் செயது, விளங்கும் - சொலிக்கின்ற, மனி-இரத்தினம்
காண்டபம், பூண் ஆம் - பூணத்தத்த மணிமலைமயம், குட்டி
மணி - பூணயம்கவைத்தேன், உங் பகையம் முதல் என்னை -
உவமிதும் பத்தியம் பெறுதல் - இக்கால் என்னுமிதும், மயி
அளித்த - பாக்கி - இக் புட்கரண, தாள் - மயிமயிதிரித, மயி

வற்ற - மல்கியுத்தந்தை, ஏற்கத்தந்த, தேவாரமம் - வித்திய
புண்டிய புக்கரதும், தன் கொல் ஏற்றம் - தான் - உயர்வு கொல்
தான் திறமுண்டிய விருத்தபத்தை, வான் பனைமம் ஆக - வி
பத்தையமாக, குறித்து - ஏற்பம் தித்த, வைத்தான் -

கலீதொபர்காண்டம் வில்போல் வளைவான் காந்தி. துறந்தினை
அகையுப்பிபாது ஆவற்றின் காந்திகள். கலீதொபர்காண்டம்
வில் என்னப்பட்டன். கலீதொபர்காண்டம் கலீதொபர்காண்டம்
இடையிட்டுக் காணப்படுதலால் விட்டுக்கொள்ளி கலீதொபர்காண்டம்
நூல் வகால்வறு என்றுக் குறித்து கலீதொபர்காண்டம்
கலீதொபர்காண்டம் மேலான பொருள் பாவனைத்த கலீதொபர்காண்டம்
என்பதைக் குறிப்பிக்குவது.

215. காரேயும் கூந்தலார் காரிகைமேல் காத்தி
காரேயும் தோளான் தனிமனம்போல் - தோ
தவருயப் புரண்ட தமையனெடுங் கலீ
கவருயப் புரண்டான கலீ.

215. Just as the mind of Nala, whose shoulders were
decked with garlands, and who loved the lovely
Danayanti, became bent on one subject, so did Kall
nating himself with Patcaran, whose mind was changed
to evil, uniformly roll as the dice.

(இ - ன்.) கார் ஏயும் கூந்தல் ஆர் மேகத்தையா
தன் மயர் சிறைத்த, காரிகைமேல், தமையன் தி
வித்த - ஆனப்பட்ட, தார் ஏயும் - மாறையப் பொரு
தோளான் - தோளியுடைய எனது, தனி - மனம்போல் -
தனிடான மனத்தட்டோல், தோரே - தோராத, தவருய -
பாய், புரண்ட - மாறின, தமையனெடுங் - கலீ - தமையன
தியுபு - கரனெடுக - டக்கொண்டி, கலீ - கலிபுருஷன், கவரு
பார்க்கையாய் புரண்டான் -

பந்தயம் ஆனது விழ்த்தால் வேறுபுருஷனாக் கூறுதல் கலியன்
கலீ மனத்துத், இவைகளால் சந்தியத்தினின்றும் புரண்ட
ஆய் புக்கரதற்குச் சந்தியமாய் மேலே கவருயுது சிந்த
கலிபுருஷனெனத் தருத்துக்கொண்ட, தமையனெடுங்
கலிபுருஷன் கலியன் தவருயன் என்றுத் தெரையுண்டி

216. வைத்த மணியரம் வென்றேன் மறுபலகைத்
கொத்தபனைய முரையென்ன—வைத்தநிதி
தாறு யிரத்திரட்டி தூறுதா றுயிரமும்
வேறுதத் தோற்றான் வேந்து.

216 Pataran addressing Nala said, "I have won
from you, your necklace of jewelled rubies. What will
you stake for the next game? And Nala thus lost to him
innumerable treasure.

(இ - ன்.) வைத்த - (பந்தயமாக) வைத்த, மணியரம் -
இரத்தின மாலை, வென்றேன் - ஆயித்துக்கொண்டேன்
மறுபலகைக்கு - மற்ருறு ஆட் த்திற்கு, ஒத்த - கொ
தின - பனையம், உரை - சொல்லு, என்ன - (பந்தயம்)
சொகையுள் வேந்து - அந்த நளமகாராஜன், வேறு - வேறு
யேறாக, ஐத்த - (பனையமாக) நிறுத்தின, நிதி - திரவியமா
கிய, தாறு - ரத்து - தாறுயிரத்தையும், இரட்டிதூறு - தாறு
யிரமும் - இரட்டித்த அனேக லகங்களையும், தோற்றன் -
தோற்றப் போனான், ஏ - து.

பலகை - சொக்கப் பான்டலகை, ஆட் - த்துக்கு - ஆகுமெ
னயிற்று. இரட்டி - இரட்டேதையுடையது அல்லது வி
தனகையாக இரட்டித்த என்பதுமாம். (உரு)

217 பல்லா யிரம்பரியும் பத்துநா றுயிரத்துச்
தொல்லார் மணித்தேருந் தோற்றதற்பின்—வி
னாட்கள், முன்றோற்று வானின் முகிறோற்று
மாண்பரனை, பின்னோற்றுத் தோற்றான் பிடி.

217. After losing many thousands of horses, and a
million of jewelled chariots of fame; Nala lost his army
of archers; then his male elephants superior even to the
clouds in the heavens and lastly his female elephants.

(இ - ன்.) பல்லாயிரம் - அனேக ஆயிரம், பரியும் - குதிரைகளும்,
பத்து நா றுயிரத்து - பந்தயமாக, தொல் - பூர் - பூரூ
கிதைத்த, மணி - தேறும் - இரத்தின ராமங்களும், தோற்ற
தற்பின் - பின் ஆயின - பின்வந்தவகையாக வானின், முன்

[illegible]

18. + துரங்கம் வென்றேன். தருமபுரைய மேலே
 ன் மாதுரங்கம் பூணு மணித்தோரன்—
 கில், பாவையரைச் செவ்வழியாய்ப் பண்ணின்
 மொழிப் பின்னுக்குற, பூவையரைக் கேட்டுந்
 பெருகுது.

218. Putcaran then said:—"I have won from you your four kinds of armure. What is your next wager?" And Níala, who possessed the jewelled chain-braids by huge horses, lost by dice the damsel who resembled gold, and whose words were as sweet as the maritime tunes played on the harp, and whose tresses were plaited together at the back of their heads.

[illegible]

219. கற்பின் மகளிர்பான் னின்றும் தலைதவடின்
விந்து மகளிர்பான்-மீண்டாற்போல்-நிற்கும்
செவியானை மெய்ம்மைவாய் நின்றானை நீங்கிச்
செவியானைச் கோந்தா டிரு.

219. Lakshmi left the virtuous and upright Nala and joined the base Pritcaran, as if one deserted the chaste Lamsals and joined the harlots who sold themselves by violence.

(இ - ன்.) கற்பின் - பதிவிரதா குணமுள்ள, மகளிர்பான் னின்றும் - பெண்களிடத்திலிருந்து [அவர்களை விட்டென்து] விட்டுத் தலை - தம்மை, தவடின் - கபடத்தினால், விதற்கும் - ஊவ் மகளிர் பவர்க்கு வித்ததுபோல் காட்டுகின்ற, மகளிர் பான் - செவ்வெண்களிடத்தில், மீண்டாற்போல் - திரும்பிப் போய், நிற்கும் செவியானை - நிலைபெற்ற செவ்வெண்களையெனவாய், மெய்ம்மைவாய் நீன்றானை - தத்தியத்திலிருந் தவ்வெண்கள், சேவியானை, நீங்கி - விட்டு, திரு - இவற்றையி, சேவியானை - ஊவ்களில் தாழ்த்துதுவிய புத்தனை, கோந்தான் - தலைநோந்து - து.

இவ்வுழி ருபது கல்விச் செல்வத்தை: அத் தம்புண்டியி டித்திருந்து விதி. லையல்குல் விற்கு மகளிர் எவ்வைம் பாட முணர்: ன் போது மேகலா-ரணத்தரித்த அஞ்சலை விற்கு மகளிர் எனப்பொருள் கொள்க. (சுது)

220. மனைக்குரியா ரன்றே வருந்துயரம் நிற்ப்பார்
சிறைச் சங்கின் வெண்டலையைத் தேனாள் - தனைச்
சூழ, சூவனைப் பனைப்பைந்தாள் சூன்மிதீர்
சாடா, இவளைப் பனைப்பந்தா வின்ற.

220. Pritcaran said: "O Nala, who possessesst the fertile ground, in which the heads of the pregnant conchs become moistened in the honey which falls from the lotus whose thick green stalk springs up from the depths of the water, should not a wife relieve the troubles of her husband? Therefore, stake Damayanti as your next wager."

(இ - ன்.) [இப்படி வெல்லச் சொற்றதை புத்தனை போது] சிறை - சங்கின் - சூவறையின்குடும் சங்கிய புத்தனின்.

விவர தகவல் - துட்டை, திசுக்குகையெய்துபவ்வெதிற்
நிலைதனி - தெய்வருக்கால் நனைக்கின்று, சூவையாரினை
புல்லவருட்டை, பணையருத்த, தம்பந்தார் - மகிமையான
தூன்கோபுதபய, குண்டு நீர் நாடார் - ஆமுனை உயமுனை
கட்டையுடைய நளனே, மனைக்கு உரியார் ஆண்டு இல்லறத்
திக் குடியவர்களாகிய மனைவிகளல்லவா, அனாதி - அனாத
தீர்ப்பார் - (கணவர்க்கு) வரும் மதுரத்தையுடைய தம்பந்தம்,
அதலின், இன்று - இப்போது, இவனை - இத்தகையவனை,
பணயம் தா - பணயமாகத் கொடு, எனது - எனது
முடித்துக் கொள்க, எ - று.

221. இனிக்கு தொழிந்தோ மினவண்டு கிணை
கனிக்குத வார்பொழிலின் கண்ணே - பனித்த
தப், பும்போ தவிழக்கும் புனனாடன் பொரு
மகளே, நாம்போது மென்ற னளன்.

221. Nala, addressing Damayanti, said - "O thou
excellent daughter of king Bhima, who possessest the
fertile country in which the warms of bees in the grove
of fruitful and lofty mango trees, ploughing and sheafing
and humming on the bright flowers, make them to
'blossom! We have renounced dice from this time. We
-shall now go."

(இ-ள்.) [நளன் எல்லாந்தோற்று வறியறைய நிற்கையில் த
யுத்தியைப் பந்தயமாக வைக்கும் ப.பு.க்கான் கொன்னத
கேட்டுச் சொன்னது] நளன் - இன வண்டு கிணை -
யுமையுள் வண்டிகள் குடைந்து, கிணை - பழங்காயுண்டி,
தூதம் - மாமார்களுடைய, வார் - மூன்றிலிந்தன் - பெரி
தெய்வத்திலே, பனிச் - அகச்சந்து, பாநி - பருவநீர்
போது அவிழ்க்கும் - மூ ஆரம்புகளை விரிவிக்கப்படு
பெரும்பாடு - நீர்வளமுள்ள விதம்பலாட்டியானது
பொரு மனை - பொருபொன்ற மகளே, இனிக்குத
தப, துந்தோம் - ததா - ததை, துந்தோம் - ததா
தாம் - போதம் - போவாம், எவறு - எ - று, எ - று
பனித்த என்னும் மனையே, ததை - ததா - ததை
போவாம் - ததா - போதம் - போவாம், எவறு -
ததா - ததை - ததா - ததை - ததா - ததை - ததா - ததை

222. மென்காற் சிறையன்னம் வீற்றிருந்த மென்
மலரைப், புன்காகங் கொள்ளத்தான் போனும்
போல்—தன்கால், பொடியாடத் தேவியொடும்
போயினு னன்றே, கொடியானுக் கப்பார்
கொடுத்து.

222. Just as the soft-footed and downy-feathered swan
resigns to the mean crow, the soft lotus flower on which
she sat with pride, so Nala gave up to the cruel Putcaran,
his kingdom; and in company with Damayanti walked
away, the dust cleaving to his feet.

(இ-ள்.) மெல் கால் - மென்மையர்ன் பரதங்கனையும், சிறை-
மலருக்கையு முடைத்தான், அன்னம் - அம்சப்பதியானது,
வீற்றிருந்த - (தான்) பெருமையோடு உட்கார்ந்திருந்த, மெல்
மலரை - மெல்லிய தாமரைப்பூவை, புன் காகம் - அற்பத்
தன்மையுள்ள காக்கை, கொள்ள - கைப்பற்றிக்கொள்ள,
தான் - அது, போனும் போல் - போய்விட்டதைப்போல், அப்
பார் - அந்த இராச்சியத்தை, கொடியானுக்கு - கொடியவனுனை
புட்கரனுக்கு, கொடுத்து - தன்கால் - தன் பாதம், பொடி-
யா - தூள்லேபடியும்படி, தேவியொடு - மனைவியோடுகூட,
அன்றே போயினு - அன்றைக்கே போனான் (நளன்), எ.ம.

உம்—அசை. இப்படியே பிறவிடத்தம் பொருளில்லாத
உம்மையை அசையெனக் கொள்க. (ருக)

223. கடப்பா ரெவரே கடுவினையை வீமன், மடப்
பாவை தன்னுடனே மன்னன்—நடப்பான்
வனத்தே செலப்பணித்து மாயத்தாற் சூழ்ந்த
தனைத்தே விதியின் வலி.

223. The powers of Fate, having caused Nala to go to
the wilderness in company with Damayanti, the daughter
of Bhima, seemed to surround them with deceit. There-
fore, no one can escape the evil caused by cruel Fate.

(இ - ள்.) கடு வினையை - கடுமையான விதியை, கடப்பார்
பாவர் - தாண்டிச்செல்ல வல்லவர் யாவர்? விதியின் வலி -
வினையின் வல்லமையானது, வீமன் மட பாவை தன்

ஹட்டன் - தம்பர்த்தியுடனே, மன்னன் - நளமகாராஜன், ஹட்டன் - நடப்பவனாகி, வனத்தே செல பணித்து - கட்டுவது போம்படி செய்து, மாயத்தால் - வஞ்சகையினால், மாயத்தால் அனைத்தே - சுற்றிக்கொண்டதுபோல விருந்தது, எ-று.

விதி வேண்டுமென்று நளனை இப்படிச் செய்யச் செய்து, யான் ஆலோசித்ததே யல்லது, நளன் அப்படியாகுந் தன் கையினால் ஸன் என்று குறித்து விதியைக் கட்டக்க யார் திறம் என்று வினா பித்தார். ஏ - அசு. அப்படிப்பட்ட மாயத்தால் (இவ்

224. ஆருயிரின் றுயே யறத்தின் பெருந்தகையே, பேரருளின் கண்ணோ பெருமானே யெய்யார் டத்தனது, யார்க்கப்போவதுநீ யாய்க்கேனது தங்கண்ணின், நீர்வார்த்துக் கால்கழுவாயினது.

224. The inhabitants of the town of Mahavandur, washing the dust of their feet with tears, addressing Nala, said:—"O thou, that art a mother to our precious lives, that resemblest the great penance done by Girnar-chal, art like the eye of tender mercy, O king; Whom have you appointed to protect this town that you leave it thus to go away?"

(இ - ள்.) [அப்பொழுது ஆநகரத்தார் அசுனை (செங்கி) தம் கண்ணின் நீர் வார்த்து - தம் கண்ணீர்களை யூத்தி, கால்கழுவா நின்று - படுத்துக்கொ, யலம்பிக்கொண்டு, இவ் வுயிர்த் தாயே - அருண்மயான உயிர்களினுடைய தாய்போன்றவனே, அறத்தின் பெரு தவ்வி - தருமத்தினது பெரிய தவத்தோடு ஒத்தவனே, பேரருளின் கண்ணோ - பெரிய இரக்கத்துடன் கண்ணுக்குச் சுமராமானவனே, பெருமானே. - அதிபதியே, பன் இடத்தை - (இடத்தி) பூமியின் இடத்தை, தேவந்தகையேன்தபடி, யார்க்கப்போவன் இரக்கிக்கொண்டு, இவ் வுயிரு - அவ்விடத்தில், போவது - போகிறது, என்று சொன்னார், எ-று.

போவது தொழிதெயர் கழுவாய், உண்டானது என்பது தொன்றப்பலனாகி. - எ-று. (இ - ள்.)

துக்கத்தினால் தலைபிறங்கி நின்றுதனால் மாலின்மேல் கண்
ணர்ஒழுகிற்று. (104)

225. வேலை கரையிழந்தால் வேத நெறிபிறழ்ந்தால்
ஞால் முழுது நடுவிழந்தால்—சீலம்
ஒழிவரோ செம்மை யுரைதிறம்பாச் செய்கை
அழிவரோ செங்கோலவர்.

225. "Though the sea should overflow its bank, and
the Vedas depart from their own rules, though all the
inhabitants of the earth should depart from justice, will
the accepted monarch swerve from the right path? Will
they violate the truth in any one instance?"

(இ-ள்.) [அவர்கள் தங்களுக்குள் சொல்லிக்கொள்வது]
வேலை கரை இழந்தால் - சமுத்திரம் கரையைக் கடந்தால்
யும், வேதம் நெறி பிறழ்ந்தால் - வேதமானது சத்தியத்தையி
ன்னதும் மாறினாலும், ஞாலும் முழுதும் நடு இழந்தால் -
புறியெழுந்தும், மடவிலைமுடியை விட்டாலும், செங்கோலவர் -
செவ்வயன் துரைத்தனமுடையவர், சீலம் ஒழிவரோ - நன்
னெழுத்துத்தினின்றும் நீங்குவார்களோ, செம்மை உடைய
செவ்வயனாகிய சொற்கள், திறம்பா செய்கை - மாறாத
செய்கை, அழிவரோ - அழியப்பெறுவார்களோ, (சத்தியம்
தப்புவார்களோ என்பதாம்), எ - று.

வினையெச்சங்கள் செவ்வெண். - (105)

226. வடியேறு கூரிலேவேன் மன்னாவோ வுன்றன்
அடியேங்கட் காதரவு தீரக்—கொடிநகரில்
இன்றிருந்து நாளை யெழுந்தருள்க வென்றுரைத்
வென்றிருந்த தோளான்றாள் விழ்ந்து. [தாள்]

226. Worshipping at the feet of Nala, who possessed
victorious shoulders, they said—"O king, who possesseth
a leaf-like lance, sharp and powerful as a thunder bolt! to
oblige us, your servants, remain in this town, adorned
with flags, and go on the morrow"

(இ-ள்.) [மேலும் அவர்கள்] வென்றிருந்த-ஐயம்வீற்றிருந்த,
தோளாள் - புஜமுள்ள நன்னடைய, தாள் விழ்த்த - பாதத்
தில் விழ்ந்து, வடி - வடித்த, ஏறு - இடிபாடு, கூர் -

இலையுயர்ந்து, இலை - இலையொத்த, வேல் - வேலாயுதமுடைய, புகழ் ஓடியா - மன்னனை, உன்றன் அழியுங்கட்கு - உன் அழகு வாய்க்காது எங்களுக்கு, ஆதரவுதீர - துன்பநிலை நீங்குமா, கொழுக - கொழுகள் விளங்குதல் இப்பட்டணத்தில், இன்று இருந்து - இன்றைக் கிருந்து, நாளை எழுந்தருள் - நாளைக்குப் போவேண்டும், என்று உரைத்தார் - என்று பரந்தரிசினன் சொன்னார்கள், எ - று.

மனனாவோ - புலம்பலில் ஓகாரம் விளிந்துபாய வந்தது வென்றி - வெற்றி, ஈறுதொக்கது; வென்று வென்மெச்சமா கொண்டு ஜயித்திருந்த என்று பொருள்சுற்றின் பிறகாலத்திற் கந்திரமையிலையெனத் தோன்றிச்சிறப்பிப்பதாய், வென்று என்வே ஒருபெயராச் சிலர் கூறுகின்றனர். கொடு இந்தரில் என்று பிரித்து, கொடுமையான இந்தப்பட்டணத்தில் என்று உரைக்கலாம். (இரு)

226. மன்றலிளங் கோதை முககோக்கி மாநகரவாய் வின்றுருகு வார்கண்ணி னீர்நோக்கி - இவ்வழி கிருத்துமோ வென்றா னிளங்குதலை வாய்ப்பு வருத்தமோ தன்மனதில் வைத்து.

227. Addressing the fragrant and soft-breasted Devayanti, Nala, asked: - "Shall we remain here to-day? Was this because he saw the tears of the people who were in the great town? Or was it because he saw the suffering of his wife whose speech was like the purring of an infant?"

(இ - ள்.) மா நகர்வாய்வின்று - பெரிய பட்டணத்தின்கண் இருந்து, உருகுவார் - மனந்தளர்ந்து வருந்துகிறவன், இவ்வழி - இவ்வழியோ - கண்ணிசைப்பார்த்தோ, நகர்க்குள் வாய்ப்பு - இளமையான மழைச்சொல்வ வாய்ப்பைக் கண்டிப்பது, வருத்தம் - வருத்தத்தை, தன் மனத்தின்கண் இருத்தல் இருதயத்தில் எண்ணிப்பா (நாடி), முடிதல் - தன் வாழ்க்கையைத் தக்கொண்ட, இளம் கோதை - இளமையான மூலமாய்க்கிவிட்டு, முகம் நோக்கி - முகத்தைப்பார்த்து, இவ்வழி - இவ்வழி, இங்கு - இங்குத்திரிந்து, இருந்திடுக - இருந்திடுக, என்னுள் - எ - று.

இருத்தம் — தன்மைப்பன்மை யுளப்பாட்டு வினைமுற்று ;
தம் விஞ்சி எதிர்காலங் கட்டியது [பதவியல்-கவு -ம் -ஞ்.]
ஒகரம் வினா வருத்தமோ என்னும் ஒகரத்தை நோக்கி,
பதத்து என்னைப்பைகளிற் கட்டிஞோம் ; இது ஐயப்பொருள்.

228. வண்டாடுந் தார்நளனை மாநகரில் யாரேனும்,
கொண்டாடி னாதம்மைக் கொல்லென்று —
தண்டா, முரசுறைவா யுரங்கென்றான் முன்னே
முனிந்தான், கரசநியா வேந்த னழன்று.

228. Putcavan, who knew not how to sway the sceptre,
becoming enraged as before, addressing one of his fol-
lowers said :—“ Let it be proclaimed by continued beating
of the drums that those shall be put to death who shew
attention to Nala, who is adorned with a garland on which
the bees swarm.

(இ - ள்.) [இப்படி யிருக்கையில்] அரசு அறியா வேந்தன்-
துரைத்தனத்தை அறியாத புடகரரசன், முன்னே முனிந்-
தான்கு அழன்று - முன்பு கோபித்ததுபோலக். கோபித்து,
மாநகரில் - இந்தப் பெருநகரத்தில், வண்டு ஆடும் தார்-வண்டு
கள் களிப்போடு அசைந்தாடிக்கொண்டிருக்கப்பெற்ற பூமலை
தார்த்த, நளனை — யாரேனும் கொண்டாடினா தம்மை - யாரா
னும் உபசரித்து ஆதரித்தவர்களை, கொல் என்று - நீ கொன்-
துபோடு என்று (ஒருவனுக்குக் கட்டினையிட்டு,) தண்டா முரசு-
றைவாய் - ஓயாத பேரிகையை அடித்து ஒசைப்படுத்து,
என்றான், எ - று.

ஆங்கு - அசை. முன்னே என்றது குதாரும்பேரது ; ஆ-
டத்தில் ஆவேசங்கொண்டு கோபித்தல் இயல்பு. கொண்டா-
டின வரைக் கொல்லென்று பாடமோதின மிகநேர். வண்டா-
டுந் தார் முதலிய விசேஷணங்கள் முன்பிருந்த நிலைநோக்கி.

229. அன்றையும் பறையரவங் கேட்டழிந்து நைந்து
பிறைநுதல் ளோ பேதைமையை நோக்கி — முறு-
வலியா, இந்நகரக்கீ தென்பொருட்டா வந்த
தென வுரைத்தான், மன்னகற்றுங் கூரினேவேன்
மன்.

229. Nala, who possessed a sharp leaf-like lance with which he destroyed his royal foes, becoming depressed, as he listened with sorrow to the beating of the drums, gazed at Damayanti, whose forehead resembled the crescent moon, and smiling at her simplicity, said:—"It is on my account that troubles have come upon this city."

(இ - ள்.) மின் அகற்றும் - புகைமன்னர் நீக்கும்படியான, சூர்-இலை வேல், நளன் - சூர்மையான இலைபோன்ற வேலைத் துரித்த, நளமகாராசன், அழையும் பறை அரவும் - அழக்கின்ற வாத்தியத்தின் ஓசையை, கேட்டு, - அழிந்து - மனநொந்து, கைந்து - சோர்ந்து, பிறைநுதலாள் - தமயந்தியின், பைந்த மையை - நுட்பம் அறியாததன்மையை, நோக்கி, - முற வலியா - நகைத்து, இந்நகர்க்கு - இப்பட்டணத்துக்கு, நதி - இந்தத்துன்பம், என் பொருட்டு ஆ - என்னிமித்தமாக, வந்தது என் - உண்டாயிற்றென்று, உரைத்தான் - சொன்னான், எ - று, (இ - ள்.)

230. தன்வாயின் மென்மொழியே தாங்கின னோய் நகர்ப், பொன்வாயில் பின்னாகப் போயினான் - முன்னுளில், பூமகளைப் பாரினெனும் புல்லினான் - றன்மகளைத், கோமகளைத் தேவியொடு கொண்டு.

230. Nala, who once possessed riches and a kingdom, taking his son and his daughter with his wife, and speaking in gentle tone, left behind him the golden gate of that fertile city.

(இ - ள்.) முன் காளில்-இதற்கு முந்தியகாலத்தில், பூமகளை - புலக்குமியை, பாரினெனும் புல்லினான் - பூமித்தலியொடு அணைந்தவனாகிய நளமகாராஜன், [செவ்வழம் இராசியையும் பெற்றவனென்றபடி,] தன் மகன் - தன் குமாரையும், கோமகன் - தன் புத்திரியாகிய ராஜ கன்னிகையையும், தேவியொடு - மனைவியான தமயந்தியொடு, கொண்டு - துடிக்கெல்லாம், தன் வாயில் - தன்னுடைய வாய்க்கிலை, மென் மொழியே - மெதுவான சொல்லியே, தாங்கினான் - உடைபடாது, ஓங்கும் மகன் - உயர்ந்த பட்டணத்தின், பொன்வாயில் -

பொன்னும்கெய்த வாசலானது, பின்னாக - பின்முறத்தது
 ஆகும்படி, போயினான், - எ -று. அப்பொழுது நளவெண்பா
 மக்கள் பாரினோடும் புல்லினான் - திருமால் என்று கொண்டு
 தன் முன்னிலில் அதாவது ராமாவதாரத்தில் சென்றதுபோ
 வென்பது குறிப்பு.

மனைவியை மக்களையும் இட்டுக்கொண்டு யாரிடத்துக் கடின
 சொல்லில்லாமல் நற்பேச்சையே பேசிக்கொண்டு நகரை
 விட்டுத் திரும்பினோக்காது சென்றனென்பது கருத்து. (100)

231. கொற்றவன்பாற் செல்வாரைக் கொல்வான்
 முரசுதைந்து, வெற்றியொடு புட்கரனும் வீற்றி
 ருப்ப - முற்றும், இழவு புமோபோ வில்லங்க
 டோறும், குழவிபா உண்டிலவே கொண்டு.

231. While Putcaran being elated with victory, com-
 manded the drums to be beaten, and a proclamation
 issued, that all should be put to death who followed Nala,
 every house in the city was in mourning, as if there were
 death in it, and even the infants ceased to drink their
 mother's milk.

(து - ன்.) கொற்றவன்பால் செல்வாரை - நளமகாராசனிட
 த்திற் போகின்றவர்களை, கொல்வான் - கொல்லுதற்கு, முரசு
 தைந்து - பேரிகை அடிப்பித்து, வெற்றியொடு - ஜயத்தோடு,
 புட்கரனும் - கற்று இருப்ப - பெருமையா யிருக்குமளவில்,
 வீற்றி - அப்பட்டணமுழுதும், இழவுபுடும் ஆறு போல் -
 இழவுபட்ட மத்ததைப்போல், இல்லங்கள் தோறும் - வீடுகள்
 தோறும், குழவி - குழந்தைகளும், பால் - பாலை, கொண்டு -
 விருப்பப்பொண்டு, உண்டிலவே - உண்ணவே யில்லை, எ -று.
 மகாராஜர் தேற்றப்பொருளில் வந்தது. குழவி என்றும் -
 அப்பட்டணம்மை விகாரத்தால் தொட்டது. உண்டில - உண
 வுபட்டிராமலை வினைமுற்று. (சு0)

232. சந்தச் சமுற்ற மனைபுற் சதங்கையணி -
 வாய்நகரின்ரு வேவப் பதைத்துருகி - எந்தாய்
 உட்கொண்டோய் என்றறிய வழியான தெய்வான
 - உட்கொண்டோய் மனைவென்றார் கலுழந்து.

232. The feet of his son, which were encircled with ankle-rings and which resembled the lotus flower, and the feet of his daughter, which were adorned with ankle ornaments, and were as tender as a young leaf, becoming painful: and the children faint and weary, exclaiming weeping:—"O father and mother who possess not our elephants! Have we come to the end of our journey?"

(இ - ள்.) [அப்போது நள்ளுடைய புத்திரனும் புத்திரியும் பெற்றோரை நோக்கிச் கூறுவது.] சந்தம் - அழகுண்ட புதுப் பிரகண்டையணிந்த, தாமரையும் - தாமரைபோன்ற பாதங்களும், சதங்கை ஆணிப் பாதசரம் ஆணிந்த, பைத்தயிரும் பசுமையாஸ்துள்ளிரைப்போன்ற பாதங்களும், நெய் - மெல்லுத்தினால், பதைத்து - தவித்து, உ - மனங்கொடுத்து, ககந்தி - கலங்கி, எந்தாய் - எம் தக

தோய் - பெரியமணிமாலை ஆணையுடையவனே உடையவன் வழிமுழுவதையும், கடந்தோமோ - தாண்டினோமோ என்று

சுழற்றுகிற யென்பதை ஆண்டிள்ளைக்கும், தகையென்பதைளிர் என்பதை பெண்டிள்ளைக்கும் குறியாக கொள்ளப்பட்டது பாளைக்குச் சிறந்த மணிவடமென்று புனைவது வழக்கம். ஆகவே அப்படிப்பட்ட பாளையை யென்பது தின்று இவ்வாறு கால்னோல நடக்க நேர்ந்தது ஏழென்க குறியாய் அகனனம் விளித்தாரென அறிக; ஆன்றோர் மகிதமு இமைதொடும் ஆழந்துபேசுதல் இயல்பாம். எந்தை என்னுதற்கு [பெயரியல் சக - சஅ - ம்] சூத்திர விதிகளால் திரியும், எந்தாய் என்பதற்கு ஈறு இயல்பும் வந்தன. என்மைய என்பதற்கு [பெயரியல் 100-104-ம்] சூத்திரங்களுக்கும் அவ்வுதரவுந்தது. ஒரு சொல்லையே பெற்றோரிடமிருந்து அனாதை! வழியானதெல்லாம் என்பது ஒருமையின் புறமைவழி வழங்குமதி [பெயரதுவியல் 105-ம்] இவ்வுதரவு

233. The feet of his son, which were encircled with ankle-rings and which resembled the lotus flower, and the feet of his daughter, which were adorned with ankle ornaments, and were as tender as a young leaf, becoming painful: and the children faint and weary, exclaiming weeping:—"O father and mother who possess not our elephants! Have we come to the end of our journey?"

தெரியாது சித்திரம்போலினின்றிட்டான் செம்
புரிவான் துயராத் புலர்ந்து. [மை

233. The virtuous Nala, regarding the sorrow of his innocent children and contemplating the destructive power of Fate which surrounded them, became insensible through sorrow, and stood as immovable as a picture.

(இ - ள்.) செம்மை புரிவான் - நன்மை செய்பவல்ல நளமாகா
தான், துய - சுத்தரான, தன் மக்கள் - தன் குமாரருடைய
துயர் நோக்கி - வருத்தத்தைப் பார்த்து, குழ்கின்ற - (தன்
நோச்) சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற, மாய விதியின் - மேர்சூது
செய்யவல்ல விதியினது, வலி நோக்கி - பலத்தையும் பார்த்து
துயரால் புலர்ந்து - துக்கத்தினால் உலர்ந்து, யாதும் தெரி
யாது - எதுவுந் தோன்றாமல், சித்திரம்போல் - (எழுதப்பட்ட)
சொருபத்தைப்போல, நின்றிட்டான் - நின்றான், எ - து.

நின்றிட்டான் என்பதில் இடு - அசைநிலை; இப்படியே இருந்
தரு, என்பவைகளையும் கொள்க, எழுந்திருந்தான் போதத்
தான் என் ன உதாரணம்; இவற்றைத் துணைவிசையென இங்
காலத்தார் வழங்குவர். முற்பாட்டில் இருவரையு நோக்கி மக்
கள் சொன்னதாகக் கொண்டபோது இப்பாட்டில் இருவரும்
சித்திரம்போல் நின்றிட்டார் என்னவேண்முவ தன்றோடு
விவ வேண்முவதே, ஆயினும், இத்துன்பத்திற்குக் காரணமாக
நின்றவனானதினால் அரசன் மிக்க துயரமுற்று நென்ப
தோன்ற இங்ஙன முரைத்தாரென அறிக. (சு2)

234. காத லிருவரையுங் கொண்டு கடுஞ்சுரம்போக்
கேத் முடைத்திவரைக் கொண்டுநீ - மாதராய்
விமன் றிருநகர்க்கே மீளென்றான் விண்ணவர்
முன், தாமம் புனைவானைத் தான்.

234. Addressing Damayanti, who placed on him the
marriage garland before the Gods, Nala said: - 'O thou
fair one! It would be a sin for us to take, into the dense
forests, these two children who are worthy of our love.
Therefore take them with you and go to the beautiful
town of your father, Bhima.'

(இ - ன்.) விஷணுவர் முன் தேவர்களுக்கெதிரில், தாமஸ்
புனைவானே - (த - னக்கு) மாலைகுட்டின தமயந்தியை (கோக்கி)
மாத்தராய் - அழகுடையவளே, காதல் இருவரையும் கொண்டு
கம் அன்புக்குரிய இம்மக்களிருவரையும் இட்டிக்கொண்டு, கமி
கரம் போக்கு - கமிமையான காட்டிற் போவது, ஏதம்
உடைத்து - குற்றமுள்ளது (ஆதலின்,) நீ - இவரைக்கொண்
டு - இம்மக்களை விட்டிக்கொண்டு, வீமன் திரு நகர்க்கே - (உன்
கந்தையாகிப்) வீமராஜனுடைய சிறப்புள்ள பட்டணத்துக்கே,
புள் - சென் - என்னுன் - (நளன்) எ - று. தான் - ஆசை.

கரம் - மாலைநிலமுழாம். போக்கு - தொழிற்பெயர் ; போ-
பகுதி, கு - விசுதி. (கூக)

235. குற்றமில் காட்சிக் குதலைவாய் மைந்தரையும்,
பெற்றுக் கொள்ளாம் பெறலாமோ - கொற்றவ
னே - கோக்கர் தலனைக் குலமகளுக் கென்றுறை
த்தான், நோக்கான் மழைபொழியா நொந்து.

235. The tears flowing like rain drops from her eyes
and she was distressed, Damayanti replied, "O king! to
the lady of high birth innocent and prattling children may
be born; but can she get a high born husband?"

(- ன்.) [அதுகேட்டுத் தமயந்தி] நோக்கால் - நேத்திரத்தி
மழை பொழியா - மழையைப் பொழிந்துகொண்டு [அழு
கான் டென்கிறபடி,] நொந்து - வருந்தி, கொற்றவனே -
னே, குல மகளுக்கு - நற்குலத்துப் பிறந்த பெண்ணுக்கு,
ம் இல் - தோஷமில்லாத; காட்சி - தோற்றத்தையும்,
ல வாய் - மழலைச் சொல்லுள்ள வாய்பயமுடைய,
தரையும் - மக்களையும், பெற்று கொள்ளாம் - பெற்றுக்
ளாக்கடும், கோ காதலனை பெறலாமோ - மேலுற
ணவனைப் பெறக்கூடுமோ, என்று - உரைத்தான் -
ன்னான், எ - று.

VACA

தலமகளுக்கு என்பதில் குவ்வுருபு கந்தாப்பொருளில் வக்
கரையும் என்றுமிடத்து உம்மை சிறப்புப் பொரு
விசேஷம் களம் காட்டப் பட்டது. (1)

இவ்வேகைதவந்தான். கிங் கருத்திற் கன்றுபகற்றிச்,
 செய்தவந்தா செய்தனையுஞ் செய்தாலும் —
 மைதிர், மகப்பெறு மானிடர்கள் வாள்வர்தம்
 பெருங்குப், புகப்பெறுர் மாதராய் போந்து.

236. Nala then said :—"O Damayanti ! the man who
 does not beget children who remove sin, and per-
 ceivable penance, but he can never enter the heavenly
 regions (Swerga) where the Gods reside."

(இ - ள்.) [அதற்கு நான் சொல்வது] மாதராய் - தமயன்
 - தமையே; கைதவம் நீக்கி - - வருச்சகத்தை விட்டு, கருத்திற் -
 முடிதில், கறை அகற்றி - குற்றத்தை நீக்கி, எத் தனை செய்
 தவம் செய்தாலும் - அநேக கல்ல தவங்களைப் பண்ணினாலும்,
 மைதிர் - பாவத்தைத் தீர்க்கும்படியான, மக - மக்கள்,
 பெறு - ஈனாத, மானிடர்கள் - மனிதர், வாள்வர்தம் - தேவர்க
 ளுடைய, ஊர்க்கு - ஊராகிய சொர்க்கத்தில், பே - போய்,
 புக பெறுர் - பிரவேசிக்க மாட்டார்கள், எ - று.

தான் - இரண்டும் அசை. செய்தவம் என்பதில் செய்
 செய்த செம்மையின் பிகாரம். [பதவியல் கூ - ளும்] இது திர
 னால் நறவுகெட்டு முன்னின்ற மெய் திரிந்தது. - - அசை
 முற்றும்மை யென்னவுங் கொள்ளலாம். மக என்பது
 பெண்ணுக்குப் பொதுவாய் நின்று மகவை மகவால் என
 னப்படும்.

237. பொன்னுடைய ரேனும் புகழுடைய ரேனும்
 யென்னுடைய ரேனு முடையரோ — இன்
 சில், புக்களையுந் தாமரைக்கைப் பூநாறுஞ்
 செய்யவாய், மக்களையிங் கில்லா தவர்.

237. "Though one possess wealth and fame and
 things else, if he does not beget children, whose lotus-
 hands dabble in the delicious food, and whose roses mouth
 as fragrant as a flower, he is destitute."

(இ - ள்.) [அதற்கு நான் கூறியது] இங் னுடைய - ந
 னுடையன் சென்றிடு; புகழு - பிரவேசித்த, - -
 [நீட்ட தாமரைக்கை - தாமரைப்பூப்பெண்]

அந்தம் பூவவப்போல் பரிமளிக்கிற, செய்வாய் - சுவந்த
வாய்ப்புமுடைய, மக்களை - புத்திரர்கள், இங்கு - இவ்வாறு
கத்தில், இவ்வாதவர் - அடைபாதவர், பொன் உடையரேனும் -
திரவியத்தை யுடையவர்களானாலும், புத்திர உடையரேனும் -
கிர்த்தியை யுடையவர்களானாலும், மற்ற - இவ்வாறு, என்
தையுடையரேனும் - எதை யுடையவர்களானாலும், உடையரே -
உடையவர்கள் னாவார்களோ, [ஆகார்களோ] ஏன - இவ்வாறு
(நகுதளம்.) “அமித்தினி மாற்ற வினிகேதம் மக்கள் -

புத்திர பவியே சிறுகை யளாவிய கூழ்” - மந்திரப்படி
இவ்வாறு யென்பது இன்னமையமாத்திர முன்னத்தினியின்
செய்யப்படுமொரு எல்லாததாம். உடைத்தா காலம் உடைய
ததுமியின் செய்யப்படுமொருள்ளதாம். (கரு)
முதல் சொன்ன கலையின் துறையினததுங் தோழாத
லும், என்ன பயனுடைத்தா : மின்முகத்து
முன்னக், குறுகுதலைக் கிங்கினிகா கோல
கள் பால்வாய்ச், சிறுகுதலை கேளாச் செவி.

238. “The ear that has heard all the precepts of the
Vedas; what benefit it has derived, if it has not listened
to the soft prattling which proceeds from the mouth
smelling of milk, on the sweet faces of the high born
children, whose feet are adorned with ankle rings which
clash when they meet and clasp.”

(நகுதளம்.) இன் முகத்து - இன்னமையான முகத்தினிடத்தினி
முன்னம் - எதிரில், குறுகு - குறுகின், தலை - தலைப்பக்கம்
யுடைய, கிங்கினி - சதங்கைமாலை யணிந்த, கால் - பாதங்க
ள்ள, மேன்றங்கள் - மேன்றையான புத்திரருடைய, பால்
வாய் - பாலுண்ணும் வாயின் அடியாய், சிறு - சிறு
காலம், குறுகு - மழலைச் சொந்தின், கேளா - கேளாத, செவி -
து, மொண்டி - எண்ணிச்சொன்ன, கலையின் - சொஸ்திர
தத்துவத்ததாம் - விவையாக் கிளவ்வாற்றி வாய்,
முதலாம் - படித்ததும், என்ன பயன் - என்ன பிரயோ
கம் உடைத்த லும் - உடையது லும், எ -

240. தனக்கதிவேற் கனையாய் செல்வாய்
சென்றி, என்னைன்னு மிவ்வற்றமங்கனையாய்
தனக்குரிய, தானம் துடைத்துத் தரும்கின்ற
வோபறித்து, மானம் துடைப்பதோர் வான்.

240. Nala replied:—"O Damayanti whose eyes are
as bright as angry lance! Were a man to go to me for
wealth, and say, to him, 'Give to me what thou
arest would be like the sword which destroys his hope
of obtaining the future world, which roots up his
virtue and overthrows greatness.'"

(இவர்) [இதற்கு நான் பதிலளித்து] செல்வாய் -
மடவாய் - உங்களுக்கு விசுவசுமுழுக்கக் கொடுத்திருக்கிற
புடைம - பெண்ணை, செல்வாய் - சென்று வந்து செல்வாய்
என்பது போன்று - எனக்கு - என்னும் - எனக்கு - எனக்கு
இவ், இவ்மாதம் - இச்சொல்லினால், தனக்கு - உயர்வு -
செய்த புண்ணியத்தினால்) அவன் - அவன் - அவன்
தனம் துடைத்து - தனக்கு - தனக்கு - தனக்கு
வான் - வந்தது - வேரோடு - பிடுங்கி, மானம் - மானம்
பெருமையை யழிக்கவல்ல சகிய, அவர் - வான் - வான்
அண்டாய் - எ - னு -
தனம் துடைத்து - தனக்கு - தனக்கு - தனக்கு
தினம் துடைத்து - தனக்கு - தனக்கு - தனக்கு
யிவ்வற்றமங்கனையாய் - தனக்கு - தனக்கு - தனக்கு
இவ்வற்றமங்கனையாய் - தனக்கு - தனக்கு - தனக்கு

241. மன்னராய் மன்னர் தமையடைந்து ஸார்ப்பெருந்தி
இவ்வழிதான் - தேக்கியிருப்பாரேல் - பெருந்தி
பெரும்பே டிகளாரேற் சித்தரே யவனென்று
வரும்பேடை மாணே யவர்.

241. "O thou that resembled a sage dost thou woe
were to go to monarchs and obtain from them wealth and
grand food, they are like the eunuchs spoken of in the
scriptures, or the blind men."

இவ்வழிதான் - தேக்கியிருப்பாரேல் - பெருந்தி
பெரும்பே டிகளாரேற் சித்தரே யவனென்று
வரும்பேடை மாணே யவர்.

தமை. அடைந்து - பிற அரசரைச் சேர்ந்து, வாழ்வு எய்தி - வாழ்வைப்பொருந்தி, இன் அமுதம் தேக்கி - இனிமையான அமுதத்தையும் நிறைத்து, இருப்பாரேல் - இருப்பாரானால், அவர் - சொன்ன - சூல்களில் சொல்லப்பட்ட, பெரு பேடி - பெரிய பேட்டுப் பெண்களாயிருக்கவேண்டும், அலறேல் - அப்படிப்பட்டவர் அல்லாதவரானால், பித்தரே அன்றோ - மையத்தியம் பிடித்தவரே யுல்லவோ, எ -று. (ங்.)

242. செங்கோலாய் யுன்றன் திருவுள்ள மீதாயின் - எங்கோன் விதர்ப்ப நெழினகாக்கே - நங்கே - லக், காதலரைப் போக்கி யருளென்றான் காதலருக்கு, கேதிலரைப் போல வெடுத்தி.

242. Damayanti, as if she bore enmity towards the children, who were the objects of their affection, said:— "O sceptred king, if such be your determination, then send our lovely children to the beautiful capital of our king, the king of Vidarpa."

(இ - ள்.) [அதற்குத் தமயந்தி] காதலருக்கு - ஆசைத்தி - மக்களுக்கு, ஏதிலரை போல - பகைவரைப்போல் நின்று, செங்கோலாய் - அரசனே, உன்தன் திருவுள்ளம் - உன்னுடைய கருத்து, ஈது ஆயின் - இதுவானால், நம் - நம்முடைய, கோலம் காதலரை - அழகுள்ள மக்களை, எம் கோன் - எங்களுக்குடைய அரசனாகிய, விதர்ப்பன் - விதர்ப்பராஜனுடைய, எழின் - நன்கே - அழகுபொருந்திய பட்டணத்தக்கே, போக்கி - அருள் என்றான் எடுத்து - அனுப்பி அருள் என்று துக்கிச் சொன்னான், எ -று.

உ - பிரிநிலை. பிரிய மனந்துணிந் துரைத்தமையின் ஏதிலரைப்போலவென்றார். (எக)

243. பேதை பிரியப் பிரியாத பேரன்பின்

காதலரைக் கொண்டுபோய்க் காதலிதன் - தாதைக்குக், காட்டுநீ யென்றான் கலங்காத வுள்ளத் தை, வாட்டுநீர் கண்ணிலே வைத்து.

243. Nala, whose calm mind was disturbed by the tear-drops in his eyes, addressing a Brahmin said:—"Go

and shew to king Bhima, the father of Damayanti, their beloved children to whom I am still attached though their mother's feelings are estranged from them."

(இ - ள்.) [நளன்] கலங்காத உள்ளத்தை - எந்த துன்பத்தினாலும் கலங்கமாட்டாத வலிமையுள்ள மனத்தை, வாட்டம் - வெதும்பச் செய்கிற, நீர் - ஜலத்தை, கண்ணிலே வைத்து, பேதை பிரிய - தமயந்தி மனம்பிரியும், பிரியாத - நீங்காத, பேர் அன்பின் - மிகுந்த அன்புள்ள, காதுவரை - பிரியமான புத்திரரை, கொண்டுபோய், காதலித்து தாதுக்கு - வீமராஜனுக்கு, நீ காட்டு - நீ காண்பி, என்றான் - என்று (ஒரு பிராமணனை நோக்கிச்) சொன்னான், எ - று.

புத்திரர் குமாரர் முதலியவடசொந்தரும் மக்கள் என்பவர்கடும்பிழைச்சொல்லைப்போல ஆண்பிள்ளைக்கும் பெண்பிள்ளைக்கும் பொதுவாய் வருமென அறிக.

244. தந்தை திருமுகத்தை நோக்கித் தமைப்பயர்வாய்தான், இந்து முகத்தை யெதிர்கோத்து - தம்மை, - வேறுகப் போக்குதிரே - வேறுகப் போக்குதிரே, விழிவிழியே, ஆறுகத் தண்ணீர் ஈழுது.

244. The children, looking at the handsome face of their father, and gazing at the moon-like countenance of the mother that begot them, and weeping till their tears flowed like a river from their eyes said :- "Are you going to separate us from yourselves by sending us away?"

(இ - ள்.) [அப்பிள்ளைகள்] தந்தை திருமுகத்தை நோக்கி - தகப்பனுடைய சிறப்பான முகத்தைப்பார்த்து, தன்னைப் பயர்வான் - தங்களைப் பெற்றவளுடைய, இந்து முகத்தை - சந்திரனைப்போன்ற முகத்தை எதிரேயுரித்து, விழிவிழியே - கண்களினிடத்தே, ஆறுக - ஆறுக ஈழுது - கண்ணாறு போல் வழிய அழுதுகொண்டு, எந்தம்மை - என்னை, வேறுகப் போக்குதிரே - வேறுகப்போகத் தெருவிருக்கிற, என்னுள் - ள் - று.

பொருத்து - தகப்பனின் மனப்பான்மை - தந்தை போக்கு - பிழைப்போக்கு, தீர் - முன்னியப் பகைப்பிழை

இவ்விதத்திற், தகரம், வழுத்துப்பேறு இன்புரி பெருந்தான்,
கிளையது மிப்பறயே, விசுதிகளே காலங்காட்டும். (என)

245. அஞ்சனந்தோய, கண்ணி, லருவிநீ ராழ்வர்க்கு,
மஞ்சனநீ ராக வழிந்தோட—நெஞ்சருகி, வல்
விவிடா மெல்லியையாண முககளைத்தன மா
போடும், புல்லிவிடா நின்றாள் புலாந்து.

245. Damayanti, whose waist was as slender as a
reaper, shedding from her blackened eyes tears which
fell, like the water-fall from a mountain, sufficient for her
children to bathe in, and becoming sorrowful in mind and
faint in body, hugged her offsprings to her bosom.

(இ-ள்.) வல்லிவிடா—கோடித் தன்மையை விடாத, மெல்
லுந்தயாள்—மெல்லிய இடையுள்ள தமயந்தி, அஞ்சனமதோய
(கண்ணில்) — மைபடிந்த கண்களில், அருவி—மலையருவி
போல வருகின்ற நீர்வெள்ளம், ஆவர்க்கு—அந்த மக்களுக்கு,
நெஞ்சருகி—ஆர்—குளிக்கக் கொடுக்கின்ற தண்ணீராய், வழிந்து
வழிந்தது—இதழ்ந்து, நெஞ்சருகி—முகங்கரைந்து,
பவந்து—வழுத்து மக்களைத் தன் குழந்தைகளே, தன் மா
போடும்—புல்லிவிடா நின்றாள் சட்டிக்கொண்டாள், கிளைய
து—கிளையது மிப்பறயே—து அடிக்கடி சிதழ்ந்துமையின் சிதழ்
தாண்டி வழுத்துப்பட்டது; அல்லது புல்லி—அணைத்துக்கொண்டு,
விடா—விட்டு, நின்றாள்—சும்மாவிருந்தாள், என்றவினு
படுதலாக். [பொதுமறியல் சான்றும் சூத்திரத்தினால்] சட்டிப்பெ
யர் முல்வந்தது—பாப்பந்தது—பாப்பந்தது—பாப்பந்தது (என)

246. இருவருயிரு மிருகையால் ஸாங்கி, ஒருவன்
கொண் டேகுலா மினுத்து—வருமறையோன,
கோணைந்த கோழியை கோதையைக்கொண்
டா—கேடுகொண், விம னைக்கே விரைந்து.

246. Luke one, who has received in both his hands and
taken away the lives both of Nala and Damayanti, the
king who came there taking away the princess with
the prince, went in haste to the capital of King Bhishma.

(இ-ள்.) இருவர் உயிரும். (என் தம்பலத்தொடர்) ஆள்
விருவருடைய பிராணனை இரு வகையில் வர்க்கி இரண்டி
க்களினுலே பறித்து, கொண்டு ஏகுவான் - கொண்டிரு
கின்ற, ஒருவன் ஒத்து - ஒருவனைப்போன்று, வாரம் மறை
யேரின் - அங்கே வந்த பிராமணனொருவன், கோமகந்த
னோடு - இராசகுமாரனோடு, இளைய ஸ்காசையை நொண்டி
இராசகுமாரியையும் - இட்டுக்கொண்டு, வீமன் - மூர்க்கை -
குண்டின்புரிக்கே, விரைந்து ஏகினான் - துரிதப்பட்டுச் சென்
தான், ஏ-று.

ஒடி என்னு முடனிகழ்ச்சி கொண்டென் றும் விதியில் என்
புறிக. ஒடி என்பதை உம் என்பதேபோலக் கொள்வது உடன.

247. காத லவர்மேலே கண்ணோட விண்ணோடு
ஊதை யெனநின் றுயிர்ப்போட - யா தும்
யு ஊரையாடாதுள்ள மொடுங்கினுள் வண்டு
வினையாடுந் தாரன் மெலிந்து.

247. Nala who was adorned with a garland, on which
the bees bathed in the honey, gazing at his living children
and sighing as the wind which sweeps the dry bones
faint, silent and insensible.

(இ-ள்.) வண்டு - வினா ஆடும் தாரன் - தேவியு தாள்
கப்பெற்ற மாலையை யுடையவன், காதலவர் - மேலே
தாரன் குமாரர்கள்மேலே, கண்ணோட - பார்வை பொய்க்கொண்
டிருக்க, விண் ஆடும் ஊதை என - வானத்தில் பறக்கின்ற, கா
தைப்போல், உயிர்ப்பு - மூச்சு, ஓடா, மெலிந்து - ஊட்ட
பாடும் உரையாடாது - ஒன்றும் பேசாமல், ஒன்றும் விண்ண
னுள் - மனஞ் சுருங்கிப்போனான், ஏ-று.

சின்னு - அரை. [இடையியல் உடனும் கு.]

248. தேவமற் றவாவித் திருநாடு பின்னொடுநிலம்
- நன்னைபோய்த் தேவியொடும் கண்ணோடு
புறிக. கண்ணோடு - கள்ளிவே - கத்தரின் - கண்ணோடு
- நன்னைப்பொய்யாய்த் தள்ளிவேடுநிலம் உடன.

248. Devamara behind him his beloved and his
children the which thiles in the Naladeviling.

his wife saw the desert in which the gems (on the heads of snakes) were burnt to ashes by the intense heat of the Kull plants, and the reptiles themselves writhed in agony.

(ஆ-ள்.) சேல் உற்ற வாவி - கெண்டைகளைப் பொருந்தின தூசங்களுள்ள, திருநாடு - சிறப்பான தேசம், பின் ஒழிய - பின்புறத்தில் ஒழிந்தபோக, தேவியொடும் - மனையாளோடும், காலின் போய் - காலினால் நடந்துபோய், ஞாலம் சேர் - பூமியைச் சேர்ந்த, எள்ளி வேகத்து - கள்ளிச் செடியின் கடுமையினால், அரவின் கண் மணிகள் - சர்ப்பங்களின் விடத்துள்ள ரத்தினங்கள், பொடியாய் - வெந்து சாம்பலாய்ப்போக, தள்ளி வேகின்ற சுரம் - (அப்பாம்புகள்) தள்ளிவிழுந்து எரிபுறப்பாவி நிலத்தை, தண்ணற்றான் - பார்த்தான் (நன்றி), ஏ-று - தாய் - அசை.

ஞாலம் சேர் என்பது, களித்துத் துங்குதற்கிடமான பூமி யில் தரப்பட்டி வேகின்ற இட்முமுண்டு நல்லதென்ற திய துண்டா யிருத்தல் இவ்வுலகத்தி னியற்கை யாதலின் ஏன் புதைக்க குறிப்பிக்கின்றது. அல்லது பூமிப்பாவுங் கெடுமிடமாத லால் சுரமிருத்தல் தகுதியென்று குறிப்பிக்கின்ற தெனவுமாம். ஞாலம் - ஞாலதல், அதாவது அங்கலும் விழுதலுமாம், குக ரம்பாமி, [கண் - எழுத்து - கு - சுக - ன்] உரையைக் காண்க. பின்பு என்போலும் கள்ளிப் பொறிபறக்குங் கரனலிலே” என்ற படி அவ்விடத்துக்குரித்தாய் நின்று கள்ளிவேவுது இயற்கை யாகவின் மணிகளும் பொடியாய் என்றார். வெந்து என்பது தாய்வேகச்சத்தின் விட. சின்னவினை யெனக் கொள்ளின பிழைமது. செடிகளை நிலத்துக்கு உரோமமாக வடனாவை வள்ளித்திருப்பதுண்டு. இங்கு [கண்-வினை-உள-உசு] குத்திரங் குளம் நிலத்து உபயோகத்துக் கொள்க. (எள்)

241. தள்ளிற்றுத்த கிடைத்த கலியமவன் முன்பாகப், 242. பொன்னிறந்த புன்மடிவாய்ப் போர்திருந்தான் - கரிமவன்வினத்கே, அஞ்சிப்பார் நீர்த் தாசனையுந் தேவியுமாய், அஞ்சிப்பார்ன் வேண்டி வளத்து.

241. The hard-hearted Kull who wished to destroy his wife, finding the land gave up his intention to his

energies, as well as Damayanti appeared before the former as a golden-hued bird.

(இ - ள்.) நல் நெறிக்கே அஞ்சி - தரும மார்க்கத்துக்குப் பயப்பட்டு, பாரா சந்த. அரசனையும் - பூமியைப் பண்புடையவனாகிய நெறித்துவிட்ட நாளையும், தேவியையும் - அவன்மனைவியையும்; வஞ்சிப்பான் - வேண்டி, வஞ்சிப்பதற்கு - விருமியை வனத்து - அப்டாலை வனத்திலே, கல் பிறத்த - கல்லின் பூசை முள்ள, சிந்தை - மனதையுடையவனான, சலியும் - சலியான டனும்; அவன் முன்பாக - அவ்வரசனுக்கெதிராக, நெறி நிறத்த - பொன்னின் வர்ணமுள்ள, பிள் வடிவத்துப் பிள்ளை ரூபமாகி, போந்தி இருந்தான் - போயிருந்தான், எ - து.

போந்து என்பது புகுந்து என்பதின் திரிபு என்பார் தலைவர். போ என்பதற்கே இப் புடைபெயர்ச்சி என்பு பிற சொன்னவர் - பிரிநிலை; வீரத்துக்கு அஞ்சியன்று என்பதாம், (எ - து.)

250. தேன்பிடிக்குந் தண்டுழாய்ச் செங்கட் தருமுதிலே, மான்பிடிக்கச் சொன்ன மயிலே போல தான்பிடிக்கப், பொற்புள்ளைப் பற்றித் தா வெருள் புதுமழலைச், சொற்கிள்ளை வாயா தொழுது

250. As Sitha, who resembled a peacock, asked Ram who wore a garland of cool Thulasias, on which the bees swarmed, whose eyes were red and whose body was like the blue clouds, to seize and bring to her a deer, so did Damayanti, whose speech resembled the hesitating and prattling words of the parrot, beseech Nala to seek for her the golden-hued bird, that she might have him for her husband.

(இ - ள்.) புது மழலை சொல் - புதுமையான மழலைச் சொல்லுக்கென்ற, கிள்ளை வாயாள் - கிளிபோன்ற வாயையுடைய தமயந்தி, தொழுது - (தனக்கணவனை) குமிழியிடும்பிடிக்கும் - வண்டுகள் பற்றியிருக்கிற, தண்டுழாய்ச் சொல்லுபவனான ஸிதாபிமாலை யணித்த செம் கண் சிவந்த தந்தை தருமனிலே - நீல மேகம்போன்ற இராமனிடம் சொல்ல - மனையிழைத்துத் தரக்கொல்லி, மயிலின் சொல்லுள்ள நெறிதனைப்பின்பாவே, கையிழைத்துச் சொன்னுற்ப்பெய்துப் பெருள்

தவையாய், பற்றிற் தாழ்விழ்த்துக்கொடு, என்னுள்— (அது) மறையுக்குப் புதுமையாவது அதிசயமாயிருத்தல்.] (எதி)

251. பொற்புள் ளதனைப் பிடிப்பா னளன்புக்குத் தக்
கைக்குள்வரு மாபோற் கழன்றோடி-எயக்கும
இளைக்குமா போல விருந்ததுகண் டன்றே
வளைக்குமா றெண்ணினன் மன்.

251. When Nala endeavoured to catch it, the golden
lined bird waiting till he came very near, flew away and
sat down looking exhausted. And Nala seeing it thus
faint, hoped to secure it.

(இ-ள்.) எனன்—மொன் புள் அதனை—பொற்புறவையை,
பிடிப்பான். புகுத—பிடிக்க போகையில் (அது) கைக்குள்
வரும் ஆறுபோல்-எயித்துள்ளே அகப்படுவதைப்போலிருந்து
கழன்று ஒடி—அங்கிருந்து பெயர்ந்து ஒடிப்போய், எய்க்கும்—
வருதி யிருக்கும், இளைக்கும் ஆறுபோல இருந்தது தண்டு—
பருந்தவதைப்போல் (அது) நிற்பதைப்பார்த்து, மன்—ஆர்சல்,
வளைக்கும் ஆறு—வளைத்துக்கொள்ளும்படி, எண்ணினன்—
—து. அன்று—ஏ அசைகள்.

புகுத என்பதில் த-சாரியை. ஆறு—ஈறு குறைந்தது. ஏய்
ம் என்றது அங்ஙனம் அடிக்கடியாகு மியல்புபற்றி. (அப)

252. கொற்றக் கயற்கப் கொடியே யிருவோரும், ஒர்
மைத் துகிலா லுடைபுனைந்து—மற்றிந்தப், பொ
றறுகிலாத் புள்வளைக்கப் போதுவோர் மென்று
ரைத் தநாண், யற்றக்லாவுள்ளம் பரிந்து.

252. Nala with love filling his mind in which affection
still existed, said;—"O thou creeper-like maiden whose
victorious eyes resemble the selfish! Let us both enve-
lourselves in one robe, and with this beautiful garment
netel the bird."

[இப்போதுள்ளன்] பற்று அகலா—ஆலா நீங்காது
மர்வது, பரிந்து—அன்பு கூடர்ந்து, கொற்ற
மே—வெற்றிபெற்ற கின்போன்ற கண்களை
புறவளே, இருவோரும்—காம் இருவரும்,
புரு வெஸ்திரத்தினால், உடை புனைந்து

யின். நு—வேந்தனே, நன்னாடு தோழித்தோன்ற
னேகாண்னென்றதே, பொன்னாடு மானிறத்தப்

154. That bird of a beautiful golden color, which was so coveted, flying away with the beautiful vestment, which was cast upon it by Nala and the youthful Damayanti, whose tresses were arranged in plaits on her head and who resembled a cuckoo, and hovering above in the air, said:—"O king! look, it is I that caused you to lose your good kingdom."

(இ - ள்.) கூந்தல் இளம் குயிலும்—அளகபார்முள்ள இளங்
குயிலையொத்த தமயந்தியும், கோமரினும்—நளம்காராசனும்,
கொண்டு அணித்த—கொண்டுவினைத்தே, பூதுகில் கொண்டு—
அழகிய வஸ்திரத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு, அந்தரத்தே—வானத்
திலே, போய் நின்றது, பொன்—பொன்னினது, மால் நிறத்து—
பெருமைதங்கிய வர்ணத்தை யுடைத்தான், ஆடும்—அசைந்து
கொண்டிருக்கிற, புள்—அந்தப்புரவையானது, வேந்தனே—
ரசனே, நல்காடு—நல்ல நாட்டை, தோழித்தோன்—உ
ரத்) தோழகச் செய்தவன், நானே—, காண்—அறி, புள்,
நன்றது—, எ - று. ஏ - அசை. (அங்)

255. தாவிபோற் கண்ணிக்குங் கண்ணியந்தோட் கா
னோக்கும், ஆவிபோ லாடையுமொன் றுனதே—
பூவிரியக், கள்வேட்டு வண்டுமூலங் கானத் தி
டைக்கனதப்; புள்வேட்டை யாதரித்த போது,

255. When Damayanti, whose eyes resembled the blue lotus, and the hero Nala, whose beautiful shoulders were adorned with garlands desired the hunt of the golden-hued bird, in the forest where the honey seeking bees swarm on opening flowers, the garment in which they were enveloped became to them as their life.

(இ - ள்.) பூவிரிய - மலர் மலருகையில், கள் வேட்டு-தேனை
குமிழி, வண்டு உடலும் - வண்டு எளிதிரிசின்ற, கானத்திடை-
யுடையது, கன்கப் புள் - விவயன், பொற்பறவைவயின் வேட்
யுடைய, தாவித்தோன் - விரும்பினயோத்த, கள் போல்

பெண்ணிக்கும். கோற்பலம்போன்ற மலர்தான். மலர்
தமதம்நல்லி வந்தோன் - மலைத்தி அந்தியு தோன்
புறையு கருங்கும் - மலர்தான். நளமனயாவலுக்குயி
பேர்ப் பையரைப்போல், ஆடையும் - துகிலும் ஒன்று மூன்று
தின்னே யாயிற்று, ஏ - று. ஏ - ஆசை.
மலர் மூலி நின்றாயிருப்பது அன்பின் மிகுதியால்.

256. அறம்பிழைத்தார் பொய்த்தா தருள்கிறதென
மானத், திறம்பிழைத்தார் தெய்வ மிகு
தார் - புறங்கடையில், சென்றார் புகழ்ச்சு
சேர்வாய்கொ லென்றழியா, நின்றான் சிந்த
நினைந்து.

256. Damayanti, addressing the bird said - "You will
go to that hell where those, who beg alms at the door of
those who have relinquished virtue, those who are false,
those who destroy mercy, those who have lost their
dignity, and those who mock God, will go."

(இ - ள்.) அறம் பிழைத்தார் - தருமத்தைத் தப்பினவரும்
பொய்த்தார் - பொய் சொன்னவரும், மலர் மலர்
மலையைக் கெடுத்தவரும், மானம் திறம் பிழைத்தார் - மானம்
தத்தின் மேன்மையைத் தப்பினவரும், தெய்வம் இழந்த
தார் - தேவநிந்தை செய்தவரும், (ஆகிய இவர்களுடைய
புறங்கடையில் சென்றார் - வாசலில் (இரக்கச்) சென்றவரான
புறமும் - பேராகின்ற, நரகம் சேர்வாய் என்று - நரகத்தை
அடைவாயென்று (கலியைக்குறித்துச்) சொல்லி, சிந்தையி
ந்து - விதியையெண்ணி, அழியா நின்றான் - மனம் அறந்தி
ந்தான் யாரந்தான் (தமயந்தி), ஏ - று, கொள் - ஆசை.

வாளத்தினின்று சொன்ன கலியைப் புழித்தான். பொய்
தான் அவராகிட்டிட பொருள் கொளடவருமாய். புற
கடையாம். அல்லது அவரும் அவர் புறங்கடை யுடையவரு
தான் னைக்கலாம்.

மலர் மலையின் துயருழப்ப மர்யம் பலவழிதான். மலர்
மலர் மலர் - பொய்த்தார் செயலுடையவர் மலர் மலர்

சேர்ந்தருள் நின்றதனிச் செங்கோலாய் - யின்
நெடுநாழியப், பேரந்தருளு-கென்றான் புலந்தது.

257. The monarch sorrowing, said:—“O king who hast
attained the true path, and art merciful, and possessest an
unrivalled sceptre! When god himself wishes to afflict
the world, and employs deceit, can any act of ours oppose
him? Let us go away and have nothing more to do in
this place.

(இ-ள்.) [தமயந்தி] புலந்தது - துக்கப்பட்டது, மெய்
யுக்கடைய - மெய்யான விதத்தையே, சேர்ந்து - அடைந்து,
செங்கோலாய் - தனித்த செங்கோலுடையவனே, வையம்
வையம் உட்பட - ஸுமி துக்கத்தினால் வருந்த, பல் மாயம் குழந்து
பலமாய் - அனக்கருதி, தெய்வம் கெடுத்தால் - தெய்வமே
கெடுக்கமுயன்றல், செயல் உண்டோ - எதிரான செய்கையுண்
டோ (இவ்வயதலின்,) இங்கு ஒழிய - இவ்விடத்துச்செய்
கையை விராஜித்தது, பேரந்தருளுக் - எந்தருளவேண்டும், என்
ருள் - என்ருள்.

தமயந்தி தப்பாமல் செங்கோல் செலுத்தின உனக்குத் தெய்
வம் உண்டென்று இவ் வவஸ்தையை வருவித்தல் நாம்
என்ன செய்யலாம் வரவென்றான் என்பது கருத்து. (அசு.)

258. ஆந்த நெடுஞ்சுரத்தின் மீதேக் வாங்கழலும்,
வெந்தழலை யாற்றுவான் மேல்கடற்கே — என்
தது, குளிப்பாள்போற் சென்றடைந்தான் கூரி
யுள்துப் பாரை, யொளிப்பாள்போற் பொற்றே
ருடன.

258. When these two were journeying on the great
desert, our father the sun, in order to assuage the intense
and burning heat that existed there, went down with his
golden chariot, as one bathing in the western ocean, and
wishing to veil the whole earth in darkness.

(இ-ள்.) [தவ்வருவரும் இப்படியாக] அந்த நெடு சுரத்
தின்மீது வந்தழலும் பெரிய பாலைவனத்திலே போகும்
போது, வந்தது - வந்திடத்தண்டான், தழலும் - செலுதியா

சிந்தி வெம் தந்தை - மந்திரமான சூட்டை, துற்றவாள்
துறச்செயவதற்கு, மேல் கடற்கு - மேற்குச்சுழந்திராதி,
சூண்டியுன்போல் - ஸ்தாந்நஞ் செய்கிறவன்போல், என்னை -
என்தந்தையாகிய சூரபகவான், கூர் இருளாள் மிகுந்த இ
ழைல், சூரபகவான், ஒளிப்பான்போல் - ஒள்தகவான்
வந்தோனே, பொன்சேருடன் - பொன்னுலகியு, துறந்த
புது, மிசன்று அடைந்தான் - போய்ச்சேர்ந்தான், ம

அந்தப் பாவைவனத்தின்குடி தோமேல் உகிறததலை
கூப்போக்கக் கடலுக்குச் சென்றான் போலிரு, சூரியன்
மும், மண்டலமே பொற்றேர் அதனைக் கொண்டுபோன்
வருக்குத் துண்டிவினைத்தாபுமியை இருட்டி ஒன்
தறகுப் போது மென்வம் குறித்தார். சூரியன்
வந்தான். அந்த - இதி சட்டின் மருஉ; இந்த எந்த
வையு மிப்படியே.

சூரியன் தோமேல் காண்கின்ற கம்பரும்குறினர்.

259. பாண நெடுந்தேர் படுகடலிற் பாய்ந்ததற்பின்,
கான மடர்பின் கவட்டிலைகள் - மானின, சூளம்
பேய்க்கு நன்னுடன் கோதையொடுஞ் சென்
றான், இளம்பேய்க்குந் தோன்றா விருள்.

259. When the great car of the sun had entered the
roaring ocean, Nala who possessed the good country
which the split leaves of the 'அடப்பம்' creepers in the
forest, resembled the cloven hoofs of the deer entered
with Damayanti, the darkness in which even the Devis
raps found their sight fail.

-(இ - ள்.) பாண - சூரியனது, நெடு தேர் - பெரிய தேர்
படு கடலில் - ஒளியாநின்ற கட்டிலில், பாய்ந்ததற்பின் -
சித்தபிறகு, கானம் - அடப்பின் - கடிண்டினர் அடப்பின்
மானின, கவடு - இலைகள் பிளவாயிருக்கும் இலைகள், மானின
சூளம்பு ஏய்க்கும் - மான்குளம்புதன் ஒன்றிருக்கிற
வாடன் - கல்லாப் பை யுடைய களன், கோதையொடுமி -
யந்திரோடு, இளம்பேய்க்கும் - இளம்பயன் பிசாசு நுக்கு.

தேவதேவ - காணக்கூடாத, இரும் - இருப்பதே சென்
ருக்கூடியது.

குறிப்பு - இரும் - டலில் வீழ்வது உத்தமயம். இளம்பேய் குழை
நிலைபெற்றுக்கொண்டிருக்கையில்லாத பேயை. (அங்)

260. எவ்வகம் புகலிடமென் தெண்ணி பிருள்வழி
யோய் வென்கா னகந்திரியும் வேலைதனில்
அவ்வேலைச் சாழ்மண் டபங்கண்டான் பால்
வெண் குடைநிழற்கீழ், வாழ்மண் டபங்கண்
டான் வந்து.

260. While they, seeking for a place of shelter for
the night and traversing the dark pathways, wandered
onward in the solitary forest, Nala, who beheld the earth do
pening like a lid under the shade of his milk-white ma-
jorilla, saw there the ruins of a dilapidated building
(மண்டபம்).

(இ - ர்.) ஏங்கு - எவ்விடத்தில், புகல் இடம் ஆம் எனது
எண்ணி - பிரவேசிக்குமிடங் கிடைக்குமென்று கிரித்தித்,
இருள் வழி - இருட்டி சூழ்ந்த மார்க்கத்திலேயே, யோய்
வெம் காணம் திரியும் வேலைதனில் - வெப்பமான காட்டிலே
சஞ்சரிக்கும் காலத்தில், பால் வெண் குடைநிழல் கீழ் - பால்
யொத்த வெள்ளைக்குடை நிழலில், வந்து - வாழ் மண்
டபங்கண்டான் - வாழ்கின்ற பூமியின் தவந்தைக்கண்ட
குழியானது அங்கே, ஓர் பாழ் மண்டபம் - ஓர் பாழான
மண்டபத்தை, உண்டான் - ஏ - து.

பூமி இவனது அரசாட்சியிலே வந்து வாழ்ந்த தவந்தை
இருக்கும்படியான சிறப்பள்ளவன் என்றபடி. புகலிடம் - புக
லுக்குரிய இடமென்று நான்கனுர்பும் பயனு முயன்றேந்த
தெய்வை. (அங்)

261. மூலி யிரவும்போய் முற்றிருளாய் மூண்டதாள்
காரு மிடமற்றுத் தானில்லை - சோர்கூந்தல்
மாதராய் நாமிர்த மண்டபத்தே கண்டியில்
போதர பென்றான் புலர்ந்து.

261. Nala, addressing Damayanti said "O moon, thou
art with loosened tresses! the darkness of the night is

“...and we can find no other place but this
“Come, let us sleep in this building.”

(இ - ள்.) [தரசன்] புலாந்து - வாழ, போர் கூடினதால்
நாய - துறாந்த லிழும்படியான கூத்தையுடைய அச்சம் முன்
கவனம், மூரி இரவும் போய் - சிற்றிருளுள்ள இரங்கி
முனி, முற்ற இருளாய் மூண் தால் - இடைத்த இருளுடைய
தூய அமைந்ததனால், மற்று சாரும் இடம் வேறு தவறும்
இடம், இல்லை, நாம் இந்த மண்டபத்தே, கண் திறை
சித்திரை செய்யும்பொருட்டு, போதரசம் - வாழ்ந்து
வந்து, தான் - அசை

மூலம் தால் - தொழிம்பெயர், மூன்றும் வேற்றுமை முன்
த - முற்று, ஆல் - அசை என்னவுமாம். முறி என்பது
சீராய் சீராய் தவறு, ஆகுபெயராய் மந்திரங்கு வந்து
சிற்றிருளென இடந்திற்கு ஏறப் பொருள் பட்டது. போத
ரசம் - ஏவல்முற்று; போ என்பதோடு தா என்பது தான்
விசையா - சேர்ந்த போதா - பகுதி.

202. கவிய முடையான் மகரபாற் கேட்டருளார்,
தெய்வச் செவிகொதுகின் சிலபாடல் - இவ்விர
யில், கேட்டவா வென்றமுதான் தென்னை
யகை னைச்சோரத், தோட்டவா கோதைமுன்
சோர்ந்து.

202. “How hard it is that the noble ear of the
emperor of the world, which has been accustomed to the
music of the mous guitar should this night be obliged to
listen to the weaner noise of the mosquitoes!” So saying,
Demyavuti, whose plaited tresses were adorned with the
petals of flowers, became faint, and wept so that the tears
fell from her beautiful eyes, which resembled the dew
on the leaves.

(இ - ள்.) கவியம் உடையான் - மூலக்குச் சீரவ் இவன்
கவியுடைய, மகர பாற் கேட்டருளார் - மகரபாசியின் கந்த
பந்த கேட்டருளினார், தெய்வ தெய்வ - மகிழ்வென்பதில்
கவி - இவ் இரயில் - இவ் இரத்திரியில், கவியின் - கவ
யாடல் - வெள்ளைகூடைய அழகம் - கவியின் கவியின்

சோட்டவாக (என்னொழுது) என்று அழைக்கப்பட்ட
சோட்ட - பூவிதழ்களையுடைய, வார கோதைபின் - தண்ட
நாந்தகையுடைய தேவி, சோர்ந்த - புதளாந்து வெங் டை அம்
சார் சோர - தெண்டை மனமொத்தி அழகிப் பண்களின்
வழிய, அழ்தான் - , ஏ-று.

தக்கத்திலும் விப்பிலும் ஆறு வன்பது தொன்றப்பயனில்
புடைத்தாய் வருவது இப்பாக்கையின் நடை. சோட்ட -
தேரீதி என்னும் பொருளடியிற் பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம்.

63. பண்டை வினைப்பயனைப் பாரிடத்தி லார்கடப்
பார், கொண்ட னிழலிற் குழைதடவம்—கெண்
டை, வழியன் ரென்றான் மனமடுங்கி வெவ் துற்
வழியன். வென்றான் ரக. —

63. Nala addressing Damayanti said:— "Who on this
earth is able to escape the evil destiny which is the con-
sequence of a former sin? Weep not, so that the tears
from your eyes, which resemble the carp fish, touch the
earrings which are under the shade of your cloud-like
fresses. Do not let sorrow excite you, and trouble your
mind."

(இ - ள்.) [அவனோர்க்கு] அர - - அரன், பண்டை வினை
யன் - பழமையான தவினையின் வினைடை, பாரிடத்திற் -
பாரில், ஆர் கடப்பார் - யார் தாண்டமாடமவார், கொண்
டையில் - கூந்தலாகிய மேகத்தின் சாயலிலே, குழை தடவம் -
நீர்நீர் தடவுகின்ற, கெண்டை - கண்களாகிய கெண்
டையம் எழிலிருந்து, நீர் வழியல் - ஜலம் பெருகும்படி
வண்டம், என்னுன் - , மனம் மடுங்கி - மனம் மடுக்காமலும்
புகடாகி, வெய்து உற்று - வெப்பம் பொருத்தி, அழியல் -
அருகிதே, என்னுன் - , ஏ-று.

வழியல், அழியல், - எதிர்மறையேவல் ஒருமைகள், விவ
ருமாம்.

தலை - வினையுடைய, மெல்லணைய - மெய்காவல் பூண்ட
புரி - னமும் பள்ளி யுறையும் - அரதேவானம் [அ
தேவனை நினைந்து கலங்கினான்] என்பனிய
புதேவர் முலையார் பலர்ந்து.

துயின்று என்பது துயில் என்பதின் திரிபு. துயில்கையி
வது செய்கையொழிந் திருக்கை. (166)

266. புன்கண் கூர் யாமத்துப் பூமிமேற் றுன்படுத்தித்
தன்கண் டியில்வாளைத் தான்கண்டு—மென் தலை
பெரடியாதா லுள்ளாவி போகாதா னெஞ்சம்
வெடியாதா லென்றான் விழுந்து.

266. Lying down on the earth, Nala said:—"How is it
that though on this night of great sorrow, I behold the
sleeping form of my wife reposing in the dust, my eyes
have not turned to ashes, my life has not departed and
my heart has not broken?"

(இ-ள்.) புன்கண் கூர் யாமத்து - துன்ப மிகுந்த இராத்
திரியில், பூமிமேல் படுத்து - புழுதியில் படுத்துக்கொண்டு,
தன்கண் டுயில்வாளை - தன் கண்ணினால் தங்குவியை மன
மாகத் தான் கண்டும்—, விழுந்து—; (நளன்) என் கண்பொய்
கதால் - என் கண் சாம்பலாக வில்லையே, உள் ஆவி யோரை
தல்-உள்ளே யிருக்கும் ஆவி போக வில்லையே, கொஞ்சம் வெடி
யாதால் - மனம் வெடிக்க வில்லையே என்றான்—, என்.

தாதாம், ஆல் மூன்றாம் - அகை. (கூறு)

267. முன்றிறனின் மேற்படுக்க முன்றி னெயமின்றி
இன்று துயில் விதைவனுக்கே - என்றனது
மைபுகுந்த தென்னுடைய கால்புகுந்த தென்ன
மைபுகுந்த கண்ணீர் வர. (முதலாம்)

267. "As the king has not this night even the rug of
the garment to spread out and sleep upon in the front
verandah of this building, my hands and legs alone must
be of use to him." So saying Damayanti wept, as that the
tears fell from her blackened eyes.

(இ-ள்.) இறைவனுக்கு - அரசனுக்கு, இன்று துயில் - இன்
கையிக்குத் துங்குதற்கு, முன்றில் தனில் மேல் படுக்க - கை
தாழ்த்தின் முன்புறத்தின் மேலே பரப்பும்படி, முன் தான்
யம் இன்றி - கஸ்திரத்தின் தலைப்பு மில்லாமல், என் தன்கண்
கை புகுந்தது - என் கையினது பிரவேசித்தது; என் தனைய
கால் புகுந்தது—, என் த - என்னுடையவி, மை புகுந்த கண்-

சாட்சிப்படிமம் அண்மைநிலை இழப்பு, - நீர், வாங்கு-தண்ணீர் நிரல்கள்
அடித்தாண்டி, - கற்றுடைய, - தந்தையின் பணிக்கு உதவி செய்தல்

முன்னியும் முன்னும், இரண்டும் இலங்கைப்பேரகரி - பாடி
மன்னப்பா தலின் ஆதன்முன்றில் படுக்கலாதிற்று - முன்னி
னில் இளையபிரித்து - முன்பாகத்தின் எனவும் இயாருள்கொள்
கலாது - என் - கை - காங்கென் இதே - பாப்பின் - பாப்பின்
பன்னையம். (மேல் - கையகம்) (மேல் - கையகம்) (மேல் - கையகம்)

பழை பின்புத - மாரத, செம்மை உடை மனத்தன் - மன
குணமுள்ள மன முடையவனும், செம்கோனான் - செம்மையுடைய
முடையவனும், பொய்மை எலக்தினுள் - பொய்யுடைய கச்சின
வறுமாதிய நளனுடைய, நெஞ்சத்தை - மனதை, வஞ்ச தவி -
வஞ்சகன் செய்யும் கலிபுருடன், வேறு ஆக்கி - வேறுசெய்த,
கலக்கினுள் - கலங்கச்செய்தான், ஏற்று. நின்ற - ஆரை.

செம்மையுடைய மனத்தன் முதலான மூன்று விசேஷணங்
களும் பலவகையிலும் கரக்கவேண்டிக் கடமையை விளக்கு
கின்றன. பாடல் - (சுஅ)

270. வஞ்சக கலிவலியான் மாகத் தராவளைக்குஞ்

செஞ்சுடரின் வந்த கருஞ்சுடர்போல் - விஞ்ச
மதித்ததேர்த் தானே வயவேந்த நெஞ்சத்
துதித்ததே வேறோருணர்வு.

270. As by the intervention of the serpent Ragh, the
sun in the heavens changes its golden rays and becomes
darkened, so the deceitful Kali changed the mind of king
Nala who commanded an army of invaluable charioteers.

(இ - ள்.) மாகத்து - வானத்தில், தராவளை - இராசுவலகை
பாம்பு, வளைக்கும் - சூழ்ந்துகொள்ளப்பெற்ற, செம் சுடர்
வந்த - சிவந்த கிரணம் உடைய சூரியனிடம் திரு
நிய, கரு சுடர்போல் - கருமையான ஒளியைப்போல், விஞ்ச
மேயுடைய, மதித்ததேர்தானே - எண்ணப்பட்ட தேர்ச்சேனையு
டைய, வயவேந்தன் - நளனுடைய, நெஞ்சத்து - மனதில்
வஞ்சக கலி வலியான் - வஞ்சகனான கலியின் வலியையினு
வேறு ஒரு உணர்வு - வேறுபட ஒரு எண்ணம், உதித்த
உணர்வாயிற்று - ஏற்று. ஏ-அசை.

உதித்தது—உதி - பகுதி, வடசொகு, உதி உதவியுடைய
சுருங்குத்தோடு கூடிய இ என்னுந்தாது. உதயம் என்பது இப்
பகுதியைப் பிடித்ததே. ஆரியத்தில் எந்த நற்றதையும் பெ
றாவினும் தமிழில் நிரப்பகுதியரம்போது இகர விரியு
வரும்.

(உ-ம்.) பாஸ், பாஸ், பட்ட, படி; சஞ்சர, சஞ்சரி, உயர்வு,
கடாசுதி; சஞ்சோஷி, சஞ்சோஷி, சித்திர, சித்திர.

அவ்வாறு - எண்காண்டம் தயிந்திவழி - மெய்யுள் - இராமனுக்கு
பெற்றதே - விவாதிபகுதியாய் - வருத்தம் - (உ - 10)
நீதி - நீதி - கடைக்கனி, முதுவல் - பாரம் - மெய்யுள் - (10)
பேய் - காரிகைதன் வெந்துயரங் காணும் - சித்தந்தன்
நம்பியபிருளிற் போவான் குறித்தெழுந்து - தேசே
நே - இருவர்க்கு - மோருயிர்போ - வெய்திய்தோ - நா
வெய்திய்தம் கவனினைந்தா - னுக்கு - (10)

271. Wishing to desert Daimyanti in her great sorrow
and separate from her in that dense darkness, he (Nala)
rose, and contemptated dividing into halves the garment
which was to them as their common life.

(இ - 10) காரிகை - மின் - தயிந்திவழி, வெந்துயரம் காண
நீதி - கொண்மையான துக்கத்தைப்பாரம் வருத்தம்
புதிட்டு, அந்தகர் இருளில் - அந்த நிலைமையில் - அந்தவாத
பிழை - பிழைவான் - அப்புறம்பாக, குறித்து எழுந்து - நினைத்து
வருத்து - நேரே - நேராக, இருவர்க்கும் ஓர் உயிர்போல் ஏய்தி
யது - நமக ளிருவாக்கும் ஓரே - பிராணனைப் போலப் பொருதி
யிருக்கின்றது - ஓர் ஆடை - ஒரு வஸ்திரத்தை, அவன் - அந்த
பிழைவான், அரிதம் குறிக்கின்றான் - இடையில் அறுப்பதற்கு
நினைக்கின். எ - று. ஆங்கு - அசை.

அவ்விடத்தில் என்ன மாம். நீத்து - நீ - பகுதி, செய்வெ
னைதும் - நீப்ப, எதிர்மலத்தில் - நீப்பான், எதிர்மலையில்
நிலைநிலை - யாரும், செய்யுமென்ன - நீக்கும். இப்பகுதி
செய்து - காரியை - புற்று நீக்கு என்றும். அது நீக்கினும், நீக்கு
வா - மூக்கலாவதும். (10)

272. Knowing the thoughts of the valiant king, the
sage Kalikamo had attached himself to the waist of
Nala in the form of a bright knife, to enable him to take
his revenge on the maid who had spurned him.

272. Knowing the thoughts of the valiant king, the
sage Kalikamo had attached himself to the waist of
Nala in the form of a bright knife, to enable him to take
his revenge on the maid who had spurned him.

யுடன் நிலைமையாவது செல்வமக்களும் பிரிந்ததைத் துறந்தும்
பாவின்வேலும் கலங்காமற் கணவனுக்கு நேர்ந்த இதுதனபுத்
திறகே கலங்கி அவனேடிருத்தலே தனக்குப் பெரும் பரு
ண்ணி “தெய்வந்தொழாஅள் கொழுந்தொழுதெழுவாள்”
என்றிருக்குந்தன்மை. இறைப்பொழுதும் பிரிவாற்றத்த
யெனினுமாம். தெரிந்தான்—முற்றெச்சம், [வினை-சூ-ந.] (1)

274. பேரயொருதான் மீனும் புகுந்தொருகான் மீன்
டேகும்; ஆயர் கொணர்ந்த வடுபாணன்
தோயல், கடைவார்தங் கைபேரலு மாயினதே
கால்ன், வழவாய வேலான் மனம்.

274. The mind of Nala, who possessed a lance as equal
as Yama, yearned after Damayanti and then returned to
him; then went after her again and then again returned
to him, resembling the hands of the damsels who changed
the hardened curds formed from the boiled milk brought
by cowherds.

(இ-ள்.) காலன் வழவு ஆய - எமனுடைய ரூபமாய்
வேலான் - வேலையுடைய நன்னது, மனம்—, ஒரு கால் போய்
மீனும் - ஒருதரம் அவளிடஞ்சென்று திரும்பும், ஒரு கால்
புகுந்து மீண்டு ஏகும் - ஒருதரஞ் சென்று திரும்பிச் செ
ல்லும் (இதலின்,) ஆயர் கொணர்ந்த - இடையர் கொண்டு வந்த,
புடு பாணன் - காய்ச்சின பாலினது; தோயல் - தோய்வாகிய
தயிரை, கடைவார்தம் கைபேரல் - கடைசிற ஆய்ச்சிகளுடைய
கையைப்பேரல், ஆயிற்று - ஆனது, எ-று. உம், ஏ—கையார்.
மீனாகளிலிருந்து காலிமந்தையைக் கறந்து சேரிக்குப் பால்
கொண்டுவருவது வழக்கமானதுபற்றி “ஆயர்கொண் டந்த புடு
பாலின்” என்றார். தோயல்—தொழிலாகுபெயர். (106)

275. சிந்திரத்தாற் மெய்வ முனிவர் தெரிந்துகா
மந்திரத்தாற் றம்பித்த மாநீர்போல்—முந்த
ஒலித்ததேர்த தானே யுயர்வேந்த னெஞ்சம்
வலித்ததே தீக்கலியால் வந்து.

275. As the floods, once on a time ceased flowing by
the power of the prayer of the sage Narada, who was in
formed of the flood by the elephant Irvavahan, so by the

ricked Kali, the mind of the noble Nala, before whom once marched the noisy army of charioteers, was hardened.

(இ - ள்.) சிந்தரத்தால் - ஐராவதமென்னும் யானையினால் செய்வ முனிவர் தெரிந்து - நாரதமுனிவர் அறிந்து, உரைத்த மந்திரத்தால் - சொல்லிய மந்திரமகிஷயினால், தம்பித் த அன்சயாமல் நின்ற, மா நீர் போல் - பெருவெள்ள நீரைப் பேசிலே, முந்தி - முன்னதாக, ஒலித்த - முழங்கும்படியான, தேர் தானை - தேர்ச்சேனையுள்ள, உயர் வேந்தன் நெஞ்சம் - உயர்வான் நளம்கார்சனுடைய இருதயமானது, தீ கலியால் - தீமையான கலியினால், வலித்தது - வலிமையாயிற்று, தயர் தா - திணிப்பை எல்லாத்தாயிற்று எஸ்கிறபடி, எ - று. ஏ - னை.

அம்மவோ சொடியவாதே” “போவதே நோயதாகி” என்று மடங்களிற்போல் இரக்கக்குறியாய் வந்ததெனவுங் கொள்ளலாம். வந்ததென்பதையும் அசையென்று கொள்ளவேண்டும்.

ஒருதால் நாரதமாமுனி முனிக்கணங்களோடு ஹரிநாமசங்கீர்த்தனஞ் செய்துகொண்டு ஆனந்த பர்வசராய்த் தம்மை மறந்து நில்வுகாடியிரவில் கங்கைக்கரையுண்டை வந்தபோது, அக் கங்காநதி தனக்கு அவர் வணக்கஞ் செய்யவில்லையென்று கோபித்து அம்முனிசுழாம் அழிந்துபோகும்படி அம்மவன் பெருவெள்ளமாய்ப்புரண்டிவர, அதை யம்முனிவர் அறியாது விரந்தனால் - ஐராவதம் வந்து தண்ணீர்குழக்கும் பாவசராய்த் தும்பிக்கையினாலே தண்ணீரைவாரி முனிவர்தே விறைக்க, அவர் வெள்ளத்தையுணர்ந்து ஒருமந்திரஞ் செபித்த தனால் கங்கை அசையத் திறனில்லாமல் தம்பித்து அம்மகா முனிவரைவேண்டி யநுக்கிரகம்பெற்றுச் சாதாரண நிலையினின்றொன்று ஐயமிளிப்பாரதத்தி லோர்கதை யிருப்பதாய் பெரியபுராணிக ரொருவராக் கேள்வியுற்றோ மாதலின், “இத் துரத்தாட்டெய்வமுனிவர்” என்பதை “சிந்தரத்தாற் றெய்வ முனிவர்” என்று மாற்றினோமென அறிக. வசிட்டர், விசுவா மந்திரஞ்சு சிலவணவதம் சீவகையிற் கொடுத்தபடியி னாயும் அச்சுர இனப்பேவந்த ஆழ்ந்துவெள்ளத்தைக் கங்கை

மாட்டாமல் தமியறினபோது அத்தண்ணீர் தமிக்கும்பி
வசிட்டர் ஒரு மந்திர முனைத்ததாயும் ஒருவர் ஒருகை
குச்சொன் னு ஆயினும் அது இன்னபுரணத்ததென்று தெரி
புண்துமனறிக் கதை விவரம் விளக்காமையினாலும் “சிவரத்
தான்” என்பதற்குச் சிவந்தபாதத்தினை யுடைய வெள்ளை
பொருள்கொள்ளி அது சிறப்பாய்ப் பொருந்தாமையாகிய
யாமத்தைக் கொண்டிலம்; அப்பாட்டித்தையே சினைப்பது
பொருந்த வுரைப்பாராவின் அதிலும்க்கு முக்கியமான ஒப்பாறு.

276. திக்கா னத்ததுறையும் தெய்வங்காள் வீழ்ந்தன்
கோக்கா தலியைக் குறிக்கொண்மின்—நீக்கா
காதலன்பு மிக்காளைக் காரிருளிற் கைவிட்ட
தேதிலன்போற் போகின்றேன் யான்.

276. “O thou Gods, who exist even in this forest, fill
ed with dangers! Be a protection to the noble daughter
of king Bhima; for in this dark night I intend deserting
as an enemy would do, and leave without any help the
cousant and confiding maiden.”

(இ. - ள்.) இ சூனத்தது ஐதையும் தீழையுடைய இரட்டில்
இருக்கின்ற, தெய்வங்காள் - தேவர்களே, வீழ்ந்தன்
கா தலியை - வீமராசனுடைய மேன்மையான மகளை,
கொண்மின் - (இரகதிப்புக்கு) இலக்காகக் கொள்ளுங்கள்
நீக்காத - நீக்கக்கூடாத; தாதல் அன்பு மிக்காளை - ஆதையும்
புத்தியமுடைய இவளை, இன்று - இன்றைக்கு, கார் இருளிற் -
கறுத்த இருட்டில், கைவிட்டி - ஆதரவு அற நீக்கிவிட்ட, யான் -
நான், ஏதிலன்போல் - சத்துருவைப்போல், போகின்றேன் -
போய்க்கொண்டிருக்கிறேன்; எ - று.

இவ்வாறு நான் வனதேவதைகளைப் பிரார்த்தித்தான்.

277. எந்து மிளமுலையா ளின்னுயிருந் தன்னருண்
பூந்துகிலும். வேராகப் போயினான்—நீடுதே
தொடைவிரவு ளன்னமாலை சூட்டினு டனனை
இடைபிருளிற் காண்கத்தே யிட்டி.

277. Leaving, in the forest, at dead of night, the maid
as she cast upon him the gaze and of look, lower

with sweet honey, Nala went away parting the beautiful
saimant, withdrawing his mercy, and dividing the sweet
life of Damayanti, who possessed tender rising breasts.

(இ - ள்.) த தேன் - மதுரமான தேன், தொடை - மலர்
களில் தலுத்து பூங்கொத்துகளில், விரவும் - கலந்திருக்கிற
வான் மலையு குட்டினுள். தன்னை - புதிய மாலையை (தன்
குட்) குட்டிய தமயந்தியை, இடை இருளில் - நடுராத்திரியில்
முன்னத்தே இட்டு - காட்டில் விட்டு, ஏந்தும் - ஏந்திக்கொள்
இள முலையாள் - இளமையான முலைகளையுடைய தமயந்தியை
இன் உயிரும் - இனிமையான பிராணமும், தன் அருளும் -
தன் கிருபையும், பூ துகிலும் - அழகிய வஸ்திரமும், வேறு ஆ-
சேறுகிவட்டி, போயினுள் - சென்றான், எ - று.

தன்பத்தால் பிரிந்துபோகுமாதலால் அந்நவம் போக
மல் காக்கத்தக்கது அவளுயிரென்பார் 'ஏந்தும்' எனான்.

273. தாருவெனப் பார்மேற் றருசந் திரன்சுவர்க்கி
மேருவரைத் தோளான் விரவார்போலி - நடு
ருளில், செங்கா ன்கஞ்சிதையத் தேவியை விட்டு
டேகினுன், வெங்கா னகந்தனிலே வேந்து.

273. Like the enemies of king Swarki who was on
earth, as beneficent as the கற்பகம் tree in Swarga, and
whose shoulders were as the mountain Meru, Nala went
on his way after having left his wife, alone in the solitary
- forest, on that dark night, the nails on his fair feet be-
- coming bruised,

(இ - ள்.) தாரு என - கற்பக மரம்போல், பார் மேன்-
பூம்பின் மீது, தரு - கொடுக்கின்ற, சந்திரன் - சந்திரன்
போன்றவனும், மேரு வரை தோளான் - மேருமலை வெந்த
புதுமுள்ளையது மாகிய, சுவர்க்கி - சுவர்க்கியென்பவனுடைய, விர-
வார்போல் - சத்துருக்களைப் போல், கூர் இருளில் - நியைந்த
இருட்டுள்ள ராத்திரியில், தேவியை விட்டு - நாயகியை தன்
யாகவிட்டு, வெம் கானகந்தனிலே - வெப்பமான காட்டிலே,
செம் கால் நகம் சிதைய - சிவந்த காலின் நகம் சிதையுமும்,
ஏதினன் - போயினன், வேந்து - நளமகாராகன், எ - று.

நாரு எங்கிற வடசொல் முதல்கீண்டு தாரு ஆயிற்று. தரு—
 ம் ப்பொருப்பெயர், கிறப்பாய்க் கம்பகவிருக்கத் தங்குவந்தது.
 விரவுதல் - சேர்தல், விரவார் - சேராதவர். போல் என்பதை
 சிறுஞர் என்பதோடு கூப்பிடுக. சந்திரன் தவர்க்கி என் ஒருபெ
 யாராயும் வரும். இவன் இக்கவியை ஆதரித்து இந்நூல் செய்
 தத்த ஓரரசன். கூரிருள்—அன்மொழித்தெ கையாய், ரா
 திரிங்கு வந்தது; நிறைந்த இருட்டில் எனவும் கொள்ளலாம்;
 வினைத்தொகை.

279. நீல மளவே நெகிழ நிரைமுத்தின்
 கோலமல்லின் கொடியிடையாள் - வேல்வேந்தே
 யெ - என்குற்றா யென்ன வினவளைக்கை நீட்டினாள்
 - அங்குத்தான் காண தயர்ந்து.

279. Damayānti, whose waist resembled a blossoming
 creeper, who awoke after Nala had thus gone, shedding
 tears, which were as beautiful as a row of pearls from her
 lotus-like eyes, and not seeing the king there, becoming
 sorrowful, exclaimed:—"O king, armed with a lance,
 where hast thou gone?" and stretched forth her hands
 which were adorned with smooth bangles.

(இ ள்.) இவ்வாறு நளன் சென்றவுடன் விழித்துக்கொண்டு
 பல்லின் கொடி இடையாள் - மலரூள்ள கொடிபோலும் இடைய
 வடிவைய தமயந்தி, நிரை முத்தின் கோலம் - வரிநையாண்
 முத்தின் அழகு, [கண்ணீர்த்துளி பொழுக்கென்றபடி] நளன்
 காணவில் - கண்களென்னு நீலோற்பலத்தின் ஜளமாக நெகிழ -
 பெருக, அங்கு - அவ்விடத்தில், தான் காணாது - (அரசனே)
 தான் காணாமல், அயர்ந்து - துயரப்பட்டு, வேல் வேந்தே -
 வேல் தரித்த அரசனே, என்குற்றாய் என்ன - என் கவியை
 யென்று இவ்வினா - ஒத்தவளைகள் அணிந்த கையால், நீ
 துணைக்கு -

இருட்டாய் தவர்க்கி பங்கத்திற் காணாமல் என்கே பாண்டிருக்கி
 நெருங்குவன கைப்படித்த விப்பார்த்தான் என்கொண்ட

புதுது—எதிர்மறை வினையெச்சம்.

280. மெய்யாய் தன்மயென்னு கொல்லமணி - நாய்ந்தய
 மெய்கிது - கையரிக்கொண் பெய்கிடத்து - அங்கு

—மேல்—ஐயகோ, என்னம்போய் வீழ்ந்தா ளின்
மேதி மென்கரும்பைத், தின்னப்போ நட்டை
திருந்தான். — 280. The Lakshmi-like Damaayanti, the daughter of
king Bhima who ruled the country where the herds of
buffaloes seek for the tender sugar-canes to eat them,
feeling with her hands on the floor, which was her soft
bed, and not finding Nala, exclaimed:—“ Alas O king
and going out fell on the earth.

(இ-ள்.) இன மேதி - சுட்டமாகிய எருமைகள், மெல் கரும்
பைத் - மெல்லிய கரும்புகளை, தின்ன போம் - தின்னதற்கு
செல்கின்ற, நாடன் - நாட்டையுடைய வீமனது, திரு - (ம
ளாகிய) திருமகள் போன்றவள், வெய்ய தரை என்னும் -
வெப்பமான தரையாகிய, மெல் அமளியை - மெதுவான படுக்கையை,
தடவி - , கையரிக் கொண்டு - தேடி, (நளனை) எ
ய்ததும் காணவில் - என்கும் பாரீக்காமல், ஐயகோ - ஐய
அரசனே, என்ன போய் வீழ்ந்தாள் - என்று கூவக்கொண்டு
போய் விழுத்திஸ், விழுந்தாள், எ.று.

வெய்ய—குறிப்புப்பெயர்ச்சம், வெம்மைமில் கை போய்
நின்ற வெம் - பகுதி, அ - விசுதி, முன்னின்ற மெய்திரிபுமெ
பதினால் மகரம் மீகரமாகித் தனிக் குறிப்பின் ஒற்றுதலால்
இரட்டியது. என்ன—என்று என்பதின் திரிபு. கோ என்பது
அவனத்துக் கூவும் ஒவ்வாவி யென்னவுமாம். நாடன் திரு
னுடைய செல்வம் போன்றவள் என்றுஞ் சொல்லலாம். போ
ய் என்பதின் மகரம் மீகரமாகித் திரிந்தது. பண்டுகளில் வள
கள் எணக்களாகும்; ஸத் ஆகி மெலிந்த தென்னவுமாம். திரு
வெய்யாகுபெயர். (க)க

281. அழல்வெஞ் சிலைவேட எம்புருவ வாற்றாது
வங் களியாயில்போ லோடிக்—குழல்வண் டெ
ழுந்தோட வீழ்ந்தா ளிருகுழைமேற் கண்ண
ரிக், கொழுந்தோட வீமன் கொடி.

281. As the joyous peacock, which when it is pierc
by the arrow of the huntsman, who hounds a bow a
travelling arrow, is able to endure the agony, rushes about

from place to place, so that she fell down another falling down so times so that the bees flew away from her plaited tresses and the tear-drops moistened her

(இ - ள்.) அழல் - அக்கினிபோன்ற, கொம்புகள் வேயின் - உக்கிரமாய் விக்கின்ற வேயைத் து, அம்பு - உருவம் - அழல் மலர்த்துப் பாய்ந்தபோது, ஆற்றாது - சகிக்க முடியாமல், உம் - ஓடித்திரிகிற, களிமயில் போல் - களிப்படைந்த மயிலைப் போல், [பருவமுள்ள மயிலென்றபடி,] வீழ்ந்தோடி - கம்பளி, குழல் - வுண்டி ஏழுந்து ஓட - இளக்ப் பரத்திலிருந்து வண்டிக்கு ஏழுந்து ஓடவும், இருக்குற மேல் - இரண்டிடமாக வந்த மேல், கண்பரிகாழும்பு ஓட - கிண்கிரிவின ஆளிகள் - அடவும், ஓடி - அங்கங்கே போடி, வீழ்த்தி - ஈ, எ - று. (பயி - கம்)

283. வான்புகிலு மிண்ணம் வறுநிலத்து விழ்ந்தது போல், தானுங் குழலுந் தனிவீழ்ந்தாள் எனம், குளம்பான் மணிகளைக்குற, குண்டிக்குற நடந்து; இளம்பாவை வைதலைமே விட்டி.

283. As if the clouds and lightning fell upon the bare ground, so the young doll-like daughter of king Bhima who possessed the country in which the hoofs of the pig dug up the precious stones in the ditches of water, placing her hands upon her head, alowed she was, fell to the ground with her plaited tresses.

(இ - ள்.) ஏனம் - பன்றிகள், குளம்பால் - மணி களைக்கும் குளம்புநால், ரத்தினங்களைக் கிண்டிகின்ற, குண்டு - நீராட - நடந்து - நீருள்ள நாட்டையுடைய வீழ்ந்து, இளம்பாவை - இளமை நாவ பருமமே போன்ற மகள், களி - ஒன்றியாகி, கை - கைமேல் விட்டு - கையைத் தலைமேல் வைத்துக்கொண்டு, வாள் - மகிழம் - விரிபு மேகமும், மின்னம் - மின்னலும், வறுநிலத்து வீழ்ந்தது போல் - வெற்றுநிலையில் வீழ்ந்தது போலும், தானும் குழலும் - தானும் தன கூந்தலும், வீழ்ந்தாள் - வி - று.

குளம்பால் - மணிகளைக் குளம்பு - மட்டையால் வைத்த - களிப்பைக் கை போல் விட்ட - உம்பன் - கைகளைத் தாண்டி - எப்போதாவது இது வரை நடந்திருப்பாரா.

கோள். [பொதுவியல் காடும் பூ.] தானும் குழந்தைமென்று
நிரண்டும் ஒருமைமுடிபு கொண்டதற்கு [பெ-2.6-குதகிர]
உரையைக்காண்க. முகிலும் மின்னும் என்னும் எழுவாய்க்கு
வினைமுதற்பொருளாய், வழந்தது என்னும் தொழிற்பெயரில்
முடிந்தது; அத்தொழிற்பெயர், போல் என்னும் வினையெச்சத்
தில் முடிந்தது. வறுநிலும்—பண்டித்தொகை. தனி—முதனியே
இத்யெச்சமானது “வினைமுற்றே வினையெச்சம்” என்பதற்கு
குத்திரவுரையைச் காண்க. (ககக)
283. தைய, நாயர்க்குத் தரியாது தஞ்சிறகார், கை
யால் வயிறலைத்துக் காரிருள்வாய்—வெய்யோ
னை, வாவுபரித் தேரேறி வாவென் றழைப்பன
போற், கூவினவே கோழிக் குலம்.

283. Unable to endure the sorrow of Damayanti the
owls, striking their sides (lit. stomachs) with their wings
made a noise, as if inviting the sun, in the dreadful dark-
ness, to come with his chariot of prancing horses.

(இ - ள்.) தையல் நாயர்க்கு தரியாது - தமயந்தியினது துக்
கத்துக்குச் சகியாமல், தம் சிறகு ஆம் கையால் - தம்முடைய
இறகுகளாகிய கைகளினால், வயிறு அலைத்து - வயிற்றை
அடித்துக்கொண்டு, கார் இருள்வாய் - படிங்கரமான இருட்
டல், வெய்யோனை - சூரியனை; வாவு பரி தேர் ஏறி - தாவின்ற
திரைகள் கட்டிய தேர்மேலேறிக்கொண்டு, வா என்பது -
அழைப்பன போல் - அழைக்கின்றவைகளைப்போல், கோழி
குலம் - கோழிக்கூட்டங்கள், கூவின் - கூச்சலிட்டன, என்று
பொருள்.

விடியற்காலமானதால் கோழி சிறகடித்துக்கொண்டு கூவி
வதைச் சூரியனை வரும்படியழைத்ததாகக் குறித்தார். தையல்
என்பது ஆகுபெயராய்ப் பெண்ணுக்காயிற்று. (ககஉ)

284. வான நெடுவீதி செல்லு மணித்தேரோன்
தான மடந்தைக்குத் தார்வேந்தன் - போன
நெறி, காட்டுவான் பேரவிருள்போய்க் கைவா
கக் காணாடே, நீட்டுவான் செங்கரத்தை

284. As if pointing out to that damsel the direction
shown by Nala, the wearer of the victorious garland, the

and whose jewelled chariot, traverse the great pathway
of day, standing in the midst of that forest from which
the darkness had retreated, stretched forth his golden-
beamed hand.

(இ - ன்) வர்ன வெளி விதி ஸென்றும் அதுகாழ்மறையெ றெறல்
தெறுவியே - போகின்ற, மகன் தேரோன் - ரத்தினத்தேரை
யுடைநகைனுஞ் சூரியன், அ மடந்தைக்கு - அந்த மடந்தைக்கு
நூர் வெந்தல் போன நெறி - வெற்றிமாலையணிந்த மலமகரா
தன் போன வழியை, காட்டுவான் போல் - காட்டுகெய்வகை
தோன், இரூள் பேரெய் - இருட்டிம்போய், எகவராம்து - பின்
மினைய, அ காண்பி - அந்தக் காய்நகையே, கின்று, செம்
வரத்தை - சுவந்த் கோணமாகிய கையை, கட்டுவான் - கட்டி
துன், ம - து, தான் - கைச.

பின், என்பதை அசையென்னலாம். என்னுந் - பின்
சூரியனில், எனவு முரைக்கலாம்.

சூரியகிரகம் நீண்டவீழ்ந்ததைச் சூரியன் கைகீட்டி அரசன்
மேலறிவுடையக் காட்டினதர்க்கு குறித்தார். கரையெழுவும்
கிரகசால் கைக்கும் கிரகத்தக்கும் பேராதுரல் கிரகையாகிய
கைகளின் உபரத்தம். இது சிலேடைபுதிய கிரகமும்
கட்டுவான் - இயல்புமே இவர்தகாலம் எதிகாணாயிற்று.
மேற்க்கினை எனவும் உபயமுண்டு. பாம்மடந்தை என். தில்
மகரம் தொகுத்தலாய் அ மடந்தை எய் கிற்றது. மேல் -
சூரியனுடையோருள் வந்தது. (காட)

235. செய்தபினை யெதென்றான் கோவேந்தே மயன்
தனழங்கும், எய்துதுய ரக்கரைகா கோடுன்ன
தும் - மயயவே, என்னென்னு தென்னென்னு
மிக்கமனின் விட்டேகு, மன்னென்னு - வாடு
மயர்ந்து.

235. Then Damayanti would ask -- 'What fault have
I done? She would call out 'O king that possesest great
chariots' and exclaim-- 'I cannot see the shore intrain-
ing the sea of sorrow which I have now attained' and
singing, would ask, 'why do you not reply to my grief? O
king who deserted me in that forest! Then exclaiming
she would continue sorrowing and swoon away.

(இ - ன்.) இவ்வாகுதலைத் தமயத்திற் கொடுத்த
என்று - காண்பதெவது குயிலும் யாது என்பது - இவ்வுவந்த
என்று அகழ்க்கும் - மயரத்தமுள்ள அரசனை என்று அகழ்க்கு
பாள்; வந்து தாயதம் - கனரகமேனின் என்று - அகழ்க்கிறு
கின்ற துக்கத்திற் காதலனை - கனரகமேன் - தன்மரபுப் பெண்
பாள். அப்ப - தவிர்த்து, வன்ப வந்து என் கன்னுண்
என்னவென்று - கனரகமேன் - கன்னுண்னை - மென்பாள். இ
காணில் - இத்தக்கமாயல், கயிலும் - (இவ்விய) கயிலி
செல்லித்த, மன் வந்து - அரசனை என்று கொண்டு, அவன்
துக்கமாய்வி, வாழும் - வந்துப்போவான்; உறு, உ - உறு.

தயரக்கரை என்பதைத் தயர் அகரை யெனவும் பிரிக்க
லாம். தயரக்கரை ஆரம்பமாதலாய் - அதை அறிவேன், அகரை
முடிவு, அந்தையோ அறியேன் என்பதைக் குறித்தாய். கரை வந்து
மையின் தயரமரகிய சாரமென்கும். (433)

286. அல்லியந்தார் மார்பு வாழ்த்தா - மலையவடலை,
கல்லுயிரு மாகையுட்போ - னறுத்தும் - மூத்
வறுதோள் வேந்தனே யென்று விழுந்தாள்
விழுவேலை, சாய்த்தார் வெள்ளத்தே தான்.

286. When she saw as if they were her own, the desire
and her desire, the foot prints, of the lotus-like feet of
Nala, whose breast was adorned with a garland of lilies
[அல்லி] Damayanti exclaimed:—"O king, possession of
powerful emblems!" and bathed herself in the flood of
tears which flowed from her sea-like eyes.

(இ - ன்.) அல்லி அழக்தார் - அல்லிப் பூமாலையணித்த, மார்
பன் - மார்புள்ள கன்னுண், அம் தாமரை - தாமரைமரகிய
தாமரை மலர்கள், அவன் தன் - அத்தம் தமயத்திற் கையாய், கல்
உயிரும் - ஆனையும் - யென் - என்ன பிரானும் - விழுந்தும்
பெய்தும் - காதலதம் - தொன்றிக்கு - கை, விழுவத
வுடனின், மன் உறுதோள் - மலம்பொருந்திய நேன் - அழகிய,
வேந்தனே என்று - அரசனை என்று கயிலி, கயிலி, கயிலி
வருகிய உடலினித்தம், சாய்த்தார் வெள்ளத்தே தாய்ந்தி
வரும் துக்கத்தினால், விழுந்தார் - உறு தன் - உறு.

அல்லிபத்தார் என்பதில் அம் - சாரிபை, அழகானவரை பொருள் பிதாவல்லாம் அபத்தாமரை என்றமையின் அம் - கல் - பரிபளித்தல் எனவும் கொள்ளப்பட்டது. என்று யாறு தலை இரண்டும் விட வ்யச்சம். அங்கு அரசன்து பிதவல்லி காணப்பட்டது அவருக்குத் தன் உயிரும் விருப்பமும் தோன் பிதவல்லி இருந்ததென்பது கருத்தி. அது அண்டியுண்டி யுண்டார் வெள்ளம் பெருக அங்கேயே வீழ்ந்தார் வெள்ளதா விற்து.

287. வெறித்த விளமான் காண் மென்மயில்கா னிந்த, நெறிக்க நெடிதுழி வாழுவீர் — பிறிதென் மைப், போனரைக் காட்டுகிரோ வென்னுப் புலம்பினாள், வாடாடா பெற்றிலா மான்.

287. The deer Damayanti that even the Gods of the celestial kingdom could not obtain, cried, exclaiming — O herd of deer that are stunned through fright! O gallin-pheasants! you will live for many ages to come in this place. Will you shew me him who separated from me?

(இ-ள்.) வான் நாடா - தேவலோகத்தார், பெற்றிலா மாண் - பெறுத பெண், [சுமயந்தி,] வெறித்த - (அச்சத்தினால்) பெய் - கையற்று நிற்கிற, இளமான் காண் - இளமையான் மான், மென்மயில்காண் - மென்மையான் மயில்களே, இந்த வெறி - கண்ட இத்தவழியில், நெடிது ஊழி - பெரிய யுழுடிவு வகை உயிர் வாழுவீர் - வாழக்கடவீர், எம்மை பிரித்து போனரை - எம்மை வேறுக்கிப் போன எம் அரசரை, காட்டுகிரோ - காண்பு காட்டுகிரோ என்று சொல்லி, புலம்பினாள் - அழகான, எ - று.

நெடிது ஊழி வாழுவீர் என்பதை விளிப்பெயராகக் கொண்டு கொடுக்காயம் வாழ்கின்றவர்களே என்றும் பொருளுரைக்கலாம். அம்மம் என்பது உயர்வினால் வந்த ஒருமையிற் பன்மை என்கையும் எவ்வகையையும் என்கும் ஒக்கும். நெடிது - நூதாபு முடிவாய்ந்தவர், நெடி - பகுதி, து - விருதி, இளமையான் - இளமிறந்த ஊழிக்கு விசேஷணம். வாழி - வாழ் - பகுதி, வாழி - செவ்வகத்து - எந்தப்பொருள்விருதி, ஏறாம் - தேற்றமாய்த்

தொகை. வாடாது விஸக்கணத்தின்படி இரண்டாம் வேத்துமை
மொகைகொண்டு நெடிய அழகியொருமொகையை வொரு
வொருப்பது நேர். “அத்யந்த சம்யோகே துவிதிநய” என்பர்.
வாட்டுதிர்—நிகழ்நாள் முன்னிலைப்பான்மை வினேமுற்று, அந்நி-
திநிலைப்பகுதி, (காண் - பகுதி, ந - நியமிக்கவிசுதி) இன் -
முன்னிலைப்பான்மை விசுதி, ந - ஏழுத்துப்பேறி, விசுதி காலின்
வாட்டிம், எதிர்க்கல் மென்னவுமாம். (கதக)

288. வேட்ட கரியை விழுங்கிப் பெரும்பசியான்
மோட்டி வயிற்றரவு முன்றோன்ற—மட்டத்தை
ஓரா தருகணைந்தா னுண்டே னறம்கூந்தம்
பேரார் விழியாள் புலர்ந்து.

288. Damayanti, upon whose tresses resembling layers
of black sand swarms of bees sipped honey, and whose
eyes seemed as if disposed to war with each other, seeing
before her a rock snake which, from excessive hunger, had
swallowed an elephant, and now lay with its stomach
bloated, not knowing it was a snake, approached it.

(இ - ள்.) உண் தேன் - மது உண்டுகின்ற வன்வி மெய்த்து,
உதல் - கருமணம் படிபோலிருக்கிற, கூர்தல் - கூர்த்தல்
புடைய, போர் ஆர் விழியாள் - போர் செய்யும் குணம் பெறுந்
திய கண்ணியுடைய தமையந்தி, புலர்ந்து - வாடி, பெரு பசி
பால் - அதிகப் பசியினால், வேட்ட - விரும்பின், கரி -
பாணியை, விழுங்கி - கபளீகரித்து, மோட்டி வயிற்ற - உப்பி
நிறுத்தி வயிற்றையுடைய, அரவு - மீண்டுபாம்பு, முன்
தோன்ற - எதிரில் காணப்பட, அதன் - அப்பாம்பை, மீட்டி -
இரும்பி, ஓராது - அறியாமல், அருகு - சமீபத்தில், அணை
தான் - சேர்தான், எ - று.

புலர்ந்து, விழி, இரண்டையும் உய்கைத் தொகையாக
கொண்டு வேல் ஆன் விசுதியைச் சொல்லுமாம். உண்
தேன்—அன்மொழித்தொகை. லண்டிபெய்த்தல் உத்தமக்குத்
இரண்டாம் உண் தேன் தமையமிகின்ற என்னாமல் போர்
ஆர் விழி என்பது அன்மொழி மனம் கவனத்தோடும் குறிப்பு.

இவ்விடம் உள்ள - பகுதி, ப - இடைக்கை, அ - மொட்டைச்
பகுதி, அகத்தி, உரமாந்துகூடு. வேட்டான், வேட்டி, முன்
பெயர்நான் என வரும். பின்மே என்றுது வலித்தான் பின்
இவ்விடம் உள்ள - பகுதி, ப - இடைக்கை, உ - பிசுதி, ஈ - அன்று
கூடு. இவ்விடம் அறிதற்குப் பரணம். (கூடு)

2291 அருங்குன்ற விசும்பி னவிரிமதிமேற் சென்றன
கட - வாய் வெங்க ணரவுபோன் மெல்லியலை -
வாய் வெங்கைக்கு, மேலெல்லாந் தோன்ற விழுங்கி
மேல்மேல் வெங்காளின், பாசெல்லாந் தியுமிழ்
வாய் வாய். 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819

1409. Like the fiery-eyed serpent Ragu, which approaches the bright moon on the beautiful expanse of the heavens, the rock snake, which emitted fiery poison all over the sultry desert, swallowed up the soft-natured Danyanti, so that only that part of her body above her breasts was visible.

(இ - ள்) அம் கண் - அழகிய இடமுள்ளது, விளம்பின் ஒளி
மதிப்பில் - மாணத்தில் விளங்குஞ் சந்திரன்மேல், சென்
தையும் - போய்ச் செருகின்ற, வெம் கண், அரல் போல்
சென்றான கண்ணுள்ள, அல்லது கோபமுள்ள இராடுவென்
து - பாடிப்பால், வெம் காணின் - வெம்மையான அடமு
தான் ய, பால் எல்லாம் - இடமெங்கும், தாமதம் பாடி
(வி - மாகிய) அக்கினியைக் க்கருகின்ற அந்த மையப்பாடி,
அம்ம இயல் - மென்மையான சுபாவமுள்ள அமயத்தின்,
சென்மைக்கு மேல் எவ்வாம் தோன்ற - ஒலைக்குமேற்பு
கையால் கையால் காணப்படும்படி, நிழல்கிறது - அன்று
விடமுள்ளது - அன்று - அன்று.

[illegible]

தோளால், விலக்காயோ வென்றழுதான் விவர
வரவின் வாய்க்கிங், விலக்காகி நின்ற-ஒடுக்து.

290. Damayanti, who had fallen a victim to the mouth
of that cruel snake in the forest; crying aloud, said :—
" O king ! before I die a victim in the mouth of this glit-
tering serpent, can you not with your powerful shoulders
save me who am fit to live doing service to your feet ?"

(இ-ள்.) இங்கு - இக்காட்டில், வெம் அரவின் வாய்க்கு - உக்
கிரமானபாம்பின் வாய்க்கு, இவக்கு ஆதி நின்றான் - லக்ஷியமான
திநின்ற தமயந்தி, [பாம்பினால் விழுங்கப்பட்ட தமயந்தியென்
கிறபடி,] மன்னவ - நளமகாராசனே, வாள் அரவின் வாய்
பட்டு - பிரகாசமுள்ள பாம்பின் வாயில் வீழ்ந்து, மரியாமுன் -
சகா முன்னமே, நின் தாள் அடைந்து வாழும் - உன்பாதத்தை
படைந்து வாழத்தக்க, தமியேனே - ஆதரவற்ற என்னை, தோ
ளால் விலக்காயோ - புஜபலத்தினால் விலக்கிக் காக்கமாட்டா
யோ, என்று, எடுத்து - குரலெடுத்து, அழுதான், என்று.

வாளர - என்பதற்கு வாள்போன்ற அரவென்று பொருள்
புறவது நேர். (ககக)

291. வென்றிச் சினவரவின் வெவ்வா யிடைப்பட்டி
வன்றுயரார் போய்விட மாள்கின்றேன்—இன்
றுன், திருமுகபான் காண்கிலேன் தோ வேந்தே
யென்றான், பொருமுகவேற் கண்ணை புலர்ந்து.

291. Damayanti, whose eyes were as a lance sharpen-
ed for battle, fainting exclaimed :—" O Nala who possess-
est chariots ! I have fallen into the cruel mouth of this
conquering and angry snake, and through excessive sorrow
I am dying. I cannot this day see your handsome face."

(இ-ள்.) பொருமுகம் - போர் செய்யத்தக்க முகமுள்ள,
வெல் கண்ணுள் - வெல்போன்ற கண்களைமுடைய தமயந்தி,
புலர்ந்து - துக்கத்தால் வாடி, தோ வேந்தே - சாதாதிதியான
நளமகாராசனே, வென்றி சினம் அரவின் - வென்றி பொரு
படியான கோபமுள்ள பாம்பினது, வெம் வாயிடை பட்டு -
வெம்மையான வாயில் வீழ்ந்து, வல் துறாய் - துறையான
துக்கத்தினால், ஆவி போய் - பிராணன்போய், மான்ற தோன்

யன்று - இன்னொரு, உன் திரு முகம் உன்
பைய அழகிய முகம், நான் - காண்கிலேன் என்று
காண்க - தம பிறர்க்கிறேனென்று சொன்னான், [புலம்பி
கொண்டபடி,] எ-து.

பொருட்கம் - வினைத்தொகை, காண்கிலேன் - கா
படுகி, இல் - ஆற்றலைக்காட்டும். விசுதி, அனைத்துமொரு குதி
கள் - தன்மைபொருளையுதி. எதிர்மறை - உகாசனத்தி
கெட்டது; அல்லது கு - சாரியை, இல் - எதிர்மறை. மற்
கும் பதப்படி எனவும் கொள்ளலாம். (கஉ.)

292. மற் றெடுத்த தோள்பிரிந்து மாயாத வண்ணை
யேன், பெற்றெடுத்த மக்காள் பிரிந்தேனும் -
கொற்றவனை, நீரேனுங் காண்குதினோடு மென்
றமுன் ணீள்குழற்குத், காரேனு மிம்மாவன
கலுழ்ந்து.

292. Daayananti to whose long tresses even the ocean
cannot be compared, weeping exclaimed? Though I am
separated from the shoulders of Nala, strong in wrestling,
O my children, be gentle and reared up by me who have
lingering in death through my grievous sin, will you not
and me living who has parted from me?"

(கு - க.) நீள் குழற்கு - நீண்ட கூந்தலுக்கு, காரேனும் -
மே - மாளுமும், இவ்வாள் - சமாஸமாகப் - பெருதவனாக
தமபந்தி, கலுழ்ந்து - கலங்கி, மச் - தொடுத்த தோள் - மன்
றமுன் - பெரியவன் (எனக்காராதது) தோன், பிரிந்த
பிரிந்துபோயும், மாயாத - மரணம்மையாத, வல் - வண்ணை
வண்ணையான மாயமுள்ள தான், பெற்று எடுத்த மக்கள்
பெற்றவனார் திருமார்த்தனோடு பிரிந்து கிடக்கும் பெற்றவன்
எதிர்மறைபிரிந்துபோயினர். காரேனும் காண்குதினோடு
கலங்கலாகியும் காண்குதினோடு, என்று தூதுதான் - இன் - தூது

தொன் - சம்பவம் நீட்டி விளியுருபு. ஏனும் - உகாசனத்தி
கெட்டபடியும் என முற்றுக்குக் கூறியதைத் தவிர்ப்பதாய்
இ - அபயரோசகத்திதான் கொண்டு, பெற்றவன் தவிர்ப்பதாய்

தென்னாயம். மற்றொரித்தேன் — ஆன் மொழித் தொன்மாய் அரங்குக்கு மாகும். ஏன் — ஓரிடைச்செல்லு, உத்தையே ஓரே கடியெவரும், காசேரும் என்பதில் சிறப்புப்போருள், சீரோதும் என்பதில் விதர்பம். இது பிரிந்தேயும் காட்டும்; ஏதும் என்று ஒரு மொழியென்பாரு முளர். அன்னதூர் — காட்டிதர் என்பதுபோல் கொள்ள; எதிர்காலம், து - சாரியை, உதாச்சாரியைபெற்றுக் காண்தூர் எனவும் வரும். (123)

293. அடையுங் கடுங்கானி லாடரவின் வாழப்பட்டு
இடையுமுயிர் நய்கனே யோகோ — விடை
யெனக்குத், தந்தருள்வா யென்னாத்தன் று
ரைக்கக் கூப்பினான், செந்துவ்வாய் மென்
— மொழியா போந்து.

293. Damayuti with a mouth like red coral, and with
speeches, having fallen into the mouth of the devious
snake, in the dense forest which she was traversing, was
distracted in mind. Being sure of death, she clasped her
lovesick limbs and exclaimed:—" Alas! husband of my
life, you must now allow me to bid you farewell!"

(இலங்.) செம் துவர் வாய் - சிவச்ச பவளம்போன்ற அனைய
புளையு, மென் மொழியாள் - மெத்தென்ற யேச்சையுடைய
தமயந்தி, அடையும் கடு கானில் - தான் அடைத்த கடுகா
யான காட்டில், ஆடு அரவின் வாய் பட்டு - ஆடுகின்ற பாண்டி
யின் வாயில் விழுந்த, உடையும் - (மனம்) உடைத்துபோ
வாரி, செருத்தி - (தன் மாணத்தை) நிச்சயித்த, உயிர்
வாய்களே - ஓகோ - ஓபோ; எனக்கு விடை தந்தருள்வாய்
எனது - எனக்கு உத்தரவு தந்தருள்வேண்டு மென்று சொல்லி,
தன் தாமரை கை கூப்பினான் - தனது தாமரைபோன்ற கை
வாய் ஒலித்தான், ஏ - து.

— ஓகோ - தமயங்குறிப்பிடைச்செல்; உடையும் என்பதற்கு
பெய்திருக்கமாக்கொன்றி எனக்கு என்பதோடு கூட்டினால்.

294. உண்டோ ரமுகுசலென் றெழுந்தி வருகின்ற
வெண்டோடன் செம்புங்கி வில்வேடன்
சுண்டான், அமுகுவாய் கானகத்துக் காரரவி
வாயின், முழுதுவா டெய்க முகம்.

1294. A hunter, with pointers of bleached bones to his ears, and red locks of hair, passing alone by a river, and hearing the sound of cries, saw the divine form of her who was half-swallowed by the mouth of the great snake in the forest where the vultures lived.

(இ-ள்.) ஓர் அழகு குரல் உண்டு என்று - (இக்காண்டம்) அழகு இவன் ஐசை ஒன்று கேட்கப்படுகிறதென்று, ஒற்றி - உற்றது கேட்டு, வருகின்ற - வருகிறவனாகிய, வெள்ளை - வெள்ளை நிறத்தில் - சய்த காதணி யுடையவனும், செம்மையான - செம்மையான கலம் ருள் எவனும் ஆகிய, வில் வேடன் - வில்லு யுடைய வேடன், கழுகு வாழ் கானகத்த - கழுகுள் வாழ் இவ் வகாடில், கார் அரவின் வாயில் - காரும்பாய்வது வாயில், முழுகுவான் - அழிகின்றவருடைய, தெய்வ மூலம் தெய்வத்தினம் பொருள் பெருக்கத்த, கண்டான் - என்று.

வெள்ளைடன் என்பது - சத்திரத்திப்பத்தி வெள்ளைநிறம் பெற்று, சென்றவர்ப்பட்டது. மூத்தனக்குத் தெய்வத்தினம் வாய்வது பார்த்தவர்ப்பட்டது இவன் தோவாயிற் பொருள் தெய்வம் தெய்வத்தை, கழுகுவாழ் கானகம் என்றது காடின் கொய்கைக்குக் குறிப்பு. (இ-ள்.)

1295. The bright, whose jewels his eyes full of fear exclaimed: "O thou who fallen into the venomous mouth of this terrible serpent, I take refuge in you. Will you not have mercy on me and bid me live?"

(இ-ள்.) வெள்ளை தோவின் கிட வாய்வது தெய்வம் - தெய்வத்தினம் கிடப்பதிருடைய வாய்வது பொருள் இவ் வாய்வது தெய்வம், தோவாய் - தோவாய், உயிருடன் வாய்வது தெய்வம், வாய் கடைக்கை - கடைக்கை, கடை - அருகே - (இ-ள்.) தெய்வத்தினம் கருகப் பெற்று, கடை - கடை, என்னு மீத, இருள் சரும் பூண்டு - இருள் கடைக்கை தெய்வத்தினம்

கனபுடைய கமயத்தி, அன்னை - பயப்பட்டு, எந்தத் துறந்தி
குற - குறல் ஏடுத்துக் கூவினுள், ஏறு.

ஐயன் என்பது ஆர்யன் என்னும் கட்செல்லின் திரிபு
மரியாதை செய்யத்தக்கவன் என்பது பொருள்; ஆயாவது
நருபையிற் பன்மை வந்தது. ஐயன் என்னுஞ் செல்லின் பெயர்
“அன்-ஆன்” என்னுஞ் சூத்திரத்தில் “பெயரிதன் சார்பு”
என்பதனால் பலர்பாலுக்கு மார் விசுதி வந்தது. [பெருநல்லு
- ம் கு] “ரவ்விறுயர் பெயர்க் களபெழ” என்பதன்
சூத்திரத்தில் “ஆண்டையா ஈ ஆதல்” என்றமைபிற் றுயர்
ஆகாரம் விளியில் ஈகாரமாயிற்று. (325)

296. சங்க நிதிபோற்றுகருசந் திரன்தவர்க்கி, வெங்க
லிவாய் நின்னுலக மீட்டலாற்போல்—மன்மையை
வெம், பாம்பினவாய் நின்று பறித்தான் யுகை
கழந்த, காம்பினவாய் வில்வேடன் கண்டு.

296. As Chandraswari, who like the golden touch
of Kuberacould bestow any thing, recovered the world
from the cruel Kali, the hunter who possessed a magic
bow with which he slew his enemies, seeing which hap-
pened, drew Damayanti out from the mouth of the cruel
கலிகே.

(இன்ன) சங்க நிதி - சங்கமென்கிற ஒரு தீசெய்யப்
பெயர். சங்கநிதிபுசந்திரன், சுவர்க்கி, சந்திரன்
புதுபுது, வெம் சுலிவாய் நின்று - வெம், பாம்பின
வாய் நின்று, உலகம் மீட்டல் போல் - பெருநல்லு
மீட்டிக்கொண்டு வந்ததுபோல், பனை கழந்த - சந்திரன்
சங்கமென்கிற - காம்பினவாய் - சூத்திரத்தினை வாய் நின்று
என்பதனால், வேட்கையுடைய பாம்பினவாய் நின்று, வெம் பாம்பின்
வாய் நின்று - உலகமான பாம்பினவாய் நின்று, மன்மையை
கழந்தியை, பறித்தான் - இழக்குப்போட்டான், ஏறு.

உலகத்தைத் சுலிவாயினின்று மீட்டலாது, ஆகாரம்
பாரியங்களி னின்றித் திரிப்பித் திருந்தச்செய்தல், வாய்
வாயத்த என்னும் பெயரெச்சந்திரித் து. வினைத்தொகை வாய்
நின்று - நின்று ஐந்தாம் வேற்றுமைச் சொல்லுந் து
பொருளின் வந்தது. (326)

297. கருமிரு நரனு மழியாம லேபரவிப்
பேராவின் வாயிற் பிழைப்பித்தாய்—தேரில்
இதற்குண்டோ கைம்மா நெனவுரைத்தால்
வேன்றி, விதர்ப்பன்னுல் பெற்ற விளக்கு

297. Damayanti, the daughter of the victorious king Vidarpa addressing the hunter said:—"O sir! you have saved me from the mouth of this huge serpent, and preserved my precious life and myself from being destroyed. When we consider the matter, is there any return obligation of equal value? No.

(இ-ள்.) வேன்றி விதர்ப்பன் - வெற்றியுள்ள விதர்ப்பராவின், பெற்ற விளக்கு - தமயந்தியானவள், ஐயா—, ஆர் உயிரும் - அருமையான உயிரும், நானும்—, அழியாமல் - நாசமாகாமல், இப்போ அரவின் வாயில் - இந்தப் பெரும்பாம்பின் வாயினின்றும், பிழைப்பித்தாய் - பிழைக்கச் செய்தாய், தேரில் - மன்னாய் யோசித்துப் பார்த்தால், இதற்கு கைம்மாறு உண்டோ - இதற்குப் பதிலுபகார முண்டோ, என் - உரைத்தால் என்று சொன்னால் (அவ்வேட்கைநோக்கி), இ-து - தன் - தனது தனியைநெனது முனமெலி மிகலுமாம்" என்றமையின் கைம்மாறு என்பதில் மகரமிக்குத்தி. (கை-உபகாரம். மாறு - திருத்தி) மாறுவதாகிய உபகாரம். (கரு)

இந்து நுதலி யெழிநோக்கி யேதே
சிந்தை கருதிச் சிலவேடன் - அபந்தொ
போதுவா யென்னுடனே. யென்றான் புலையாடு
கேதுவாய் நின்ற. நெடுததி.

298. Regarding the beauty of Damayanti, whose face was like the crescent moon, and entertaining an insatiable desire at heart, this archer who was worthy of the depths of hell, said:—"O thou adorned with bejewelled garlands of purified gold! Come with me"

(இ-ள்.) இந்து நுதலி - சந்திரன்போன்ற செவ்வியமுடைய தமயந்தியினது, எழில். நோக்கி - அழகைப்பார்த்து, எதோ - எதைவோ, தன் சிந்தை கருதி - தன் மனதில் நேர்ந்து புலையாடுக்கு - நனமான நரகத்துக்கு, ஏதுவாய் நின்றான் - ஏதுவாய்

சீமவனாகிய, சில வேடன் - யில்லையென்று, னை
தொடி - பசும்பொன்னுக்கிய - னைக்கி யன்றித்தனை, நீ -
நின்னுபனே போதுவாய் - என்னோர் வா, என்றான் எழுந்த -
கம்புநித்துச்சொன்னான், ஏ - து.

பயனும் ஏதுவாம். பைந்தொடி - பசுமைபில் துயோய்
அடி அகரம் ஐயாகி ஈ என்பதும் கெட்கின்ற பை என்பதின்
முன் வருமெழுத்துக்கு இனமிஞ்சுபுத்தொடி என்பதொடி
யுதார்த்தது; பண்புத்தொடிக் புறத்திவந்த அன்மொழித்தொ
கை; அண்மை விளியாதவின் இயல்பு. தற்காலம் வளையலா
கின்றனும் கையில் வளையுணிந்திருந்த வரிசோக்கி அப்பளம்
விளித்தானெனக் கொள்க. போதுவாய்—புகுது போது ஆயி
து; ஆய - ஏவலொருமை விததி - சித்தித்தலுக்குக் கருவி
யாதல் சித்தை—ஐ கருவிப்பொருள் விசுதி, பகுதி இவ்வ
கெட்து சந்தி. (கஉஎ)

229. வேட னழைப்ப விழிபதைத்து வெய்துயிரா
ஆடன் மயில்போ லலமரா—ஓடினான்
ஆறெலா மாகச் சுரிசுழல்வேற் கண்ணினர்.
ஆறெலா மாக வழுது.

229. On the hunter calling her, Damayanti who possess
ed curly looks, blinking with her eyes and drawing a hot
breath, and becoming troubled like a dancing peacock
and so that the streets flooded with the tears from her
lance-like eyes and rushed among the bushes.

(கஉஎ.) வேடனழைப்ப - வேடனழைக்கவின், விழி
பதைத்து - கண்பதைத்தி, வெய்து உயிரா - வெப்பமாக முன்
செய்தி, ஆடன் மயில்போல் - ஆடுகலையுடை மயில்போலால்,
ஆறெலா - வருத்தப்பட்டு, சுரிசுழல் - சுரிசுத் துளையுடை
தடைபுறப்பங்கி, வேல் கண்ணினர் - வேல்போன்ற கண்
னினர் ஈரானது, ஆறெலாம் ஆக - வழியெல்லாம் ஈரிப்படி,
வழுது - துறெலாம் - புதர்வளிலல்லாம், ஓடினான் - ஈ - து

ஆறெலாம் என்துமி—தி உள்ள ஆக என்பது ஆகை.
ஆறெலா - ஈலமரா - பகுதி, வெய்யாவென்னும் வாய்பாடு
இவ்வெய்ச்சம். (கஉஉ)

300. தீவர புலிதொடரம் செல்லுங் கிதுமநம்பிப்
ஆக்கை தவிர வலமந்து — போக்கற்றது -
சீரூ விழித்தாள் கிலேவேட னாய்வுளவின் -
கீரூப் விழுந்தா னிலத்தா -

300. Like the young deer, which flees when pursued
by the fiery-eyed tiger, Damayanti through fear became
faint in body and troubled, and not finding any way to
escape, turned and started at him angrily and the young
fell to the ground in ashes.

(இ - ள்.) தீவர - புலி தொடர - நெருப்புப்போன்ற கிலே
வேடையையுலியானது - தொடர்ந்து வருவதற்குத், செல்
லு - நடுகின்ற, கிதுமநம்பி - இராமனாடிநிலையே ஆ
கை தவிர - (பயத்தினால்) உடம்பு தளர்ந்துப்போக, வலமந்து
அத்துயிர்வந்து - திட்டு - மூடி, போக்கு - மீது - போகவே
இல்லாமல், சீரூ - சிறி [சோபித்து], விழித்தாள் - சுணர்ந்தாள்,
போகத்தாள்; அங்குளவின் - அக்காலத்தில், கிலேவேட னாய்வு
படைபு ஷேடன், துது - தாய் - தாய் - லாய், தலந்து விழுந்தாள்,
தளையிடு - விழுந்தாள், எ - து -

மதா - பதிலாதத - யாதவாய், கொடுத்தும் - கொடுத்தும் -
அந்தத் தொழிபவன் தாய் - லாய் - இன்ன - பாய் -
வாய் - து - தாய் - பகுதி; இது, வர - வர - வர - வர -
கிது - கிது - கிது - கிது - கிது - கிது - கிது - கிது -
பகுதி - பெண் - இவர்க்காகப் புடை - பெண்ணி - பெண்ணி -
சீரூ - செய்ய - வர - வர - வர - வர - வர - வர -
வழி - து - து - து - து - து - து - து - து -

301. வண்டபிழ்வா ணரப்பிழைத்த வான்குழியென
பித்தமுன்மீ, மணி கொடுஞ்சுரத்தோம், அழகு
ருந்து - புண்டையுள், வாழ்வெல்லாம், தானி
னைத்து மற்றழுதான் மன்னிபுறத்தி, வாழ்வெல்லாம்
வரத் தன்னிலேமேற் றிந்து.

301. Damayanti, recalling her former days of great
sorrow and attributing the king's behaviour to her own fate,
said and went in that forest which burnt with fire
like the large families who suppress the young ones and
fertilise them.

(இ - ௨௨.) வன் துமிழ்வாணர் - அழகிய துமிழில் - கண்ணரை, பிறழ்த்த - தீயின், [அவர்க்கு அபராதப்பட்டது] வான் குடி போல் - மேன்மையான விரிந்தனதப்போல், தீ தழல் - தீய அக்கினி, மீ மண்டு - மேற்கொண்டு செருங்கிப் பெற்றிருக்கிறது, மொழித் தரத்து - கொழிமையான பாலைவனத்தினே, னா மார் இருந்த - குரு பற மிருந்து, பன்னை - நான் - நுண்பிருந்த, வாழ்வு எல்லாம் குன்றது - சிபாநகர்களபெய்க்கை நிகர்ந்து, கன் இழைத்த - அரசன் செய்த, தாழ்வு எல்லாம் - தாழ்வுபட்ட பெயலாம், தல் தலைமேல் தத்து - தன் தலைவிதியைமேல் கயித்து, அதுதான் - , எ - ந.

விதவாண்கள் திறத்தில் அபராதப்பட்ட குடி தலைமேல் வேறுதலோல் வெந்துகொண் டிருக்கிறது கரம் எவ்விதப்பட அவர்கள் நனக்குச் செய்த தீங்குள் தன் மதிவாததால் போதனைமையன்றி அயில் கொழிமையால் செய்தனல், வாய்க்கொண்டினத்தா ளென்பவது “மன்னிவறத்த தாழ்கொண்டி தன் தலைமேற் தந்து” என்றார். தான் - மற்று - அசைகள், “வன் பயிற் வானைப் படுத்த” எனவும் பாட்டினி. வானைப் பிழைத்த - உயிர்திணைப் பெயராலும், இரண்டாம் பிழைதனம் சிறப்புவிதவால் வலிமிக்கது. நன் - அருபு புணர் - ௨௨.] இரண்டனுறுபு, ஏற்றுப் கொடற்பெருநிலையானது [யெயர். ௧ - ௩௨.] பன்னை - பன்னி என்னும் குற்றவாய் நனவகாரினை பெற்றது [உயிர். ௧ - ௩௩.]

துமிழ்வாணர் - வான் (குளி) - பகுதி, வன் - உடைமையெய்து, ளின்வந்த பலர்பால்விகுதி, சந்தியில் எதர நகரங்கள் வந்த மாநிலமுத்திய கமகரம் கெட வானர் என்றும், துமிழில் வானர் விகிதகுயோர், துமிழ்வாணர்; துணை வாழ்வான் - அன்பு வானுள் என் னுள்துயோல் வாழ்க் என்பதும் வானர் என்ற விற தென்கொண்டி முன்போல் உபயச கொள்ளலும், இவ்வாண என்பதற்கு வடநிலர், ௩ - வானம், வான - பாணைக் கண்டியவர் என்று பொருள்வழியுமேயல், துமிழ் அழகிய புணர்த்தது புண்பட்டிருளையும், பொருள் யொன்றது தருமென்று எயர்க்குத் தோ டுவிவந்து, இவ்வாண நிகரம் வன்கொண்டி துமிக்கவல்லவர் என்பது உதவியெடுத்து

தப்பாடிபே தமிழவாணர், தமிழைக்கொண்டு வெல்ல வெல்லார் என்பது பொருளாம். தமிழ் என்பது திரமிடமென்று மாரியன் பின் சிதைவு.

308. இவ்வளவி லாதிப் பெருவழியி: லாய்வுளிகன்
: இவ்வளவு வினையே: னென்பாடி: ன் பெய்வழி
: வைக் கண்டாணை: புழிமுன்: கமஸ்துயி: (கே)வெண்
முன், உண்டாய தெல்லா முணர்ந்து

At that time, an thoughtful merchant passing along the Broadway, saw the physical beauty of Damayanti, who reproached herself with being a great sinner, and doubting when he saw all that had happened, thought she could be no other than the goddess who resides in the

(இ - ள்.) அவ்வுளவில் - அக்காலத்தில், ஆதி பெரு மூழியில்
முதலிமையான் பெரியவழியில் போகின்ற, ஆய் வணிகன்
அடியுநன்மையானை வர்த்தனன், இவ்வளவு திவினையேன் - இ
வ்வழியினால் செய்தான் யான், என்பான் - என் னுகொள்
வது - அடியுந்நினை, மெய் வடிவை - தேவர்தின் - அடியை
என்பான் - ஐயுற்றுன் சந்தேகத்தான், கமல வயிலே - என்
ருண்ட தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் பெண்ணாகிய திருவகை
வனம் கொள்ளுன், உண்டாய் கொல்லாம் - உண்டான் - உன்
தன்னை பெயர்லாம், உணர்க்து அறிந்து, எ - றி. [உணர்க்த
தன்னை னனைக் கூட்டிக்கொள்க.]

இவ்வாசகியம் மேற்பாட்டோடு குளகமாக நல்லபயன்
அடிக் குளகமாகது பலபாட்டு ஒரு முடிபாய வருவது தத்
வலயினிதித் தன்யே முடிவது முத்தடி மெய்ப்பிம்
முடிந்து நாமு கோர்து கண்ணொழுது மனம்புனந்த
தடிபுதுது “கண்டாயிதல்லாம்” என்னுள் இவ்வ வறுமை
பார்த்த இவன் சகல கலசு னைக்கொழித் துடித் திவன பன்
துடித்த நாமு பிபுமத்தடிவன் இவ்வாறு இவ்விதமென் னாய்து
தனபுனந்து “தடிமறுவ” தடித்தாடி. தடிவது இவ்வாறு
புனது பிபுமத்தடி தன் துடிமறுவெனின் பொருத்தம். தடி
தடிபுன் — தின் துடிமறுவ துடிமறுவ துடிமறுவ துடிமறுவ

தெய்வன் என்றபடி. துயர்நாடு காழம் உற்றான் துயர்நாடு
சென்றதுபோல், இவருக்கு இயற்றி என்ற ஆய்ந்து. (343)

(343) எக்குலத்தா யார்மடந்தை யாதுன்னார் யாதுன்
யேன், நெக்குருகி நீயழுதம் கென்னிமித்தம்—
அவன் மைக்குழலாய், கட்டுகின்றத்துக் கொன்னென்றான்
நாமக் கார்வெட்டு கார்தரம், விட்டுநெருக்குத் தார்வணி
கர் வேந்து.

(343). The chief of the merchants, who wore a garland
under which the beautiful bees hum, addressing Dhanuvar,
said—“O thou raven-tressed one! In what family were
you born? Whose wife are you? Which is your native
place? What is your name? Why do you thus weep
and why are you faint and troubled in mind? Explain
all this to me clearly”

(இ - ள்.) கார் வண்டு - சறுப்பான (அல்லது) அழகான
வண்டிகள், கார்தரம் விட்டு உரைக்கும் - இரகசியம் வாய்
விட்டுக் கொல்லுகிற தார் - மாலைவயத்தரித்து வணிகர்
வேந்து - வந்ததருடைய தலைவன், மை குழலாய் - சறுப்
பான சந்தலுள்ளவனே, நீ—, எக் குலத்தாய் - எந்த வழி
த்தாய் பிழைத்தவள், யார் மடந்தை - யாருடைய மனைவி, உன்
நெருகுநாடு - உன் வாசஸ்கலமெது, உன் பேர் - உன்
தாமசையென்ன, நெக்கு - தளர்ந்து, உருகி - மயங்கி, கார்வெட்டு
துயர்நாடு நீயித்தம் என் - அழகாநாடு யாது, துயர்நாடு
துளவன் என்றான் - திருத்தமாய்ச் சொல்லு என்றுசொன்னான்
(தமயந்தியை கோத்தி), எ - து.

என் - உரை. அல்லது உரைப்பதனால் வரும் புறநாட்டார்
எனவும் பொருள்கொள்ளலாம். நீ பேன் வினாவுகின்றவென்று
இதழாகல் மகாபேன்பதாம். மைக்குழலாய் - விளி. [மேய -
குழலாய்] வினாவினா - ய் ஆய்ந்து. எக்குலத்தாய் - முன்
காலம் பொருளாகக் குறிப்பி முற்று - ஆப் - வினாதி. நெக்கு -
கூழலாகிய அகலபெயர்ப்பொருளில் வந்தது. எக்குலத்தாய்
காத்தாய்தாய் புகுந்தவள். - உன் மடந்தை - யாருடைய மனைவி
கார்வெட்டு - நளக்குறிலினைப்பதாய்க்கார்வெட்டு - சென்று
துயர்நாடு எக்குலத்தாய் யார் மடந்தை.

(இ - ள்.) அப்போதில் - அச்சமில்லாத நிலையில் - திருமலை - இவர்களுள்
பேர்ந்த தமிழ்ந்தியை, நேதி நகர்க்கு செல்லாதி - சேதி நேதி
சுத்துப் பட்டணத்துக்குப் போகச் செய்து, பாடிமேல் நீதி
செய்ததுவான் - பூமிமேல் நீதியைத் தங்கச் செய்ய வல்லவனாய்,
மலையவாதம் காத்தியின் - நடத்துவான் - அரசுநடைபு
காழியியாபிக்கச் செய்ய வல்லவனுமாகிப், கொண்டு வான்
கூட மலையாதிக்குத் துய்யுள்ள அந்த வந்தத்தன், வந்த
நடத்துவான் - வழியில் நடத்து போனான், வந்த.
பாடிமேல் தேதி எனக்கொண்டு, தேரால் நடத்து மெய்யு
கொண்டு மமையும்; வந்தது என்பது வாட்டை என உறுவது
தென்றது. இது சை. பாணிகம் பொய்கலந்த மெய்யாயினும்
நெய் கூட்டியவாய் நடப்பவனென்பது பற்றி நீதிசெய்ததுவான்
என்றும், இது நல்லொழுக்க முடையவன் - பகர்நாட்டிலுள்ள
மூன்று வருதலிலும் வாணிக வளப்பத்தையும் அரசுக்கு
வாழ்க்கைக்குகின்ற தென்பதுபற்றிக் காத்தியின் நடத்துவான்
நெய்நெய்யுள் பற்றினார் - கல்வணிகர் நாட்டிலிருப்பது அரசுக்கு
மெய்யானவென்று நீதிசாஸ்திரம் - செல்லாதி நடத்துவான்
எனக் கூட்டிக்கொள்க.

300. அற்ற துதினு மறதொழுது கண்ணீரு ம
உற்ற துயரு முறையனாய் - மற்ருருகி
மறநின்றனாக் கண்டே நிலவேந்தன் பொற்பீழ்ந்த
புறநாள் மடவா ரெடுத்து.

300. Some of the damsels in the harem, addressing
the ruler said:— O thou beautiful consort of the ruler
of the earth! We saw in this town, a maiden with half
a garment, shedding tears incessantly, and afflicted with
great sorrow.

(இ - ள்.) மடவார் - அந்தப்புரத்துப் பெண்கள் சிலர்,
பேரந்தன் பொல் தேவி - நிலைதையாளு மாசுவனைப் பொல்
பேர்ந்த மையானே, அற்ற துதினும் - பாதிவாசிக வஸ்திர
மும், அறதொழுது - சிங்கமால் அழகுநின்ற, உண்ணரும் -
உதிர மயருள் உடையனும் - அதிமாவ் திசைந் மண்டி
வாய், உண்ணும் - நிலைவாங்கிய, ஒருகதி - ஒரு கண்ணீர்

மேலும் இவ்வாறு நீ மெல்ல உயர்வாயினாய்—விரைவாய்
 இவ்வாறு—This is my blessing—

(இ-அ.) [தம்பதி] வாழ் புனை—கூட—நினைந்து—மற்ற
 இவ்வேழை—மொழி—செம்மையான தேவபேரவையின்—
 பதன—நிகழ்த—மிக்மிகினவந்து—எனின—; தன்னிலைநிதி
 இப்போது—வந்தியா—காப்புகள்—விப்பி—வாய்க்கான்—(இ-அ)
 வன்—பிரித்தா—செம்—பிரித்து—மேரக்—மூன்று—வன்—(இ-அ)
 அவன்—காணும்—அலமருவேன்—வருத்த—புழையினா—
 இவ்வாறு—இந்தப்—புட்டன—கூத்துக்கு—வந்தேன்—இது—தன்
 வாய்—இததான்—எனது—வாலாது—என்றான்—(இ-அ)
 மூன்று—வாய்க்கான்—செம்மையான தேவபேரவையின்—
 பதன—நிகழ்த—மிக்மிகினவந்து—எனின—; தன்னிலைநிதி
 இப்போது—வந்தியா—காப்புகள்—விப்பி—வாய்க்கான்—(இ-அ)
 வன்—பிரித்தா—செம்—பிரித்து—மேரக்—மூன்று—வன்—(இ-அ)
 அவன்—காணும்—அலமருவேன்—வருத்த—புழையினா—
 இவ்வாறு—இந்தப்—புட்டன—கூத்துக்கு—வந்தேன்—இது—தன்
 வாய்—இததான்—எனது—வாலாது—என்றான்—(இ-அ)

310. "The consort of the தேவ king, who was adorned
 with fragrant garlands, addressing Damayanti, said, "O
 Damayanti, with flowing tresses! till we find your husband, by
 some means or another, you must remain joyfully in this
 town with me."

310. "The consort of the தேவ king, who was adorned
 with fragrant garlands, addressing Damayanti, said, "O
 Damayanti, with flowing tresses! till we find your husband, by
 some means or another, you must remain joyfully in this
 town with me."

(இ-அ.) செங்கு—புழை—தான்—வந்தேன்—பொருத்திய—
 வன்—பிரித்தா—செம்—பிரித்து—மேரக்—மூன்று—வன்—(இ-அ)
 அவன்—காணும்—அலமருவேன்—வருத்த—புழையினா—
 இவ்வாறு—இந்தப்—புட்டன—கூத்துக்கு—வந்தேன்—இது—தன்
 வாய்—இததான்—எனது—வாலாது—என்றான்—(இ-அ)

தேசியமகன் முதலாயினார் இவ்வகையினையி- - கென்று
யுள்ளிருப்பகைநாறியி- - யவன் அகைய- - துறக்கிபெய்த
குணத்தினைப்பெய்த, மாவன அகைய- - யவன்
யுறாந்தினைப்பெய்த மிக- - கிதலெய்த- - யுறாந்தி
நினைத்த எண்பது கருத்து. பெருக்க- - எண்பது- - கருத்து
அவன் குறப்ப- - யவன் கொண்டு- - தெய்வநாறியை
314. மாரி பொருக்கூந்தல் மாதராய்- - கையந்த, காரி
கைதான் பட்டதுயர் கண்டாயோ- - சோராரும்
யுறும். வேணியாய்- - வெண்ணிகிலும்- - யுறியாய்
வெய்துயருக், கையாய்- - கின்றாயாய்- -

314. The Brahmin, addressing the Queen of the
country, said, "O thou whose tresses resemble the orange
Have you seen the sorrow which has fallen your daughter?
With her hair dishevelled and matted and her eleven-
toothed rent in half; she is transfixed in her chariot, as the
hand-maid in a chariot.

(இ- - எ- -) [அவ்வரசியை- - கையந்த- - யுறியாய்- -]
மாரி பொரு கூந்தல் மாதராய்- - மேகத்தை- - யுறந்த- - கையந்த
யுறந்த- - யுறந்த, 6- - யந்த, காரிகை- - 6- - யந்த- - யுறந்த
பட்டதுயர் கண்டாயோ- - அனுபவிகை- - யுறந்த- - யந்த
யந்த, மோர்- - குறந்த- - தெய்வநாறியை, வெண்
யந்த- - கையாய், வெண்- - யந்த- - தெய்வநாறியை,
யந்த- - யந்த- - யந்த, வெண்- - யந்த- - யந்த
யந்த- - யந்த- - யந்த, கையாய்- - கையாய்- -

யந்த- - யந்த, அந்த- - யந்த, மாதராய்- - கையந்த
யந்த- - யந்த, வெண்- - யந்த, கையந்த- - யந்த
யந்த- - யந்த, அந்த- - யந்த, கையந்த- - யந்த
யந்த- - யந்த, கையந்த- - யந்த, கையந்த- - யந்த
315. தன்ம- - யந்த- - யந்த, கையந்த- - யந்த
யந்த- - யந்த, கையந்த- - யந்த, கையந்த- - யந்த
யந்த- - யந்த, கையந்த- - யந்த, கையந்த- - யந்த
யந்த- - யந்த, கையந்த- - யந்த, கையந்த- - யந்த

தன் என்பது தெலுங்குமொழி, திசைகளாலாய் நதி
மூல வந்தது. சிறிது—இரதுபோற் கொடக. முன தந்
ய—த்தி லிருந்ததை மின்னென்பது குறிக்கின்றது. ஸ்ரீசு
தனைபுங் கன்னியையுங்க ளீடு எனவுங் பட்டலாம். (454)

317. கோயிலு மந்தப் புரமுங் கொடிநுடங்குந்
வாயி ஓர் நின்று மயங்கியதே—தியகொடுங்
கானுள மக்களையுங் கைவிட்டுக் காதலன்பன்
போனான் புகுந்த பொழுது.

317. When Damayanti, who totally forsook her child
dren and followed her husband, only to wander in the
dangerous and dense forest, arrived at Vidarpa, the forest
and the harem, and the city gates on which the flags
waved, were filled with a great and mixed crowd.

(இ - ள்.) திய கொடுங் கான் ஆன் தீமையான் கொடு
பள்ளகாட்டை ஆளுதற்கு, [சுரட்டில் உழுவதற்கு,] மக்க
பும் புத்திரகையும், கைவிட்டு - பரிச்சேதமாய் விட்ட
லன் பின் போனான் - கணவன்பின்னே செல்பவனாகித் து
யந்தி, புகுந்த பொழுது - பிரவேசித்த காலத்திலு, கோயிலும்
காமனையும், அந்தப்புரமும் - ராஜஸ்திக ளிரங்கும் ளை
பும், கொடி நுடங்கும் - கொடிகள் ஆடிக்கொண்டிருக்கி
வாயிலும் - பட்டணத்திற் அவரறங்குகும், நின்று - வந்து
நின்று, மயங்கியது - துலந்து நின்றது, ஏ - னு. ஏ - னை.

மக்களையும் என்கிறவும்கை சிறப்பு, மற்றவை என். மயங்கி
யது—பன்மையில் ஒருமை, எல்லாம் ஒன்றாயிற் றென்பதை
குறிப்பித்தது. அரமனையாசரும் அந்தப்புரத்து ராணியும்
இவளைப்பார்க்கப் பட்டணத்த வாயிலுமேரோடு ஒன்றாய் வந்து
வந்தார்க ளென்பதாம். தம்மந்தியின் விசேணம் அவள்
பைச் சிறப்பித்தது. (455)

318. அழுவார் விழுவார் யிரிப்பா ருயிரிப்பா
தொழுவார் தமகெங்குந் குழுவார்—வழுவார்
காமநீ ரோதக் கடல்கிளர்ந்தா லெந்தையி
நாமவேல் வீம னை.

318 : Danuśruti's relatives surrounded her on all sides, some crying, some falling down, some perplexed, some fighting, and some worshipping; and so the capital of King Bhīma, who possessed terrible weapons, looked as if a flood of love came rising on the stormy ocean.

(இதுள்) தமர் - (தமயந்தியின்) சுற்றத்தார், அழுவார் - அழுகின்றவராயும், விழுவார் - விழுகின்றவராயும், அயிர்ப்பார் - கயிர்க்கிப்பவராயும், உயிர்ப்பார் - பெருமூச் செழிகிறவராயும், தோழுவார் - தொழுகின்பவராயும், எங்கும் குழுவார் - னுற்றமுறும், சுற்றிக்கொள்வா ரானார்கள் ; [இப்படியானத்தகி] லாமெவர் லீமன்ருகர் - அச்சம், தரும்படியான ஆயுதமுடைய அம்மரக் கிந்து பட்டினம், வழுவாதிகடதப்பயரிது, காமம்பலிஅன வாகிது, நீர்முதம் - ஜலப்பிரவாகமுன்ன, கடல் - சமுத்திரம், திறந்தால் - பொக்கினால், ஒத்தது - (அதை) ஒத்தருந்தது, - - - - -

யு-அசை. - - - - - 025
மூ - அயித்தல் - இஃது ஒரு மாயமோ கனவோ என்றுங் வாறு
கினைத்தல். - - - - -
இயற்கை. தொழுதல் தமது தெய்வத்துது வணங்கல். அம்
தார முசுலியவை, இயல்பினால்வந்த கரவுவழுவுமறி, ஜலப்பி
துவ்வாறு துழந்தது. ஆசையென்துந் கடலில் அழிந்தபொ
யிருத்தது என்று கருத்தாம். அல்லது, லீமன் கரில்
சீரோதகடல் கிளர்நா லொத்ததென வுரைத்துக்கொள்ள
காமவேல் - எம் - அச்சம், அரம் - சாரிய. தமர் - தம்
பகுதி, அர் - விசுதி, பகுதி குறுகியது | உரு - கு - அ. |

இது. - தமையைமுன் காண்டலுமே தாமரைக்கனீர்
செவரியுச், சிந்தை - கலங்கித் திகைத்ததும
தெந்தாயான்; பட்டதே மென்னப்போய் னீழந
தான் படைநெடுங்கண், விட்டநீர் மேலேயிழ.

319 : When she saw her father before her, her lotus-like
eyes turned like water, and becoming troubled in mind,
and faint and sorrowful, Danuśruti exclaimed, "O my
father! How can I describe the sorrows I have endured!
When my father and I fell upon her father, so that the
king's army, like a flood, poured on him."

தாம். நாவில் நீர் வார்த்து நனைத்தாலும் உலர்ந்துகொண்டே
பிருந்ததென்பது தோன்ற உலர்கின்றது என நிகழ்கால வினா
யைப் பிரயோகித்தார். உலர்கின்றார் எனப் பாடங்கொள்வது
நேர். (கசு௭)

321. பனியிருளிற் பாழ்மண் டபத்திலே யுன்னை, நினை
பாது நீத்தகன்ற போது—தனியேநின், நென்
னினைந்தர் வென்செய்தார் வென்னுப் புலம்பி
னாள், பொன்னினைத்தாய் நோக்கிப் புலர்ந்து.

321. Damayanti's mother gazing at her daughter, who
resembled Lakshmi and fainting through sorrow, cried
aloud saying:—"When your husband deserted you in the
dreadful darkness, leaving you in the ruined mandapam
without considering your nature,—in your solitude what
were your thoughts, and what did you do?"

(இ - ள்.) பனி இருளில் - பயங்கரமான இருட்டிலே, பாழ்
மண்டபத்திலே - பாழ்பட்ட மண்டபத்திலே, உன்னை நினை
பாது - உனதன்மையை ஆலோசியாமல், நீத்து - விட்டு, அகன்று
போது - (உன் கணவன்) நீங்கின்போது, தனியே நின்
ஒன்றியா யிருந்து, என் நினைந்தாய் - என்ன நினைத்தாய்,
என்செய்தாய் - என்ன செய்ததோ, என்னு - என்றுசொல்லி
தாய் - (தமயந்தியின்) மாதா, பொன்னினை நோக்கி - திருமக
னோன்ற மகளைப்பார்த்து, புலர்ந்து - (துக்கத்தினால்) உலர்ந்து
புலம்பினாள் - கூவியழுதாள், எ-று.

பனி - வினைத்தொகை. பனித்தல் - நடுங்கல். என்னு -
செய்யா என்னு மெச்சம். இது சொல்லெச்சமு மாதலால்
என்று சொல்லி" எனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. (கசு௮)

கலிதொடர்காண்டம் முற்றிற்று.

முன்னுவது

கலிநங்குகாண்டம்.

கலி நன்னேவிட்டு நீங்கின சரித்திரஞ் சொன்ன பதல்சனின் கூட்டமாதலின் கலிநங்குகாண்டம் என்று சொல்லப்பட்டது. கலிதொடர் காண்டம் என்பதுபோல் சொற்றொடரிலக்கணம் கொள்க. நயப் பங்குபெற்ற நயநாளைப்பயிற்சு

மூலப் பழமறைக்கு முன்னேயுங் காணலாம். காலிக்குப் பின்னேயுங் காணலாம்—மால்யாணை முந்தருளும் வேத முதலே யென்வழைப்ப வந்தருளஞ் செந்தா மரை.

(This section treats of Kali's departure from Nala.)

In the பிரணவம் which is at the head of the ancient Vedas, in which are inculcated all the virtues, and behind the herd of cows, we may see the sacred feet, which resembled the red lotus, of him who graciously assisted the great elephant, when it summoned him to its assistance, saying:—"O thou who existest before Brahma and who showest grace to thy servants before they invoke thee."

(இ - ள்.) மால் யாணை - பெரிய யாணை, முத்து அருளும் (அடியார் வேண்டுவதற்கு) முன்னேயே (அவர்கள் திறத்து) கிருபை செய்கின்ற, வேத முதலே என அழைப்ப - பிரானுக்குச் சாரணமானவனே யென்று அழைக்கையில், வந்து தருளும் அதனி த்துக் கிருபையாற் சென்ற, செம் தாமரை - திருவடியாகிய சிவந்ததாமரைமலரை, மூலப் பழமறைக்கு - சகல தருமங்களுக்கும். பிரமாணமாகிய பழமையான வேதத்துக்கு, முன்னேயும் - முதலான பிரணவத்திலேயும், காணலாம்—காலிக்கு பின்னேயும் காணலாம் - பசுக்கூட்டத்துக்குப் பின் பறந்திலேயும் பார்ப்பதுகூடும், -உ-று.

வேதன் என்பதில் "சில விகாரமா முயர்திலை" என்பதனால் நகரம் கட்டித், வேதத்திலுல் ஓதப்பட்ட சாரணமே என்னவாம். முன்னே, பின்னே,—ஏகாரம் சாரியை "பெருகாமயிற் கிறுணம் பேரணி" என்கிறபடி "மூலப் பழமறைக்கு

(Nala's tale alone will make the relation.)

322. Nala, who trod in the deceitful and mean path made for him by inimical Kali hearing the king of serpents who had fallen into a fire in the desert, and was writhing, call out, "O king! you are my refuge," was listening, in the direction of the cry

—[இனித் தமயங்கியைப்பிரிந்த நளவெண்பா]

கூறப்படுகின்றது.]

(இ - ள்.) முரண் கலியின் - பகையான கலியினது, வஞ்சுப் பழி வழியே - வஞ்சுசெய்யால் பழிக்கப்பட்ட மார்க்கத்தினால் செல்கின்றான் - நடக்கின்றான், பன்னாக ஸைத்தன் - தாள்பயமாகன், அமைதியிவ்வாட்டித்தலில் (விழுந்து), யதந்தி உருதி - தடித்து மலந்தளர்த்து, மன்னு - பாசனே, உனக்கு உபாயம் என்ன சொன்ன - (நான்) உனக்கு அடைக்கலமென்ற சொல்லிய, மொழி வழியே - வார்த்தையின் வழியேயே, பாத்த - ஊக்கித்துக்கொண்டு, சென்றான் - போயினான், உத -

அபாயம் என்பது பயமின்மையென்றும் பொருளுள்ளது. ஆதலால் வீரம்புகோலுக்கு ஆகுபெயராயிற்று; மாறித்தலைப் பொருளென்றபடி, ஆதலின் உனக்கு என்னும் நான்காம் திவ்ய நாம கர்த்தாப்பொருளில் மயங்கியதெனக் கொள். பன்னாகம் என்றும் உடமொழி, பன்னாகம் என விகாரப்பட்டது. பல்நாகம்-வித்தப்பல்லை யுடைய நாகம் எனலும் நன்றம். (உ)

323. ஆருந்திரியா வரையிருளி னங்கனே

சோர்குழலை நீத்த துயரோடும்—வீரன்

திரிவானத் திக்கானிற் செந்தியின் வாய்ப்பு

டெரிவானைக் கண்டா னெதிர்.

323. The Hero Nala who wandered about in the solitary midnight, sorrowing at his separation from Damayanti with the dishevelled hair, saw before him the king of the serpents burning in the red fire in that desert forest.

(இ - ள்.) ஆரும் திரியா - என்றான் அஞ்சிக்க மாடபாத, கரை இருளின் - உயி-ராத்திரியில், அங்கனே - அப்படியே,

நயர்மண் - பத்திலிருந்து வந்தபடியே, திரோதமில் நீதத்
வயரோடும் - தமயந்தியைத் தவிர்த்ததனாகியது அக்கத்தோடு,
திரிவான் - திரிந்துகொண்டிருக்கின்ற, வீரன் - களமகாரான்,
அத்தி களில் - அத்தத்திமையான காட்டிலே, நெய் தயின்
வாய் பட்டு - செம்மையான நெருப்பில் விழுந்து, திரிவான் -
விரிந்துகொண்டிருக்கிற சர்ப்பராசனே, எதிர் களையான் - எதிர்
விசை பார்த்தான், ஏ-று. (11) பரம - பரம - பரம - பரம - பரம -

தவிரோடும் - உம் - அகல்; சிறப்பெனினும் தவிரும். இது
பொது நன் மனத்திற் பற்றியெனினும் பெருந் தவிர்த்தல்
தவிர்த்தத் தயிற் பட்டவனைக் காக்க விரைந்துசென்று மனத்தி
தாம் - இதனால் அவனை அருட்பெருமை குறிப்பிடுவப்பட்டது
ஆம் - யார் என்பதின் மூலம். இருளில் - இவ்வருள் இடம்
பொருளின் மயங்கியது. இருளில் - எனப் புரட்டெனினும்
கன்று. (12) - பரம - பரம - பரம - பரம - பரம -

324. திக்கடவு டந்த வரத்தைத் திருமனத்தின
ஆக்கியருளா லரவரவை - நோக்கி
அடைந்தா னடைதலுமே யாரமுலோ னஞ்ச
புடைந்தான் போயப புக்கா னுவந்து.

324. Remembering in his noble mind the gift bestowed
on him by Agni, the God of fire, Nala, beholding the
noble will move, went towards it; and as he approached
the God of fire, becoming afraid, retired, rejoicing at
his courage of Nala.

(இது - ௩௨) தி - தவான் - தந்த - தந்தினிதேவன் - மொத்தத்
வரத்தை - திரு - மனத்தில் - அக்க - திறப்புகள் - மயந்திலே
மொண்டி, அருளால் - கிருபையினால், அரவ் அரவத்தோடதி -
சாயபராகவாய்ந்தது, அடைந்தான் - (அடைந்தான்) தவிர
(11) அடைந்தலுமே - அடைந்தலுமே, ஆம் - ஆற்றேன்
அஞ்சி - அக்கவிப்பரவான் - பயந்து, அடைந்தான் - பரிபு
மறிதலுக்கு, - வந்து - (வந்து) மனத்தி (தந்த) - தந்த
வந்தது, பொய்புக்கான் - அபயம் போ - அபயம் போ, தந்த

அடைந்தல் - தந்த - மொத்தத் வரத்தைத் காப்புகெனிய - தந்த
இதில்து - பயந்ததில். (13) - பரம - பரம - பரம - பரம - பரம -

[illegible][illegible]

என்றுரைத்த வவ்வளவி லேழுநாடுங் குடிசை
மீடும், இன்றுநீர் சமந்த குலப்பயத்தான — விவன்
மீடும், இவ்வரைசைக் கொண்டதன்ரு இரணிய
தன்னில், இவ்வரைசை வென்று கொடுத்த

327. When the serpent thus spake, king Nala, who
 bore upon his renowned shoulders (i. e., who protected)
 the seven worlds, the seas, and the great mountains,
 which surounded these worlds, and who considered by the
 bright and gladsome countenance the moon—the monarch
 of the night—lifted up the victorious serpent and went
 on in the forest.

(இ - ன்) என்ரு உரைத்த அவ்வளவில் - என்ருதொடர்
கூறல் வந்ததில், எழு உயரும் - எழுமேகங்க்களையும், குறு
படலம் - உலகநாதர் குறுந்த எழுசமுத்திரங்க்களையும், குறு
புறம் - வீழு நிலபரவதங்க்களையும், மந்த - தாமிரின், குறுபுயத்
தின் - மேல்கையான் - தோள்களை - புனியவதும், இரங்க
அரங்க - இரத்தினிக்கு - தா - துறைய - கந்திரனை, வெள்ளை
பூக்கந்திரிநுடும் - கந்திரைய - பரிந்துவதனாவும்) கவி
வந்தியமின்னாபகாரிகன், வென்ற அரங்க - அரங்க - ம
பெரும் கார்ப்பராசன், மந்தித் தொன்றி - தாங்கிய
தவணிய - தவணில் - காடமு - அகநாநன் - சென்ற

உயர்தர கல்வி நலத்துறை அமைச்சர் ம. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள், இரண்டு நாட்கள் நடைபெற்ற கருத்துரைகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என தெரிவித்தார்.

வருவதால் ஏழுலகும் என்றார். குலமென்பது இவ்வகையால்
மேன்மைக்காயிற்று. அப்போது முகவிரசந்த “சந்திரன்
வென்றான்” என்றார். அகன்றும் — அகம் - பகுதி, திட்டுடை
நிலை, ஆன் - விசுதி, லகரம் - சந்திரன் றகரமாகி மெலிந்தது.

228. மண்ணின்மீ தென்றனைநின் வன்றாளர் வன்றான்
றுமுதல், எண்ணித் தசவென் நிடுகென்றான் —
நண்ணிப்போர், மாவல்லான் செய்த வதக்கிடு,
மாறாக், ஏவலாற் - நீங்கிழைப்பே எனென்று.

228. The king of the serpents who, through ingrati-
tude for the kindness done to him by Nala, who was as
powerful as an elephant in the thick of the battle, said
within itself ‘I will do him evil at his own command’ and
addressing Nala said :—“Count from one, with your
powerful feet and when you say (தச) ten, place me on
the earth.”

N. B. — The word (தச) means both ten and bite, and the
word contained the cunning of the snake, which made Nala, by
his word to command it to do him evil.

(இ - ள்.) நண்ணி - கிட்டி, போர் மாவல்லான் - போரின்
முடிவைப்போல் வல்லவாகிய நான், செய்த வதக்கிடு -
செய்த உபகாரத்துக்கு, மாறு ஆக - எதிராக, ஏவலாற் -
(அவலாட்டம்) கட்டினாயினும், திங்கு இழைப்பே - தன்மையை
செய்யவேன், என்று - என்று நின்றது; (அந்த பாசனாசனம்
யும், அசனோய்கி) மண்ணின்மீது - பூமிப்பின்புறம், என்
றான் - என்றை, நின் வல் தாளால் - என்வழிய வல்வரை
யான பாதத்தினால், என்று முதல் எண்ணி - ஒன்று முதலாக
தச கணக்கெண்ணி, தச - என்று - தசவென்றுந் சொல்லி
சொல்லி, இடுக என்றான் - மோடிக்கடவை என்று சொல்
லான், எ - று.

தச என்பது ஆரியத்தில் பந்து என்று மெய்யுணர்வியற்கும்,
மக என்கிற பொருளுள்ள ஏவலாருமை வினைச்சொல் வல் -
திரவணத்திலேயே ஆயர்களுக்கும் சமீபமாகிய வல் - தசவன்

ஒன்றுமுதல் பத்துவளாயிதும் அழியுண்ணிக்கொண்டு போய்
எண்ணத் தரையிற்போய் என்று சொன்னது மேலே கிருங்கு
அவ்வாற்றை (கடி) என்கிற அர்த்தத்தையும் சிலகூடையால்
பாரும். இக்கருத்தினாலேதான் அவனைவல்லே அவனுக்கு
இம்முசெய்யப் பருதி யென்றார். பாதத்துக்கு வன்மைமாய்வு
பல அரசருடைய தீர்டர் தாங்கியுந் தேயாமலிருத்தல், இது
ஒரு அரசற்கு மேன்மை குறிப்பிக்கப்பட்டது.

இங்கென்றான்—வாய்கொளிய் என்று சொக்கது. (11)

329. ஆங்கவன்றா னவ்வா றுரைப்ப வதுகேட்டு,
தங்கலியாற் சென்ற திருமனத்தான்—பூங்குழை
எண்ணின்மேல் வைத்துத் தசுவென்று வாய்க்கை
எண்ணினான் வைத்தா னெயிறு. [வாய்

329. When the king of the serpents had thus spoken
in that place, listening to those words, Nala, who possessed
an exulted mind, and who had been conquered by the
evil Kali, placed his beautiful feet on the earth and
thoroughly counted (தச) ten. Then that serpent fixed his vision
on the king's hand.

(இ - ள்.) ஆங்கு - அங்குடத்தில், அவன் - அப்பாம்பரசன்;
அவ்வாறு உரைப்ப - அப்படி சொல்லி, அது கேட்டு - அப்பேரில்
சைக்கேட்டு, த - கலியால் - நிமையான - விடருக்கால், செந்த
வெல்லப்பட்ட, திரு மனத்தான் - மேன்மையான மனமுடைய
நான், வாய்மைமால் - சந்தியத்தினால், பூங் குழை - அழகான
பாதத்தை, எண்ணின்மேல் வைத்து - பூந்மேல் வைத்து, தச
என்று எண்ணினான் - தச என்று கணக்கிட்டான், (அப்போது
அங்கு வரின் அரசன்கையில்) எயிறு வைத்தான் - பங்குப் பூ
மேய்ச்சான், [கடிந்தா னென்றபடி], எ - று. தான் - அந்நாள்

கொடுப்பில் கீழ்த்து அடிப்பவனைத் தரையிலியப் போகை
யில் அவன் தச என்று சொல்லிப் போய் என்பதை மேலாக
அவ்வாறுசுமறிய பின்வரையிலும் அறியாமற்போனது. கவிநீர்
பாடிமையானவரால் “தங்கலியாற் சென்ற திருமனத்தான்”
என்றது. (11)

செற்ற—இரத்தகாலத் தெரிவிப்ப பெயரெச்சம், மச்சு
பகுதி, அ - வகுதி, தகர்மிரட்டிக் காலங்காட்டிற்று, “செயம்
பெபொருளைச் செய்ததுடோல்” என்கிற விதியால், செயம்
பாட்டுவினை செய்வினையாயிற்று. நளன் - [உயிற்று. இ - மது]
ருத்திரத்தினால் பூங்கழல் என மெலி மிகுந்தது. (அ)

330. வீமன் மடங்கை, விழிமுடியக் கண்டறியா
வாம நெடுந்தோள் வறியோருக்—கேமம்
கொடாதா ரகம்போற் குறுகிற்றே மெய்மை
விடாதான் திருமேனி வெந்து.

330. When it bit him, the body of the truthful Nala
assumed a dark hue, and his powerful shoulders, whose
beauty the eyes of Damayanti could not fully realize, be-
came shrunken, like the house of the miser who does not
give off his gold to the poor.

(இ - ன்.) [கமக்கவே] மெய்மை விடாதான் - சத்தியத்
தவிராத நளனது, திருமேனி வெந்து - அழகுள்ள தடம்பு
தங்கி, வீமன், மடங்கை, விழி - தமயந்தியின் கண், முடிய
கண்டறியா - பூர்ணமாகப் பார்த்தறியாத, வாமம் - அடர்ந்த
அல்லது இடப்பக்கமான, நெடு தோள் - நெடுமையான பகுதி
யானது, வறியோருக்கு - தரித்திரருக்கு, ஏமம் கொடாதா -
பொன்னைக் கொடாதவருடைய, அகம் போல் - மாளிகையைப்
போல், குறுகிற்று - குறுகிப் போலிற்று, த - து. ஏ - ருரை.

ஏமம் - சந்தோஷமாமம் - அகம் குறுகுதலாவது வாழ்க்கை
தாழ்வுது. - விழிமுடியக் கண்டறியாமையாவது எத்தனை
பார்த்தும் அதன்முக அளவிடப்படர்மை.

கொடாதான்—கொடு - பகுதி, ஆ - எதிர்மறைவிசுதி, த -
குத்துப்பேறு, ஆர் - விசுதி. (அ)

331. ஆற்ற ல்ரவரசே யாங்கென் னுருவத்தைச்
சீற்றமொன் றின்றிச் சினைவெயிற்றால் — மாற்று
தற்கின், நென்கா ரண்மென்றா னேற்றமரிற் கூற்
நழைக்கும், பின்கா லயின்முகவேல் வெந்து.

331 Nala, who possessed a sharp-pointed lance, which
emitted lightning and which summoned Yama to punish

away from the battle field those who opposed him in war, said —“O thou skilful king of the serpents! Without any enmity existing to cause anger, why have you this day, by your cruel fangs, changed my form?”

(இ - ள்.) ஏற்று - (போர்க்குவந்தவர்களை) ஏற்றுக்கொண்டு அமரில் - புத்தகங்களத்தில், கூற்று அழைக்கும் - (அவர்களைக் கொண்டுபேசு) இயமனை அழைக்கின்ற, மிவ்.கால் - மின்னலைக் கக்குகின்ற, அயில் முகம் வேல் வேந்து - கூர்மையான முகமுள்ள வேலைபுடைய நளங்காரர்கள், ஆற்றல் - சாழர்த்தியமுள்ள, அரவு அரசே - சர்ப்பராசனே, சீற்றம் ஒன்று இன்றி - கோபகாரணமானபகை - யொன்று மில்லாமல், என் உருவத்தை - என் ரூபத்தை, சின எயிறால் - உக்கிரமுள்ள பல்லினம், இன்று மாற்றுதற்கு - இன்றைக்கு வேறுக்குவதற்கு, என் காரணம் - என்ன ஹேது, என்றான் - எ - று. ஆங்கு - அசை.

ஏற்றமரில் என்பதற்கு ஏற்போன்றவரோடு செய்யும்பொறிப் எனவும் பொருள் கொள்ளத்தகும். சீற்றம், சினம், இரண்டுந் தொழிற்பெயர்; சீறு - பகுதி, அம் - விசுதி, சின - பகுதி, அகரம் கெட்ட அம் விசுதி; பகைக்கும் உக்கிரத்துக்கும் ஆகுபெயர். உருவம் — ரூபமென்னும் வடமொழித்திரிபு; உரு, உருவு எனவும் வரும். என்—எவன் என்னும் குறிப்பு முற்றின் இடை குறைந்தது. தன்வாயில்லேயே கடி என்று சொல்லித் தந்திரனோக்கி, ‘ஆற்றலரவரசே’ என்றான். சண்டையில் வேலால் கொல்வது நிக்சயம் என்பதை, “ஏற்றமரில் வேல்” என்றது.

332. காயுங் காட்களிறுநாய் கார்க்கோடகனென்போ
நீயிங்கு வந்ததி யானினைந்து—காயத்தை
மாறுக்கிக் கொண்டு மறைந்துறைதல் காரண
வேறுக்கிற் றென்னான் விரைந்து. [மா

332. “O thou who possessed angry and rattling elephants! my name is கார்க்கோடகன். Knowing that you had come to this place, in order that you may live in concealment, I hastened hither and changed your form.”

(இ - ள்.) காயத் தட களிற்றாய் - கொய்தின்று, மதயானை யுள்ளவனே, என் பேர் கார்க்கோடகன்—, நீ இங்கு வந்தது இவ்விடம் வந்ததை, யான் நினைந்து - நான் எண்ணி, காயத் தை - (உன்) உடம்பை, மாறு ஆக்கிக்கொண்டு - வேறு நுட்ப பரித்திக்கொண்டு, மறைத்து உறைதல் - (நீ) மறைத்து உறைத்துச் செய்து, காரணம் ஆ - ஹேது ஆக, விரைந்து - துரிதப்பட்டு, வேறு ஆக்கிற்று - (யான்) வேறுக்கியது, மூன்றாம்—, ௪ - ௩.

வேறுக்கிற்று—தொழிற்பெயர்; யானென்னு மெழுந்தையக் கொண்டது, இதுவும் எழுவாய் பெயராதலின் ஆயிற்றென் னும் தோன்றப் பயனிலைகொண்டு முடிக்க. வடநூற் கொள் ளுகபிண்டி இது பாவேப்பிரயோகமாம், “அதாவது அந்தப் பெயர் தொழிற்பெயரால் முடிவது; அப்பாவையில் இங்கு கர்த்தாப்பெயர் மூன்றாம் வேற்றுமையில் வரும்; ஆயினும் பெராளர் வேற்றுமை யின்மையால் இங்ஙனங் கொள்ளவும். இங்ஙனாக்கியத்தை யுட்கொண்ட என்றானென்னும் பயனிலைகா க யசன் என்கந் தோன்ற எழுவாயைக் கொண்டது. ஆக் கிற்று—ஆக்கு - பிறவினைப்பகுதி, ௩-விகுதி, இன்-இடைநிலை, ௩ - ௩ யிற்று; அகரச்சாரியைவரின் ஆக்கினது என்றும். ()

333. கூனிரூல் பாயக் குவளை தவளைவாய்த்
தேனிரூல் பாயந் திருநாடா—கானில்
தணியாத வெங்கனலைத் தாங்கினு யிந்த
அணியாட்ட கொள்கென்று னாகு.

333. “O thou, who possessest the beautiful country in which the curved இரூல் fish, leaping, causes the honey from the black தேய் flower to flow, as if from a honey comb, into the mouths of the frogs! you have destroyed the unquenchable fire in this forest, Accept therefore this beautiful garment” said கார்க்கோடகன்.

(இ - ள்.) கூன் இரூல் பாய - விரிந்த இரூல் மீன்கள் பாய்ந்திருநே, குவளை - கருவாய்தம் பூக்களினின்றும், தவளை வாய் - தவளைகளில் வரயிலே, தேன் - தேனினது, இரூல் பாய - தேன் கூன்மீயெனே பாயப்பெற்ற, திருநாடா - அழகிய

காட்டியுடையவனே, காட்டில் காட்டில் துணிவாக இருந்து வெம்புநனை தாங்கினாய். விவரம்மாளை கெடுப்பினிக்கும் (தூண்டி), சமீபதாய், (ஆதலின்) இந்த அயர் துடைந்து இந்த சமீபதாய் வந்திரத்தே, கொள்க என்றாய். பெற்றுக்கொள்ளு என்று சொன்னான். (கார்த்தோடகன்), என்று ஆவது அங்கு கனிரால் — திருநாடா என்பது நாட்டின் வளத்தை சுணர்த்தியது; அதனால் அரசனது செங்கோற்கிறப்பு துறியுபிக்கப்படும், இரால்மீன்கள் கரையில் துள்ளி பறந்துவிடும். தன் சுண்டிகள் மேல் பாய்வதனால் அவை குவன் தவிர வரவில் பாயும்படியான காடு என்று குறைக்கலை மாய்ந்துவிடும்பின்பு.

கரால் என்பது விஷ அக்கினி எனினும் அமையும் கரால் இரண்டனுருபு நீக்கப் பொருளில் வந்தது; வேற்றுமை வந்தும், வெங்குளலிற்றாங்கினாய் என்னவாயிற்று, தன் விஷ அக்கினியைத் தாங்கினதற்குப் பரிஹாரமாய் இவ்வாடைகையக் கொள்ள என்ற நெனியும் அமையும்.

334. சாதி மணித்துகின் சாததினம் மணக்குநீர்ப்
போதின்கீழ் மேயும் புதுவரால்—சாதின்
துளிக்குநா நீட்டுந் துறைநாடா கோவே
ஒளிகுருநா ணீங்கு முரு.

334. "O king, who possesseth the country surrounded by water in which the வரால் fish, which forages beneath the cool red kuvali flower, stretches out its tongue to receive the drop of honey which fall from the pollen of that flower! If you put on this garment which resembles a gemstone gem, the form which has this day left you will remain happy."

புது (ச.) தன் முகர் போதின்கீழ் குவன் தவிர செங்குளலிற்றாங்கினாய், மேயும் புதுவரால் மீன்கள் கரையில் கருக்கிறப்பறிய வரால்மீன், சாதின் துளிக்கு போதின்கீழ் துளிக்கு, நா நீட்டும் நாடுகளை நீட்டும், துறைநாடா கோவே — தன்னை நீட்டும் துறைநாடா கோவே அருகில் அருகில் துறைநாடா கோதி மணித்துகின் சாததினம் மணக்குநீர்ப் புதுவரால்

ரத்தை, நீ சாத்தினால் - நீ தரித்தால், நாள் நீங்கும் உரு - இந்நாளில் நீங்கிய ரூபம், ஒளிக்கும் - விளக்கும்; எ - றும் ஒளிக்கு நாள் - வெளிபடுதற்கு வேண்டிய நாளில், உரு நீங்கும் - இவ்வுரு நீங்கிவிடும் எனவும் சொல்லலாம். ஒளிக் கும் என்பது, சித்திரிக்கும் கடைக்கணிக்கும் என்பவைபோல் ஒளி என்னும் பெயரடியாப்பிறந்த வினைமுற்றேன ஆகி. தூது - தேனுக்கு ஆகுபெயர். (கந)

335. வாகு குறைந்தமையால் வாகுவனென் றுன்ன மம், ஆக வயேர்த்தி நகரடைந்து - மாகனகத், தேர்த்தொழிற்கு மிக்கானீ யாடுகென்றான் செம்ம னத்தாற், பார்த்தொழிற்கு மிக்கானைப் பார்த்து.

335. Addressing Nala, who excelled in governing the world by his right-mindedness, கர்க்கோடகன் said:— "You shall be known by the name of வாகுவன் on account of your shrunken hand. Go to the town of Oude and may you there become celebrated in the act of driving the great golden chariot."

(இ - ள்.) செம் மனத்தால் - செவ்வையான மனதினால், பார் தொழிற்கு மிக்கானை பார்த்து - பூமியானுஞ் செய்கை யில் மிகுந்தவனாகிய நளனைப் பார்த்து, வாகு குறைந்தமையால் - கை குறைந்ததனால், வாகுவன் என்று - உன் நாமம் ஆக - உன்பேர் ஆகக்கடவது; நீ அயோத்தி நகர் அடைந்து - நீ அயோத்தியா பட்டணத்தைச்சேர்ந்து, மாகன சுமதேர் தொழிற்கு - பெரிய சுவர்ண ரதம் ஓட்டிம் வேலை யில், மிக்கான் ஆகு - மேன்மை புடையவனாகக்கடவை, என் றான் - (கர்க்கோடகன்); எ - று.

ஆக என்பது வியங்கோண்முற்ற, வினையெச்சமுமாம். தொழிற்கு - குவ்வுருபு இடப்பொருளில் மயங்கிவந்தது. காமக் குரோதாதிகளின்றித் தயை தாக்குணிய முதலியவை யுடைய தாதலின் செம்மனத்தால் என்றார். இது புராணந் தொழி லின் மேன்மையாதற்கு ஏதுவாகலின் ஆம் உருபு வந்தது.

வாகுவன் - பாவைக் என்கிற ஆரியத்தின் திரிபு. - பாவை - சுவை, என்பது பழிப்புப் பொருளில்வந்த விசுதி, பழிப்

பாண கைவயம்படையவனென்பது பொருள். வாந்தன் என்பது பாடல்கொள்ளலே தகுதி.

336. இணையாரு மில்லா னிழைத்த வுதவி, புணையா கச் சூழ்கானிற் போனான்—பணையாகத், திணை னாக மோரெட்டுந் தாங்குந் திசையுனைந்துயர் எண்ணாக வேந்த னெழுந்து.

336. Nala who possessed a heart esteemed by the inhabitants of the eight corners of the world, which was supported by eight huge-bodied strong elephants, leaving that place went on in the dense forest, the favor done to him by the matchless கார்த்தோடகன் being an assistance to him.

(இ. - ள்.) புணை ஆகம் - பருத்த உடம்பையுடைய ஆகம் ஓர் எட்டும் - பலமான யானைகள் எட்டும், தாங்கும் மூன்று - சுமக்கின்ற எல்லாத்திக்குக்கும், எண் ஆகம் வேந்தன் - சிந்திக்கும்படியான இருதயமுள்ள நளமகாராசன் எழுந்து - அவலிடத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு, இணையாரு இம் லாள் - ஒப்பில்லாதவனாகிய கார்த்தோடகன், இமைத்த உதவி செய்த வுபகாரம், புணை ஆக - தெப்பமாக [சக, யமாக], திணை னானில் - சூழ்ந்த காட்டில், போனான் - எ - று.

எத்திசையிலுள்ளவரும் தன் உள்ளத்தின் சேரத்திற்குத் தக்கொண் டிருக்கும்படியானவன், சூழும் மாறும்பயு கார்த்தோடகன் செய்ததைத் தனக்குச் சகாயிழைந்தே பொணிய போனான் என்பதாம். எண் நாடுவேந்தன் என்பவர்த்த இமைத்த என்பதோம் கூட்டியு முரைக்கலாம்; அப்படிப்பட்ட நில இணையாருமில்லான் - நான், சூழ்கானில் எண்ணுகின்றான் - கார்த்தோடகன், இழைத்த வுதவி துணையாகிய தெப்பமாகிய பணையாகத்திண்ணை மோரெட்டுந் தாங்குந் திசையுனைந்துயர் போனான் என அனுவயமுறையிற் பொருள்கொள்க.

337. நினைப்பென்னுந் தாற்றசைப்ப வெஞ்செய்யிய ழுனந் தனம்புகைய தீவுகிவனுந் தன்வந்தன் உழைப்பறிக்குநகு, தண்படா நீழற் றுனிப்பின்பல பார்த்திரவ நண்படா வேதென் தளர.

387. Nala, whose mind was burning with fire which being fanned by his thought as if by a breeze scattered volumes of smoke, saw before him the sea which was restless even at night and which washed the coast of the country where the timid male birds eyed the solitary female bird which sheltered itself beneath the shade of the long-cool creeper.

(இ-ள்.) நினைப்பு என்னும் காற்று அசைப்ப - சிதைபாசிப காற்று அசையச் செய்வதனால், நெஞ்சிடையே - மனதிலே மூளும் கனல் பகைய - பற்றிக்கொள்ளும் நெருப்பு புணையெழும்பி நிற்க, வேகின்றான் - வெந்துகொண்டிருக்கிறான். பனி குருகு - அச்சமுள்ள பறவைகள், தண் படாம் - குளிர்த்தடையுடைய பெருங்கொடிகளினது, நீழல் - நிழலில், தனி பேடை - தனித்திருக்கின்ற பெண்பறவையை, பார்த்து—, இவ் - இராத்திரியில், கண்டா - துங்காமலிருக்கிற, வேலை - உழைப்பதற்கையே, 'கண்டான்—, எ - று.

மனதில் தமயந்தினிய நீத்த துன்பம் நெருப்பைப்போல மூண்டு நிற்பதனால் தாபமுற்றவனாகி அங்கிருந்து கடற்கரை வழியாகச்சென்றார். துணிந்து பேடையிடஞ் செல்ல மையின் "பனிக்குருகு" என்றார். குருகு— தகுதியால் சக்கரவரகம் எனச் கொள்ளுவோம். (உ-ம்)

388. கொடப ரிளங்குருகே கூறு திருத்தியால் அம்புயத்தின் போதை யறுகாலால்—தம்பி திறக்கத்தே னூறுந் திருநாடன் பொன்னே உறக்கத்தே நீத்தேனுக் கொன்று.

388. "O thou young bird, perched on the bough of the tree! You have not a word to say to me who deserted in deep sleep, the beautiful daughter of the king of the excellent country of Vidarpa, where the beetles open with their six legs the bud of the lotus flower, thereby causing the honey to gush out."

(இ-ள்.) கொம்புப் பிள்ளை குருகே - மரக்கொம்பின்மேலே நிற்கிற இளம்பறவையன் புகையே அம்புயத்தின் போதை - தாபத்தை மொய்த்து, துறு - காலால் - ஆறு கால்களினாலே, தம்பி திறக்க - அன்றேன் திறக்கையில், தேன் ஊறும் - தேன் ஊறும்

அளிக்கின்ற வழுவிவ் பாங்கலவ் போடியவ் பட்ட
ஒளிக்கின்ற தென்னோவுரை.

340. "O crab! Tell me why you thus run away from me and hide yourself in the morning ocean. Is it because you think you should not look upon the face of a sinner like myself, who deserted is dear consort in the thick darkness of the forest? or is it from any other reason?"

(இ - ள்.) அலவ - ஓ நண்டே, காதலியை அபிரியமான நாயகியை, கார் இருளில் - மிகுந்த இருட்டிலே, கானகத்தே கைவிட்ட பாதகனை - காட்டிலே அறவிட்ட பாவியை [என்னை,] பாரக்க புடாது - என்னோ - பார்ப்பது கூடாதென்று நினைத்தோ, நாதம் அளிக்கின்ற அழிவாய் - தொனியை யுண்டாக்குகின்ற சமுத்திரத்தில், ஓடி ஒளிக்கின்றது - (ஈ) ஓடி ஒளித்துக் கொள்ளுதல், என்னோ - (வேறு, காரணம்) யாதோ, உரை - சொல், எனது - இங்கு அஞ்சம் மலிவு மானம் மிக்கது. இங்ஙனம் நன்னை நோக்கி நளன் கூறினான். இதையும் புந்வேப் பிர்யோகமர்க்கு கொள்ளலாம். [பெயரியல் - ருசுவது] குத்திரத்தினால் அலவ என்று விளியுருபாயிற்று. (71. 10) (கக்)

341. பானலே சோலைப் பசுந்தென்றல் வந்துலவுங் கானலே வேலைக் கழிக்குருகே - யானுடைய மின்னிமைக்கும் பூணுளவ் வீங்கிருள்வா யாங்கு ணாந்தால், என்னினைக்குஞ் சொல்லி ரெனக்கு.

341. "O thou dark-hued kuvali flower! O thou shore on which blow the fresh, south winds which pass through the groves! O crane, who art in the Gulf adjoining the sea! Tell me what will be the thoughts of my wife, who is adorned with glittering jewels, when she awakes in that dense forest."

(இ - ள்.) பானலே - நீலோற்பலமே, சோலை - தோட்டக் கோடு கூடிய, பசுந்தென்றல் - பசுமையான தென்றற் காய்ந்து உலவும் - வந்து விசுகின்ற, கானலே - கடற்கரையே, வேலைக் கழிக்குருகே - கடலைச்சோந்த கழியினிட துள்ளு காய்வி, யானுடைய - நான் கையாண்டு செயதுகொண்ட

தின் இமைக்கும் பூனாள் - சக்தி விளங்கு மாபாண், துண்டை
தமயந்தி, அவ் வீங்கு இருள்வாய் - அந்தப் பெருந்தூதரின்
உணர்ச்சை - விழித்தக. கொண்டால், என் நினைக்கும் - மாது
நினைப்பான், எனக்கு சொல்லி - எனக்குச் சொல்லுங்கள்,
அ - நு. ஆங்கு - அசை.

பெருந்தூதரென வேறிருத்தலால் - காணல் எவ்வாறு புனார்க்கு
கொள்ளப்பட்டது. (உ)

பேரவாய் வருவாய் புரண்டு விழுந்திரக்கி
நரவாய் குழற நடுக்குறுவாய் - தீவாய்
அரவகற்று மென்போல வரர்கலியே மாதா
இரவகற்றி வந்தாய்கொர் லின்று.

O sea if you roll backwards and forwards, and
trembling tremble shaking the ships that float on the
surface. Have you also, like myself, who saved the
serpent from the fire, deserted your wife this night?
The king is troubled for having parted his family
and is trembling while his tongue falters.

(இ - ள்.) ஆர்கலியே - சமுத்திரமே, பேரவாய் வருவாய் -
பேரகிரியை (மறுபடி) வருகிறாய், புரண்டு விழுந்த - இரக்கி -
தீவந்தி (ஊர்திவந்தி), நாவாய் - கப்பலி (நாக்கோடுகைய
வாய்), குழற - அலைய (தடுமாறிப்போக), நடுக்குறுவாய் -
நடுக்குறியின்றாய் (ஆதலின்), தீவாய் அரவு அகற்றம் - செருப்பி
கிணறு, மென்போல - கிண்கிள், என்போல் - எண்ணப்பெறல்
(சீவல்), மாதா - பெண்பிள்ளைபடுகின்ற - இன்னதற்கு
தொடர்பு இராத்திரியில், அகற்றி வந்தாய்கொல் - கிண்கி வண்ண
மேர், அ - நு. அசை.

இதில் தனக்குள் கட்டலுக்குள் சிலைகளை யிறுப்பது போல,
இவ்வாறு என்மகாராசன் தயர்த்தாய் கட்டிக்கொடுக்கின்றான்
பெருந்தூதரின் தயர்த்தாய் பாகுபாடாகி அந்தமே பெருந்தூதர்
தொடு தந்திருப்பதனால் அத்தினியி னோடு தயர்த்தாய்க் கொள்
கின்றான் சம். தயர்த்த புலம்பச்சென்றதும் புலம்புகின்ற
பெருந்தூதருக்குள் சிலைகளை - குழறுதல் குழறுதல் மிண்த

முன்னர் வந்தார்துலின்படி இது கருணைசத்திற்சேர்ந்தசங்கு
சூரியாவங்களுள் அடங்கும். (உக)

343. முன்னர் மடவார் முறுவற் திரள்குவிப்ப
நன்னீர் யோத்தி நகரடைந்தான்—பொன்னார்
முருகுடைக்குந் தாமரையின் மொய்ம்மலரைத்
அருகுடைக்கு நன்னூட் டரசு. [தம்பி]

343. The king of the country of Nidathra, where the
beetles approaching the excellent flower of the lotus,
which surpasses the natural beauty of gold, cause the
honey to flow out of it, passed along the sea-shore where
the maidens laughed immoderately at his appearance, and
reached the fertile town of Oude.

(இ. என்.) பொன்னார் மீர் பொன்னின் குணமாயி, முருகு
உடைக்கும். அழகை, உடைந்துபோகச் செய்கிற [பொன்னின்
மும் அழகான என்கிறபடி.] தாமரையின்—, மெய்ம் மலரை—
பெருமையான பூவை; தம்பி— வண்டிகள், அருகு— சம்பந்த
தில் [கிட்டச்சென்று]; உடைக்கும்— தேன் ஒழுஞ்சும்படி
மலர்த்துகிற, நன்னூட்டு அரசு— நல்லநீர்ததார்ப்புள் அரசன்,
முன்னர்— கடற்கரையிலுள்ள, மடவார்— பட்டினப் பெண்
கள், முறுவல் திரள்— சிரிப்பின் கூட்டத்தை, குவிப்ப
சேர்க்க [மிக்கசிரிக்க], நல் நீர்— நல்ல நீர்வளமுள்ள, யோத்தி
நகர்— அயோத்தியூர் பட்டினத்தை, அடைந்தான்— நிகழ்
தான், எ-று.

அரசனுடைய விகாரருபத்தைக் காண்பது சிரித்தற்கேது.
பொன்னார்— பொன்னின் குணமுள்ள, முருகு உடை— தேன்
புண்டி, குத்தா— சூத்திரிவிற்காத [படிந்துநிற்கும்] மரையின்—
தாமரையின், எனவும் உரைக்கலாம். அதுவலிமை. -3

முன்னர்— முந்திப்பட்டத்த நீர்; கடலுக்கு அருவெயா.
நலத்தை முதலிற்படைத்தார் கடவுள் என்று சொன்னார்;
இச்சொல் முநீர் எழுத் தந்கரா முடையதாயிருக்கி, அதற்
குப்பொருள், படைத்தல் காத்தல் சிறித்தல் ஆகிய மூன்று
பொருளில் செய்ய நீர் என்பதாம். அன்றுள்— அம்முள்,
மகமுள் ஆகிய முன்னுள் எனப் பொருளுரைப்பாரு முள். (1)

341. மாஸ்தேர்த் தொழிற்கு மடைத்தொழிற்கு யி
 னேனென, தூன்றேய்க்கும் வேலா னுயர்ந்த
 வத்—தேன்றேய்க்கும், தராவேந்தத் தென்னாந்
 தாறுவரைமி னென்றுரைத்தான், தேர்வேந்தன்
 னாகுவனாய்ச் சென்று.

341. King Nala, having gone there under the name
 வாகுவன் told the attendants to inform the king who
 possessed a lance strong enough to pierce the flesh of his
 adversaries, and who was adorned with a garland woven
 with excellent and fragrant honey, of his arrival, and asked
 to tell him what he was an adept in the art of driving
 horse-chariot and of cooking.

(இ - ள்) தேர் வேந்த - னளம்காராசன், வாகுவன்
 சென்று - வாகுவனென்தும் பெயரை யுடையவனாய் போய்
 மாஸ்தேர். தொழிற்கும் - குதிரைகட்டிய தேரைச் செலுத்த
 தொழிலுக்கும், மடை தொழிற்கும் - சோந்தைச் செய்கித்
 தொழிலுக்கும், மிக்கோன் என்று - (நான்) விசேஷமாக
 எனன்று, ஊன் தேய்க்கும் - பகைவருடைய மாமிசத்தை
 உண்ப்பதித்தவல்ல, வேலோன் - வேலையுடையவருவாய், உயர்
 கந்தும் தேன் - உயர்வான வரசனையுள்ள தேனாய், தொழிற்
 தர - வேந்தற்கு - நனைக்கப்பட்டிருக்கிற மாமிசத்தினை உண
 வற்கு, எவ்வாறு என்றுடைய வருன்கைய, உரைமிய் என்று
 சொல்லுகின்றென்று, உரைத்தான் - சொல்லினான், எ - ந
 தன்னு - அவையுடையவன்.

ஊன் தேய்க்கும் வேலோன் என்பதைத் தேர்வேந்தனுக்கு
 விசேஷம்மாகவும் உரைக்கலாய், இவ்வாறு தூதரோடு கொண்
 டுந் தவிர விரும்பின் - விசையியல் கது - வது - துத்திசை
 னுள், எவ்வாறு உண்கது - மின் விசுதின்கது, தூன்றேய்க்கும்
 வேலோன் என்பது தூர்வேந்தன் என்பதோடு இருபுறமொர
 மிட், தூன்பு, தொகையா - முடிந்தது. தூன் - தூதர், சாரிய
 தூறு - தூதர்த்தியம், தூன் மிக்கோன் என்றை யுடைய
 திறமி - திறமிதது. உரைத்தான் - சொல்லினான் (கது
 342. யுத்தியொழியைந் தூதர் தாசந் கறிவிக் கதையொய
 யொகெம்மொழியாத் தேர்ந்ததனைச் சிந்தித்தேனும்

மொழிக்குத், தக்கானை யின்கே தருமி னென்
வுரைக்க, மிக்கானுஞ் சென்றான் விரைந்து.

345. When the messengers had delivered that message to the king, he thought over it, and believing it to be true, told them to bring him the man who was able to utter those words. And Nala hastened into his presence.

(இ - ள்.) அம் மொழியை - அந்தப் பேச்சை; தான் - சென்
தியறிவிப்போர், அரசற்கு அறிவிக்க - அவ்வரசுக்குத் தெரி
விக்கையில், அதனை சிந்தித்து - அப்பேச்சை யாலோசித்து
செம் மொழி ஆதோந்த - சத்திய வசனமாகத் தெளிந்து,
இம்மொழிக்கு தக்கானை - இப்பேச்சுக்குத் தகுந்த யோக்கி
யதை யுடையவனை, இங்கே தருமின் என - இவ்விடத்தில் இ
டுக்கொண்டு. வாருங்களென்று உரைக்க - (அயோத்தி யா
சன்) சொன்னதனால், மிக்கானும் - மேலான நளனும், விரைந்து
சென்றான் - துரிதப்பட்டுச் சென்றான், எ-று.

உரைக்க வென்னுஞ் செயவெ னெச்சம் இங்கு இறந்தாலு
தில் வந்தது. மிக்கானும்—எச்சவும்மை. மிக்கான்—மிகு என்
னும் முதனிலைமேற் பிறந்த இறந்தகால வினையாலணையும்பெயர்
மிகு - பகுதி இரட்டிக் காலங்காட்டியது, ஆன் - விருதி. (உசு)

346. பொய்யடையாச் சிந்தைப் புரவலனை நோக்கித்
- தன், செய்ய முகமலர்ந்து தேர்வேந்தன்-ஐயாந்
எத்தொழிற்கு மிக்கா னியாது பெயரென்றான்
கைத்தொழிற்கு மிக்கானைக் கண்டு.

346. Looking at Nala into whose thoughts as lie never entered, the king of Oude, his beautiful countenance blooming, asked;—"Sir, in what work do you excel? What is your name?" Then, addressing the king of Oude who excelled in the great art of governing.

(இ - ள்.) பொய் அடையா சிந்தை - பொய் சேராத நினைவு
புள்ள, புரவலனை நோக்கி - நளமகாரச்சனைப் பார்த்து, தன்
செய்ய முகம் மலர்ந்து - தன்னுடைய மெம்பையான முகம்
மலரப்பெற்று, தேர் வேந்தன் - அயோத்தி யரசன், தனக்கு
எத்தொழிற்கு, மிக்கான் - எந்தத்தொழிலில் மிகுந்தவன்,

-பாதுவபெயர் - உன்பேர் என்ன, என்றான்—, கைத்தொழிற்கு - மேன்மையான் தொழிலில் [அரசாட்சியில்,] மிக்கான கண்டு - மேலான அவ்வயோத்தி-மன்னடிப் பார்த்து, மன் - றுமன் - மன்னன், மன்னன் - மன்னன் - மன்னன்.

* இது பிற்பாட்டோடு சேர்த்துக்கது. கைத்தொழிற்கு மிக்கான கண்டு என்பதற்கு நளனைக்கண்டு இப்படி யுரைத்தானென்ப பொருள் கூறலாமாயினும் முதலடியோடு கூறியது கூறலாம், ஆகலின் சிறப்பிலதாம். புரவலன் - புரத்தலினே வெய்வன், புரத்தல் - காத்தல்.

கையென்பது படைவகுப்புக்கும் பேராதலால் படைவகுப்புத் தொழிலில் மிக்கானெனவும் பொருள் கூறலாம். கையிற் செய்யவல்ல எல்லாத் தொழிலிலும் எனப்பொருள் கூறியும் அமையும். கை - நீட்சி, மேன்மைக்கும் பெயர் [மேய் - புணரியல் - ன - ஆம்] சூத்திரத்தினால் மிக்கானியாது எனவந்தது. செம்மையில் மை கெட, பெயரெச்ச விசுதியாகிய அவரமுன்னின்ற மகரம் புகரமாத் திரிந்த தனிக்குறின் முன்னொற்றிய அது இரட்டி, செய்ய ஆயிற்று. மலர்ந்து என்னுந் தன்ன என்னுன்னென்று முதல்வனை கொண்டன. (உரு)

347. அன்ன மிதிப்ப வலர்வழியுந் தேநல்போய்ச் செந்நெல் விளைக்குந் திருநாடா—மனன். மடைத்தொழிலுந் தேர்த்தொழிலும் வல்லன யா னென்றான், கொடைத்தொழிலின் மிக்கான குறித்தது.

347. Nala, who excelled in charity, said:—"O king of the inhabitants of the excellent country in which the honey which flows from the lotus flowers, on which the swans feed, causes the good paddy to grow? I excel in chariety and in the art of chariot-driving?"

(இ - ள்.) கொடை தொழிலில் மிக்கான் - கையிற் மிகுந்தவனாகிய [வள்ளலாகிய] நான், குறித்த - தந்த பேசு வந்து இயல்பாகவந்து, அன்னம் மிதிப்ப - திரிபகரியின் விசுதியாகிய, அவர் வழியும் தொழிலாகிய விசுதியாகிய, தேநல் போய் - தேன் ஓடி, செம் நெல் - செக்கெத

யிரை, வினைக்கும் - வினையச் செய்கிற, திருநாடார்மன்ன -
மேன்மைப்பான் நாட்டி லுள்ளவர்க்கு ஆரசனே, யிருன் -
மடைத்தொழிலும் - சமைக்கும் தொழிலிலும், தேர் தொழி
லும் - தேர்செலுத்துந் தொழிலிலும், வல்லன் - சாமார்த்திய
முடையேன், என்றான் - என்று.

வல்லன் - தன்மை பொருமைக் குறிப்பு முற்று. சென்னல்
எனப் பாடமோதி தேட்கெண்டையென்ன மீட்களை வளர்க்
கிற எனப் பொருள்கொள்ளக் கூடுமாயினும் அது குறிப்பன்
றென்க.

348. என்னை யிருங்காணி வீத்த விகல்வேந்தன்
தன்னை நீ நாடுகொளத் தண்கோதை - மின்னுப்
புரைகதிர்வேல் வேந்தன் புரோகிதனுக் கிந்த
உரைபகர்வ தானு னுணர்ந்து.

348. Damayanti, knowing him to be a man of discer-
nment, said to the family priest of king Bhima, who was
armed with a lance as bright as lightning, "Go and
find out the hero Nala who deserted me in the wide
forest."

(இ - என்.) தண் கோதை - குளிரச்சியான் மாலைபுதத் தரித்
தவள். [தமயந்தி,] உணர்ந்து - (இவன் அறிய வல்லவனென்று)
தெரிந்து, மின்னு புரை - மின்னலை ஒத்திருக்கிற, கதிர் வேல்
வேந்தன் - காந்தியுள்ள வேலைத்தரித்த வீமராசனுடைய, புரோ
கிதனுக்கு - வைதிக காரியஞ் செய்விக்கும் ஆசாரியனுக்கு,
என்னை - இரு கானில் நீத்த - பெரிய்காட்டில் விட்ட, இகல்
வேந்தன் தன்னை - வீரமுள்ள நளமகாராசனை, நீ நாடுக என -
நீ தேடியறி என்று; இந்த உரை - இந்தப்பேச்சை, பகர்வ
தானு - சொன்னான், ஏ - று.

பகர்வது - பகர்தல், ஆனான் - உண்டாய்ப்பெற்றான்; சொல்வ
லானான் முதலியவைகளையும் மிவ்வாமே கொள்க. "மின்பன்
பன் கன் தொழிற்பெயரணைய" என்னுஞ் சூத்திரத்தினுள் உக
ராச்சாரியைப்பெற்று மின்னு என்றாயிற்று, "இயப்பினம் விநிய
தும்" என்கிற பொதுவிதியால் வலியிருந்தது. புரோகிதனுக்கு
நான் நான்புணருப கோடற்பொருளில் வந்தது தன்னை நான்
அன்மொழித்தொகை.

மயம் தமயந்தி புரோகிதனுக்கு ஸ்ரீகணேசக்கண்டிபிழைக்கு முபாய முரைத்தது.]

349. காரிருளிற் பாழ்மண்ட பத்தேதன் கரதலியைச் சொர்துயிலி ஸீத்த னுணிவன்றோ — தேர்வேந்தம் தம், கென்றழைந்தா னோர்நின் ரெதிர்மாற்றம் - மறுத்தாரைச், சென்றறிந்து வாவென்றோ டேர்ந்தா.

349. Damayanti after consideration spake thus:— 'Return after finding him out who confronts you and gives an answer to the question, 'Was it not courageous in the blind-driving king to desert his beloved consort in the black darkness, leaving her in the ruined Mandapam when sleep had overcome her senses?''

(இ-ள்.) கார் இருளில் - கரிய இருளிலே, பாழ் மண்ட - பத்தே - தன் கரதலியை - தன்னுடைய ஆகாசபர்த்த மலையிலைய, சொர்துயிலில் ஸீத்தல் - மனமோய்ந்திருக்கும்படியான ஸ்கந்தத்தில் விட்டுப்போதல், தேர் வேந்தற்கு - தேராதற் பச்சைக்கு, சுணிவன்றோ - தைரிய மல்லவோ, என்று துறந்தால் - என்று சொன்னால், நோ நின்று - எதிரில் நின்று, மதிர் மாற்றமத்தாரை - மறுமொழி கொடுத்தவரை, சென்று அறிந்தவா - செய்த தெரிந்துகொண்டு, வா, என்றான் டேர்ந்தா - என்று ச்சயித்துச் சொன்னான் (தமயந்தி), எ -று.

இச்சங்கதி தனக்கு மவனுக்குமே தெரிந்த ராசியமாதலால் ஒய்தப்படிக்க இதை பெரித்திரைக்குப்போது அங்குப் பாரி நெஞ்சிலுறைத்து அவனே மறுமொழி கூறலானான் என்பது தேர்வேந்தன்பதின் கருத்து. தந்தாரை யென்பது மதுரயினும் துறமையின்பன்ம. சொர்துயில் - விழந்தொழுகாதபடி கருமையின் இருள் - காரிருள், கருமை பெருகப்பெறுபடியாம், பெருங்கிய இருட்டு என்றபடி.

350. நின்னாடு மால்வரையும் வேலையும் வேலைகுறு மின்னாடுங் கானகமு நாடினான் - மன்னு கிடந்தாழ் களியாணைக் காவலனைத் தேடி யவனாடந்தா னயோத்தி நகர் -

350. Having travelled over high mountains upon which the lightning played, and over seas, as well as through the good countries surrounded by the seas and through the forests, he entered the town of Uda, the son of King Nala, who (once) possessed standing and putting elephants.

(இ - ள்.) [அந்தப் புரோகிதன்] மின் ஆடும் - மின்னல் விளங்குபுபற்றி, மரங் வகையும் - பெரிய மலைகளிலும், வேளையும் - முத்திரத்திலும், லேலைக்கும் நல் நாடும் - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த நல்ல தேசங்களிலும், காளுக்கும் - காடிகளிலும், நாடினான் - சென்றவனாகிய மன்னன் - சிலைபெற்று, கடம் தாழ் - மதங்க்பெருங்கு ஒழுங்க்பெற்று, களி யானை காவலனை சம்பயானை யையைய - மளமகராஜனை, தேடி, அயோத்தி நகர் அடைக்கான் - அயோத்தியர் பட்டணத்தைச் சேர்ந்தான், என்று.

மீள் காடு எனவும் பிரியும், மேகமண்டலத்தை மளவியது என்றபடி. வேலை என்பது கடனாவென உள்ள தவுகளு.

கடம்—வட்சொல், யானைக்கன்னத்தின்பெயர், அதில் வந்த மீ மதீருக் காகுபெயராயிற்று. (௨௩)

351. கானகத்துக் காதலியைக் காரிருளில் கைவிட்டுப், போனதுவும் வேந்தற்குப் போதுமோ — தானென்று, சாற்றினு னந்தவுரை தார்வேந்தன் மன்செவியி, லேற்றினான் வந்தா னெதிர்.

351. "Is it fit that a king should desert his wife in the forest and in the thick darkness?" Thus spake (புரோகிதன்) and Nala, having heard those words, confronted him thus.

(இ - ள்.) கானகத்து - காட்டில், காதலியை - மனைவியை, கா இருளில் - பேரிருளில், கைவிட்டு போனதுவும், விட்டு நீங்கிய செயலும், வேந்தற்கு போதுமோ என்று சாற்றினான் - அரசனுக்குத் தகுமோவென்று சொன்னான் (புரோகிதன்); அந்த உரை - அந்த வார்த்தையை, தார்வேந்தன் - நான், மன் செவியில் ஏற்றினான் - தன்காதிற் கொண் வனாகி எதிர் வந்தான் - (புரோகிதனுக்கு) எதிரிலே வந்தான், எ - று.

தான் - அமை. ஓ - எதிர்மறை.

(௨௪)

[என்றவந்து நன்னசொல்லிய மறுமொழி.]

35. ஸன்டொடி தனனை யுறக்கத்தே நீத்ததுவும்
பண்டை விதியின் பிபனேகாண்—தண்டமாய்
பூத்தாம வெண்குடை யான பொன்மனை வெண்
வனத்தே, நீத்தானென் றையுறேன்.

35. Consider the desertion in her sleep of the
wife adorned with glittering bangles, as the predestined
result of Fate, and do not suppose that the dingy, abandoned
white umbrella is adorned with circlets of cool pearls,
abandoned the beautiful maiden in the sultry forest,
said Nala.

(இ-ள்.) நான் தொழுதனனை விபரகதமாக விடையுறவின
காதுவியை, உறக்கத்தே நீத்ததுவும் பொதுக்கத்தில் நகலிட
மதும், பண்டை விதியின் பிபனே—பழமைபுள்ள விதம்
பலளே, தூண்டியேங்கி; தண்டமாய் பூத்தாமம் எனவரும்
வாழ்ந்த அக்களின் அழகிய மாலைகள் சூழ்ந்த, வெண் குடை
யாள் வெள்ளைக்குடையுள்ள அரசன், பொன் மகுடம், பொன்
மேயன்ற பொன்மனை, வெண் வனத்தே நீத்தானென்று—கெடபவ
மாக மாட்டிடுலே விட்டானென்று, நீ ஐயுறேன்—நீ யுறந்தது
பொருத்த, என்று. பொன்—திருமக்களுமாய்.

ஐயுறல்—எதிர்மறை யெவலொடுமை.

36. எவக னுறைந்தனைகொ லெத்திபை பேரய
னைகொல, சங்கைவள நாட்டார்தங் காவலனை—
அங்குந், தலைப்பட்ட வாறுண்டோ சார்ந்தனை
முள் கண்ணிர், அலைப்பட்ட கொலையை
ளாங்கு.

36. Damayanti, upon whose breasts her tears flowed
in wavelets, said:—“Tell me where you went. In what
corner of the earth did you seek for my husband; the
king of the fertile country of Nidatha, surrounded by
the water of the Ganges? Did anything relating to the
matter happen?”

(இ-ள்.) [துக்மெயி தெரிந்து குண்டையுறவி—த
புறக்கத்தே நீத்தது தம்முள்—தண்டமாய்

அலைப்பட்ட - அலைக்கொண்கொண் டிருக்கின்ற, கொங்கையான் -
உனக்கையுடையவளாகி, எங்கண் உறைந்தோ - எங்கேபோ
யிருந்தாய், கங்கை வள நாட்டார்தம் காவலனை - கங்கைக்கு
ந்த வளப்பமுள்ள சிவநாட்டாருடைய அரசனாகிய என்
நாயகனை, எத்திகை போய் நாடின - எந்தத் திக்கிற்கென்ற
தேடினாய், அங்கு - நீ சென்ற இடங்களில், தலைப்பட்ட ஆறு -
நேர்ப்பட்ட வகை, உண்டோ - சாற்று என்றான் - சொன்
லென்று சொன்னான், எ - று.

கொல் - இரண்டும், ஆங்கும் - அசை. தலைப்படுதல் - நே
படுதல். (௩௨)

354. வாக்கினான் மன்னவனை யொப்பான் மறித்தொரு
கால், ஆக்கையே நோக்கி நவனல்லன் - பூந்
கமழும், கூந்தலாய் மற்றக் குலப்பாக னென்
றுரைத்தான், ஏந்துநான் மார்ய நெடுத்து.

354. That Brahmin, who wore upon his breast the
sacred thread, said :—"That charioteer, in his speech re
sembles a king, and again, if we look at his body, he does
not appear a king."

(இ - ள்.) ஏந்தும். நூல் மார்பன் - பூணூலைத் தாங்கிய மார்
பையுடைய அந்தப் பிராமணன், பூ கமழும் கூந்தலாய் - மலர்
வாசிக்கின்ற கூந்தலை யுடையவளே, அ குல பாகன் - (நீ சொல்
வியபடி புகழிக்கப்பட்ட) அந்த மேன்மையான தேர்ப்பாக
னொருவன், வாக்கினால் - பேச்சினாலே, மன்னவனை ஒப்பான் -
அரசனை ஒத்திருக்கின்றான், மறித்து ஒருகால் - திரும்பி யொரு
தரம், ஆக்கையே நோக்கில் - உடம்பைப் பார்த்தாலோ, அவன்
அல்லன் - அரசனல்லன், என்று எடுத்து உரைத்தான் -
என்று விளக்கக் காட்டிச் சொன்னான், எ - று. மற்ற - அசை.

பூக்கமழும் - "பூப்பெயர் முன்னின் மென்மையுந் நோய்
றும்" என்றதனால் வன்மையுந் தோன்றியது. (௩௩)

355. மீண்டோர் சுயம்வரத்தை வீமன் நிருபடந்தை
பூண்டாளென் றந்தணநீ போயிரைத்தான் -
நீண்ட, -கொடைவேந்தும் கித்திரைத் தேர்த்

வந்த கோலம் கொள்வான், படைவேந்தன்னைமுன்
கண்ட பரிந்து, பின்பு மீட்ட - நான், நான்மேல்

- வந்த. O Brahmin! If you go and say to that chari-
table king that the excellent daughter of Blima is awaiting
another Swayamveram ceremony, king Nala, the possessor
of armies, will come to this distant place in his disguise
of a charioteer." Thus spoke Damayanti, with a troubled
mind.

(இ-ள்.) [அதைக்கேட்டுத் தமயந்தி] அந்தன் - வேதியனை,
வீதியன் திருமடத்தை - வீமராசனுடைய சிறப்புள்ள மகன்
[தின்பி - மறுபடியும், ஓர் சுயம்வரத்தை] ண்டான் - என்
து - ஒரு சுயம்வரச்சடங்கை. ஏற்றுக் கொண்டுள்ளான்,
தேவராய் உரைத்தால் - நீ போய்ச் சொன்னால், படைகொடை
வேந்தற்கு - மிகுந்த கையுள்ள - தவ்வரசனுக்கு, படை
வேந்தன் - சேனகனுடைய நாமனாராசனாதிபதியும் - இவ்
வளவுதரத்திக்கு, தேர் கோலம் கொள்வான் - தேரோட்டில்
பின்வந்தப்பிண்டான், என்னா பரிந்து - என்று இரண்டி
[கொண்டு, ஏ - து.]
தமயந்தி - அன்புகூர்த்து, என்னவுமாம். சுயம்வரம் - தானே
தருபதனை ஏற்படுத்திக்கொள்ளல்.

என்கோன் மகனாக் கிரண்டாள் சுயம்வரமென்
கூ - மங்கினார் முரசு மறைவித்தான் - செந்தேவராய்
வென் அந்தாள் நானே யாவென்றா இளந்தனான் போய்த்
- வ விருந்துநாள் தாரானைக் கோர்த்து.

- வந்த. That Brahmin, having departed, said to the
king of Oode, who wore a garland with a peacock all
round his waist, and said:—"O king! A second Swayam-
veram is being held for Damayanti, the daughter of our
kinsman, who has commanded the brahmin to his nation.
I have said within to-morrow."

(இ - ள்.) அந்தனைப் போய் - பிரேர்த்தனைப் போய் -
நு விட்டுப் போனான் - அந்தனைப் போனான் - மலையாளமொன்று
அந்தனைக் கோலம், செந்தேவராய், செந்தேவராயன் - தமயந்தி,
தமயந்தி - எவ்வளவுதரத்திக்கு - தன்மனைகிய தமயந்தி

பெருமை எதிர்க்கல்லினைமுற்று; கு - விசுவியே தலவகாட்
தும், ஒ - துன்பக்குறிப்பு.

சுயம்வரத்தில் அயோத்தியாசன் தன்மீது மிக்கா தல்கொண்
டதை யறிந்திருப்பதினால் தமயந்தி அவ்வளம் அவதூறல்
எதிரிவித்தாள். “ஆகை கொண்டான் பித்தகி கொண்டான்”
என்ற பழவொழிப்படி அவ்வாசன் இச்செய்தி மெய்யென்றே
கம்பி பிரயரணமானென அறிக. நளன் அவனிடத்துத் தோப்
பாசன யிருப்பதனால் அவசியம் இங்கு வருவான் என்பது
புக்கியக்கருத்து. (ந.ச.)

108. குறையாத கற்பினுள் கொண்டானாக் கல்லால்
இறவாத வேக்திழையா ளின்று—பறிபீறி
நெல்லிற் பருவரா லேரடி நெடுநாடா
சொல்லப் படுமோவிச் சொல்.

109. “King of the extensive country in which the
large wraal fish, forcing themselves out of the bag into
which they are thrown jump into the field of corn, Can
Damananti, whose disposition is full of chastity, and who
thinks of no one else save her husband, be capable of the
play, of such speech?”

(இ-ள்.) [அதற்கு நளன் சொன்னது] பறிபீறி - மீன் பேராயி
தென கொட்டைகையி பீறிச்சொன்னடி, நெல்லிற் - நெடுமீரின்
பரு வரால் நெல் - பருத்த வரால்மீன் ஒட்டிவெற்ற, நெடு
நாடா - பெரிய நாட்டையுடைய அரசனே, குறையாத க
ற்பினுள் - செறந்த பதிவரதா. குணமுள்ள, கொண்டான
க்கு அண்மல் - கலியாணஞ் செய்துகொண்டவற்றக்கலவத,
துறந்த - (சு-ன்) செறுத்ததற், மீறிழையான் - தமயந்தி,
இன்று - பதின்மற்கு, இச்சொல் சொல்லப்படுமோ - இத்த
படிக்கை சொல்லத் தருவனோ, எ - து.

கற்பினுள் எனவை குறிப்புமுற்று சுண்டு பெயர்கொச்சு
கொள்ளப்பட்டது. (ந.ச.)

110. கன்னமே லெறிநின்று மானை பெழிவான் சிவன்
முன்னே விழுந்ததுகான் முயலுளில் - ஆக

(இ-ள்.) முன்னே வினையால் முடிந்ததோ - கண்மார்த்தம் மத்திதான் ரிசைவேறியதோ, மொய் குழலான் - தம்பயத்தி னின்றைக் காணத்தான் இசைத்ததோ - ஏன்னைக் கண்ணிழிக் கத்தான். செய்யுலாயிற்றோ, தன் மரபுக்கு - தன் வழக்குத் துண்டு, ஒவ்வாத வார்த்தை இது - ஒத்திராதி பேர்ச்சாரிய இது. உலகத்தி உரைப்பப்டது - உலகத்தில் வழங்கியது. எவ்வாறு கொல்லோ - எவ்விதத்தி லானதோ, எ-று.

கொல் - ஆயப்பொருளில் வந்தது. ஆ - அசை. மொய்குழ லான் - மொய் - நெருங்கிய, குழலான் - கூத்தியை உடையான், விடத்தொகை. (மலர்)

361. காவலனுக் கேவற் கடன்புண்டேன் மற்றவன் றன், ஏவன் முடிப்ப னினியென்று - மாணற் குலத்தேரைப் பூட்டினான் கேர்தையாந்தவ் கொக் கை, மலர்த்தே ன்ளிக்குந்தார் மன்.

- 361. "I have accepted to serve the king and therefore I shall hereafter do the work he commands." Thus, sol- loquizing Nala, who was adorned with a garland, from the flowers of which, the dripping honey moistened the breasts of maidens, harnessed the horses to the beautiful chariot.

(இ-ள்.) காவலனுக்கு - இவ்வரசனுக்கு, ஏவல் கடன் புண் டேன் - ஏவல்செய்யுள் கடமைகளை துத்தப்பெண்டேன் (இ- ல்.) இனி - இனிமேல், அனந்தன் எவன் - அவருடைய பண்பு பசுனிய, முடிப்பன் - சிறை வேற்றியென் னுந்து -? இவ்வாறு உதம் கொக்கை - பெய்களுடைய முடியினில், மலர் தேன் துளிக்கும் - பூச்சுளிலிருந்தே தேன் துளித்த கிழியமுடியாறு, னாரமன் - மாலையணிந்த நாமகராதன், மாலி - குதிரை கொட்டி, குளம் தேரை பூட்டினான் - சிமஸான தேரை முடித் தான், எ - து. மற்று - அசை. (மலர்)

362. ஒன்றைத் தனியாழித் தேரெண்ண லோடுவதேன் கொற்ற பெருந்தோர் கொடுவந்தேன் - மற்று உங்கே யோந்தேன் கொறுனைத்தான் கொடு

மென் - தளிமுதலத், திந்தேதல் வாக்குத்தரிசு
சேய் -

362. King Nala, who wore a garland which poured forth honey, as the bees swarmed about it, buzzing said — I have brought you a great victorious chariot which, in speed, can equal the single and matchless wheeled chariot of the Sun. Come and get into it.

(இ - ள்.) பெரம் என்று - பெரம் என்னு மோசைமேலு
அளி முதல் - வண்டுகள் ச்ப்திக்க, தீ தேதல் வாக்கும் - மது
மான் தே - ஊற்றுகின்ற, தார் - பூமாலையணிந்து, சேய்
எமகாராசன், ஒற்றை தளி ஆழி - ஒன்றாகிய ஒப்பற்ற
ளைய யுடைத்தான, தோ எனன் - (சூரியனுடைய) தேரை
போல், ஓடுவது - ஓடத்தக்க, ஓர் கொற்றம் நெறி. தோ
வந்தேன் - ஒரு ஜயம் பொருந்தின, பெரியதேரை, கொண்
வந்தேன், இதற்கு - இத்தேரில், போந்து ஏறுக என்று உரை
த்தான் - வந்து ஏறுக்கடவாயென்று சொன்னான், எ - று, -
மற்று - ஆக.

நளன் அவ்வரசனை நோக்கி என்னசெய்யவே னென்று வினா ரு
படுவதை யொழித்து இந்த மேன்மையானதேரில் ஏறிக்கொள்
காரியதித்தியாகுமென்றான் என்பதாம். ஆகவே மற்று - விசை
மாமற்சில் வந்ததெனக் கொள்ளலாம். -

ஒற்றை = ஒன்று; இந்த மென்றொடர்க் குற்றியலுகரம்
“மென்றொடர்மெறுதியுள்” என்கிற சூத்திரத்தினால் வன்றொ
ராகி “ஐயேற்றுடைக்கும் நுகர்முமுளவே” என்பதனால் ஐக
ரச்சாரியை பெற்றது. இரட்டையு மிப்படியே.

363. முந்தை வினேகுறுக மூவா மயல்கொண்டான்
சிந்தை யினுங்ககெச் சென்றதே — சந்தவினரத்
தார்குன்று மெல்லோதி தன்செயலைத் தன்ம
த்தே, தேர்கின்ற னூர்கின்ற தேர்.

363. Understanding, in his mind, this act of Durya
yanti whose soft tresses were filled with beautiful and
fragrant garland, and forming his resolution, Nala pressed
by the acts of his former birth, drove the chariot's wheel.

even than the unquenchable desires in the mind of the King of Oude.

(இ - ன்.) சந்த விரை தார - அழகும் வாசனையுமுள்ள மலைகள், குன்ற - குமையாத, பெல் ஓதி தன் செயலை - மெல்லிய கூந்தலையுடைய தமயந்தியின் செய்கையை, தன் மனத்தோடு கூடுகின்றான் - தன்மனதிலே நிச்சயித்துத் தெளிந்த னமகனாக, ஊர்கின்ற தோர் - ஏறிச்செலுத்துகின்ற ரதம், ஊர்கின்ற குறுக - ஊர்வ கருமம் நெருங்கினதனால், மூவா மயலாகொண்டான் - தேயாத ஆசை (அல்லது) மயக்கங்கொண்டிருப்பாணனுடைய, சிந்தையினும் - மனதைக்காட்டிலும், (இ - ன்.) சென்றது - சீக்கிரம் ஓடிற்று, எ-று. ஏ - ஆசை.

குறிப்பாணன் என்பது அயோத்தியாரசன்பெயர். இரண்டாம் பம்பவரம் அசம்பவமென்றும் அப்படியானாலும் தன்னை வெளிப்படுத்துதமன்றென்றும் நினையாமல், அவன் மயலானது முந்தைவினையபவென்றபடி. உம்மை - ஆசை மயக்கம் நல்ல கடுகச்செல்கிறதென்னுஞ் சிறப்பில் வந்தது. சிந்தையினும் இது இன் உருபு என்னைப்பொருளில் வந்ததென உரைக்க.

864. மேலாடை வீழ்ந்த தெடுவென்றா னவ்வவ்வில் நாலாறு காத நடந்ததே - தோலாமை மெல்லிய மேல்கொண்டா னேறிவ்ர வெம்மைக் கவிச்சூது மால்கொண்டான் கோல்கொண்ட மா -

864. "My upper garment has fallen off, pick it up," said the King who esteemed it an honor not to yield to his enemies, as he rode in a chariot. But by this time, Nala, whose mind was turned by the deceit of the hungry Kali, plying the whip, had driven the horses a distance of 4 or 6 ka-shams. [காசம் = 10 miles.]

(இ - ன்.) தோலாமை - எதிரிக்குத் தோற்குதிறுப்பமை, மேல்கொண்டான் - மேலாகக்கொண்டிருப்பாணன், ஏறிவா - ஏறிவருகையில், மேலாடை வீழ்ந்தது - எடு என்றான் - மேலே தரித்த உஸ்திரம் கீழே வீழ்ந்தது (அதை) - எடு வென்று கொள்ளான் (அயோத்தி அரசன்), அவ்வவ்வில் - நடந்த மனதையுஞ், வெம்மை, கவி - ஓதி - கோபமுள்ள கவிஞன்

வஞ்சலை யினால், மால் கொண்டான் - மயக்கங் கொண்டான்,
கோல் கொண்ட - சாட்டிகொண்டு தூண்டிய, மா - குதிரை,
நாறு ஆறு காதம் டந்தது - னான்கு (அல்லது) ஆறுகாறுவாயி
யில் ஓடிற்று, எ - று. ஏ - அசை.

நாலாறு - இருபத்து நான்கு என்னவுமாம். குதிரை—சாதி
யொருமை. மேல்கொண்டான் - தன்னிடத்திற்கொண்டான்
என்ப முரைக்கலாம்; இது ஏழாம்வேற்றுமைத் தொடர்.
முன்னது குறிப்புவினையெச்சத்தொடர். இரண்டிலே தத்திலும்
“குறில்செறியாலன்” என்கிறவிதியால் ஸகரம் இயல்பாயித்
தென்றறிக. (அங்)

365. இத்தாழ் பணையி லிருந்தானறிக் காயெண்ணிற்
பத்தா ஹிரங்கோடி பாரொன்ன—உய்த்தத்தனில்
தோர்நிறுத்தி பெண்ணினான் தேவர் சவைநடுவே
தாரநிறுத்தான் தோள்வேந்தன் றான்.

365. “Look, if you count the fruits of this large tree, which is on this low field, they will amount to 10,000 crores,” said the king of Oude. And Nala, whose shoulders received the marriage garland in the midst of the assembly of Gods, having halted the chariot in that field, counted them carefully.

(இங்ஙனம் டோய்க்கொண்டிருக்கையில்) இத்தாழ்
பணையில் - இத்தத் தாழ்மையான் வயலில், இரு தான்றி
யான் எண்ணில் - பெருமைவாய்ந்தான்நிமரத்தின் கர்ப்பனை
எண்ணிப்பார்த்தால், பத்து ஹிரங்கோடி - பதினாறு ஹிரங்கோடி
பார் என்ன - சோதித்துப்பாரொன்று (ஆயோத்தியர்கள்)
சொல்ல, தேவர் சவை நடுவே - தேவருடைய சபையின்மத்தி
யிலே, தார் நிறுத்தம்—தோள்வேந்தன் - மணமாவ நிற்பச்
செய்யப் பெற்ற தோளையுடைய - நளமயாராசன், அதனில்
சோர் நிறுத்தி - அவ் வயலினிடத்தே தேவர் சிற்பச்செய்த
உய்த்து எண்ணினான் - ஸர்வையாகப் பார்த்து எண்ணினான்,
எ - று. தான் - அசை.

ஹோடி—கொள் என்ற வல்லமுற்றுமாம். அதன் எச்சம்
யைத்தான் எண்ணிக்கக் கொண்டிருக்கான் என்று முடிவாகிறது.

367. வண்டார் வளவயல்கூழ் மள்ளுவநாட்டுடங்கோ
மான், தண்டார் புனைசந் திரன் சவர்க்கிடிகொ
ண்டநீரும், பாவலன்பா னின்ற பசிபோலநீங்கி
ந்மே, காவலன்பா னின்ற கவி.

367. Kali departed from king Nala, as the hunger
departs from those poets who were exalted by our king
Chandraswari, who is adorned with cool garlands, and
who rules the country of Malwa, which abounds in beetles,
and which is surrounded by fertile fields.

(இ - ள்.) வண்டு - ஆர் - வண்டுகள்நிறைந்த, வளவயல்கூழ் -
- ளம்பமுனை வயல்கள் சூழ்ந்த, மள்ளுவ நாட்டு - மள்ளுவ
நாட்டையாக்கின்ற, எம் கோமான் - எம்முடைய அரசனாகிய,
தண்டார் புனை - குளிர்ச்சியான, பூமாலை யணிந்த, சந்திரன்
- சந்திரன், கொண்டாரிழை - மேன்மைப்படுத்துகின்ற, பாவ
லன்பால் நின்ற - கவியினிடத்தி லிருந்த, பசிபோல -
கவியினிடத்தி லிருந்த, காவலன்பால் நின்ற கவி - நள
சிறந்த கவிதோஷம், நீங்கிற்று - தீர்ந்தது, எ -

வளவாசனிடத்தி னிருந்து நளன் அகந் திருதயம் என்னும்
விதையைக் கற்றான்; அவவிதையை சொக்கட்டா னுட்டம்
பாடின இலை காய்களை வெண்ணல இவையெல்லாம் வல்லது,
தான் கவிதன் வல்லமை இவன் கையிலவர்க்கு நீங்கின
யவன் இருத்தது. இதை ஸ்ரீமகாபாரதத்தாலுண்ட கவி
இவன் பாவலன் என்று ஒருமையாய் கூறியது தன்னைப்போ
லிவென்றமை எனக்கொண்பு பலருக்கு மாக்கலாம். (சக)

368. அமை முதுகி லணவன் றுயில்கொள்ளும், வரமர்
நெடுநாடு கைவிட்டு - வீமன்நன், பெரன்னகரி
நெடுநாடு கைவிட்டு - வீமன்நன், பெரன்னகரி
நெடுநாடு கைவிட்டு - வீமன்நன், பெரன்னகரி
நெடுநாடு கைவிட்டு - வீமன்நன், பெரன்னகரி

368. The king of Ude who possessed an elephant
which resembled Yama, who rises desirous for war, left
the large and beautiful country where the crabs abounded,
and arrived at the splendid
city of King Bhima.

(இ - ள்.) பேரர் வெட்டு - யுத்தத்தை விடுத்து, எழுந்த
றம் அன்ன - எழுதின்ற யமுனை யொத்து, கிணறுத் துண்டாய்
ஞ்ஞாயினையயுண்டய, அயோத்தியான், ஆனடி முதலில்
ஆமைகளின் முதுகுகளில், அவன் துயில்கொள்ளும் - அம்
கள் தூக்கப்பெற்ற, காமர் நெடு நாடு - அழகன் பெரிய நாட்
டை, கைவிட்டு - நீங்கி, வீமன் தன் பொருள் நகர் - அழகன்
னுடைய பொன்பெருத்த பட்டினத்தை, சென்று அயர்
தான் - பேராயச் சேர்ந்தான், எ - று. ஆங்கு - அசை.

வேட்டு - வேள் - பகுதி, உ - விசுதி, டு - இடைச்சி, எ -
ஆனது சந்தி, கைவிட்டு - கைவிட்டு, எ - று. (சை)

369. வெற்றித் தனித்தேரை வீமன் பெருங்கோரின்
முற்றத் திருத்தி முறைசெய்யுங் - கொற்றவ
குத், தன்வரவு கூறப் பணித்துத் தனிப்புகான்
மன்விரவு தாரான் மகிழ்ந்து.

369. Having caused his victorious and matchless
chariot to be stopped, in the yard of King Bhima's
court, he commanded his arrival to be announced to
the king, who administered justice; and rejoicing, sought
a retired spot.

(இ - ள்.) வெற்றி தனி தேரை - ஜயமுள்ள தனிமரான
தேரை, வீமன் பெரு கோரில் முற்றத்து - வீமனுடைய பெரிய
அரமனையின் முன்றிலிலே, இருத்தி இருக்கச் செய்து, [சை]
தி, முறை செய்யும் கொற்றவர்க்கு - டிபாயத்தைப் ப
மரசனுக்கு, தன் வரவு கூற பணித்துத் தான் வந்ததைச் சொல்
லும்படி கட்டினாயிட்டு, மன் விரவு தாரான் - பெருமைகொண்ட
சேனையையுடைய ருதுப்ரணன், - மகிழ்ந்து - கந்தே தனித்தனி,
தனி புகான் - தனிபிடஞ் சென்றான், எ - று.

தா - மாகை பென்வுங் கொள்ளலாம். முற்றம் - வீதி
னெதிர்ப்புறம். மகிழ்ச்சி, சுயம்வரகன் தயாராக வந்தோ
மென்பதனு லாகியது.

370. மன்னி நறுந்தேறன் மாந்திக் கவந்தினை
மன்னித் துயின்ற வரிவண்டு - அன்னையம்போய்

நெய்தற் கவாவு நெடுநாட் நீயென்பால் -

எய்தற் கவாவினவா நெய்தற் -

370. "O king of the great-country where the winged bees, which retire to sleep on the lotus flowers after imbibing the fresh fragrant honey, again seek after the black தேய்தல் what is the desire which causes you to come to me?" said Bhima.

(இ - ள்.) [ருதுபர்ணனை கீமன் வினாவினது.] கன்னி நறு தேறல் மாந்தி - இளமையான வாசனையுள்ள தேலைக்குடித்து, கமலத்தில் மன்னி - தாமரைமலரில் பொருந்தி, துயின்ற வாய் வண்டி - தாங்கின இரேகைகளுள்ள வண்டிகள், பின்னியும் போய் - மறுபடியும்போய், நெய்தற்கு அவாவும் - கருநெய்தற் பூவை விரும்புகிற, நெடு நாட் - பெரியதேசத்தரசனே, நீ என் பால் எய்தற்கு - நீ என்னிடம் வருவதற்கு, அவாவின ஆறு என - அபேகித்த விதமென்ன, எ - று.

குவ்வுருபு செயப்படுபொருளில் தகுதியாய் வந்தது. (சச)

371. இன்றுன்னைக் காண்பதோ ராதரவால் பரணித நுன், மன்றன் மலர்த்தாராய் வந்தடைந்தேன் - என்றான், ஒளியார்வேற் கண்ணுண்மே லுள்ளந் துரப்பத், தெளியாது முன்போந்த சேய்.

371. The prince ருதுபர்ணன் who advanced, his mind becoming irresolute at the thought of Damayanti who possessed bright lance-like eyes, said:—"O thou, adorned with fragrant garlands, I have come here, this day, with a desire to see you."

(இ - ள்.) ஒளி ஆர் வேல் கண்ணுள் மேல் - காந்தி சிறைந்த வேல்போன்ற கண்ணையுடைய தமயந்தியினிடத்தில், உள்ளம் துரப்ப - மனஞ் செலுத்துவதனால், தெளியாது - தெளிவின்றாமல் [மயங்கி,] முன் போந்த சேய் - முன்னிட்டுவந்த ராசகுமாரன் [ருதுபர்ணன்,] மன்றல் மலர் தாராய் - பரிமளமுள்ள பூமாலையுடையவனே, உன்னை காண்பது ஓர் ஆதரவால் - உன்னைக் கணும்படியான ஓராசையினால், யான் - இன்று இவ்வள வந்து அடைந்தேன் - இன்றைக்கு இவ்வி - ம்வந்த சேய்ந்தேன், என்றான் - எ - று.

இன்று, இக்கள், — இடைச்சொற்கள் ; மையவாயில் கொள்
பொருள்.

372. ஆதி நெடுந்தேர்ப் பரிவிட் டவையாற்றிக்
கோதி லடிசிற் குறைமுடிப்பான் — மேதி
கடைவாயிற் கார்நீலங் கணவிழிக்கு
மடைவாயிற் புத்தான் மதித்து.

372 The king of the country of Nidathu, whose the
black தெத்தல் blossoms at the corner of the buffalo
mouth, having unharnessed and rested the horses of the
valiant huge chariot, entered the kitchen, intending
to finish the remaining work of cooking which is
free from all defect.

(இ - ள்.) மேதி கடை வாயில் - எருமையின் கடைவாயில்,
கார் நீலம் = ண் விழிக்கும் நாடன் - கருகெய்தற்கு மலரப்
பெற்ற நெய்தலாட்டரசன், ஆதி நெடு தேர் பரிவிட்ட - நுரை
மையான பெருந் தேரின் பூட்டிய குதிரைகளை மலிற், தயிப்ப,
அவை ஆற்றி - அவைகளை இளைப்பாறுவித்து, கோதி இல் அடி
சில் ஆறை - சூற்றில்லாத் தோறு சமைத்தாகிய குறைமைய,
முடிப்பான் - முடிக்கும்பொருட்டு, மதித்து - மேதித்து,
மடைவாயில் - மடைப்பள்ளியி னிடத்தின், புத்தான் - பிழை
பித்தான், எ - று.

முதல் வேந்தர் இடைவாரு உமிசத்தரே பாதலார், அந்த
பில்வத் தேரை ஆதிநேர் என்றார்; அரசர்கோ எளிது
மொழிதும், மேதிக்கடைவாயிலே நீலம் கணவிழிப்பது
புது எருமை தின்னும்போது மலர்வதென்பதாம். மடை
முடிப்படுவது; மதித்தல் = உட்கொள்ளல், தித்தல்.

373. ஆதி மறைநா லனைத்துந் தெரிந்துனார்ந்
நிதி நெறியாளர் தெந்தம்போல — யாதும்
நிசப்பாம வெல்லா கிரம்பற்றே பொந்தே
வாய்பாகள் புது மனை.

373. Like the mind of the great, who stole the path of justice, and have learnt all the ancient Vedas, the house into which Nala the excellent driver of the beautiful chariot entered; and which before was empty, become filled with every variety of materials requisite.

(இ - ள்.) ஆதி மறைநூல் அனைத்தும் - முதன்மைபாடலென சாஸ்திரங்கள் எல்லாவற்றையும், தெரிந்துணர்ந்த - ஓதி யறிந்திருக்கிற, நீதி நெறியாளர் - நீதிவழியாங்கிண்பெயர் செயர்களுடைய, நெஞ்சம்போல் - மனதைப்போல, பொருத்தே - அழகிய தேரினது, வரம் பாகன்புகழ் - சிறந்த பாகனாகிய நான் பிரவேசித்த, மனை - வீதி, யாதும் நிரம்பாமல் - எதையும் (ஏவலாட்கள்) நிறைக்காமலிருக்க, எல்லாம் நிரம்பிற்று - எல்லாப்பண்டமும் நிறைந்தது, எ - று. ஏ - னென.

நெஞ்சம்போல் நிரம்பிற்றெனக் கூட்டுக. மறைநூல் - மறைநாசகய நூல், அல்லது மறையும் நூலும். (இஉ)

374. இடைச்சுரத்திற் றன்னே யிடை யிருளி னீர்த்த கொடைத்தொழிலா னென்றயிர்த்த கேரமான் - மடைத்தொழில்கள், செய்கின்ற தெல்லாம் தெரிந்துணர்ந்து வா வென்ற, னைகின்ற - நெஞ்சாணையந்து.

374. - Damayanti, whose mind was weighed down by sorrow, and who doubted whether this was the large-hearted Nala who deserted her at midnight in the midst of the desert, said affectionately to one of her attendants, "Go, and take notice of the different ways in which he cooks and eats."

(இ - ள்.) நைகின்ற நெஞ்சான் - விசனத்தினால் தளர்ந்த மனமுள்ள தமயந்தி, நயந்து - விரும்பி, [பிரியமனத்தோடு யென்கறையடி,] இடை சுரத்தில் - பாடிவனத்தின் அருகே, இடை இருளில் - மடு ராத்திரியில், தன்ன நீத - தன்னை விட்டுப்போன, கொடை தொழிலான் என்று - உதாசனமுள்ள நானென்று, அயிர்த்த - சந்தேகிக்கப்பட்ட, கொமான் - நாமகரரசன், மடை தொழிலான் - சிறந்த பாகனாய்க்கி, செய்கின்ற தெல்லாம் - செப்தம் வகையென

376. Nala, who possessed warrior skill and fine eloquence, seeing his children before him, became wrought up, and, heaving a hot sigh, went and took them up, and embraced them with his heroic shoulders, exclaiming "O children, you resemble my offsprings. Whose children are you?"

(இ - ள்.) வளம் - கைக்குணமுள்ள, களி யான் - மத யானையையுடைய, மன் - நளமகாராசன, மக்கள் முன் - அங்குப் புகுந்திரை எதிரில் கண்டு, மனம் நடுங்கா - துதிப்ப - மக்க, வெப்ப உயிரா - வெப்பமாக மூச்செடுத்த, புக்கு எடுத்த - டோய எடுத்து, வீரம் புதுது அணையா - வீரத்தன்மையுள்ள புசங்களாலே அணைத்து, மக்கள் - மக்களே, நீர் என்மக்கள் போலுங்கள் - நீங்கள் என்புத்திரரைப்போ லுருகினீர்கள், மன் மக்கள் யாருடைய குமார், என்று உலர்ந்ததாயி - ள் - து.

மக்கள் - ஈறமயல்நீட்சி விளியுருபாயிற்று. காண முத்தன் பதை செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு எச்சம். மனமங்கு - சினை விளையாதலின் முதல்வினை கொண்டது. மெய் - துய்வு விளையா. வன்மம் - வன் - பண்படி, பகுதி, தம் - தொழி பெயர் விசுதி, மகரம் எழுத்துப்பேறு. (முரு)

377. மன்னன் னிடத்தார் வாழ்வேந்தன் மக்கள் உயர்வு முன்னேதனைக் காணவிட வலவேந்தன் து - நகர்க்கே, வாழ்கின்றோ மெங்கன் வளமாயி. மற வன் ஒருருவன, ஆள்கின்ற மனைமுறையுன்.

377. Those children weeping, replied - "We are the children of the great king Nala who possesses the inhabitants of the country of Nidatha. As that king deserted our mother in the forest, we are living in this barren. Another is ruling our fertile country."

(இ - ள்.) மன்னன் னிடத்தார் - மகாராசனது னிடத்தேசத்தார், வாழ்வேந்தன் - வாழுகிறதற்கும் காணவாயி - னுள்ளவர்களைத்தெரிவித்தவாய், மன்னன் மாம் - குமாரர்கள் என் - றன், அவன் - அந்தக் கச்சேரமன், ஆள்க - ஆள்க (அவன்) தாயை, காண் விட்டு - காட்டில் விட்டுப்போகுகான், து -

புள்ளி வந்துகின்றோம் - இரந்தப் பம்புடனத்திலேயே இரந்தக்
கேள், எங்கள் வள உரது - எங்களுடைய வளப்பமானகாட்டை,
வந்திருந்தான் ஆங்கிலின்றுள் - என்றார் கிருஷ் - என்ரு கிருஷ்
கொண்டுகள் (புறமங்கன்), எ - ம.

கவித - இ - புருபு கண்ணுருபு ஆம். உதாஹே - எ - பிரி
கிலே, எங்கள் கருக்குப் போகாமல் என்றபடி, (இ - ம.)

778. ஆவதவர் சொன்ன வுரைகேட் டழிவெய்தி
கீதகா வுயிரோடு நின்றிட்டான் - பூங்காவில்
வள்ளம்போற் கோங்கு மலரும் திருகாடன்
வள்ளம்போற் கண்ணீ ருருத்து.

878. The king of the excellent country of Nidath
where the கோங்கு flowers in the groves resemble மலர்,
having these words of the children, became faint, his
eyes shining like his mind, and stood there, his life alone
likening to him.

(இ - ம.) பூ - காவில் - பூதோட்டங்ளில், வள்ளம் போற்
கோங்குப்போல, கோங்கு மலரும் - கோங்கம்பூ மலர்ப்
பெறு, திருகாடன் - மேன்மையான சித்தகாட்டை புறமங்
கன், ஆங்கு - தப்படி, அவர் சொன்ன உரை, கேட்டு - துமமக்
கா வுள்ளவ யென்னைக் கேட்டு, கழிவு எய்தி - (இ - ம.)
தேர்ந்தான் விருக்கும்படியான) கோங்கு வ யடைந்து, வள்ளம்
போற் - கண்ணீர் - யோல், கண்ணீர் உருத்து - கண்ணீரை
உருத்துவது, கீதகா உயிரோடு - உடம்பைவிட்டு கீதகாவி
புரத் பிரிவானோடு, நின்றிட்டான் - நின்றுநின்றான், எ - ம.

"வள்ளம்போற் கண்ணீருருத்து" என்பது அழிவெய்தி
யதனாய் மனஞ் சொரவிட்டதுபோல கண்ணீரையுஞ் சொர
விட்டது. வள்ளியங்கள் கொண்கையே உடம்பை மனது
பிரிவ வுயிரோபமை யணி. மனதையும் உருத்தான் - கண்ணீர்
வள்ளம் உருத்தான் என்பது உருத்த. கீதகாவுயிரோடு நின்று
என்றதனாக உயிர் கீதகாக்குறை யொன்றையவற்றி மறந்த
செய்தவன் கீதகா கம்பம்போல் நின்றுகொண்டதாயிற்று. (1)

879. உருக வுரதொருவ னுளநீ போய்ப்போற்

கிண - னுறதை விழுக்கின்றோ - செய்தை

வளசைசேயென்றுரைத்தான் மாதவத்தந்தியி
இளவரசை நோக்கி யெடுத்து.

379. Taking up the young prince, whom he had be-
gotten with great pain, Nala addressed him saying—
“O beautiful prince possessing fair hands: Is it not
known in you to run away and live here while another
rules your kingdom?”

(இ - ள்.) மாதவத்தால் பெற்ற - பெருந்தவத்தினால் பெற்ற,
இள அரசை - இராசகுமாரனை, எடுத்து நோக்கி - செங்கை
வள அரசை - சிவந்தகையையுடைய வெள்ளம்மன்ன அரசுமா
ரானே, உங்கள் அரசு. ஒருவன் ஆள - உங்கள் அரசுகியத்தை
மயென்றுவன் ஆளாந்த, நீர் - நீங்கள், ஓடி, போந்து - ஓடிய
போய், இங்கண் உறைதல் - இங்கே இருந்து, இவர்கு
உன்றோ - தாழ்மையல்லவோ, என்று உரைத்தான் - (என்);
எ - று.

“செங்கைவளவரசே” என்றது, ஆளுநராய், உங்களை
கொள் குறித்தபடி.

380. நெஞ்சுரலிம் மாற்ற நினைந்துரைக்க நீயல்லா
தஞ்சாரோ மன்ன ரடுமடையா - எஞ்சாது
திமையே கொண்ட சிறுதொழிலா யெங்கோமாய்
வாய்மையே கண்டாய் வலி.

380. “O thou, fit only for cooking in a kitchen! O
thou, who dost do work full of meaness! Kings will fear
to say these words that you say: Know that, to our king
Nala, truth is strength.”

(இ - ள்.) அநிம் - சமைக்கின்ற, மடையா - மடைப்பள்ளி
குடவனே, எஞ்சாது - குறையாமல், தீமையே கொண்
டதையே படைத்தாயிருக்கி, சிறு தொழிலாய் - அப்ப
தொழில் செய்வனே, நெஞ்சால் நினைத்து - மனத்தினால்
நினைத்து, இம் மாற்றம் - ரைக்க - இந்தப்பேச்சுப் பேசு
நீயல்லாது - நீயல்லாமல், மன்னா அஞ்சாரோ - அரசுபய
படார்களோ, எங்கோமாய் - எங்கு அரசுகியனைச்சுக்கொள்
திக்கு, வாய்மையே வலி - சத்தியமே பலம், கண்டாய்
எ - று.

382. "Can maidens understand the greatness of kings? Do not be angry with me who spake, ignorant of your rank." Having said this, he Nala, bowed his head, and fainted with affection, and stood with tears flowing from his eyes.

(இ - ள்.) அதற்குத் தேர்ப் புருஷன் கூறியது - மன்னர் பெருமை - ராசாக்களுடைய பெருமையை முன்பு யார் அறிவாரோ - மடைக்கொழிலாளர் அறிவார்களா, உன்னை அறியாது - உன்பெருமையை யறியாமல், உரைசெய்து: என்னை - பேசினா என்னை, முனிந்தருளல் - கோபிக்குவேண்டாம், என்று - எனச் சொல்லி, முடி சாய்த்துத் தலையை வணக்கி, கனிந்து உருகு - அன்புற்றுத்தளர்ந்து; கண்ணீர் வார - கண்ணினின்றும் நீர்வோழுக, நின்றான், என்று.

முனிந்தருளல் - எதிர்மறை வேவலொருமை விசமமுற்ற வியக்கோள் முற்றுமாம். அல்விஞதியே மறுத்தலையும் உயர்வுங் காட்டுமெனத் துணிந்தாரு முளர். அருள என்னுஞ் சொல் உயர்ந்தோரைநோக்கிச் சொல்லுமிடத்தில் வருவது கண்ணீர் ஓழுகல் அன்பினால்.

383. கொற்றக் - குமரனையும் - கோதையை யுங் தான்கு ண்டி, மற்றவற்று- னுங்குரைத்த வாசகத்தை - முற்றும், மொழிந்தாரம், மாற்ற மொழியாத மு ன்னே, அழிந்தாள் விழுந்தா ளழுது, -

383. When Damayanti saw her royal son and her daughter, they related to her all that the charioteer, had said to them there. But before they had finished speak- ing, her mind became troubled, and she fell down weeping.

(இ - ள்.) கொற்ற குமரனையும் - ராஜஸ்கந்த முள்ள மகனையும், கோதையை யும் - மகனையும், கண்டு - அவர் முன்பு சொன்ன, ஆங்கு - அவ்விடத்தின் (அல்லது) அப்படி, உரைத்த வாசகத்தை - சொன்ன பேச்சை, முற்றும் மொழிந்தார் - முழு வந்து சொன்னார் (மக்கள் முதலானோர்,) அம் மாற்றம் - அப்பேச்சு, மொழியாத முன்னே - சொல்லாத முன்னமே, அ

தான் - மனம் அழிந்தவனாகி, விழுந்தாள் என்று - விழுந்தாள்
தான் (தமயந்தி), எ - து. தான் - இரண்டும், மூன்று - அசைகள்.

இவ்வாறியாதமன் என்பது விரைன்வக் குழிக்குறித்து. (கஉ)

384. கொங்கை யலோந்து குழறிருத்திக் கோலஞ்செய்
அங்கை யிரண்டு மடுபுகையால் - இவ்வாறு
கருகியவோ வென்றழுதாள் காதலனை முன்னால்
பருகியவேற் கண்ணைப் பதைத்து.

384. Damayanti, whose lance-like eyes looked with pleasure in former days upon her husband, becoming sorrowful, wept and said: - "Have those palms become blackened, by the smoke of the kitchen, which once touched the fragrant mixtures, and which adjusted my hair and adorned me?"

(இ - வ) - முன் தான் - நிற்காலத்தில், காதலனை - தாமஸ் -
பருகியவளை கண்ணை - கண்டு அழைத்த வெள்ளையன்
கருகியவளை தமயந்தி பதைத்து - சலித்து, கொங்கை யலா
து - வாசனை வஸ்துக்களை மிகவும் பரிசீலித்து, குழியிருத்திக்
சுந்தலைச் செவ்வையாக்கி, கோலம் செய் - (எனக்கு) அலங்கா
ரஞ்செய்கிறது, அங்கை இரண்டும் இரண்டு உள்முக விலகலாகி,
- அழிபுகையால் - சமைத்தலினை வாகும் புகையினால், இவ்வாறு
இவ்வாறு, கருகியவோ - கறுத்ததுபோலினவோ, என்றது அழ
தான் - என்று.

இவ்வாறு என்பது காயிதழ் பித்தறிபுமொழினை - என்று சொல்
வார் சொல்லியபடி, அல்லது தனதடம்பு கண்ணிர் முகம்
வெள்ளையா வெள்ளையாம். (மொழி புணர்பவ - தக - தம்) குழித்
திகழியால் - அங்கை யிரண்டு - மடுபுகையால் - தான்
வெள்ளாம். "கொங்கைவருமிக் குழிதிருத்தி" என்பவன் உள்
முன்னி, ததற்குத் தனக்கைத்தட்டில் - ச - தனக்கைத் தட்டில்
செய்த எவம் பொருள்பெரிசீ.

385. மந்திர திருநகரக் கோவந்தனை - தமனைவருந்து
கொத்தவர் தனித்தேராக் கொண்டனைத்து - மந்த
பு - மந்த, மடை அந்தாழிலே செப்தின்ற மனைவருந்

தெளியா திருக்குந்திருநாடா வுன்னை
ஒளியாது காட்டுன் னுரு.

388. "O thou who possessest the excellent country where the monkeys are confused as they mistake the spathu on the beautiful head of the aconitum palm for the hood on the beautiful head of the snake. Without hiding yourself, show us your form" said Rhima to Nala.

(இ-ள்.) [லீமன் நளனைக் கொக்கிச் சொல்லியது.] ஓகத்திற் - பாம்புமரத்தினுடைம, ஐ தலைவின் பாளைதனை - அழகிய தலை யுள்ள பாளையை, பைந்தலைய - பசுமைபாய் தலையுள்ள, மாக பணம் என்று ஐயற்று - பாம்பின் படமென்று சந்தேகப்பட்டு, மந்தி - குரங்கு, தெளியாது இருக்கும் - மலர் தெளிவில் அமலிருக்கிற, திருநாடா - சிறந்த நாட்டையானே, உன்னை ஒளியாது - உன்னை மறைவாமல், உன் உரு - உன் ரூபத்தை, காட்டு - காண்பி, எ -று.

உன்னாடிக் குரங்கு பாக்கின் பாளையம் - பாம்பின் மென்று யயங்கித் தெளியாது வருந்துவதனால், பாளைதனைத் தெளியாது வருந்துகிறேனென்று குறிப்பிட்டதாம். மாக பணம் - வடநால் முழபாதலால் பகரம் இரட்டினினை. (கௌ)

389. தரவாசன் னுன்கொடுத்த வம்பூத் துகிலின் - ஒருதுகிலை வரங்கி புதித்கான் - ஒருதுகிலைப் போர்த்தான் பொருகலியின் வஞ்சனையால் பூண்ட புனிக்குவ், கோத்தாய முன்னிழந்த கோ.

389. Nala who had lost by the deceit of the warlike Kali the kingly power which he inherited and enjoyed, unfolding one of the very beautiful garments given him by the serpent king, tied it round his waist; and the other he cast over him.

(இ-ள்.) பொரு கலியின் வஞ்சனையால் - பேரரசின் செயல்புற் கலியினது மோசத்தினால், பூண்ட அளிக்கும் - (இரட்சி யுததைப்) பெற்றதக் வங்கிலம், கோ - தரவாசன் - இரட்சினை எத்தை, முன் இழந்த கோ - முன் பெற்றிருந்த தரவாசன், தரவாசன் னுன்கொடுத்த - தரவாசன் கொடுத்த வம்பூத் துகிலின் - மிக அழகான துகிலானது, ஒருதுகிலை

வாய்க்கி உடுத்தான் - நுரையைப் பிரித்த அகரயில் கயங்கி
கொண்டான், ஒரு அகிலை டோரத்தான் உமத்தென்கை
மேலே போர்த்துகொண்டான், ஏ - டு. தான் - அசை.

தாயமாவது, பிரா முதலியோர்களுடையதாய் புத்திரன்
முதலியோர் கைகொள்ளத்தக்க டொருள். இரண்டையு
மொன்றுபோல ஒட்டியிருந்தனல் வாய்க்கி யென்றால் அம்
புத்திரில் - அழகான பூப்போன்ற துகிலெனவுமாம். (௩௮)

390. பிக்கோ அலகலந்த மெய்யழபே சரரவாகப்

புக்கோ ரருஷினைபோற் போயிந்தே - அக்காலம்

நானகந்தே காதலினைய் நீத்துக் கரந்துரையும்

நானகந்தே ப்பாகன் வடிவு.

390. Like the sins of those who worship the sacred
feet of the king of the Gods which measured the earth,
the form of one who drives the huge mountain like a char-
iot, which Nala had assumed when he disguised his wife
in the forest and hid himself left him, when he put on
the garment.

(இ - ள்.) அக்காலம் - ஆடையணிந்த அந்தக் காலத்தில்
நானகந்தே காதலினைய் நீத்து - காதலும் முதிவிலையும் விட்டு
கரந்து உரையும் - மனதந்த வாசன செய்திது, நான் கை
கேள் பாகன் வடிவ - பெரிய பசுவொத்த கைநாயகன் போ
லானவனின் வடிவானது, பிக்கோ - செவ்வான், மெய்யை
திருகாவிதவடம், வாகு - வாகு - உலகங்களை அளக்கும்
பெயர் அழியே - பெரியவன் இருவழியையே சார்ந்த அக் - அசை
வாக (வாயமாத) புத்திரன் - அழகான புத்திரனாகவு - மர் - மர்
வினைபோல் - (மீங்குதல்) அருமையான பாகம்பெரால் போ
லின்று - நீங்கிவிட்டது, ஏ - டு. ஏ - அசை.

அழியே என்பதில் வாகுரம் பிரிவினை மீங்கெனவது கர்
பாகம் பாகம் என்பதனைக் குறிப்பிடுதல். வாகுரந்த வாகு
அருமைய முதலிய குணங்களை விளக்குகின்ற தென் பு
லகைகளைச் சரரவாகம் எனப்படும் வாகுரம். பாகம் என்ப
பது நாயகனின் பாகவாகு துணியென்று கொள்ளப்படும்.

393. In order that Damayanti, whose breasts filled her bodice, might not see, in the palace of Bhima, him who deserted her in the mandapam when she fell asleep through exhaustion, her eyes which were like rank poison, were filled with tears and hid him from her sight.

(இ - ள்.) வெம் விடத்தோடு ஒக்கும் - வெப்பமான விஷத் தோடு சமாஸ்பாபிருக்கிற, விழி இரண்டும் - (தமயந்தியின்) இரண்டு கண்ணும், வீழ் துகில் கொள் அவ்விடத்தே - சோர் வாலாகிய நித்திரைகொண்ட அந்த மண்டபத்தில், கீத்த அவர் என்றே - (இவர்) விட்டுப்போனவரென்று, இவ்விடத்தே - இந்த வீமன் மாளிகையிலே, வார் பூர் முனையார் - கச்சு கைமத்த தனங்களை யுடைய தமயந்தி, அம் மன்னவனை காணாமல் - அந்த நளனைக் காணாதிருக்கும்படி, கீரால் மறைந்தன - லத்திக்குறை மறைத்து விட்டன, எ.று. ஏ - நீர் - அசைகள்.

இன்று மறைத்தன எனவுங் கூட்டலாம். தமயந்திக்குக் கண்ணீர் கூர்ந்து கண்தெரியாமலிருந்ததை, நான் முன்சொட்டினமைக்காக இப்போது அவள் பார்வதிருக்கும்படி உரைத்தன செய்தன என்று கவி புகழிப்பதாகக் கூறினார். (ம.உ.)

394. உத்தமரின் மற்றவனை யொப்பா ரொருவரிலே, இத்தலத்தி லென்றிமையோ ரெம்மருங்கும்—
கைத்தலத்தில், தேமாரி பெய்யுந் திருமலர் தார் வேந்தன்மேற், பூமாரி பெய்தார் புகழ்ந்து.

394. Saying that there were none on this earth among the great to be compared to him, the Gods cast, with their hands, showers of flowers upon king Nala who was adorned with a splendid garland which poured forth honeyed rain.

(இ - ள்.) இ தலத்தில் - இப்பூமியில், உத்தமரில் - மேல் ளவர்களில், இவனை ஒப்பார் - இந்த நளனை யொத்திருக்கிற வர், ஒருவர் இலை என்று ஒருவரும் இலையை யன்று, இவன் மேல் மலர்களாக, புகழ்க்கு - துதித்து, கைத்தலத்தில் கையினிடத்தே, தேவர் மார் பெய்யும் - தேன்கொழி பொழி கின்ற, தார் மலர் தார் வேந்தன்மேல் - மேன்மைபான் பூமாரை பணிந்த நளமகராசன்மேலே, எம்மருங்கும் - எப்படித்திலும்,

பூமாரி பெய்தார் - பூமழையைப் பொழித்தார்கள், எ - று. மற்று - அசை.

ஊரவரும் என்பதில் இழிவு கிறப்பும்தான் விகாரத்தால் தொக்
கது. இலை - லகரம் - தொகுத்தல். (எரு)

395. தேவியின் கற்புக்குஞ் செங்கோன் முறை
மைக்கும், பூவுலகி லொப்பாயார் போதுவார்—
காவலனே, மற்றென்பால் வேண்டும் வரங்கேட்
டுக் கொள்ளென்றான், முற்றன்பாற் பாரளிப்
பான் முன்.

395. Kai stood before king Nala, the benign protector
of the earth, and said:—"O king! who is there in this
world to be compared to the chastity of your wife Dama-
yanti, or to the regularity of your government? Ask of
me whatever you desire."

(இ - ள்.) [கவி.] முற்று அன்பால் - நிறைந்த பிரதிபலிப்பை
பார் அன்பான் முன் - பூமியைக் காக்கின்ற நளச்சக்திரவர்
யின் எதிரில் (நின்றும்) காவலனே - அரசனே, தேவி இவள்
கற்புக்கும் - உன் தெய்வரூபிய இத்தமயந்தியின் பதி விரதைத்
தனத்திற்கும், செங்கோல் முறைமைக்கும் - உன் தூதரத்தன்
ஒழுங்குக்கும், பூ உலகில் - பூலோகத்தில், ஒப்பா - மாணமாக,
போதுவார் யார் - வருகின்றவர் எவர், என்டால் வேண்டும்
வரம் கேட்கக்கொள் - என்னிடத்தில் வேண்டிய வரத்தைத்
கேட்டுக்கொள்ளு, என்றான் - எ - று. மற்று - அசை.

“ஒப்பாயா, போதுவார்” என்றதினால் அப்போது
உண்டவருமில்லை, இருக்கின்றருமில்லை, உண்டவாரோ
வென்ன அவருமில்லை என்றதாயிற்று. யார் - உயர்தி - கற்பு
பொதுக்குறிப்பு வகைமுற்று. [வினையால் ௩௦ - ம் - கு.] கேட்
டுக்கொள் - கொள் விசுதி தற்பொருட்கு என்னும் பொருளில்
வந்தது. போதுவார் - புதுதலார் என்பதில் திரிபென்பதில்
போ - பகுதி, து - சாரியை, வ - எதிர்கால இடைநிலை, து -
பகுதி என்ற, போ என்ற முன்னிலைக்கு இம்முன் பின்
பெயர் சிப முண்டென்னலாம். காவல் தனது காவலன்
செய்பவன் எனவும், யா - காத்தலிலே, வலன் - வலன்

இன்னும், இருவகையும் கொள்ளலாம். கா - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். (செ)

396. உன்சரிதஞ் செல்ல வலகாளுங் காலத்து, மின் சொரியும் வேலாய் மிகவிரும்பி - என்சரிதம், கேட்டாரை நீயுடைய வென்றான் கிளர்மணிப் பூண், வட்டாரை மன்னன் மதித்து.

396. King Nala, who was adorned with jewels of sparkling gems, and who commanded sword-girt armies, esteeming the words of Kali said :- "O thou, who possessest a glittering lance! In the age of your reign you must not trouble those who listen to my history with interest!"

(இ - ள்) இளர் மணி: பூண் - விளங்குகின்ற மந்திரியரணங்களையும், வாள் தாளை மன்னன் - வாளேந்திய செனையை யுமுடைய நளமகாராசன், மதித்து - (கலியின் பேச்சை) மேன்மையாகக் கொண்டு, மின் சொரியும் வேலாய் - காத்திராய் பொதிந்த வேலுடையவனே, உன் சரிதம் - உட்கை செல்லும்படி, வல்கு ஆளும் காலத்து - உயர்ந்த நாளில், மிக விரும்பி என் சரிதம் - கேட்டாரை மிகவும் பிரியப்பட்டு என் சரித்திரத்தைக் கேட்பவர்களை நீ அடையேல் - நீ சேராதிரு, என்றான் - என்று.

"உன் சரிதஞ் சொல்லி" எனவும் பாடமுண்டு. உன் சரிதஞ் செல்ல - வலகாளுங் காலத்துவது கலியுக்கும். (எரு)

397. என்காலத் துன்சரிதங் கேட்டாரை யானையே பேன், மின்கா லயில் வேலாய் மெய்பென்று - நன்கா, மி. முறைக்குஞ் சேரலை வளகாடன் முன்னின்று, தட்டுரைத்துப் போனான் கவி.

397. Kali, standing before Nala, the king of the fertile country of Nidathia which is surrounded by groves, and in which the good dark hued Knavli flower shed honey spake with truth after this wise - "O thou possessing a sharp lance which emits lightning! During my reign (கலியுடைய) I will not trouble those who listen to your history. This I say truly." Having thus spoken, he departed.

(இ - ள்.) மன் காஷ் அயில் வேலாய் - மின்னலைக் கக்குகின்ற சுடர்மையான வேலாயுத முண்டியலனே, என் காலத்து - என்னுடைய காலமாகிய கலியுகத்திற், உன் சரிதம் கேட்டாரா - உன் கதை கேட்பவர்களை யார் படியேன் - நான் பிரதமரட்டேன், மெய் - (இது) சத்தியம், என்று - நன் தாய் - நல்ல நீலோற்பலமலர்கள், மட்டு இறைக்கும் சேலை - மன்னா இறைக்கப்பெற்ற சேலை சூழந்ததம், விள நாடன் - விளப்பம் பெற்றதமான நிடதநாட் டரசனது, முன் நின்று - வறியில் நின்று, கலி - கலிபுருடன், கட்டு உரைத்து - உரைப்பான பேச்சைப் பேசி, போனான் - எ - று.

நன்கு சூரி எனப்பிரித்து, நன்கு - நன்றாக, ஆய் - இவ்வருக்கு, மட்ட இறைக்கும் எனவு முரைக்கலாய், உரைத்து - உடனர என்பதை ஒரே சொல்லாக எடுத்தாட்புருதியாய்க் கொள்க, சோலையிற்குவி அங்குள்ள குளக்கரையில் என்க கொள்க.

(இ - ள்.)

மேலே நெறிவழுநா வேந்தனையும் பூர்த்தியாக்கி, மேலே நெறியையு மக்களையும் கொண்டுபேரந்த - நெறியாதாது, புத்தயத்தேன் - பாய்ந்தெந்முதும் - புத்தயமாய் சோலை வேலி, வினதயக்கேசன் - செவ்வியன் மயங்கிருந்து.

193. The king of the country of Vidarpan, which is surrounded with groves in which the pollen in the flower is drowned in the gushing honey having taken with him king Nala, who never departed from the path of the Vedas, and Damayanti, whose eyes resembled banks filled with flowers, as well as their children, made a forest.

(இ - ள்.) இது புதைய - கேசரங்கள் புதைத்து போய், தேன் பாய்ந்து அழுகும் - தேன் பாய்ந்து அழுகின்ற, பூ - மோலை - பூவுள்ள சோலைகளாகிய, வேலி - வேல் - மூக்கு மிகதயம் கோயி - விதர்பநாட் டரசன், மேத நெறி வழுநா - சேவ்வியன் - வேதமாராகக் தப்பாத நன்மார் நாயகனாய், பூ - தயம் - கண - கேசரதையையும் - பூர்த்தி தடயம்பேரந்த - கண்களையுடைய தமயந்தியைமார் - யங்கனாய் (இ - ள்.)

ஞாண்டி) ஆண்டு பெண்டி மக்களையும், கொண்டு போய் - இப்பிடுக் கொண்டு போய், விருத்தி செய்தான் - எ - று.

விதர்ப்பம் என்னும் ஆரியமொழி விகதயமெனத் திரிந்தது. பூததங்ண் - பூப்போன்ற விசயமாகிய கண் எனவுமுரைக்கலாம். — (இ - ள்.) - (எ - று) - (எ - று) (எ - று)

399. உன்னையா கொன்று முணரா துரைத்தவெலாம், பொன்னமருந் தாராய் பொறுவென்று — பன்னைத்தன், மேன்மை குன்றா வெறுந்தேர் மிசைக்கொண்டான், மான் ரயோத்தியார் மன்.

399. The king of the inhabitants of the great fertile country of Oude, said :—" O thou adorned with garlands swarming with golden beetles ! You must bear with all that I said in ignorance concerning you." And then, with his dignity unlesened he departed in an empty chariot.

(இ - ள்.) மான் நீர் அயோத்தியார் மன் - பெருமையான நீர்வளமுள்ள அயோத்தி காட்டாருடைய அரசன், பொன்னமருந் தாராய் - பொன்னவண்மி பெருந்திய மரலை வணிகர்களே, பான் ஒன்றும் உணராதி - நான் ஒன்றுக் தெரியாமல், உன்னை உரைத்த எல்லாம் - உன்னைக் குறித்துச் சொன்னவைகளை யெல்லாம், பொறு என்று - பொறுக்கவேண்டுமென்று சொல்லி, பின்னை - பின்பு, தன் மேல் நீர்மை குன்றா - தன் மேலான தன்மை குறையாமல், வெறு தேர்மிசை கொண்டு போய் - பெறுமையான தேர்மே லெறிச் சென்றான், எ - று.

குன்றா என்பதற்குக் குன்றி எனப் பொருள் கொண்டு தமிழ் மொழி சுயம்வரமென்று வந்து இசைச்சிப்பட்டதைக் கருத்தாகிய முரைக்கலாம். வெறுந் ரோவது தமயத்திரோன் சுயம்வரமென்று வந்ததெனவற்றதே. பொன் அமருந் தாராய் என்பதற்குத் திறமகள் பொருந்தின தேனையுடையாய் நன்னம் பெருந்தியம். மிசைக்கொண்டான் என்பதை ஒருசொன் நீர்வளமாக அவத்த ஏறினான் எனப் பொருளுரைத்திருக்கலாம். தேர் - ஏமயாருப் தேர்த்து. (எ - று)

400. விற்றானே முன்செல்ல வேல்வேந்தர் பின்செல்
— ஸப, பொற்றேர்மேற் தேவியொடும் பேரயி
— னான்—முற்றும்பல், தேன், ரளித்தருகு, செந்
— பெற் கதிர்வினாக்கும், மாநீர் நிபதத்தார் மன்

400. The king of the inhabitants of the very fertile country of Nidathu, in which the honey which flows out of the old ambal blossoms, falling on the adjacent ears of corn, causes them to grow, rode with his wife in a golden chariot, the army of archers going before, and the kings with their lances following in the rear.

(இ-ள்.) முற்று ஆம்பல் - முற்றிய ஆம்பற் பூக்கள், தேவநீர் - தேவியை நீரைப் பாய்ச்சி, அருகு செந்நெல் கதிர்வினாக்கும் - சமீபத்திலுள்ள செந்நெற் கதிர்களை வையச் செய்கின்ற, மாநீர் - பி.கதிபான நீர்வளம் பொருந்திய, தந்தார் மன் - நிபத தேசத்தாருடைய அரசன், வில் தாண் வில்லேந்திய சேனா, முன் செல்ல - முன்புறம் போய்க்கொண்டிருக்கவும், வேல் வேந்தர் - வேலேந்திய அரசர், பின் செல்ல - பின்புறம் போய்க்கொண்டிருக்கவும், தேவியொடும் - நதையோடும், பொற் தேர் மேல் - பொன்னுற் செய்த - நோமேல் (ஏறி,) போயினான், எ - று.

மாநீர் - மேன்மையான குணமுள்ள எனவுமாம். தேவியொடும்பல் - அஞ்சு, செம்மை நெல் என்பதில் "நறுமேல் விடையுமாயினாதல்" என்று குத்திப்பதினால் வாய்கொடு "விழ்முறையல் பாய்க்குமென்ப" என்று வரைத்திருத்தலால் மரத்தின் மீது ததிற்கு மயங்கிவிடவல்லந் முந்தைய மரமாகத் தனித்தது. "இவ்வயும் பண்பிற் கெய்யேயு" என்பதில் அடங்கிக்கொள்ள. "விற்றானே முன்செல்ல வேல்வேந்தர் பின்செல்ல" என்னைவையுமென்பது முன் பின் என்பது இவ்வச்செல்லுதலால் "இவ்வயும் செல்லு" என்பதில் கொணர்தலும்" என்பதிலும் கொள்க. (சுரு.)

401. நானவனந் தவல்லத் தரித்தமேயி கவ்வேவனந்
— தரித்தமேயி துசமினி வயத்தகையோர் — மாநீர்
— இவ் வயத்தகையோர் தேமுயல்ந் தரித்தார்
— தரித்தமேயி நம்புதிநான் தரித்தார்

401. O thou who bore a long sharp lance in order to conquer the Asuras! What is the distance we have yet to go?" asked Damayanti. To which Nala replied:— "Harken, O wife! After passing the mountain before us and seven mountains beyond, our capital Mahaviindam lies in all its greatness."

(இ - ள்.) தானவரை வெல்ல - அசுரரைச் செயிக்கும்பொருட்டு, தரித்தொடுவை வேல்வய - ஏந்திய பெரிய கூர்மை யான வேலுடையவனே, ஏனே நெறி தூரம் - மற்ற வழியின் தூரம், இனி எத்தனைபொரு - மேல் எவ்வளவோ (என்று தம யங்கி வினாவது) மாணே கேள் - பெண்ணே கேள், இத்த மலை கடந்து - எதிரிலிருந்தின்ற பருவத்ததைத் தாண்டி, ஏழ் மலைக்கு அப்புறம் - ஏழு பருவத்தங்களுக்கு அப்புறத்தில் மாவந்தம் எனும் நம் பதி - மாவிரச்சமென்கிற நம்முடைய பட்டணம், மிகு (உளது) - மேன்மைப்பட்டிருக்கின்றது (என்று நான் விடுத்தான்), ஏ - று. தான் - அசை.

இவ்விவண்பாவுரை மோகலோக மெங்கே என்று வினாவு, அவன் அதி இவ்வண்மும் இதன் சூழ்ந்த ஏழாவாணமுங் கடந்துபின் அது காணப்படுமென்று கூறியது எனப் பொருளொன்று தோன்றுதலால் சுருங்கச்சொல்லல் அணிபாம். (20)

402. இக்கங்குல் போக விகல்வே ன்ள நெறிநீர் செய்க்கங்கு பூயும் திருநாடு — புக்கங் கிருக்குமா காண்பான்போ லேறினன் குன்றிற் றுக் கெடுக்குமாண் இவ்வெய்ப்போன் சென்று

402. When that night had passed away, Nala who bore an heroic lance, entered the excellent country of Nidatha, where the water which flows in waves down the rivers &c., enters the paddy fields, and the son who possessed of valour drawn by proud horses, rode on the mountains &c. ததாடு, as if he came to see the town.

(இ - ள்.) இ கங்குல் போக - இவ் விரவு நீங்க, இகல் வேல் வான் - வீரர்கொண்ட வேலுள்ள சளன், எறி நீர் - (ஆறுமுத ளானவ) அலைமோதின்சிறு தண்ணீர், கெடுக்கு பூயும் திரு நாடு - கழனிகளுக்குப் பூயும்படிபாண மேலான திடத

மாட்டியுக்கு - பிரவேசித்த, அங்கு திரும்பும் துறவியிடம்
மண்கீரிலிருக்கும் வகையாய், காண்டான்மிகவும் உறுப்பவன்
யுள்ளான். செருக்குமான் - (விரையினுள்) செருக்குன் குதிரை
மகன் பூட்டும், தேன் - தேன்மயின்பு, உதயமென - குரவன்
புதிதாய், பெரிய, குந்திவ், ஏதிலுன், உதயமெனயினே
கொள், இவ் - இவ் அங்கு உதயம், உதயம் உதயம் உதயம்
மீது பெரிய தாது, பிசு கீர்த்தி, உதயம், (அவ்)
மகன், உதயம், உதயம், உதயம், உதயம், உதயம், உதயம், உதயம்

403. மன்றலிளம் கோதையெட்டு மகத்தாய் புதையு
கொள் கொடு, வென்று மணிகெடுநீதே - மேலேயுதி -
புது - சென்றடைந்தான், மாவிந்த, மென்னம், மென்
கொள், மகன், குழந்தையெடு, புதிர்வை, மகன்
மகன், பொழில், உதயம், உதயம், உதயம், உதயம்

403. Together with Dampyanli, who was a garden of
flowers fresh and fragrant, and with his children, who
riding in a large chariot much like a victor's, and in
a golden chariot entered the grove which surrounded the temple
where the goddess and in which Lakshmi resided.

(இ - ள்.) மன்றல் இள கோதையெட்டம் - வளமிகு
தூய்மை இளமையான மாவட்டம், மகத்தையெட்டு, மகன்கொள்
தாயும் - பிள்ளைகளும், உதயம், உதயம், வென்று மணி கொ
தேயின - உதயம், மகன், மகன், மகன், மகன், மகன், மகன்
தேயின்கொள், ஏறி சென்று - ஏறிகொண்டிருக்க, மகன்
மென்னம் வகையம் - மென்னமென்கொள், மென்னம்
மென்னம், மென்னம் - மென்னம், மென்னம், மென்னம், மென்னம்
மென்னம், மென்னம் - மென்னம், மென்னம், மென்னம், மென்னம்
மென்னம், மென்னம் - மென்னம், மென்னம், மென்னம், மென்னம்

புதிர்வை என்பதற்கு - பூக்களின் - மிகையளவின் வளமும்
பொருளுரைக்கலாம். அப்போது மிகந்த தெய்வீக விருந்த
மகன் இளக்கொள். மன்றலிளங்கோதை - மன்றலிளம்
மகன், கொதை - பெண் இளக்கொள்ளு, மகன், மகன், இள
மையையும், மகன்கொள், விசேஷண மகன், மகன், மகன், மகன்
மகன் - மலியானமாவால், மலியானம், "செய்துமென்கொள்"
மென்னமென்கொள், மென்னமாவும், "மன்றலிளங்கோதை" மென்ன
மென்னமாவும், மன்ற - மகன், மென்னமாவும், (அவ்)

404. மற்றவனுக்கென்வரவு சொல்லி மறுகுதுக்
குழப் பணைய முளதென்று—கொற்றவினைக்
கொண்டனைத் தோன்று குலத்தா தகையிடுத்
தண்டிடரியத் தேவ்வேந்தன் றான். [தான்]

404. King Nala, who was adorned with a cool garland
sent the messengers, whose ancestors performed the same
office, saying, Go and inform Putacana of my arrival, tell
him that I have a fit wager for a second game of dice, and
bring that king here.

(இ-க்.) தன் தொடல் தோர் வேந்தன் - தனித்தலான்
மலையவழித் தனமகராஜன், மற்றவனுக்கு - மற்றவனுக்கு
(புத்திரனுக்கு,) என் வரவு சொல்லித் தான் வந்ததைச்
சொல்லி, மறு குதுக்கு - மறுகாம ஆடுத் தடுத்த, பிற
பணயம் - தகுதியான பணையமொன்று, உதவி - உத-
விடெனத் சொல்லி, கொற்றவினைத் தோன்று -
(தான்) அரசுக்குக் கொன்றவனாகுதல், தான் - குலவந்தா
கலத்தான் - குலவந்தா கலத்தவருள் தான் - மதுரமனன்,
தான் - தான் - தான்.

405. மாய மிசுநுநுநில கங்குலத் தவ்வென்றுதன்
தாய் தமையல்புநாற் கொணவதமன - ஆய
மபுருங்கனை குழம் மபவ - மபவ - கோட்டிய
இருந்தனைக் கண்டா மனன்.

405. The bird-hunted Putacana, who deceived Nala
in the fatal game at dice, saw before him, in the plain and
bamboo grove which was filled with fragrant flowers,
Nala's wife Damayanti, whose (i. e. Damayanti's) fair re-
sembled the walk of a female deer, and that stood sur-
rounded by a large and leafy tree.

(இ-க்.) மாயம் கொடுகுதல் - மிசுதத்தம்சூரிய மிசு
குதிரட்டத்தில், வஞ்சித்த வன் மிசுதல் - (தான்) விமலன்

(இ-க்.) மாயம் கொடுகுதல் - மிசுதத்தம்சூரிய மிசு
குதிரட்டத்தில், வஞ்சித்த வன் மிசுதல் - (தான்) விமலன்

“காதலர்க்கு” கனப் பாடம்பயில் மத்தஞ்சு என் னவர்த்தல்
கொன்சு. (அரு.)

407. தீது தருகலிமுன் செய்ததனை யோரா தே
யாது பணைய மெனவியம்பச்—சூதாட
மையாழி யிற்றையிலு மாலனையான் வன்னையனை
கையாழி வைத்தான் கழித்து.

407. Puturan forgetting the assistance rendered to him on the former occasion by Kali the progenitor of evil, while playing at dice asked :—“What is the wager?” and Nala, who resembled Vishnu who slept on the dark ocean, took out the beautiful ring which was on his finger and placed it before him.

(இ - ள்.) தீது தரு - வி - தமையைத் தரும்படியாகிய கலி புருஷன், முன் செய்ததனை - முன்பு செய்த. சகாயத்தை, ஓரா தே - சினையாடலை (புக்கரன்,) சூது ஆட—, யாது பணையம் என இயம்ப - என்ன பந்தயம் என்று சொல்ல, மை யாழியில் துயிலும் - கறுப்பான் கடலில் கல்வன்கிலும் மால் அனையான் - திருமலை ஒத்தவனாகிய நான், வன்னைய புன் - அழகணிந்த, கை ஆழி - கையிலிருக்கும் மோதிரத்தை, கழித்து வைத்தான் - கழற்சி வைத்தான், ஏ - று.

“மால் பராய்” எனவும் பாட முண்டு. திருமலைப் போன்றி என்பது அதன் பொருள். (அரு.)

408. அப்பலகை யொன்றி னருகிருந்தார் தாமதிக் கல்
செப்பரிய செவ்வத் திருநகரும்—ஒப்பரிய
வன்னுனை யோடு வளநாடும் வஞ்சனையால்
வென்னுனை வென்னுனவ் - வேந்தர்.

408. King Nala earned the praises of those around him by winning in one game, the town whose beauty and wealth are indescribable, the army matchless in strength, and the fertile country, and by conquering Puturan who before had won these from him by deceit.

(து - ள்.) அவ்வேந்து - அந்த நன்மகாராசன், அருகு இருந் தார் மதிக்க - புகழ்த்தி லிருந்தவர்கள், மெச்சுபடிய, அப் பலகை ஒன்றிற் - சொதாப்பான், பழக்க ஒன்றிலேயே [து - ள்]

யுவந்தப்படியே - புதிதானபடி விதம் என்றும் பொருள்
 உண்டாம். இங்கே குறிக்கொண்டானென்னும் வினாவைவிட
 தத்தா வினையிப்பாய்நின்றது. காலம் இடம், முதலிய பொரு
 ளுள்ள இடைச்சொற்கள், பெயர் ததின்னொகையிய் பெய
 ரெச்சு முதலியவைகளைக் கொள்ளும். ஆண்புடியால், ஆ
 ப்முகஞ்ஞைவரும்போது பெயர். இங்கே இப்பரம் முத
 னுருபு தொக்குவர்த நெனினும் பொருந்தும். - பார். (அகல்)

410. ஏனை முழுவேந்த ரெத்திசையும் போற்றிசைப்
பச, சேனை புடைசூழத் தேரேறி—ஆனபுகழ்ப்,
பொன்னகர மெய்தும் புரந்தரனைப் போற்றி
(1) விந்து, நன்னகரம் புக்கா னான்.

410. Like the God Indra entering the famous city
Anuravari, Nala entered the good town of Mahanutham,
riding on a chariot and surrounded by armies so that
all the crowned monarchs in every corner of the earth
might praise him.

பெரியாண்டியம் துரிதமாக நடைபெறவேண்டியதற்காக (இ-எ) ஏனை முழு வேல்கள் - ஈழநகர கிராமத்தினர் அந்நினைச்சுயம் எல்லாம் திசைகளிலும், பெரியாண்டியம் புகழப்பாட, சேனை புடை சூழ - சேனைகள் லீங்குங்கனில் சூழத்தவர, பித்தர் கூழி லுப்திரதத்தினியே பீலிங்கனாம், இளம்புகழ் பிழாருதினை புகழுள்ள, பெலால் தந்தும் அமரதா வ்வி பிழைணத்தையு, எய்தும் உடை கித, புரந்தனை பேலால் தேவோ திரபைப்பேதல், பெலாவிந்து - விளங்கி, தளவ் - தளவ் சந்திரவந்தி, தளவ் தளவ் புக்கனல் - தளவையவன் மாவிந்த தளவந்தை யகிலந்தாண்டி, எ-ஊ. பெரியாண்டியம் - பரிபுர

(உரு) - உருவப் புகழின் நீக்குதலும் உருவம் - உருவாதி
 ஏன் என்பது புரணை நீக்குகின்றது. அவன் அம்பலம்
 மனஸ்தாபப் பட்டவனு மானதால் புகழ்ச்சிலின்.

பயராவதி யென்பது. சொர்க்கலோகத்தின் முகப்புப் பண்ணம். ஒரு பொருளைப் பல்வகையிற் கூறுவதும் ஒரு தலத்தினும்

431. கார்பெற்ற தோகையோ கண்பெற்ற வர்ண்முத
மோ, நீர்பெற் றுயர்ந்த நினைப்போ

கொண்ட பண்புடையவன் என்பது உண்மை.

இலக்கணக்குறப்பு

— இது ஒரு சொல்லுக்கு இலக்கணக்குறவு ஒன்றால் தான்
பால் - எண் - இடம் - வேற்றுமை - சொல்லுக்கு - பன்
படிப்படியாக விரிவாகவும் உபயோகம் என்னை - சிறப்புச் சொல்
பெயருக்குச் சூதுவெண்பம்.

திணை முதலானவைகளாகி 'காலம்' - 'தன்மை' - 'பயிற்வினை'
— 'பெயர்' - 'பெயர்ப்பாட்டு' - 'வினை' முதலிய சிறப்பும், 'பெயர்மொ
சம்' - 'வினையெச்சம்' - 'இவ்வாறு' - 'தான்' - 'என்பவை' - 'நும்'
— 'வினைக்குச்' - 'சூதுவெண்பம்'.

— 'தொடர்' - 'சொல்லவேண்டுமாயின்' - 'இதற்கு' - 'சொல்வதற்கு'
— 'தொடர்' - 'சொல்லவேண்டுமாயின்' - 'இதற்கு' - 'சொல்வதற்கு'
— 'தொடர்' - 'சொல்லவேண்டுமாயின்' - 'இதற்கு' - 'சொல்வதற்கு'
— 'தொடர்' - 'சொல்லவேண்டுமாயின்' - 'இதற்கு' - 'சொல்வதற்கு'

— 'தொடர்' - 'சொல்லவேண்டுமாயின்' - 'இதற்கு' - 'சொல்வதற்கு'

— 'தொடர்' - 'சொல்லவேண்டுமாயின்' - 'இதற்கு' - 'சொல்வதற்கு'

— 'தொடர்' - 'சொல்லவேண்டுமாயின்' - 'இதற்கு' - 'சொல்வதற்கு'

— 'தொடர்' - 'சொல்லவேண்டுமாயின்' - 'இதற்கு' - 'சொல்வதற்கு'

— 'தொடர்' - 'சொல்லவேண்டுமாயின்' - 'இதற்கு' - 'சொல்வதற்கு'

— 'தொடர்' - 'சொல்லவேண்டுமாயின்' - 'இதற்கு' - 'சொல்வதற்கு'

— 'தொடர்' - 'சொல்லவேண்டுமாயின்' - 'இதற்கு' - 'சொல்வதற்கு'

— 'தொடர்' - 'சொல்லவேண்டுமாயின்' - 'இதற்கு' - 'சொல்வதற்கு'

— 'தொடர்' - 'சொல்லவேண்டுமாயின்' - 'இதற்கு' - 'சொல்வதற்கு'

— 'தொடர்' - 'சொல்லவேண்டுமாயின்' - 'இதற்கு' - 'சொல்வதற்கு'

— 'தொடர்' - 'சொல்லவேண்டுமாயின்' - 'இதற்கு' - 'சொல்வதற்கு'

— 'தொடர்' - 'சொல்லவேண்டுமாயின்' - 'இதற்கு' - 'சொல்வதற்கு'

— 'தொடர்' - 'சொல்லவேண்டுமாயின்' - 'இதற்கு' - 'சொல்வதற்கு'

— 'தொடர்' - 'சொல்லவேண்டுமாயின்' - 'இதற்கு' - 'சொல்வதற்கு'

— 'தொடர்' - 'சொல்லவேண்டுமாயின்' - 'இதற்கு' - 'சொல்வதற்கு'

— 'தொடர்' - 'சொல்லவேண்டுமாயின்' - 'இதற்கு' - 'சொல்வதற்கு'

— 'தொடர்' - 'சொல்லவேண்டுமாயின்' - 'இதற்கு' - 'சொல்வதற்கு'

நாழ்ப்பெணியில் — வினைத்தொகைகிலைத்தொடர், தாழ்ந்தபணியில் என விரியும்.

பணியிலிரு — ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகைகிலைத்தொடர்.

இருந்தான்றி — பண்புத்தொகைகிலைத்தொடர், இருமையாகிய தான்றியென் விரியும்.

தான்றிக்கரம் — ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகைகிலைத்தொடர், தான்றியினது காய் என விரியும்.

த்தாப்பிரம் — பண்புத்தொகைகிலைத்தொடர், தாப்பிரம் ஆயிரங்கோடி — இதுவும் து.

வாழ் என்பதை முந்தச்சொல்லிச் சொன்னதால் கோட்பாரி என்பது வினையெச்சத் தொகைகிலைத் தொடர், பெயரின் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைகிலைத்தொடர், இப்பாள் என்ன — வினைமுற்றுத்தொடர்.

உய்த்ததனில் — வினையெச்சத் தழுவத்தொடர்.

தனில் தேர் — ஏழாம் வேற்றுமை தொகைகிலைத்தொடர்.

சிறுத்தி எண்ணினுள் — வினையெச்சத் தொடர்.

எண்ணினுன் தேவர் — வினைமுற்றுத் தழுவத்தொடர்.

தேவர் சபை — ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகைகிலைத்தொடர், தேவரது சபையென விரியும்.

தார் சிறுத்துள் — இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைகிலைத் தொடர், தாஹரிதுத்தம் என விரியும்.

சிறுத்துத்தோள் — பெயரெஞ்சத்தொடர்.

தோள் வேந்தன் — இரண்டாம் வேற்றுமை உறையும் உயர்ந்த உன்தொக்க தொகைகிலைத்தொடர், தோண்டினார் வேந்தன் எனவிரியும்.

இடபடி நிலைமொழிநோக்கியான தொடரென் சொல்லுக

இடைச்சொல் முன்னும் பின்னும் வருமாதலால் எப்படியிருந்தாலும் இடைச்சொற்றொடரே யாம்:

பட்ட இடைச்சொற்களை (உ-ம்.)

மற்றொருவன், — முன்வந்தது.

ஆளுமே, அவனும், — பின்வந்தது.

தத்தம்பொருள், அசைநிலை, இசைநிறை, குறிப்பு, இப்படிப்பட்ட இடைச்சொற்களைத் தனிச்சொல்லாய்ப் பிரிக்க வேண்டும்.

வேற்றுமையுருபு, விசுதி, இடைநிலை, சாரியை இப்படிப்பட்ட இடைச்சொற்களைப் பிரிக்கக்கூடாது.

எல்லாவற்றிற்கும் முடிபும் சம்பந்தமும் கூறவேண்டும். இதுதான் இலக்கணஞ் சொல்லுமுறை.

இப்படி ஆங்காங்கு கிட்டிக்கொடுத்த வழியால் மற்ற விடங்களிலும் இலக்கணமுறைகளை அமைத்துக்கொள்க.

வெண்பாவியற்சுருக்கம்.

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, என நான்கு பாக்கள் உண்டு. பா = பாட்டு.

இவற்றுள் வெண்பாவிற்கு அடியிற்குறுகிரபடி இலக்கணமுறை யறிபத்தக்கது.

ஒருகுற்றெழுத்தாகிலும் ஒரு நெட்டெழுத்தாகிலும் தனிவது ஒற்றழித்தாவது வந்தால் நேர் அசை என்னப்படும்

(உ-ம்.) அ, ஆ, அல், ஆல்.

இரண்டு குறிலாவது, குறிலு நெடிலுமாவது, தனித்தும் ஒற்றழித்தும் வந்தால் நிரை அசை என்னப்படும். (உ-ம்.) கா, கரா, உம், கம்.

இவ்வசைகள், இரண்டு முன்று நான்கு நேர்த் வருகதேர் எனப்படும்.

இவற்றுள் - நேர் நேர், நிரை நேர், நேர் நிரை, நிரை நிரை, இவ்விரண்டும் ஈரசைச்சீராம்.

இவற்றிற்கு உதாரணவாய்ப்பாதி.

தே மா=நேர் நேர் } இவ்விரண்டும் ஈரசைச்சீர்.
புளி மா=நிரை நேர் }

கூ விளம்=நேர் நிரை } இவ்விரண்டும் விளஞ்சீர்.
கரு விளம்=நிரை நிரை }

இவ்விரண்டும் இயற்சீர் எனவும் ஆசிரிய வுரிச்சீர் எனவும் வழங்கப்படும்.

நேர் நேர் நேர், நிரை நேர் நேர், நேர் நிரை நேர், நிரை நிரை நேர், நேர் நேர் நிரை, நிரை நேர் நிரை, நேர் நிரை நிரை, நிரை நிரை நிரை, இவ்வெட்டும் மூவசைச்சீராம்.

தே மாங் காய்=நேர் நேர் நேர் } இவை காய்ச்சீர்
புளி மாங் காய்=நிரை நேர் நேர் } எனவும் வெண்பா
கூ விளங் காய்=நேர் நிரை நேர் } எனவும்
கரு விளங் காய்=நிரை நிரை நேர் }

தே மாங் கனி=நேர் நேர் நிரை } இவை கனிச்சீர்
புளி மாங் கனி=நிரை நேர் நிரை } அல்லது வஞ்சிச்சீர்
கூ விளங் கனி=நேர் நிரை நிரை } எனப்படும்.
கரு விளங் கனி=நிரை நிரை நிரை }

இக் கனிச்சீர்களும் நாலசைச்சீர்களும், வெண்பாவில் வருவனவல்ல. சிலவெண்பாக்களில் ஓரசையும் சீராய்க் கடைசியில் வரும்.

மாச்சீர்முன் நிரைவருவதும், விளஞ்சீர் முன் நேர்வருவதும், இயற்சீர் வெண்டளை யெனப்படும்.

காய்முன் நேர்வருவது நாலசைச்சீர் வெண்டளை எனப்படும்.

வவள்தளை=வெண்டளை. தளை, தட்டி; தந்தன் என்றும் பழங்குறையும் தாய்பே. வெண்டாழித் து பரிபாடல் எனப்படும். வெண்டாளிசிறி வேறுதளை வெண்டாவில் காணப்படும். தளை தட்டாயல் நற்றிழை முச்சீராய் மற்றையிழை மாச்சீராய் வருவது வெண்பா எனப்படும்.

கடைச்சீர் காசு, பிறப்பு என்கிற குற்றியலுகா வாய்பாடாயும் நான், மலர் என்கிற ஓரசைச்சீராயும் வரவேண்டும்.

இவ்வெண்பா குறள்வெண்பா, சிந்தியல்வெண்பா, நேரிசை வெண்பா, இன்னிசைவெண்பா, பஃரெடைவெண்பா, என ஐவகைப்படும்.

இரண்டடியால் வருவது குறள்வெண்பா; மூன்றடியால் வருவது சிந்தியல்வெண்பா; நான்கடியால்வருவது நேரிசை வெண்பாவும் இன்னிசை வெண்பாவும்; நான்குக்கு மேற்பட்ட அடிகளால் வருவது பஃரெடைவெண்பா.

இங் நளவெண்பா மூற்றும் நேரிசைவெண்பாவே. இதன் இலக்கணம், ஒருவிகற்பத்தாலேனும் இருவிகற்பத்தாலேனும் வந்து, இரண்டாமடிச் சுடைச்சீர் தனித்துவருவது. விகற்பம் என்றால் எதுகை.

(உ-ம்.)

முன்னே - வினையான் - முடிந் ததோ - மோய் துழ லார்
நேர் நேர் - நிரை நேர் - நிரை நிரை - நேர் நிரை நேர்
தே மா - புளி மா - கரு விளம் - கூ விளங் காய்
என் னைந் தான் - காண் - வினைந் ததோ - தன் மா புத்
நேர் நேர் நேர் - நேர் நேர் - நிரை நிரை - நேர் நிரை நேர்
தே மாங் காய் - தே மா - கரு விளம் - கூ விளங் காய்

கோல் வாந் - வார்த் தை - யுல கத் - ஞாபைப் பட்ட
நேர் நேர் நேர் - நேர் நேர் - நிரை நேர் - நிரை நேர் நேர்
தே மாங் காய் - தே மா - புளி மா - புளி மாங் காய்
நேவ் வாறு - கோல் லோ - விது
நேர் நேர் நேர் - நேர் நேர் - நிரை நேர் - நிரை நேர் நேர்
தே மாங் காய் - தே மா - மலர்

முன்னே வினையான் - இது மாமுன் நிரைவந்த இயற்கா வெண்டனை.

வினையான் முடிந்ததோ - இதுவுமது.

முடிந்ததோ மொய்குழலாள் - இது விளமுன் நேர்வந்த இயற்சீர்வெண்டனை.

மொய்குழலாள் என்னைத்தான் - காய்முன் நேர்வந்த வெண் சீர் வெண்டனை.

என்னைத்தான் காண் - இன்குமது.

காண் இசைந்ததோ - இது மாமுன் நிரைவந்த இயற்சீர் வெண்டனை.

இசைந்ததோ தன்மரபு - இது விளமுன் நேர்வந்த இயற் சீர் வெண்டனை.

“மீண் டோர் சுயம்வரத்தை” என்னும் எட - வது பாட்டின் கடைச்சீர் “பரிந்து” பிறப்பு என்னும் வாய்பாட்டால் வந்தது.

“எங்கோன்மகளுக்” என்னும் எக - வது பாட்டின் கடைச்சீர் “சேர்ந்து” காசு என்னும் வாய்பாட்டால் வந்தது.

“ஒன்றைத்தனியாழி” என்கிற எஎ - வது பாட்டின் கடைச்சீர் “சேய்” நாளி என்னும் வாய்பாட்டால் வந்தது.

“நறையொழுது” என்கிற கஅ - வது பாட்டின் கடைச்சீர் “பொழில்” மலர் என்னும் வாய்பாட்டால் வந்தது.

இவ்வாறு வேண்டும் வெண்பாக்களைப் பிரித்துச் சீருந்தனையும் முன் கூறியபடி சிதையாமல் வரப்பாட்டுக்கொள்ள வேண்டும்.

அடிதோறும் இரண்டாமொழுத்து ஒன்றிவருவதை எதுகை பென்றும், அவ்வடிகளின் சீர்களின் முதல் எழுத்து ஒன்றி வருவதை மோனையென்றும் சொல்வார்கள்.

அ-ஆ-ஐ-ஔ-இவைகளும் } தம்முள் ஒன்றோடொன்ற
இ-ஈ-எ-ஏ-இவைகளும் } இமைமம்.
உ-ஊ-ஓ-ஔ-இவைகளும் }

ச-த-இவையும் } தம்முள் ஒன்றோடொன்று இனமா
ந-ஞ-இவையும் }
ம-வ-இவையும் }

மோனைபாடிய மெய்கள் அவ்வயிராகளாயினும் இனவாயினும் ஏறப்பெற்றே வரவேண்மீம்.

(உ-ம்.)

“கொற்றவேற் றுனைக் குருநாடன் பாலனைந்தான்”

“திதோவப் பர்காத்த சேய்”

“மறைமுதல்வ நீயிங்கே வந்தருளப் பெற்றேன்”

இவற்றுள் உயிரும் மெய்யும் இனங்களாய் மோனைபாடிய மெய்கள்

எதுகையி மிவ்வாறோ எதுகையிலும் முதலெழுத்து லோகுறியோ ஒன்றியே வரவேண்மீம்.

(உ-ம்.)

“கொற்றவேற் றுனை” என்பதற்கு

“எற்றுநீர் ஞாலம்” என்று வருவதேயல்லது

ஏற்றுநீர் ஞாலம் என்று வரமாட்டாதென அறிக.

தனிச்சீரென்பது முன் இரண்டடிகளில் வந்த எதுகை நிறுப்பதேயாம்.

